

ئادىل تۇنياز ئەسەرلىرى (1)

چۈمبە لىككى كۆز

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

ئادىل تۇنىياز

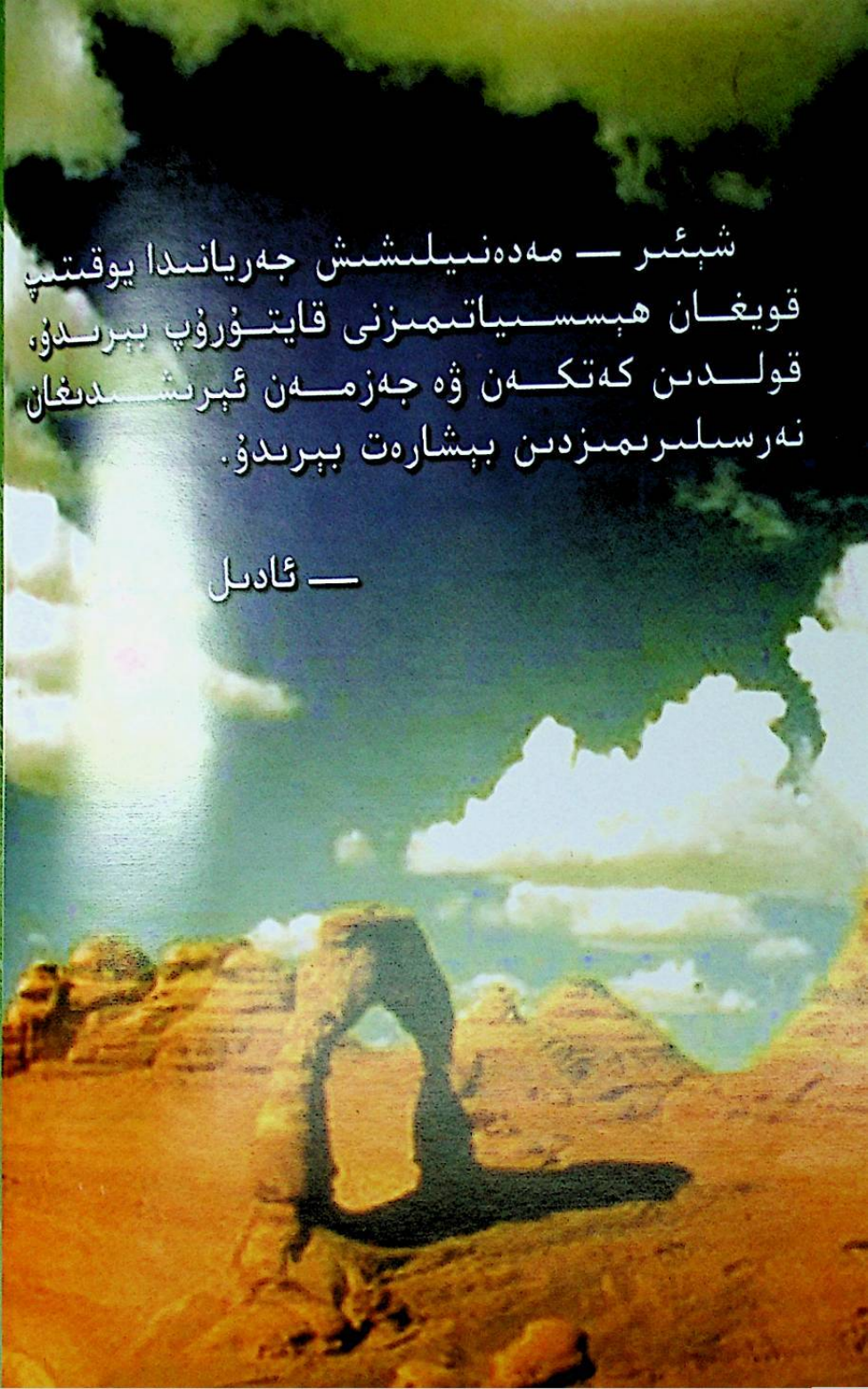
چۈمبە لىدىكى كۆز

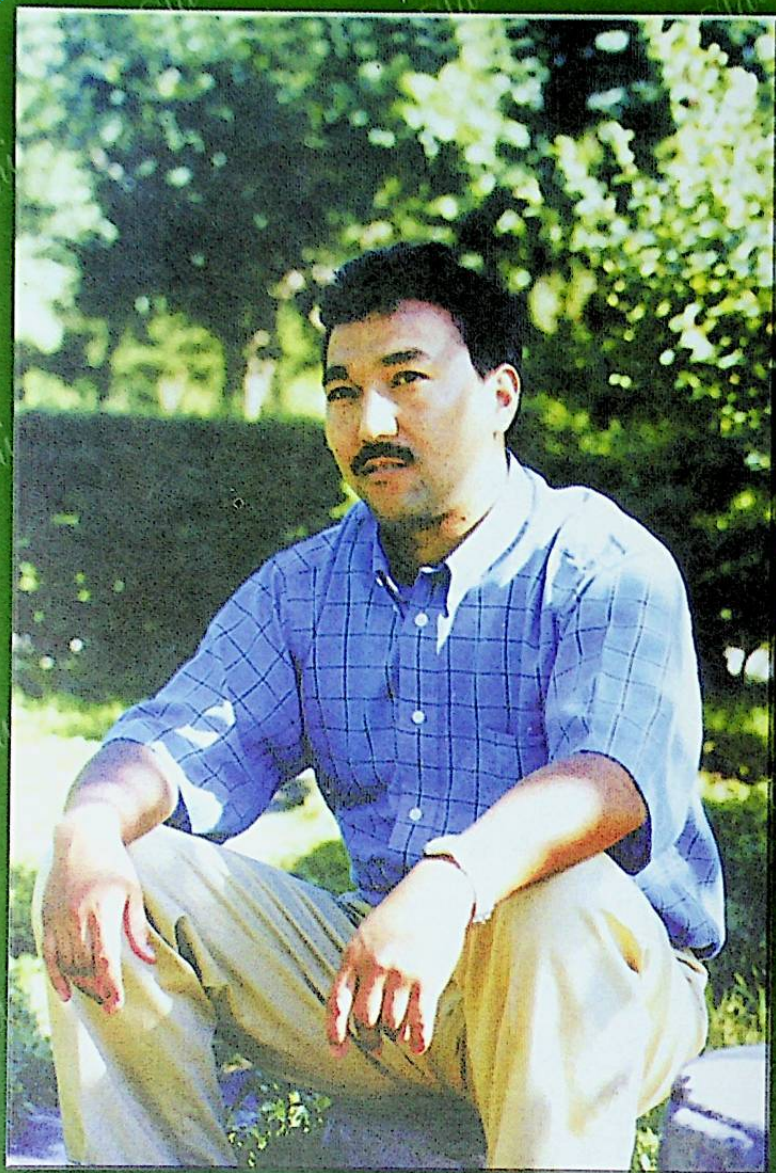
(شېئىرلار توپلىمى)

ئىسھاق خەلق نەشرىياتى

شېئىر — مەدەنىيلىشىش جەريانىدا يوقىتىپ
قويغان ھېسسىياتىمىزنى قايتۇرۇپ بېرىدۇ،
قولدىن كەتكەن ۋە جەزمەن ئېرىشىدىغان
نەرسىلىرىمىزدىن بېشارەت بېرىدۇ.

— ئادىل

ئادىل تۇنىياز

ئادىل تۇنىياز 1970- يىلى قەشقەر قاغىلىقتا تۇغۇلغان. ئۇ تىنچ سەھرا مەنزىرىسى بىلەن دۆۋە-دۆۋە كىتابلار ئارىسىدا بالىلىقىنى ئۆتكۈزگەن. ئادىلنىڭ دادىسى ئوقۇتقۇچى بولۇپ، ناھايىتى كىچىك چاغلىرىدىلا ئۇنى شېئىر يېزىشقا رىغبەتلەندۈرگەن. ئۇنىڭ تۇنجى شېئىرى «سۈزۈك سۆز» 1982- يىلى «شىنجاڭ ئۆسمۈرلىرى» گېزىتىدە ئېلان قىلىنغان. تۇنجى شېئىرلار توپلىمى «سۆيۈپ قالسام سېنى ناۋادا» 1992- يىلى، ئىككىنچى توپلىمى «بويتاق شائىرنىڭ مەخپىيىتى» 1998- يىلى نەشر قىلىنغان. بۇ يىل «پەيغەمبەر دىيارىدا كېچىلەر» ناملىق ماقالە-ئوبزورلار توپلىمى بىلەن «چۈمبەلدىكى كۆز» ناملىق بۇ شېئىرلار توپلىمى نەشر قىلىندى.

ئادىل ھازىرقى زامان ئۇيغۇر شېئىرىيىتىدە ئۆزىگە خاس ئۇسلۇب ياراتقان شائىر. ئۇنىڭ شېئىرلىرىنى ئوقۇغۇننىڭىزدا ئىنسانىيەت مەۋجۇتلۇقىنىڭ مەركىزىي ئاسىيادىكى قەدىمىي ئاۋازىنى ئاڭلىيالايسىز. قۇم بىلەن ئادەملەر، بوستانلىق بىلەن شەھەرلەر ئارىسىدىكى رېتىملىق سادانى تىڭشىيالايسىز. شۇنداقلا ئۇنىڭ مىسرالىرىدىن بىر قەدىمكى مەدەنىيەت ئۇيۇقىدا كۆتۈرۈلگەن ھايات ۋە ماماتنىڭ يېڭى شولىرىنى كۆرەلەيسىز.

图书在版编目 (CIP) 数据

隐形的眼睛/阿迪力·吐尼亚孜著

乌鲁木齐:新疆人

民出版社, 2003· 11

ISBN 7 — 228 — 08255 — 9

I. 隐… II. 阿… III. 诗歌—作品集—中国—当代—
维吾尔语 (中国少数民族与信) IV. 1227

中国版本图书馆 CIP 数据核字 (2003) 第 075250 号

责任编辑: 艾则孜·吐尔迪

责任校对: 组来哈·艾则孜

封面设计: 穆拉丁·阿比提

印刷: 艾木都拉·阿布力孜

隐形的眼睛 (维吾尔文)

阿迪力·吐尼亚孜 著

新疆人民出版社出版发行

(乌鲁木齐市解放南路 348 号 邮编: 830001)

新疆新华书店发行

乌鲁木齐隆益达印务有限公司印刷

850X1168 毫米 32 开本 16 印张 4 插页

2003 年 11 月第 1 次印刷 2003 年 11 月第 1 版

印数: 1 3500

ISBN 7 — 228 — 08255 — 9 定价: 23.00 元

شېئىر — مانا ساپىرى

(ماقالە)

بالا چاغلىرىمدا ساپ ھاۋاسى يېشىل باغلاردىن، ئىركەك سۈلىرى ئاپتاپلىق تاغلاردىن كېلىدىغان پاكىز يۇرت قاغىلىقىنىڭ توپىسىدا ئېغىز ئاچىپ، سۈيمىدە ئېغىز لاندىم. ئۇيغۇرلارنىڭ قەدىمىي ئورپ - ئادەتلىرى، ناخشا - قوشاق ۋە چۆچەكلىرى قاينام بۇلاقتەك بۇلدۇقلاپ تۇرىدىغان بۇ مۇھىت ھاياجانلىق بىر سەھرا بالىسىدا شېئىر ئىشتىياقى ئويغاتتى. ئۆيىمىز تىزناپ دەرياسىغا يېقىنلا يەردە ئىدى. ياز ئاخشاملىرى تال - با. راغلىق ئايۋانغا ئاڭلىنىپ تۇرغان دەريانىڭ يېقىملىق شارقىراشلىرىدىن ئۇيقۇمىز قېچىپ ھاياجانغا چۆمۈلەتتۇق. گۆدەك قەلبىمدە شېئىرىي رەتەم پەيدا قىلغان سېھىرلىك دەريا شاۋقۇنى ھازىرمۇ پات - پات قۇلاق تۈ-ۋىمىدە ئاڭلىنىپ تۇرىدۇ.

ئاق تاش، كۆك تاش

دەريادىكى سۈزۈك تاش.

سېنىڭ بىلەن مەن ئاداش

ئوينىدىغان بالا بارمۇ؟

مانا بۇ مەھەللىمىزدىكى بالىلارنىڭ ئاق تېرەكلەر ساپە تاشلاپ تۇرغان توپىلىق يولغا چىقىۋېلىپ، ئايدىڭ كېچىلىرى بىر - بىرىنى ئويۇنغا چا. قىرىشى، سۆز، مەنە، رەتەمدىن تۈزۈلگەن تىل ئويۇنىنىڭ ئادىل دېگەن با. لىنى چاقىرىشى ئىدى. مەن شۇ چىقىپ كەتكەنچە قايتىپ كىرمىدىم. مەن ھەممىنى ئۇنتۇپ پۈتۈن ۋۇجۇدۇم بىلەن بۇ ئاجايىپ ئويۇنغا بېرىلىپ كەتتىم. سۇ سۈزۈك بولىدۇ، لېكىن دۇنيادا سۈزۈك تاش يوق. بىراق بىز بالىلىق دۇنياسىدا دەريادىكى تاشنىمۇ سۇغا ئوخشاش سۈزۈك، دەپ ئاتىۋال. غانمىدۇق. يىگىرمە يىلدىن بېرى مانا شۇنىڭغا ئوخشاپ كېتىدىغان سۆز.

لەرنىڭ سېھرى ئىچىدە ياشاۋاتىمەن. مەن بىلەن تەڭتۇش بالىلار ھەر يىلى چېچەكلەرنىڭ ئېچىلىشىغا ئەگىشىپ ئاستا - ئاستا چوڭ ئادەملەرگە ئايىلىنىپ كەتتى. مەن بولسام 33 ياشقا كىرىپمۇ بالىلىقتىن، بالىلىقتىكى ئۇ گۈزەل ئويۇندىن ۋاز كېچەلمەي، شائىرلىق كوچىسىدا تەمتىرەپ يۈرۈپتىمەن. شائىر دەپ ئاتالغان تۇرمۇشتىكى بالىغا ئەقىل ۋە پۇل ھەممە بوشلۇق. لارنى ئىگىلىگەن ھازىرقى زامان تۇرمۇشىدا ئۈنچە كۆپ ئىمكانىيەتلەر يوق. كۆپ قىسىم كىشىلەرنىڭ نەزىرىدە كۆز ئالدىدىكى مەنپەئەتكە بېرىلمەي مەنسىز سۆزلەردىن مەنە ئىزدەيدىغان بۇ ئىش ئەخمىقانلىق، رېئاللىققا كىرمەي ئىنسانىيەت قەلبىگە ئىچكىرىلەپ كىرىش بىھۇدە ئاۋازچىلىق. ھېسسىيات ئەخلەت ساندۇقىغا تاشلىۋېتىلگەن بۇ مېخانىك دۇنيادا شائىر ئادەملەرنىڭ ماشىنا ئەمەسلىكىنى ئاگاھلاندۇرغۇچى ئاخىرقى ئادەم. مەن شېئىر يېزىشتەك بۇ ئۇلۇغۋار ئاۋازچىلىقنى كىچىك چاغلىرىمدىن باشلاپلا ئۆزۈمنىڭ شان - شەرەپلىك بۇرچى دەپ كەلدىم. بىراق مەن شېئىر يازالغىنىم ئۈچۈن ئۆزۈمنى باشقىلاردىن ئالاھىدە دەپ قارىمايمەن. بەلكىم مەندە بار بولغىنى ناۋاي ياكى يانچۇقچىنىڭ ھۈنەرىدىن ئانچە پەرقلىنىپ كەتمەيدىغان نەرسىلەردۇر. بىز ئۆزىمىزنى ئىزدەپ تاپالمايدىغان ئاۋاز شەھەرلەرنىڭ مەركىزىدە، ھەيۋەت بىنالارنىڭ يېنىدىكى قىسىلچاق دۇكانلاردا سېتىلىۋاتقان ئۇيغۇر نانلىرى بىر قەدىمىي مىللەتنىڭ ھاياتىي كۈچىنى نامايان قىلىدۇ. مەدەنىيەتنىڭ بۇ كۆرۈش نۇقتىسىدا مېنىڭ روھى ئىزدىنىشىلىرىم بىلەن ناۋاي ئوتتۇرىسىدا چوڭ پەرق يوق. يەر شارىنىڭ نوپۇس دەپتىرىدىكى ھەر بىر جان ۋە ھەر بىر مىللەت ئۆزىنى ساقلاپ قېلىش ئۈچۈن تىرىكىشىۋاتقان بۇ كەسكىن دەۋردە، شېئىر مېنىڭ ئاجىزلىقىمىنى توپلۇق يۆگەشكە قادىر ئەمەس. خۇددى روسىيە شائىرى سېرگىي يىسنىن ئۆزىنىڭ بىر شېئىرىدا ئېيتقىنىدەك: « شائىر بولۇپ قالمىغان بولسام، بەلكىم ئوغرى بولار ئىدىم. ... » ئۈرۈمچىنىڭ قىستاك ئاپتوبۇسلىرىدا ئىشىمىزلىق ۋە ئامالسىزلىقتىن تاسادىپىي يانچۇقۇمنى كولاۋاتقان قېرىنداشلىرىمىنىڭ قولى يۈرىكىمدىكى ئاشۇ قۇيقۇرۇق بوشلۇققا تەگكەندە شۇنداق ئويلاپ قالسىمەن: « شېئىرمۇ بىر تۈرلۈك ئامالسىزلىق. ماددىي جەھەتتىكى

ئەمەس، روھىي جەھەتتىكى ئامالسىزلىق».

قاقاس تەكلىماكان بويلىرىدا كۆكلەۋاتقان شەھەرلىرىمىز بىزگە مەدەنىيەت تەنھالىقىنى كۈنسېرى چوڭقۇر ھېس قىلدۇرماقتا. بىز يۈزلىنىۋاتقان بۇ تەنھالىق دۇنيا بىلەن ئۆزىمىز، زامانىۋىلىك بىلەن قەدىمىيلىك ۋە ئەنئەنىنى ساقلاپ قېلىش بىلەن ئەنئەنىنى يوقىتىش ئوتتۇرىسىدىكى مەدەنىيەت كرىزىسى.

ئىنتېرنېت تورىغا ئوخشاش يەرشارىنىڭ ھەممىلا بۇلۇڭ - پۇشاقلىرىغا تۇتاشقان ئەقلىي سىستېما ۋە ھەيران قالارلىق سۈرئەتتە ئىشلەپ چىقىرىلغان سانائەت مەھسۇلاتلىرى ئىنسانىيەت بىلەن بىر قاتاردا بىزنى ھاياتلىق بوشلۇقىدىن ئۈزلۈكسىز سىقىپ چىقارماقتا. ئىنسانلارغا، شۇنداقلا ئۆز خەلقىنىڭ تەقدىرىگە كۆڭۈل بۆلىدىغان ھەر بىر ۋەجدان ئىگىسى بۇ ئىنسانغا جىم تۇرىۋەرەمسەلىكى كېرەك. بولۇپمۇ ئۇلۇغ مەسئۇلىيەتنى ئۈستىگە ئالغان قەلەم ئەھلى پىداكارلىق بىلەن زۆرۈر تەنھالىقنى تاللىشى، توپقا قېتىلىپ جان باقتىلاردىن بولۇۋالمايلىقى لازىم. چۈنكى بۇ ئىستېمال توپى خاسلىقى بار ئادەمنى ۋە ئادەمگەرچىلىكىنى، ئۇلۇغۋار نەرسىلەرنى ۋە بارلىق ئۇلۇغ ئىدىيىلەرنى يەۋىتىدۇ. زامانىمىزنىڭ پاراغەت ئەھلى ھەمىشە تەقۋادارلاردىن ھېچقانداق شەرت كەتمەيدىغان ئاسان ئېتىقاد يولىنى كۆرىپ سىتىپ بېرىشنى، دانىشمەنلەردىن ئىجتىمائىي مۇناسىۋەت ۋە پۇل تېپىشنىڭ ئېپى ھەققىدىكى قۇلاققا خۇشياقلىدىغان تەلىملەرنى ئاڭلاشنى، شائىرلاردىن بىر يالماپلا «يېڭىلى» بولىدىغان شېئىرلارنى يېزىشنى تەلەپ قىلىدۇ. مانا شۇنداق ئىستېمالدىن باشقا مەقسەت بولمىغان روھى قۇرۇق دەۋرلەردە شائىرلارنىڭ تەنھالىقى بىر بۈيۈك ئېھتىياج. شائىر تەنھالىقتىن ئايرىلغاندا شېئىر ھەۋسى زېمىنىدىكى ئادەتتىكى نەرسىلەرگە ئايلىنىپ قالىدۇ. شېئىرنىڭ سەلتەنىتى پارچە - پۇرات تۇرمۇش ۋە چۆپرەندە رېئاللىق ئىچىدە مۇقەددەسلىكىنى يوقىتىپ غايىب بولىدۇ. شېئىرنىيەت پەرىشتىسى كۆپىنچە تەنھا دەقىقىلەردە شائىرنىڭ قېشىغا كېلىدۇ. شۇڭا شائىر ھەددىدىن زىيادە ئىجتىمائىيلىقنىڭ قولى بولۇپ كەتمەي، كىشىلەر توپىدا خىلۋەت ياشىشى كېرەك.

ئەدەبىيات سېھىرگىرى، دۇنياۋى شۆھرەتكە ئىگە ئارگېنتىنا يازغۇ-چىسى جورجى لوئىس بورگىس «ئەينەك ۋە نىقاب» دېگەن ھېكايىسىدا مۇنداق دەيدۇ:

شانۇ - شەۋكەتلىك بىر پادىشاھ شائىرنى ئوردىغا چاقىرىپ كەپتۇ ۋە مۇنداق دەپتۇ:

— تىللاردا داستان بولغۇدەك تۆھپىمۇ يېزىق بىلەن پۈتۈلمىسە كۆد. لىرىدىن بىر كۈن شولمىسى ئۆچىدۇ. سەن مېنىڭ نۇسرەتلىرىمنى كۆيلە، مېنى مەدھىيىلە، ئاشۇ ئاجايىپ قەسىدەڭنىڭ شارائىتىدە ھەر ئىككىمىز-نىڭ نامى مەڭگۈ يادلانغۇسى، سەن بۇنى بەجا كەلتۈرەلمەسەن؟

— باش ئۈستىگە ئالغىلىرى، — دەپتۇ شائىر، — مەن بىر ھاپىزىمەن شېئىر - غەزەلگە پەيۋەندە بولۇپ كېلىۋاتقىنىمغا 20 يىل بوپتۇ. شېئىر-نىڭ 360 خىل قائىدە ئاساسلىرىنى سۈدەك ئىگىلىگەنمەن. سازمىنىڭ بىرلا تارىنى تىرىخىمدا چىكىپ قويسام ئۇنىڭدىن تۈگمەس داستانلار تۈكۈلىدۇ. ئىچىم جاۋاھىرات كانى، ئۇنىڭدا ئەڭ قەدىمكى سۆزلەر، مەنىسى ئەڭ چوڭ-قۇر ئوخشىتىشلار خۇددى تەۋرۈك ئۆي بىساتىدەك تولۇق تۇرۇپتۇ. مەن بۇ ئىلىمنىڭ سىر ئەسرارلىرىغا، ھېكمەت چوڭقۇرلىرىغا يەتكەنمەن. مەن ئىشقى - پىراقنى، بۇلاڭ - تالاڭنى، دېڭىز سەپەرلىرى ۋە جەڭ - يىغىم-لىقلارنى ھەق دادىغا يەتكۈزۈپ يازالايمەن. بارچە شاھلارنىڭ قىسسە، رىۋايەتلەردەك ئاجايىپ شەجەرىسىدىن خەۋەردارمەن. دورىلىق ئوت - چۆپلەر-نىڭ شىپا رېتسىپلىرىدىن تارتىپ مۇنەججىملەرنىڭ يۇلتۇز ئىلمىغىچە، ھېسابتىن تارتىپ شەرىئەت ئەھكاملىرىغىچە تولۇق بىلگۈچىمەن. ھازىر-غىچە بۇ جەھەتتە مەندىن ئېشىپ كېتىدىغان بىرەرسى يوق. ھەجۋىي شېئىرلارغا ئۇستىلىقىمدىن ھەتتا تېرە كېسىلىنىڭ تەمرە تىكىسىنىمۇ قوز-غىۋىتەلەيمەن. مېنىڭ قەلەمدىلا ئەمەس، ئەلەمدىمۇ قانداق يېتىشكەنلىكىم جەڭلەردە ئالغىلىرىغىمۇ ئاياندۇر. مەن بىلمەيدىغان بىرلا نەرسە بار. ئۇ بولسىمۇ شاھىمىزنىڭ شەپقىتىگە قانداق جاۋاب قايتۇرۇش...
پادىشاھ ناھايىتى تاقەتسىزلىك بىلەن ئۇنىڭ سۆزىنى ئاڭلاپتۇ. ئۇ گېپىنى تۈگىتىشىگە يەڭگىل بىر نەپەس ئېلىپ مۇنداق دەپتۇ:

— بۇ ئىشلىرىڭ پېقىرغا ئايان . ئاڭلىسام ھازىر بۆلبۇلار باشقا پۇرتلاردا سايراپ يۈرگىدەك . قار – يامغۇر پەسلى ئۆتۈپ بۆلبۇلار دىيار-مىزغا قايتىپ كەلگەندە ، سەنمۇ ئوردىغا قايتىپ جىمى شائىرلار ئالدىدا قەسەدەڭنى ئوقۇغايىدىن . مەن ساڭا بىر يىل مۆھلەت بېرىمەن . بىرەر مىسرا ، بىرەر ھەرىكىمۇ بىخەستەلىك قىلمىغايىدىن . شاھىڭنىڭ تەبىئىتى ساڭا ئايان ، ئەجرىڭگە تۇشلۇق ئالسىدىن ئىنئام ، بولسا ناپاپ قالماي سەن ئامان .

— ئالىيلىرى مېنى قوبۇل قىلغانلىقىمىزنىڭ ئۆزى مەن ئۈچۈن كاتتا ئىلتىپات ، — دەپتۇ شائىر تەۋەزۇ بىلەن تەزىم بەجا كەلتۈرۈپ . ئۇ خوش-لىشىۋاتقاندا كۆڭلىدە بىر مۇنچە مىسرالار تۈزۈلۈپ بوپتۇ . ئۇ يىلى ئەل ئىچىدە ۋابا تارقىلىپ ، توپىلاڭلار ئۈزۈلمەي يۈز بېرىپتۇ . شۇنداقتىمۇ بەلگىلەنگەن سۈلۈك توشقاندا شائىر قەسەدىسىنى تاپشۇرۇپتۇ . ئۇ قەغەزىگە قاراپمۇ قويماي شېئىرىنى ئالدىرىماي ، تېنىمەي يادلاپ بېرىپتۇ . پادىشاھ توختىماي باش لىڭشىتىپ تەستىقلاپتۇ . پادىشاھنىڭ ئىككى تەرىپىدە سەپراس تۇرغان قەلەمدار ، ئەلەمدارلاردىن تارتىپ ئىشىكلىرىدە قىستىلىشىپ تىڭشاۋاتقان ئاۋامغىچە گەرچە بىرەر سۆزنى ئېنىق ئاڭلىمىغان بولسىمۇ ، شائىرنىڭ ماھارىتىگە چىن دىللىرىدىن قايىل بو-لۇشۇپتۇ .

ئاخىرىدا پادىشاھ ئېغىز ئېچىپتۇ .
— شېئىرىڭغا قول قويدۇم ، قالتىس يېزىپسەن . ھەر بىر سۆز ئۆز مەنىسىنى تېپىپتۇ . بىرەر سۈپەت سۆزىمۇ ئارتۇقچە بولۇپ قالماپتۇ . ھەقىقەتەنمۇ شائىرلارنىڭ گۈلتاجى بولۇشقا مۇناسىپ ئىكەنەن . پۈتۈن قەسەدەڭدە كلاسسىك شائىرلارنىڭ ئەسەرلىرىدىن دەلىل – ئىسپاتلار تېپىلمىدۇ . ئۇرۇش كىشىلەرنىڭ سەلتەنەتلىك ئارىلىشىپ كېتىشى ، شەھەرلەرنىڭ ئۈچىدىن تامغان سۇ – قان . دېڭىزلارنى ئۆز ئىلكىگە ئالغان پەرىشتىلەر بار . قىزىل شەپەق كەلگۈسىنىڭ بېشارىتى . سەن قاپىيە رادىق ، تۇراق ، تاۋۇش ، ئاھاڭدارلىق ۋە ئىستىلىستىكا ماھارىتىمنى قالتىس ئۈس-تىلىق بىلەن تەدبىقلاپسەن . گەرچە ئەدەبىيات گۇمىرلىققا يۈزلەنگەن بولسىمۇ

سەن قەدىمىي تۈستىكى قەسىدەڭ بىلەن ئۇنى تىرىلدۈرۈپسەن . بارىكالا ،
مەن ئوتتۇز ھۆسنخەتچىگە بۇنى 12 نۇسخا كۆچۈرۈپ چىقىشقا ئەمىر قىل
لىمەن ، — ئۇ بىر دەم ئويلىنىۋالغاندىن كېيىن سۆزىنى داۋاملاشتۇرۇپتۇ :
— ياخشى يېزىلمىشى ياخشى يېزىلمىپتۇ ، بىراق ھاياجان كەم . تو-
مۇردىكى قانلار قىزىمىغان ، قوللار ساداقنى ئالمىغان ، ھېچكىمنىڭ رەڭ-
گىرۈيى ئۆزگەرمىگەن ، ھېچكىممۇ ئەرە تارتىمىغان ، ھېچكىممۇ دېڭىز
قاراقچىلىرىغا كۆكرەك كېرىپ چىقىمىغان . ئەي شائىر ، يەنە بىر يىل
مۆھلەت بېرەي . قەسىدەڭنى قايتىدىن ياز . ھازىر ساڭا بىر كۈمۈش ئەينەك
ھەدىيە قىلغايىمەن .

— قۇللۇق ، كۆپتىن — كۆپ تەشەككۈر ، — دەپتۇ شائىر .
پلاتىتلار بىر — بىرنى ئايلىنىپ يەنە بىر يىل ئۆتۈپتۇ . بۇلجۇللار
باغلاردا سايراشقا باشلاپتۇ . شائىرمۇ شېئىرنى ئېلىپ كەپتۇ . بۇ قېتىم-
قىسى بۇرۇنقىدەك ئۇزۇن ئەمەسكەن . ئۇنىڭ ئۈستىگە يادىمۇ بىلمەيدىكەن .
ئوقۇپ بېرىۋاتقاندا گويا ئۆزىمۇ چۈشەنمەيۋاتقانداك ياكى شېئىرنىڭ پەيزىنى
بۇزۇپ قويۇشنى خالىمىغاندەك بەزى كۈپلەتلەرنى چۈشۈرۈپ قويۇپتۇ . بۇ
شېئىرمۇ ئالامەت بىر شېئىر بولۇپ ، ئۇنىڭدىكىسى جەڭنىڭ تەسۋىرى
ئەمەس ، جەڭنىڭ ئۆزى ئىكەن . ئۇ يۈز نەچچە يىلدىن كېيىنكى زامانىمىزدا
بولغۇسى جەڭ — ماجىرالار ھەققىدىكى بېشارەتنىمۇ ئۆز ئىچىگە ئالىدىكەن .
شېئىرنىڭ قۇرۇلمىسىمۇ غەلىتە بولۇپ ، بىرلىك ئىسىملار بىلەن كەل-
گىنى كۆپلۈك پېئىللار ۋە گرامماتىكىلىق قائىدىلەرگە چۈشمەيدىغان قو-
شۇمچىلار ئىكەن . قالتىس يېزىلغىنى بىلەن ناچارلىرى ئارىلاش ، يو-
شۇرۇن ئوخشىتىشلار بىلەن ئۇلغۇچى قوشۇمچىلار بىر تۇتاش ئىكەن ،
ياكى شۇنداقتەك بىلىنىدىكەن .

پادىشاھ يېنىدىكى ئۆلىمالار بىلەن كېڭەشكەندىن كېيىن مۇنداق دەپتۇ :
— سېنىڭ بىرىنچى قەسىدەڭنى زامانىمىزغا كەلگۈچە يېزىلغان شې-
ئىرلار ئىچىدىكى كاتتا مۇۋەپپەقىيەت دېيىشكە بولاتتى . بۇ قېتىم ئۇنىڭ-
دىنمۇ ئاشۇرۇۋېتىپسەن . ھەتتا ئالدىنقىسىنى تەلتۈكۈس ئاغدۇرۇۋېتىپسەن .

بۇنى بىر ئاڭلىغان ئادەم ئەقلى لال بولۇپ ، ھىيرانلىقتىن ئاغزىنى ئېچىپلا قالدۇ . نادانلار ئۇنىڭ ئېسىللىقىنى بىلمەيدۇ . مەلۇماتلىق كىشىلەرلا ئۇنىڭدىن زوق ئالالايدۇ . بۇ شېئىرنىڭنى پىل چىشىدىن يانباغان قۇتغا سېلىپ ساقلاشقا بۇيرۇيمەن . مۇشۇ تالانتىڭ بىلەن تېخىمۇ نادىر بىر كىسە يېزىپ چىقىشىڭنى ئۈمىد قىلىمىز . پادىشاھ كۈلۈمبىرىگەن ھالدا يەنە مۇنداق دەپتۇ :

— بىز دېگەن تەمسىلدىكى ئادەملەر ، يادىڭدا بولسۇنكى ، تەمسىللەردە « مەرتەم ، مەرتەم ، ئۈچ مەرتەم » بۇ قېتىم ساڭا ئالتۇن نىقاب ھەدىيە قىلىدىم . — قۇللۇق ، ئالىيلارغا ھەشقاللا ، — دەپتۇ شائىر .

يەنە بىر يىل توشۇپتۇ . ئوردا ياساۋۇللىرى شائىرنىڭ قۇرۇق قول كىرىپ كەلگىنىنى كۆرۈپتۇ . پادىشاھمۇ بۇ ئەھۋالدىن ھىيرانلىقنى يوشۇرالمىپتۇ . پادىشاھ ئۆزىمۇ بۇ قېتىم باشقا بىر ئادەمدەك بولۇپ قالغانىكەن . بەزى نەرسىلەر (ئەلۋەتتە ۋاقىت ئەمەس) ئۇنىڭ يۈزىگە قورۇقلارنى سىزىپ چىراي — تۇرقىنى ئۆزگەرتىۋەتكەنىكەن . ئۇنىڭ كۆزلىرى گويا تېخىمۇ يىراققا تىكىلمىۋاتقاندەك ياكى قارىغۇ بولۇپ قالغاندەك كۆرۈنىدىكەن . شائىر پادىشاھ بىلەن خالىي سۆزلىشىشنى تەلپ قىپتۇ . نۆۋكەرلەر چىقىپ كېتىپتۇ .

— قەسىدىنى يازدىڭمۇ؟ — سوراپتۇ پادىشاھ .
— يازدىم ، — شائىر غەمگە پاتقان ھالدا جاۋاب بېرىپتۇ . بىراق پەر-
ۋەردىگارم مېنىڭ بۇنداق قىلىشىمنى راۋا كۆرمەيدۇ .
— قېنى ، ئوقۇپ باقە .
— قورقىمەن .

— ساڭا ئوقۇغۇدەك جۈرئەت بەرگەيمەن ، ئوقۇ ، — دەپ ئەمىر قىپتۇ پادىشاھ .
شائىر شېئىرىنى ئوقۇپتۇ . ئۇ پەقەت بىرلا مىسرا ئىكەن . شائىرمۇ ،
پادىشاھمۇ ئۇنى ئۈنلۈك ئېيتىشقا جۈرئەت قىلالماپتۇ . ئېغىزلىرىدا گويا-
سېھىرلىك بىر مۇناجات ئوقۇغاندەك ياكى بەددۇئا قىلغاندەك بىر سېزىم
قاپتۇ . پادىشاھنىڭ ئەقلى ھىيران ، كۆڭلى ۋەيران بولۇشى شائىردىن قى-

لشمايدىكەن. ئىككىيلەن بىر - بىرىگە قارىغىنىچە چىرايى تاتىرىپ كېتىپتۇ.

— ياش ۋاقتلىرىمدا، — دەپتۇ پادىشاھ، — مەغرىپ ئەللىرىگە دېگىز سەپىرى قىلغانىدىم. بىر ئارالغا كەلگەندە كۈمۈش تايغاننىڭ ئالتۇن قاۋاننى تالاپ ئۇلتۇر گىنىنى كۆرگەنمەن. يەنە بىر ئارالغا بارغاندا سېھىرلىك ئالەمنىڭ خۇش پۇرىقىدىن قورسىقىمىز تويۇپ قالغانىدى. بىر ئارالدا مەن ئوت لاۋۇلداپ تۇرغان سېھىلنى كۆرگەن. ئەڭ يىراق ئارالدا ئاسمانغا تۈتەن شىدىغان بىر دەريا بولۇپ، دەريادا بېلىقلار ۋە كېمىلەر بار ئىكەن. بۇلارنىڭ ھەممىسى ئاجايىپ - غارايىپ نەرسىلەر ئىدى. بىراق بۇنى سېھىلنىڭ شېئىرىغا سېلىشتۇرغىلى بولمايدۇ. چۈنكى شېئىرنىڭ مۇشۇلارنىڭ ھەممىنى ئۆز ئىچىگە ئالغاندەك قىلىدۇ. قانداق سېھىر بىلەن بۇ شېئىرنى يېزىپ قالدىڭ ؟

— تالڭ يورۇشقا ئاز قالغاندا، — دەپتۇ شائىر، — ئۇيقۇدىن ئويغىنىپ كېتىپتىمەن. تىلىمغا ئاجايىپ بىر سۆزلەر كېلىۋاتىدۇ. نېمە ئىش ئىكەنلىكىنى ئاڭقىرىغاندەك بولدۇم. ئاشۇ بىرنەچچە سۆز مۇشۇ شېئىر شۇ. مەن ئۆزۈمنىڭ خۇدا ئالدىدا كەچۈرگىسىز بىر گۇناھ قىلىپ قويغىنىمنى سەزدىم.

— ئىككىلىمىز شۇ گۇناھنى قىلدۇق، — دەپتۇ پادىشاھ ئۇنى ئۆچۈپ بىز گۈزەل بىر گۇناھنى بىلدۇق. چۈنكى كىشىلەرنىڭ بۇنى سۈرىشى چەكلەنگەن. ئەمدى بىز بۇ گۇناھنىڭ بەدىلىنى تۆلىشىمىز كېرەك. مەن ساڭا بىر ئىينەك ۋە بىر ئالتۇن نىقاب ئىنئام قىلغانىدىم. ئەمدىكىسى ئۇ. چىنچى نەرسە، يەنى ئەڭ ئاخىرقى سوۋغا.

پادىشاھ شۇنداق دەپلا بىر خەنجەرنى شائىرنىڭ ئوڭ قولىغا تۇتقۇزۇپتۇ. ئاڭلاشلارغا قارىغاندا شائىر ئوردىدىن چىقىپلا شۇ خەنجەر بىلەن ئۆزىنى بوغۇزلىۋالغانىمىش. پادىشاھ تاجۇ - تەختىنى تاشلاپ قەلەندەر بولۇپ كەتكەن. شۇنىڭدىن كېيىن، ئۇ بۇ شېئىرنى ئىككىنچى تىلغا ئالماپتۇدەك. بۇ ھېكايە شائىرنىڭ پىشىپ - پىتمىش جەرياندىكى شېئىرىيەت يوللىرىغا ۋە روھىي مەنزىلىگە ئىشارە قىلىنغان. ئىلاھىي مەنە ئۈچۈن

شائىر ئۆز كالىسىدىن ۋاز كەچتى . پادىشاھ تەختى - بەختىدىن ئايرىلىپ قەلەندەر بولۇپ كەتتى . بىر مىللەتنىڭ ياكى بىر قەلبىنىڭ مەرھۇم بولۇش تارىخىغا ئوخشاپ كېتىدىغان بۇنداق شېئىرىي ھېكمەت تېگى - تەكتىدىن شائىرلىق قىسمىتىدۇر . ھېكايىدىكى شائىرنىڭ ئىسمى ئادىل تۇنىياز دېيىلمىگەن بولسىمۇ ، شېئىرىيەتتە بېسىپ ئۆتكەن يوللىرىم ئۇنىڭغا ئوخشىشىپ قالىدۇ . مۇشۇ كۈنگە كەلگۈچە قەدىمكى پادىشاھ مىللەتنىڭ شانۇ - شەۋكەتلىك روھى ماڭىمۇ ئوخشاش ئىنئاملارنى ئاتا قىلدى .

شېئىر ئىجادىيىتىدە كونا ئىزلارنى بېسىپ ، ئالدىنقىلارنى ئەينەك قىلغان چاغلىرىمدا ئەسەرلىرىمدە ئەكس ئەتكىنى باشقىلارنىڭ چىرايى ئىدى .

مەن ئەينەكنى چېقىپ ئەنئەنە رامكىسىدىن چىققىنىمدا ، شېئىرىيەت نىڭ ئېزىتقۇ ئوردىسىدا ئۆزۈمنى كۆردۈم . ئۇيغۇر خەلق قوشاقلىرىنىڭ ئويناق تىل رىتىمىغا ئەگىشىپ سۆزلەرنىڭ سېھرىنى بايقىدىم . تىلشۇ - ناسلىق قائىدىلىرىدىن كۆرە تۇيغۇنىڭ تىلى مېنى بەكرەك ئۆزىگە جەلىپ قىلدى . مەن شۇ سېھىرلىك تىل ئارقىلىق ئىچىمىدىكى سۆزۈك بولمىغان دۇنياغا چوڭقۇرلاپ كىردىم . شېئىر ئىخلاسمەنلىرى شېئىرلىرىمدا نىقاب پەيدا بولۇپ قالغانلىقىمنى ئېيتىشتى . مەن « شېئىر يېزىش شائىرنىڭ ئۆزىنى نىقابلىشى » دەپ قارىغۇچىلاردىن ئەمەسمەن . شېئىر — مەنەس . پىرى . مەن ئىنسان مەۋجۇتلۇقىنىڭ نورمال تىل بىلەن ئىپادىلەش مۇمكىن بولمىغان سىرلىق دەقىقىلىرىگە ، يارىتىلغان ئالەم ۋە ئادەمنىڭ كەينىدىكى ئەبەدىيلىك پىنھانلىققا يېقىنلاشقاندا ئۆزۈمنىڭ شېئىر يېزىۋاتقىنىمنى بايقايمەن .

مەن بورگىنىنىڭ ھېكايىسىدىكى شائىردەك ئاخىرقى مەنزىلگە يەتكەن ئەمەس . بىراق مەنە ئىزدەش جەريانىدا شېئىرىي ئەركىنلىك بىلەن دىنىي كامالەت ئوتتۇرىسىدا شەيتان بىلەن پەرىشتىنىڭ تەڭ پىچىرلىشى بار . كامالاتتىكى پۈتكۈل مەخلۇقات ، ئىنسانلار تىلىدىكى ھەرقانداق ئاتالغۇ غە - يىپنى ئىپادىلەشكە قادىر ئەمەس . شۇنداقتىمۇ « سۆز — مەنىدىن تاش - قىرى بەلگە ، شېئىر — ئاخىرقى پەللە » دەپ قارايدىغان روھىي

سەرسانچىلىقتىكى چاغلارمىدا بەزى مۇقەددەس سۆزلەرنى تەنتەكىلەرچە ئىشلەتكەننىمى ئويلىسام تىلىم كۆيىدۇ ، دىلىم ئۆرتىنىدۇ . ھەر قېتىم قولۇمغا قەلەم ئالغىنىمدا چوڭقۇر تۆۋە - ئىستىغپار ئېيتىشىم كېرەكلىكىمنى سېزىمەن . شۇئان ئالەم سىرلىرىغا بولغان چەكسىز قايىللىق ، غەپىپكە بولغان تەشەككۈرۈمنىڭ قۇشقاچچىلىك كاللامدىكى ھەرقانداق چىكىشىنى ئېرىتىپ تاشلايدۇ .

بىر كۈنى ئوغلۇم ئويۇنچۇقلىرىنى ئالدىغا يېيىمىۋېلىپ ئويىناپ ئولتۇراتتى . بالا باققۇچى قىز « ئادىل ئاكا ، مەن بىر شېئىر يازغانىدىم ، كۆرۈپ بېقىڭ » دېدى . ئوغلۇم شۇ ھامان قولىدىكى ئويۇننى تاشلاپ يۈگۈرۈپ كەلگىنىچە بۇ قىزنىڭ قولىدىكى قەغەزنى يىرتىپ ئېلىۋالدى ۋە مۇنداق دەپ ۋاز قىردى : « ياق ، مەن شېئىر يازما ، دۇنيادا بىرلا شائىر بار . مەن شېئىر يازساڭ بولمايدۇ ! » . ئۈچ يېرىم ياشلىق ئوغلۇم مەن تېخىچە بىلمىگەن زور بىر ھەقىقەتنى ئۇلىيالاچە دەۋەتتى . شۇنداق كائىناتتا بىرلا شائىر بار . شۇ ئىشتىن كېيىن مەن خېلى كۈنلەرگىچە قولۇمغا قەلەم ئېلىشتىن ئەيمىنىدىغان بولۇپ قالدىم .

مەنە بىزنى يوقتىن بار قىلدى . بىر تۇرمۇشتىن مەنە ئىزدەيمىز . مەنە ئېھتىياجى بىزنى ھەر ئويلارغا ، ھەر كويلارغا سالىدۇ . مەن سەپەر قىلىدىم پەيغەمبىرىمىزنىڭ ئاياللىرى تەڭگەن ئوتتەك ئەرەب زېمىنىغا قەدىمىم يەتتى . ئىككى يىلغا يېقىن تەۋەككۈلچىلىق قىلىدىم . روھ بىلەن تەن ئايرىلىدىكى مۇساپىرچىلىقتا تۇيغۇلىرىم ھەممىدىن يۈكسەك مەۋجۇتلۇققا يېقىنلاشتى . قۇرئان تىلىدا سۆزلەۋاتقان كىشىلەر ئارىسىدا تىلغا بولغان ھاياجانلىق ھالىت - شېئىرىي ئىلھام تاشتى . قەدىمىي تۇپراقتا ئىسلام نۇرى خۇددى ئەرەبلەرنىڭ روھىدەك شېئىردىنمۇ نۇرانە شولا چېچىپ تۇراتتى . بىراق ئەرەبلەرنىڭ سۆڭىكى غەربكە كېتىۋاتقاندا ، يەنى تۇرمۇش غەربلىك شىپ بولغاندا تۇيغۇ ئېرەتتى . شۇ يىزىلاردا ھاياتىم چۆل بىلەن بوستاننىمۇ ، قەدىم بىلەن ھازىرنىمۇ ، مەغرىپ بىلەن مەشرىقنىمۇ ئۆز ئىچىگە ئالدى . ئاجايىپ ئىلھاملارغا مۇپەسسەر بولىدۇم . شېئىرلىرىمىدىكىنى چەت ئەل مۇھىتى ، بىراق ئۇنىڭ

دىن ئانا تۇپراقنىڭ ھىدى كېلىپ تۇرىدۇ. ئەتراپىمىدىكى دۇنياغا نىسبەتەن
 مەن ياقايۇرتلۇق، روھىي پەلە بولسا ئۈزۈندىن بېرى تونۇشلۇق. بىر قېتىم
 ئۆزىگە كۈندۈزدەك روشەن ئەرەبلەرنىڭ تىلى ماڭا گۈگۈمدەك غۇۋا،
 بىراق غۇۋا شېئىرلىرىمىدىمۇ سۆز بىلەن سۆز ئارىسىدىكى سۈزۈكلۈك ئۆي
 خۇرچە مەنىلەرنى خىرەلەشتۈرۈپ قويىمىغاندى. ئەنە شۇ خىسەتلىك تۇپ
 راقتا ئىنگىلىز تىلى ئارقىلىق كۆز ئالدىمدا نامايان بولغان ھازىرقى زامان
 دۇنيا شېئىرىيىتى مېنى بەيگىگە چاقىردى. بىر قېتىم
 دۇنياۋىي شېئىرىيەت تاجىدا كۆز چاقىناتقۇدەك شېئىرلارنى يېزىش ئۈ-
 چۈن نۇرغۇن بەدەل تۆلەشكە توغرا كېلىدۇ. چۈنكى شائىرنىڭ ئورنى ۋە
 تەقدىرى ئۆز خەلقى بىلەن ئوخشاش. ئەدەبىيات ئارقىلىقمۇ ئۆزىگە تەسەللى
 تاپىدىغان مېھرىبان خەلقىمىزنىڭ شېئىرىيەت چۈشەنچىسىمۇ ۋاقتى كەل-
 گەندە تۆلەشكە تېگىشلىك بەدەل. خەلقىنىڭ شائىر، يازغۇچىلارغا قويا-
 دىغان ئۆلچىمىدىن باشقا ئەدەبىياتىمىز ئۆز ئۆلچىمى بار. بۇ ئۆلچەم
 بىرخىل دۇنياۋى مەدەنىيەت ھادىسىسى سۈپىتىدە بىر مىللەتكە ئەمەس،
 پۈتۈن ئىنسانىيەتكە ئورتاق، بىر تالانتلىق شائىر ئۆز تىلىدىكى شېئىر-
 لارنىلا ئوقۇپ قالماي دۇنيا شېئىرىيىتىنىڭ يۈرەك سوقۇشىنى تىخىشاپ،
 ئۇنىڭ ئۆلچىمىنى بىلىپ تۇرۇشى كېرەك. شۇنداقلا خەلقئارالىق مۇنبەر-
 لەردە ئانا تىل گۆھىرى بىلەن كۆز قويۇلغان شائىرلىقنىڭ ئالتۇن تاجىنى
 كىيىش مۇمكىن. مېنىڭ شېئىر يوللىرىدا ئىزدىنىشىم قانداقتۇر بىرەر
 پەلسەپىۋى ھېكمەتنى چۈشەندۈرۈش ياكى يېڭى بىر ھەقىقەتنى تېپىش ئۈ-
 چۈن ئەمەس. بەلكى تارىمىپ كېتىۋاتقان بۈگۈنكى يەر شاردا ئۆز مەۋجۇت-
 لۇقى ئۈچۈن ئىزدىنىۋاتقان بىر مىللەتنىڭ ئەدەبىياتىمكى ئورنىنى تېپىش
 شائىرنىڭ مۇئەييەنلەشتۈرۈلۈشى زېمىنىنىڭ ئوخشىمىغان قىسمىدا دۇپۇل-
 دەپ سوقۇۋاتقان ئىنسانىيەت يۈرىكىنىڭ مۇئەييەنلەشتۈرۈلۈشى، شۇنداقلا
 سەزگۈسى ئويغاق، شېئىرىي تۇيغۇغا باي چوڭقۇر مەدەنىيەتنىڭ ئېتىراپ
 قىلىشقا ئېرىشكەنلىكى. بىز بۇ مەدەنىيەتنىڭ قەدىمكى چوڭقۇرلىرىدىن
 مۇنداق سادانى ئاڭلايمىز: « ئىنسانىيەت روھى ئۆلمەس، بارلىق ئەنئە-
 نىلەر مۇقەددەس! »

بىراق، بىر شائىر ئىنسانىيەت مەدەنىيىتىگە تۆھپە قوشقان، روھى قۇۋۋىتى زور بىر قەدىمىي مىللەتنىڭ بۈگۈنكى دۇنيادىمۇ مەۋجۇتلۇقىنى ھېس قىلدۇرغۇدەك شېئىرلارنى يازسا، ئۇنى نەشر قىلىدىغان نەشرىيات، ئەسىرىنىڭ ئەتمۇارىنى قىلىدىغان ئادەم چىقىمىسا ناتىۋان شائىر قانداق قىلىدۇ؟ ھەممە ئادەم ئۆز غېمى، ئۆز تىرىكچىلىكى بىلەن ئالدىراۋاتقان بۇ كۈنلەردە، ئۇنىسىز قۇربانلىق بېرىپ، مېڭىسىنىڭ قېتىقىنى چىقىرىپ شېئىر يازغان شائىر يەنە ئۆزىنىڭ يانچۇقىنى كولاپ، ئېھتىيات ئۈچۈن تۈگۈپ قويغان ئاخىرقى تۈگۈنچەكلەرنى يېشىپ بۇ توپلامنى چىقىرىشقا مەجبۇر بولدى...

ئەي، مەن بىلەن بىر تىلدا سۆزلىدىغان مۆرىۋەتلىك ئادەم، بىزنى ئىززەتلىك قىلىدىغان ئەمىز ئانا تىلىمىزدا داۋاملىق شېئىرلارنىڭ يېزىلمىشى ئۈچۈن، دۇنيا شائىرلىرىنىڭ قاتارىدا ئۇيغۇر شائىرلىرىنىڭمۇ مەۋجۇت بولۇشى ئۈچۈن بۇ توپلامنى سېتىۋال، ئوقۇمىساڭمۇ ئۆيۈڭگە تىزىپ قوي، بۇنىڭلىق بىلەن سەن ئاچ - يالىڭاچ قالماستەن!

بىز ياشىشىمىز كېرەك. رىتىم شۇ قەدەر تېز، ھەممىمىز تۇرمۇش دېڭىزىغا غەرق بولغان. شېئىر ئوتى ماڭا تۇتاشقان شۇنداق رىيازەتلىك دەقىقىلەردە، ئەتراپىمىدىكى نۇرغۇن كىشىلەرنىڭمۇ سۇ ئاستىدىكى يالقۇندەك كۆيىۋاتقانلىقىنى كۆردۈم. شېئىر يېزىش - يازماسلىق بۇ ئۆرتىمىزنىڭ بىر دىنچىر شەرتى ئەمەس، پەقەت كۆيگۈدەك يۈرەك بولسالا!

2003 - يىلى 4 - ئاي

مۇندەرىجە

قىزغىن ئەتىراپ (1994 — 2000)

- (2) پىنھان سۆيگۈ
- (3) قاغىلىق
- (5) يالغۇزلۇق
- (6) يامغۇر
- (8) تەكلىماكان بويىدىن ئۆتۈش
- (10) كىلە
- (11) خەت
- (13) قاردىكى دەرەخ
- (14) كۆيۈۋاتقان كىرىپە
- (16) شېئىرنىڭ تېنى
- (18) مەنىسىزلىك
- (19) تۆشۈك پايپاق
- (21) ياز ئىسسىقى
- (22) مۇزىكىلىق قول
- (24) ئۇخلاپ قاپتىمەن
- (26) نەزىر
- (28) قالايىمىقان
- (29) ئۆز شەھىرىدىكى ئۇيغۇر
- (31) مىراجغا چىقىش
- (32) قىزغىن ئەتىراپ

- (34) ئالدىراشلىق
- (36) سېنىڭ كىچىك، قىزىل مېھمىنىڭ
- (38) 10 - ئايدىكى قار خۇشاللىقى
- (40) ئەرلەر كوچىسىدىكى بىر مۇراسىم
- (42) بىر قاغا ياكى ئۈچىنچى قاغا
- (44) توشقانمۇ سەن؟
- (46) قايتىش
- (47) قارا تاشقا ئايلانغان كېچە
- (48) ئاپتاپ
- (49) چىۋىنى كۆزىتىش
- (50) كۆل بويىدىكى كۆك قۇمۇشلۇق
- (51) يەر يېغى
- (55) ئۇسسۇلچى
- (57) كېچە بىر غەرب ئادەمنىڭ يۈزى
- (60) مۇز تۇتقان سۇ ئامبىرى
- (62) خوش دادا
- (67) ئونون بازىرى
- (69) مەنىسىز
- (70) سۆيگۈ
- (71) سىرلىق مەنزىرە
- (72) قوقمايلاق
- (74) كوچىدىكى قۇربانلىق
- (76) يامغۇردىكى ئوت
- (78) قۇرغاقچىلىق
- (79) 17 كۈن بولدى كۆرۈشمەدۇق
- (81) كۆز يامغۇرى
- (82) ئىجادىيەت جەريانى

- (83) ئادەمبېلىق
- (85) كېچىدىكى سۇ
- (86) شەھەرنىڭ سىرى
- (88) تېرەم
- (89) تۈز
- (91) مېنىڭ دادام ئەرۋاھ
- (92) ئەتىياز مۇراسىمى
- (94) قەلەندەر
- (96) ئەتىگەندىن - كەچكىچە
- (98) ئىبادەت
- (100) بوران
- (102) تەنھالىققا يۈزلىنىش
- (103) سۈبھى پەيزى
- (105) چىۋىن بېشى
- (106) ئۈرۈك پىششىقى
- (108) ئويغىنىش
- (109) ئاي قۇشلىرى
- (111) سائەت ئاۋازى
- (112) سۇ
- (114) تېپىلغۇسىز سوۋغات
- (115) دېرىزىدىن كېچىگە قاراش
- (116) چۈشلۈك ئۇيقۇ
- (117) ئەرەكلەر قېنى سىلەر؟ (داستان)
- (146) كوچىدا
- (147) يۇمىلاققۇم شەھەر
- (149) قەدىناس
- (151) تاغلار سەيلىسى

- (153) يۇرتقا نەزەر
- (155) كۆز كۈنلىرى
- (156) دېڭىز ئون تۆت ياش
- (159) قەشقەرگە سەپەر
- (161) مەن ۋە چاشقان
- (163) سىرلىق تاۋۇش
- (164) كىر يۇيۇش
- (165) جەرەن بالىسى
- (168) ئىلاھىي ئىشىق
- (169) گۇناھكار
- (170) تاش ئورمان
- (171) سۈدىكى بېشارەت
- (172) بوشلۇقتىكى كۆز
- (173) ئۆمۈر سۆزى
- (177) شېرىن ئاي سەپىرى (چاتما)
- (189) ناشتىلىق
- (190) ئەرزۋاھ
- (191) دەم ئېلىش كۈنىدىكى قار
- (193) تۇرمۇش ئەتىراپى
- (196) بالىلارنىڭ ئەرزۋاھى
- (198) تارىم پاختىسى
- (201) ئىككى كېسەك
- (202) قۇربان ھېيت
- (204) كۆچەت تىككىلى چىقىش
- (206) مەنە سەپىرى
- (207) ئەينەك
- (208) بۇلاقۇشى كۈچىسى

- (209) سۈزۈك سەپەر (داستان)
- (239) كېسۋېتلىگەن تاغ تېرەكلىرى
- (240) تورخاندا
- (242) تۇغۇلغان كۈنۈك
- (244) سۇخاندىكى تام رەسىملىرى
- (245) ئېسىلىپ ئۆلۈۋالغۇچى
- (247) ئوغلۇمنىڭ ئىسمى
- (249) قەشقەردىكى يەر شارى (داستان)

(2000 — 2002) ئەرەبلەرنىڭ سۆڭىكى

- (270) مەدەھىيە
- (271) بىر ئۇلۇغ كىشى
- (272) ئىماراتنىڭ ئىشىكى
- (273) مېنىڭ دادام ئەرۋاھ
- (274) مېھمانخانا
- (275) دېڭىز بىلەن ئۇچرىشىش
- (276) ئەرەب تەمسىلى
- (277) ياقا يۇرت
- (279) ئەرەب قولىتۇقى
- (280) ئەنە شۇنداق جايلاردا
- (282) ئىككى بېلىقنىڭ ئارىسىدا
- (283) ئىرانغا ئۇچۇش
- (284) ئۆلگەن تۆگە
- (285) ئۇيغۇر كوچىغا چىققاندا
- (287) غېرىب خىيالىنى سۈرۈۋالسۇن
- (288) ياندىكى ئادەم
- (290) جەننەتتىن چىقىپ

- گۆھەرپۇرۇش ئەخمەد ھەمداننىڭ ناماز شامىدىن
 كېيىنكى ۋاقتى (291)
- گۈل. قۇيۇن (293)
- ئوممان خورىزى (294)
- دۇربۇندا كېچىگە قاراش (295)
- سۆگەتگۈلنى تونۇدۇم (296)
- تارىخ (297)
- چۈشتىكى دېڭىز (298)
- ئەسىر بىلەن شام ئارىسىدا (300)
- دېڭىز بىلەن مەن (301)
- ئەرەبلەرنىڭ سۆڭىكى (302)
- خۇشال ئۆتكەن بىر كۈن (303)
- كۈنلەرنىڭ ئەينىكىدە (305)
- بىر كۈندە بەش قېتىم ئۇخلاش (308)
- ئوغلۇمغا مەدھىيە (309)
- سەنئەتكار (311)
- توغتاش (312)
- بىر كەپتەر ئۈچتى (313)
- ھەقىقىي سېھىر (314)
- ئەلگەينىدىن دۇبەي شەھىرىگە (316)
- سۆڭەكلىك پاشا (317)
- ئۇ (318)
- بېلىق تىلى (319)
- ئالادا مۇشۇكلەر (320)
- ئەتىر يوللىرى (321)
- بېلىق بازىرى (322)
- مەن ۋە خوتۇن (323)

- (325) ئەبۇ زەبى
 (331) ياشلىق
 (332) مەدىكارلار
 (333) يېشىل رەڭلىك ئۇيغۇر شائىرى
 (334) شەھەر چېتىدە بىر كىشى ياغاچ ھەرىدىمەكتە
 (335) ئادەم ئاتىنىڭ ئىككى بالىسى
 (336) ئىككى كەپتەر ۋە ئۈچىنچى
 (337) يېگانە ئارال
 (339) ماسقات كوچىسى
 (341) ئەجەل
 (342) ئۆزۈمگە ئۈچ قېتىم نەزەر
 (344) ئىرانلىق
 (345) چۈمبەلدىكى كۆز
 (346) بوش ۋاقتىم
 (348) سۇنىڭ تىلى
 (350) ئاۋسترالىيە قوينىڭ كاللىسى
 (351) چېچەكلەش
 (352) قورققان ئىش يۈز بەرگەندە
 (353) ئاياللارنىڭ سېھرى
 (355) ئاۋغان قاسساپ
 (357) ئەرەب كالىندارى
 (358) ئىككى ئۇيغۇر راشىد پورتىدىكى كافىرىدا
 (360) ئەلئەيىننىڭ تېرىسى
 (362) يۈزداشلار
 (364) ھەسەن شېرىك
 (365) ناماز بامداتقا ئەزان
 (366) ساتراشخاندا

- (367) بېلىق تازىلاش
- (368) جۇڭگولۇق ئابدۇللا
- (370) شائىرنى ئىزدەش
- (372) مۇشۇك مۇراسىمى
- (373) مىسىر گۈرۈچى
- (375) بىر ئاپتوۋا، بەش ئاپقۇر
- (377) سېمىز ئوت
- (378) ئاي مەسچىدىنىڭ ئىمامى
- (380) ئانا يۇرت
- (382) بىر تەڭگە چۈشتى دومىلاپ
- (384) كۆك يالتىراق
- (386) سېمىت نوچى
- (388) كۆيۈۋاتقان تىل
- (390) ئەما
- (392) بىر كۈن تۈگىدى
- (394) كوچىدىكى ئادەم ۋە ئۆيدىكى ئادەم
- (396) يۇلتۇزلارمۇ ئۆلدىمۇ
- (398) شىر
- (400) ئوغلۇمنىڭ سېھرىي رېئالزىمى
- (402) ئەبۇزەبىگە بېرىشنىڭ ئۈچ يولى
- (404) ئەرزىمەس يىللاردا
- (405) بۆدۈنە يېيىش
- (406) ئانا تىل
- (407) گۆش دۈكىنىدا
- (408) بازاردىكى قەلئە
- (410) ئاچچىقى كەلگەن قوغۇن
- (411) چۈش بولدى

- (413) ئاڭلاش
 (415) ئايالىمنىڭ قاننى
 (417) زودىن ئىپتارغىچە
 (418) ئاخىرقى ئىمارەت
 (419) قايتىش

(2002 — 2003) تۈكلۈك كېچە

- (421) خانبالىققا ئىككىنچى كېلىش
 (422) كوچىدىكى ناغرا ئاۋازى
 (423) قىش دولقۇنى
 (424) ئۆلۈك بېلىقنىڭ قۇيرۇقىدا
 (425) بالام ۋە ئۇيغۇر تىلى
 (427) بېلىق تۇتقۇچىلار
 (428) ئاق رەڭگە مەدھىيە
 (429) ئۈجمە پىشتى
 (430) يەكشەنبە كۈنىدىكى تالا (چاتما)
 (434) تېرىقچىلىق
 (435) غەرب ئەپسانىسى
 (436) ئۆي ئاقلىتىش
 (438) ئايۋاندا ئاپتاپ
 (439) قار تۇغۇلدى
 دېڭىز يۈزىدىن 154 مېتىر چوڭقۇرلۇقتا (داستان)
 (441)
 (449) دېرىزە ئالدىدا: قەشقەر
 (450) ئوسما
 (452) پىنھان سەھەر
 (453) ئۇيغۇر كوچىسى

قذغفن ڈٹرگول

(1994 -- 2000)

پىنھان سۆيگۈ

گۈل گۈزەل بولىدۇ ئېچىلماستىلا،
ئېچىلىپ كۆپ ئۆتمەي تۈزۈيدۇ غۇنچە.
بىپايان ئوكياننىڭ ئاستىدا مارجان
مەرۋايىت قەبىدا ئۆز بولار شۇنچە.

يېتىلگەچ پوستىنىڭ ئىچىدە ئانار
يېرىلىپ پىشقۇچە بولىدۇ تاتلىق.
شۇ قەدەر قىممەتلىك كۆڭۈلدىكى سىر،
ئاشكارا تۇيغۇلار بېرەلمەس شادلىق.

كۆزلىگەن نىشانغا تەگكۈزەر ئوۋچى
چاتقالار ئىچىگە ئالغاندا مۆكۈپ.
مەن كۆڭۈل ساقلىدىم ئاشۇ تەرىزدە
بىراققا سىرىمنى يۈرمىدىم تۆكۈپ.

ئىنتىلىپ ئۇن - تىنىمىز كۆيدۈم بىرىگە،
ۋە لېكىن سۆيگۈمنى قىلمىدىم ئىزھار.
بولغاچقا ئاھ شۇنداق شېرىن لەززەتلىك
كۆڭۈلنىڭ قەبىدا يېتىلگەن سىرلار.

مەيلى دەر كۆيۈمىز باشقىلار مېنى،
كۆيۈمىز سۆيگۈمدە كۆيىمەن پىنھان.
قەلبىمگە لىق تولار ۋىسال شەرىپتى،
سىرىمنى، سۆيگۈمنى بىلمەس ھېچ ئىنسان.

قاغىلىق

يۇرتۇمىدىن ئىللىق،
دەپتىرىمگە قويدۇمىدىن يېزىپ
ئاق تېرەكلىك، يېشىل ئىسمىڭنى،
سۆيۈپ قويدۇم توپا جىسمىڭنى.

كۆمۈلگەن بىر گۈل ئۇرۇقى سەن
تەشتەك كەبى مېنىڭ قەلبىمگە
ئاسىيانىڭ قۇملۇق دەشتىگە.
سەن ياراشقان قارا ساقالداك
قارا قۇرۇمنىڭ بوي - بەستىگە.

نېمىشقىمۇ كۆڭلۈم بەك يېرىم
ئىزدەيمەن ئېھ يۇرتداشلىرىم
مىغىلىدىغان ئادەملەر ئارا
ماڭا تونۇش بىرەر سىڭلارنى.
گەرچە باغرىم بولسىمۇ يارا
زورلىمىغىن شاراب، پىۋىنى.
سۈت ساقاللىق ئەي ئۇيغۇر بوۋا
بىر قۇچاقلاپ قويساڭچۇ مېنى!
بۈگۈن ئاخشام يۇرتۇمدا چىققان
ئاپئاق كۈمۈش شولىسى ئاينىڭ

توشماقتا مەن تۇرغان بىناغا.
قاغىلىقنىڭ كاكچا نانلىرى
خۇش ھىدىنى سېپەر ھاۋاغا،
پۇراپ كەتتىم يىراق - يىراقتىن.
كۆڭلۈم تارتماس گەپكە، ناۋاغا
مۇڭلىنىمەن ئىشقى - يىراقتىن،
كېلىپ ئوچۇق روجەك ئالدىغا.

مەن ئۆزۈمنى ئالدىم دالدىغا ،
ئۈمىدىسىزلىك يۇلتۇزدەك چاقناپ
دېرىزەمگە كەلگەندە يېقىن.
سەن بەك جەسۇر ئېھ، يۇرتۇم لېكىن
ئۆمۈچۈكتەك توقۇپ چىقىسەن
مېنى گۈزەل شوللىلار بىلەن .

قاغىلىق
ئۈرۈمچىدىن يىراق بىر جايدا ،
دۆڭكۆۋرۈكتە كېلەر مەن ياشلىق
يۇرتۇم لايدا، چاقنايمەن ئايدا...

يالغۇز لۇق

خانەم سوغۇق، تاملار بەك سوغۇق
ئېھ، قورقمىن يالغۇز قېلىشتىن.
كارىۋات سوغۇق، يۈرىكىم سوغۇق
قورقمىن جىم خىيال سۈرۈشتىن.

دېرىزەمنى ئېچىپ قويىمەن
توڭۇپ كەتتىم كىرسۇن دەپ باھار.
قۇچاقلاپ قوي تەبىئەت مېنى سائىل
بولۇپ بىر يار، كۈلۈمسىرە قار.

راك پىر - راک پىر، راک پىر، راک پىر.

يامغۇر

كوچىنىڭ دۈمبىسىنى
سىلايدۇ تۇتۇق ھاۋا.
غەم ئەرلەرنىڭ قاناتلىرىدەك
يېيىلماقتا بارا - بارا.

چېكىلەر نازۇك، ئاستا
ئايالنىڭ تېنىدىكى تار.
سېمونتقا يامغۇر تامماقتا
ئاپئاق، تولغان، بىر تال - بىر تال.

ئەينەك تاملار ئارىسىدا
ۋەھىمىگە چۈشكەن كىشىلەر.
يامغۇرلارنىڭ ئىچكىرىسىدە
تەمتىرىگەن، كۈتكەن كىشىلەر.

«... ئۇرۇش شۇنداق قاتتىق بولىدىكى
ئىتىل دەرياسىنىڭ سۈيى
قىپقىزىل سىرغا ئايلاندى...»

نەسەبەن ئەلەمەلەن

شەشمەزگە پاتتى كۈن،

تام تۇۋىدە ئولتۇرۇپ

مەينى قۇيدۇق سىڭايان.

بىز كېچىگە ئېرىپ كەتكەنلەر

يامغۇر بىزنى قىلىدۇ بايان.

مەستخۇش يامغۇر توختاش بىلەن

كارىۋاتتىكى ھاياجانلىق تەن

ئوخشار جىمجىت ئىسكىرىپكىغا.

تەكلىماكان بويىدىن

ئۆتۈش

قۇمنىڭ كۆكى ئاپئاق، يوغان،
تېرىسىدە چوقچىيىپ تۇرغان،
ۋەسۋەسىگە سالار ئادەمنى.
تېز سۈرئەتتە كېتىۋاتقان ياز
كۆيدۈرمەكتە پۈتۈن ئالەمنى.
ئەسەبىي ۋىشكىلار، ماي ماشىنىسى
ئۈزۈلمەي ئۆتەر،

ئۇيقۇ، خىيال چىگىش - چىگىش بەك،
دېڭىز قاراقچىسىنىڭ خەرىتىسىدەك.
چۈشمىزدە

يات ئەللەرنىڭ ئالتۇن ئوردىسى
كۈندىن - كۈنگە بارار ئېگىزلىپ.

غەربىلىق ئېزىدۇ يولۇچىلارنى
ھەممىمىز تەقدىرداش ئويىمىز باشقا،
ھەر كىم ئالدىرايدۇ يېڭى ياشاشقا.

دېلىم

خىياللار چېچىلغان،
چېچىلغان مەرۋايىت چۆلدىكى تاشلار
ۋە ياكى ساناقسىز تېنى يوق باشلار.
كىرىپكىلىرىمىزدە ئۇيقۇ يۇقى،
كىرىپ كېتەر كېچىگە يالت - يۇلتىتىدە
نامرات يېزىلارنىڭ يېشىل قۇيرۇقى.

ئاپتوبۇس چاپار

يىراقتا ئاي،

يېقىندا قىسمەت.

كىلە

قۇم تامچىلايدۇ،
ئېسىمدە قايتۇ خىرە - شىرە
يازدىكى بالىلىق، كۈن، كىلە .

ۋاقىتنىڭ تورى
بېيىلماقتا ئاستا - ئاستا،
يېزا چېتىدىكى تىك يارغا .

يارنىڭ قاپ بېلىدە تۇراتتى ئۇ،
بېشىنى كۆتۈرۈپ ئېگىز، ئاققىنە
قورسىقىنى قاقلاپ ئاپتاپقا .

سورىدىم قىزىقىپ:

— دادا، ئۇ نېمە؟

— ئۇ كىلە، ئاپتاپ يەپ ياشايدۇ كىلە.
كۆزى پارقىرايتتى قورقۇنچلۇق بەك،
لېكىن ئەر كىلىكىنىڭ شاھزادىسىدەك
راھەتلىنەتتى كۈن نۇرىنى يەپ.

قۇم تامچىلايدۇ..

كۈن چىقتى، بوينۇمنى سوزۇپ
بالكوندىن قارىدىم پەسكە،
ئۇنتۇلغان جانىۋار چۈشتى ئەسكە.

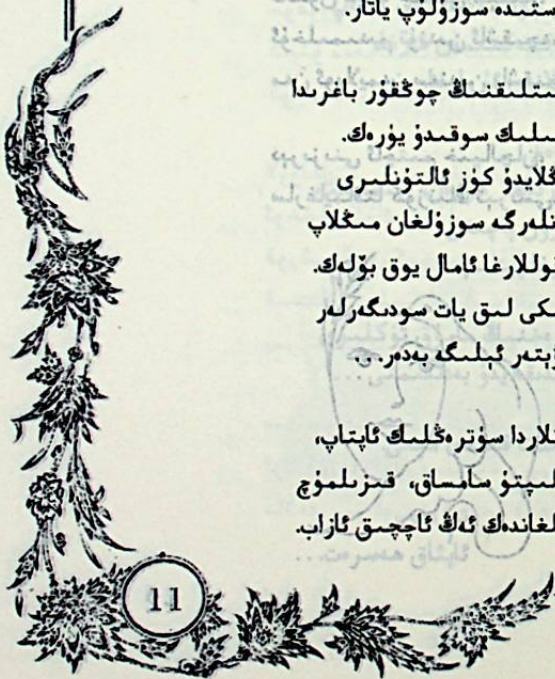
خەت

كۈرمەكتىمەن كۈزگە دەرەختەك،
پەلەمپەيلەر سىرلىق، تۈگمەس،
بۈگۈن ئۆيگە يېتىپ بېرىش تەس،
پىرقىرايدۇ ئېغىر پولات شار،
تەسەللى

غېرىبانە ئۆلۈك كەپتەردەك
يەر ئۈستىدە سوزۇلۇپ ياتار.

جىمجىتلىقنىڭ چوڭقۇر باغرىدا
ۋەھىملىك سوقىدۇ يۈرەك.
جىرىغلايدۇ كۈز ئالتۇنلىرى
كەتمەنلەرگە سوزۇلغان مىڭلاپ
كىم قوللارغا ئامال يوق بۆلەك.
چۈنكى لىق يات سودىگەرلەر
تىكىۋېتىپ ئېلىگە بەدەر.

بالكونلاردا سۈترەڭلىك ئاپتاپ،
ئېسىلىپتۇ ماسماق، قىزىلمۇچ
ئېسىلغاندەك ئەڭ ئاچچىق ئازاب.

دۆڭكۆۋرۈكنىڭ قايناق يېرىدە
 ئېھ، بۇ ئىشلار يوقتەك غېمىدە
 مەززە قىلىپ يېيىش ئۇياتلىق
 يېغى ئېقىپ تۇرغان سامسىنى.
 سەن يېزىپسەن
 يوق باشقا ئامال،
 يا ئۇندىكى ھاراقكەشلەرگە
 قېتىلارسەن سەنمۇ ئېھتىمال.

جېنىم دوستۇم
 ئالتۇن ئايىمۇ چىقتى ھېلىلا،
 ئۇخلىمىدىم تۇندىن ئاشقىچە،
 مەن ئويلايمەن سەندىن باشقىچە.

دېرىزىنى ئاچتىم خىيالچان،
 سارغايماقتا كۆزنىڭ تېرىسى...

قار دىكى دەرەخ

بۇغا مۇڭگۈزىدەك

شاخلار ئۈستىدە

قار.

ئاپئاق، قېلىن.

« قېلىن! » دەپ

بىلجىرلايدۇ ئۇ

ئەركىلىپ.

قار چۈشمەكتە لەپ - لەپ

چۆكمەكتىمەن قارغا،

ئايلاندى ئۇ يارغا.

دەرەخ

مۇزدەك، گۈزەل جىمجىت.

ئۇزۇن پايچىقى

قارغا پېتىپ.

دەرەخنىڭ مامۇق تۈكلىرى

غىدىقلايدۇ بەدىنىمنى ...

مەست قىلدى مېنى.

توزىدى،

ئاپئاق ھەسرەت ...

كۆيۈۋاتقان كىرىپە

قارا ئۈجمىدەك قارامتۇل
 بالىلىق چېغىمدا،
 ئاپتاپپەرەسلەر بېغىمدا
 ئالتۇن تاجلىق قۇياشنى
 ئويلايتتى ئۆزىنىڭ پادىشاھى دەپ.

ئاپتاپپەرەس ئاستىدىن
 سۇغۇرۇلۇپ چىقىپ بىر كىرىپە
 كەپتۇ مەھەللىنىڭ ئايغىنىدىكى
 كۆچمەنلەرنىڭ بىنەم يېرىگە.

لاۋۇلدايتتى ئىسسىقتا قۇملۇق
 ئوخشاپ كۆك نۇرغا،
 قورشىۋالدى كىرىپىنى ئۇلار
 قىستاپ كېلىپ چوڭ يولغا
 بىر شىشە بېنىزىنى ئالدى قولغا.

بىز يىراقتىن كۆرەتتۇق جىمجىت،
 ئوت قويدى ئۇلار بېنىزىنى چېچىپ
 ماڭدى بىر ئوت دۈگىلەپ قېچىپ.

ئوت بوغزىكى دۈگىلەپ پىرقىرايتتى،
شامالدا لاۋۇلداپ چىرقىرايتتى.
« ھەي، بالا! خوش بولاي، ئوتۇمنى ئۆچۈرۈپ قوي
ھەي، قاراچىلار، پىشىپ بولدۇم تېزەك يەپ توي»

ئوت گەپ قىلاتتى ئۆز تىلىدا،
چۈشەنمەيتتىم كىچىك بولغاچقا.

سۇدىن كۆكۈش يالقۇن چىقىرىپ
خۇشبۇي كۆيۈپ تۇرغان بېلىقتەك
ياز كېچىسى كۆيمەكتە تېرەم.

26. كىرىدەك كۆيۈپ بولدۇم،
يىللار كۆيمەكتە مەن بىلەن.

شېئىرنىڭ تېنى

ياز پادشاھى ئالماقتا ئارام،
غەزىنىسى كەڭرى ئېچىلغان.

قېرى دەرەخ قوۋزىقى
ھاسىرايدۇ،

ئىسسىقتا

ياشماق تەس.

ۋاقت سېمىزلىكتىن ھالىسىرايدۇ،

كۆرۈنمەس تاپىنىدا بېسىلىپ قالغان

بىرنەچچە تال كۆك ئېچىلغان كاناي گۈلى.

شېئىر يېزىش مەن ئۈچۈن

قۇتۇلۇشنىڭ بىر يولى.

خۇددى نۇرلۇق يىلاندىك ئوت - چۆپلۈكتىكى

خۇددى تىغدا يەر يېغىدىك يەر ئاستىدىكى

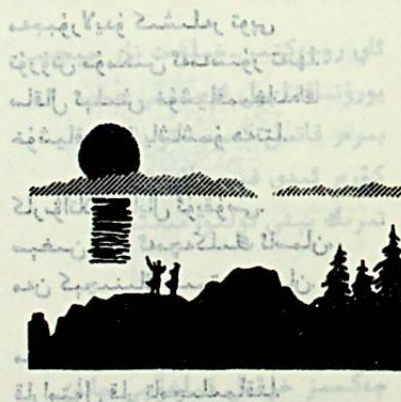
خۇددى مەخپىي ئارزۇسىدىك بىر خەلقنىڭ

يازنىڭ بۇ شامالسىز تىنچىق كۈنىدە

قالمىغان ئۈمىدىتىن بۆلەك ھېچنەرسە.

تۇغۇلغان ۋاقىتتا

بۇ ئۆيۈمنىڭ ئىككى ئايلىمىغا يەتكەن ۋاقىتتا
 سىلىق، يۈمۈلۈك تاش. قاغىلىق. ئاپتاپ
 ئېيتىش مۇمكىن بولمىغان ئازاب.
 ئالدىنقىدا ئاكتاتسىيەنىڭ
 غورلاي تۇخۇملىرى پىشماقتا.
 شېئىر
 سۆزلەردىن توقۇلغان
 يېشىل چىمەنلىك،
 سەگىتمەكتە تېنىمنى.

مەنسىزلىك

قارامتۇل قار تامچىلىماقتا
ئۆگزە، ئاپتاپ، تەنھالىق ئارا.

خىيالىمۇ يا كىچىك يېشىللىق؟
دېرىزەمگە تۇرغان ئېسىلىپ.

ئېزىپ كەتكۈم كېلەر توستاتتىن
چوڭ كوچىدىن، ئۆيدىن، خىزمەتتىن.

بىناكارلىق.

مۈشۈك.

ئادەملەرگە ئارىلاشماسلىق خاتالىقى.

مەجبۇرلايدۇ كىشىلەر توپى
تۇرۇش مۇمكىن ئەمەستۇر تەنھا.
ساقال ئېلىش خۇشياقمىغاندەك
خۇشياقمايدۇ باشاشمۇ ھەتتا.

كارىۋاتلاردا ئايال ئۇيقۇسى.
سېغىن كالا ئەمچەكلىك ئاسمان،
مەن كېچىنىڭ سىرتىدا ھامان.

مەنسىزلىك مەنىسىمۇ يا
قارامتۇل قار تامچىلىماقتا.

تۆشۈك بايپاق

بۇتۇمدىكى بۇ تۆشۈك بايپاق
ئىختىيارسىز سائەت ئۇچلەردە
چىتىشلىقمۇ ئۆلۈمگە قانداق؟

غايىبانە، سىرلىق بىر تۇيغۇ
يېقىنلىشىپ قالغان ماڭا بەك
يات بىر تىلدا ئۆلۈم دېگەن خەت
بايپاق ئۇنىڭ باش ھەرىدەك.

غەلىتە بىر ئەنسىزچىلىكتە
ئاياغلىشىپ بارار تەقدىرىم.

ئاي روجەكتىن خىلۋەت نۇر چېچىپ
يورۇتماقتا پۇل ئۈستىنى جىم.
بىرەر قاتىل كىرە توماتتىن
كۆزەر ئىدى قىمىرلاپ تېخى
تىرىك پېتى ئولتۇرغىنىمنى.

بەلكىم بۇ تام ئەمدى ئەمەس تام.
ياكى ئۆلۈم دەپ قويماي كېلىپ
چەكسىز خۇشال قىلغۇچى جانان.

پايپاق

ئىشىك چېكىلدى يىراق بىر يەردە،
يىرتىق پايپاق بېشارەت بەرسە
يار بۇ چاققا كەلمەمدۇ كەلسە.

پايپاق.
قىزچاق.
ئۆلۈم.
مەنسى بىر ھەممە نەرسىنىڭ،
تەنھا مەۋجۇت بولمايدۇ ئۆلۈم.

پايپاق
قىزچاق
ئۆلۈم

پايپاق
قىزچاق
ئۆلۈم

پايپاق
قىزچاق
ئۆلۈم

پايپاق
قىزچاق
ئۆلۈم

پايپاق
قىزچاق
ئۆلۈم

پايپاق
قىزچاق
ئۆلۈم

پايپاق
قىزچاق
ئۆلۈم

ياز ئىسسىقى

بۇ ئىسسىقتا كۆيىدۇ پېلىق
سۇدىن كۆكۈش يالقۇن چىقىرىپ.

يېشىل دەسسەپ،

نەم پايپاسلاپ،

ياز ئىسسىقى كەلدى قېشىمغا.

كۆردۈم ئۇنىڭ بېشىنى،

لاي تام، ئەخلەت، تېرەكلەر ئارا

راھەتلىنىپ سوزۇلۇپ ياتار،

قورسىقىنى قاقلاپ ئاپتاپقا.

سېلىۋېتىپ ئىشتان - كۆڭلەكنى

قىپپالغىچ بولغۇم كېلىدۇ،

ئۇنى كۆرۈپ قالغان ھامانلا.

ياز ئىسسىقى

دۈپۈلدىگەن دەرەخكە قوشۇپ

ياقتى ئاپئاق، يۇمران تېنىنى.

تېگىپ تۇرغان ئىسسىق،

قىز كۆكسىدەك ئىسسىق.

ياز ئىسسىقى —

شاش، قېنىمىز، تۈكى يوق ھايۋان،

ئۆزۈمدىنمۇ يېقىملىق ھامان.

مۇزىكىلىق قول

دالا.

ئۈچ تۈپ دەرەخنىڭ يېشىل سايلىسى،
كۆك نۇر تىزىلغان قۇشقاچ چاڭگىسى.

سىم تارتماقتا قىرلارغا شامال،
كۈن نۇرىدا يالتىراپ.

تۇخۇمنى ئوينىماقتا قۇش
بىز باشتىلا قالدۇق ئالدىراپ.

تېنىم قارىغۇ
تېنىڭگە قاراپ.

يېنىمىزدا پاتقاق پۇرىقى.
پاھ، ئاجايىپ ھۈزۈرلاندۇرار
ئاياللارنىڭ ئۆلۈمى مېنى.

مەيلى شائىر بولمىسام بولماي
ئەڭ ياراملىق ئات باققۇچىدەك
بويىۋىندۇرۇپ ئالساملا سېنى.

سېنى تۇتۇش مۇمكىن ئەمەستەك
ئېيتە سىلاپ باققانمۇ سېنى؟

قولۇم قېنى؟

سۇدىن بېلىق سۈزۈۋاتقان قول.

قولۇڭ نېمە؟ قولۇڭدۇر گويا

يەر ئاستىدا قاراڭغۇلۇقتا

ئەڭ يېقىملىق مەستخۇش ئاۋازدا

ۋارقىرىغان چۆيۈن پارچىسى.

قولۇم چېچىڭدا

چاقنىماقتا.

قولۇم قولۇڭدا

نەپەس ئالماقتا.

قولۇم تېنىڭدە

جان تالاشماقتا.

تۈن كېچىدە مېنىڭ قوللىرىم

بىر جۈپ ئالما سېلىنغان پەتنۇس.

ئۇخلاپ قايتىمەن

ئاڭلاشقىن ھوي بىزەڭ چىۋىنلەر،
مەشھۇر ئۇيقۇچى بولالمىساقمۇ
ئۇخلىشىمىز كېرەكقۇ بىزمۇ؟

ئەڭ چىرايلىق قىزچاقنىڭ
ماڭا ئاتاپ ئۇخلىشى ئۈچۈن
كارىۋات قويۇلغان بۇ چۈش پەيتىدە.
ئۇيقۇ پەرسىنىڭ
تېخىمۇ پەرى بولۇشى ئۈچۈن،
كۈندۈزدىكى ئىشلار
ھەم ئەركەك شىرلار
قۇربانلىق قىلىنغان بۇ چۈش پەيتىدە.
قوتۇر ئامۇت شاخ ئۈستىدە
سارغىيىپ پىشار
يالىڭاچلىق پەيزىنى سۇرۇپ
ئەڭدا يېتىپ ئۇخلا بېلىقلار.
كۈچىدىكى سەت ئاياللارمۇ
شېرىنلىشىپ كېتىپ تېخىمۇ،
ئاپئاق ئۇيقۇ تور تارتقان
كۈمۈش رەڭلىك بۇ چۈش پەيتىدە.

ئۇخلىماسلىق ئۈچۈن قايتىدىن

ئۇخلاپ قاپتىمەن.

كۈش ئۈستىلىگە بېشىمنى قويۇپ.

كۆزلىرىمنى ئاچتىم ئۇيقۇلۇق

گۈل - چېچەكلىك خىلۋەت ئاردا.

ئاستىلىك ئاقسېپا ئەڭ كەڭ قەدە

مېڭىپ يۈرەر يوپۇرۇق

ئات ئادەملەر

شەر تەنلىك قىزلار...

بەزى قەدەمىگە كەلگەن

نەرسىنى بىر قەدەر ئۇچۇر

قەدەمىگە كەلگەن

نەرسىگە

قەدەمىگە

قەدەمىگە

قەدەمىگە

قەدەمىگە

قەدەمىگە

قەدەمىگە

قەدەمىگە

نەزىر

پەتىچىلەر تولغان بۇ ھويلا
ئاۋات ئۇلۇم بازىرى گويلا.
ئېسەدەيدۇ ئاستا - ئاستا،
خوتۇنلار ئاق لېچەك ئاستىدا.
ئېسەدەيدۇ ئاستا - ئاستا،
توي كىيىمى ئىچىدە گويلا.
تاتلىق سېزىم بېرىپ ئەتراپقا.

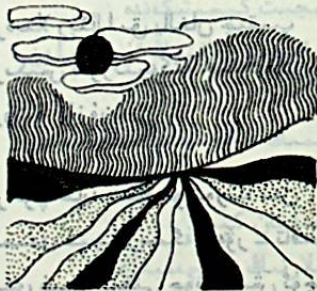
ھازىدارلار ئىچىدە تۇرۇپ ،
يوچۇن ئۆلۈپ كەتكۈچى بىلەن
باشلىغاندەك ئۆلۈشكە سەنمۇ،
داستىخاننى قويىمەن تۇتۇپ
يا يۆتۈلۈپ باقمىسەن قەستەن.
— رەھمەتلىك تېخى ياش ئىدى.
— ھېچكىم ئۇنى ئۆلۈپ قالار دەپ ئويلىمىغان.
— بۈگۈن خويمۇ ئىسسىق بولىدىغۇ.
— بولۇ ئوخشايتۇ.

نۇسخىسى

لېگەندىكى مەزگە قونۇپ
ئۈچۈپ يۈرەر چىۋىن بەھۇزۇر.
ئۈچۈپ يۈرەر بەرۋا قىلماستىن
ئۆلۈم دېگەن ئازابمۇ ھۇزۇر.

ئىشك ئالدىدا نىغالى يەنە يىغايۇچۇ
ئاق رەڭ دولقۇنلىماقتا،
ئاق رەڭ قاراپ تۇرماقتا.

قالايمىقان

تاشلىنىپ قالغان ھەممە نەرسە،
بىلىش تەس ئۇنىڭ نېمىلىكىنى.
مەن ياتقان بۇ چىملىق ئۈستىدە
قارا چاقى پىرقىراپ
ئېشىپ بارار تۈننىڭ تېزلىكى.
ئۆرۈلەي دەپ قالغان بىر تامغا
چىرماشقان دەك كاۋا چېچمىكى،
كالىمىدىكى قاراڭغۇلۇققا
پېلەك تارتتى تېلېفون سىمى
ئۇزۇن - ئۇزۇن.

بىلمەيمەن مەۋەنلىك كىمىدىن ئۆتتى،
بىردىنلا رېئاللىق يالغان چىقىپ
زېرىكىش سۆزلىمەكتە چىنىلىقنى،
ئۇزۇن - ئۇزۇن.

بىر توپ مايمەننىڭ ئوتتۇرىدا مەن
قالدىمى ھېچنەرسىگە سەۋر - تاقەت.
ئەمدى غېرىبلىقنى چۈشىنىش ئۈچۈن
كەتسە كېرەك يەنە بىر سائەت.

ئۆز شەھىرىدىكى ئۇيغۇر

بارغانسېرى كۆپىيىپ كەتكەن. ..
كۆنۈكمەن،
يامغۇر مەنزىرىسى، غېرىبلىق
دائىم ئەمەلەشكەن مەركىزىي شەھەر.

ئۇچرىغانلىكى ناتونۇش ساڭا،
ساقچى، قەلەندەر، يېڭى بىنا
قىستاقچىلىق، تۈز ۋە باشقا نەرسىلەر.

بىردىنلا پەيدا بولغان ئارتۇق ئادەمسەن،
كۈن نەيزە بويى ئۆرلەپ
جىمجىت كېسىشكەندە
ئەڭ ئېگىز راۋاقتىڭ ئۈچى بىلەن.
ياكى
ئىسمىڭ سەۋەبىدىنلا مەۋجۇتسەن.

سقىلغان كېچە
ئاياللارنىڭ نۇر چەمبىرىكى
توپلانماقتا ھاياجان.

قالا ئىسپاتان
 اوقۇغۇدا رەتلىك سەككىش زۇمۇ

ئەر مىللەت
 ئەردۈز ھامان.
 غەم كېلىدۇ ئاققۇنلار دەك
 غەم قارا ھەم نامەلۇم رەڭدە.

مېنى تىرىلدۈردى بۇقىدەك
 پاچاقلارنىڭ ئارىسىدا
 ئېچىلىپ قالغان
 بىر تال چوڭقۇر گۈل.

مىسراغا چىقىش

سائەت توساتتىن تۆتتە
قورقۇنچلۇق ئاپتاپ، تېلېفون ۋە ھىمىسى،
بىر سائەتتىن ئۇزۇن بىر سائەت.
ئېسىمگە كەلمەي قالدى ھودۇقۇشتىن
بۇ مىسراغا يازاي دېگەن خەت.
جىمجىتلىقنىڭ مەنىسى
مەنە ئەمەس.

مەنىسىزلىك باش ئۈستۈمدە پەس
ساڭگىلاپ تۇرىدۇ ساپاق - ساپاق.
سەۋەبى بولمايدۇ نۇرغۇن ئىشنىڭ
ئۆزىمىزچە چىقىمىز ياساپ.
ئۆلۈم روپىخېتىنى ئوقۇغۇچى
چۈشمەكتە پەلەمپەيدىن تاقىلداپ.

يالغۇز تاشلاپ قويۇپ مېنى
ئۆزۈڭ نەدە تۇرغانسەن ئىگەم،
سېغىنغاندا چاقىزغىلى.
ھەممىنىڭ مەنىسى مەن
مەنىسى مەن
ھېچنېمىنىڭمۇ.

قىزغىن ئەتىرگۈل

تاك يورۇپ
 غۇۋالاشقان
 كېچىنىڭ كارۋىتىدىكى
 قىز مەنزىرىسى،
 شىر يايلىنى سىلاش ھەرىكىتى.
 سائەتلەرنىڭ مەجبۇرلىشىدا
 ھاپىلا - شاپىلا ئۆتكۈزۈلمەكتە
 ئاياللارنىڭ ئىپپىتى ئۈچۈن
 كىيىم كىيىش مۇراسىمى.
 دەل شۇ چاغدا
 داۋان يېزىسى
 مەن تۇرغان جايدا،
 ئېتىز بىلەن ماي يولىنىڭ ئارىلىقىدا.
 ئالدىدا ئوتلاۋاتاتتى
 پۇتلىرى بوغۇم - بوغۇم،
 تۈكلىرى ئۇزۇن - ئۇزۇن،
 كىرىپكىلىرى تۆكۈلۈپ تۇرغان
 كېلىشكەن تەخەي.

سېلىق دۈمبەسىدە

سېلىق دۈمبەسىدە

چايقلاتتى كۆكۈش نۇرۇ

ئاستا تەگكەندە ئالقىنىم.

ئۇ گەپ قىلمايتتى.

— ئىسىمىڭ نېمە؟

— نەچچىگە كىردىڭ؟

ئۇ جاۋاب بەرمەيتتى،

ئەركىلىپ.

مەن ئۇنىڭغا ئىسىم قويدۇم

ئەتىراپىمى بىر چۆرگىلىپ،

ئەتىراپىمى بىر چۆرگىلىپ،

ئەتىراپىمى بىر چۆرگىلىپ،

قىزغىنلىق بىلەن.

ئېتىزلىقتا

يېمەكتە بوز تەخەينىڭ سايىسى

يېشىل كۈن نۇرىنى.

ئالدىراشلىق

قەسەم قىلىمەن ئالدىراشلىق
مەننىڭ قەلبىم
ئالدىراشلىق
دېدى،

كەينىمىدىكى كىشى.
كۈچىنىڭ ئەڭ قىستاك يېرىدە
ھېس قىلىدۇ ئادەملەر بىردىن
ئالدىنغىنىنى.

ھاياجىنى ئۇرغۇپ تۇرغان بويتاق ئەر
ئاياللارنى كۆرۈش ئۈچۈن چىققاندا
ئىختىيارسىز پەيدا بولغان بۇ كوچا.

مەن ئالدىرايمەن،
ئۈنسىز، ياۋىلى.
سەن ئالدىرايسەن،
يول بەرمەيدۇ
يول پادىشاھى.

ئۇ ئالدىرايدۇ
ئازاب پەرىشتىلىرى
كىرمەيدىغان سىرلىق قەسىرىگە.

جىددىيلەشكەن كېچە
كۆچۈرۈلگەن ئاھالىلەردەك.
ئاياللار

گۈل - چېچەكلىك ئارادا
قوللىرىنى سىلكىپ ھەريانغا
مەدھىيەلەيدۇ كارۋاتنى.

ئەتراپ جىمجىت، قاپقارا جىمجىت
كېچىدىكى جىمجىتلىقلارلا
سۆزلەشمەكتە ئۆز - ئۆزى بىلەن،
ئاندىن قالسا مەن -

دېرىزىنىڭ ئۈدۈلىدىكى
يېشىل كۈرسىدا ئولتۇرۇپ
شېئىر يېزىۋاتقان ئادىل تۇنىياز...

سېنىڭ كىچىك ، قىزىل
مېھمىنىڭ

ئۆگزىدىكى ئاي

كەپتۇ،

ھۇجرالڭ

يۇمران بېزەلگەن،

تەنھالىقىنىڭ پېرىقىدىن

چاقتىغان نەمخۇش نۇر بىلەن.

ئەينەك قۇتىدەك كىچىك ھاياتىڭ

مەخپىيەتكە توشۇپتۇ لىۋەن.

توشقان تۈكىدەك

ئورماندىكى شەپەقتەك

ئوتلاۋاتقان قىزىل ئوغلاقتەك

ئوماق مېھمىنىڭ.

يېشىل مۇخ بار تاش ئۈستىدىن

قىزىلگۈل شەكىللىك

سىرغىيدۇ سۇ تىنمەم - تىنمەم،

ئاغرىقى چاقتاپ.

مەن تېخىمۇ ئامراق،

چىلغا ۋە ئاپتاپ،

ھەمدە سېنىڭ قىزىل ئىشتىنىڭ.

ئويىپ كىتىپ قىلىپ،

مۇلايىم، چاقىراي يۇمشاپ لايدەك

ئۇخلىۋالغۇن مېھمان قورۇنماي،

ئورماندىكى قىزىل ئايدەك.

ياكى ئۇچۇپ ئويىنسۇن

قاننىنى پىلدىرلىتىپ.

بۈگۈن سېنىڭ مېھرىبان بۇقاڭ

تۇرۇپ بېرەر بېشىنى ئېگىپ.

ئىشلىتىپ ئىشلىتىپ

يىمغۇردىكى دەرەختەك

پاكسەن، گۈزەلسەن

دەپ بەرگەندە نازۇك سىرىڭنى.

ئىشلىتىپ

يىگىرمە بىرگە تولىمىدىڭ تېخى،

ئون بىر ياشلىق قىز چاقتەك

ئاي كۆرۈپسەن كۆيدۈرۈپ مېنى.

ئىشلىتىپ

ئىشلىتىپ

ئىشلىتىپ

10 - ئايدىكى قار خۇشاللىقى

قار ئۈستىدە

قار ئۈستىدە

سېرىق تۈلكە

كېتىۋاتقاندا ك

كۈزنىڭ قۇيرۇقىنى باستى ئاپئاق قار.

ئاپئاق قار،

دەرەخ شېخىمۇ

مەسچىت ئىچىمۇ.

قار

قار

پېشىمەكتە،

چىشلەمەكتە،

كىرىشمەكتە،

ئوتتەك قار.

بىلجىرلايدۇ،

ئۆھ تارتىدۇ،

سىلكنىپ

جىم ياتىدۇ،

مايماق قار...

ئاستا ئۆلۈم

بىلىنمەيدۇ ئەرلەرگە.

تېپىشقاندا ئايال بىلەن يا

ئەركەك مىللەت خۇشاللىقىدا

ئۈنتۈپ كېتەر ھەممە - ھەممىنى،

خاقانلار دەك يايىراپ تېخىمۇ.

روھى كەمتۈك قەۋملەر بولسا

شاد يۈرەلمەس ئەركىنلىكتىمۇ.

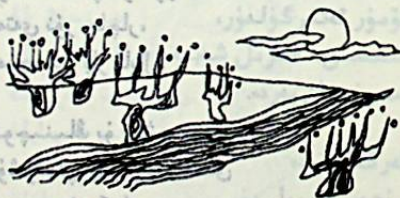
سىلىماقتا قار،

تۆت كوچىدا تۈرۈپ بىر ھازا

چوڭقۇر چۆكتۈم يېشىل سوغۇققا،

دەرمانىمدىن كەتكۈچە تازا. ...

... راھەتلىك سوغۇق.

ئەرلەر كوچىسىدىكى بىر مۇراسىم

ئۆيلەرنىڭ رەت تەرتىپى.
كىرىشكە.
يۇمىلاق ئاپتاپ.
جىمىققان ئايالنىڭ سۆزلىرىدەك
ئۈزۈك - ئۈزۈك سىم تاناپ،
ئورۇۋېتىلگەن ئەخلىت ساندۇقى.

تىمتاسلىق
نەپەس ئالار
ئاۋاز چىقارماي.
قىزلار ماڭالمىدۇ،
ئەنسىز كوچا بۇ.

كوچىنىڭ ئۇ بېشىدىن
كېلىۋاتقان ئەرنىڭ سايىسى
ئۇر كۈتۈۋەتتى بىر توپ قۇشقاچنى.

يولنىڭ قاپ ئوتتۇرىدا
ئەتەي نۇر چاچار،
ئەمچىكى بار ئايال.

كوچىنىڭ بۇ بېشىدىن
پۇشۇلداپ چىقىپ كەلدى
يەنە بىر ئەر كەك.

— قارايسەنغۇ؟ مۇشت يېگۈك كەلدىمۇ؟
 — يوقال بەدرەك، قولۇم قىچىشىپ تۇرغاندا.
 — نوپى بولساڭ كېلە چوشقا!
 — خوتۇنۇڭنى- ھېلى بىكا!
 — تىلىڭنى تارت، بوينۇڭنى ئۈزۈۋېتىمەن.
 — ئۆلگۈك بولسا كەل ھارمى!
 — بولدى قىلساڭلارچۇ، ئىككىڭلار ئۇيغۇر.
 — سەن جالاپ نېرى تۇر!

جالاق - جۇلۇق

كاچ - گۈچ

يالت - يۇلت

گۈلخان ئەتراپىدا
 قىزغۇچ ئايانماقتا
 ھەر قەبىلە

نەزىر سۈپىتىدا
 دولقۇنلايدۇ نۇر.
 ھەر قەبىلە

پىچاق

تۆمۈر ئەتىرگۈلدۈر،
 ئىسسىق، قىزىل شەبنەم
 سىرغىغان يەردە.
 ھەر قەبىلە

ھەركەكلەردە

مۇھەببەت بولىدۇ،
 ئۆلۈمگە.

قاغىلىدايدۇ شۇ قەدەر مىسكىن،
ئازابلانغۇم كەلمەيدۇ مېنىڭ
ئاجىزلارنىڭ زارلىنىش، ئازاب،
ئاجىزلارنىڭ قانۇن، ھەقىقەت،
يوللۇق ئىش قىلىدۇ ئامالسىزلارلا
ئەرمۇ سەن؟ ئەر مۇنداق بولماسلىق كېرەك.
يوقاتقان نەرسىلىرى گەرچە بەك كۆپ
روھى سۇنمىغان،

خۇشالدۇر ھامان ئىسلاھىيە - ئىسلاھىيە
تەن بەرمەيدۇ پادىشاھ مىللەت
قان....!

قان....!
قان....!

قان....!

قان....!

قان....!

قان....!

قان....!

قان....!

قان....!

قان....!

توشقانمۇ سەن؟

قاراڭغۇ چۈشتى
تېرەك ئاستىغا،
لەپىلدەپ،
قار قار دەك
قاغىنلار دەك.

ئىز - دېرەكسىز قاراڭغۇلۇق
چىغىر يولغا بارار ئۇيۇپ.
توختاپ قالدىم ئۇشتۇمتۇت،
قار ئۈر كۈمەيدۇ
ئۈر كۈيدۇ توشقان.

بەك ئوماق،
بەك تاسادىپىي،
بىر ئەمەس ئىككى.

توشقانلار
جىممىدە،
تېنىنى
چاپلاپ
تېنىگە
يېتىپتۇ ئۇخلاپ.
سالپاڭ قۇلاقلىرى
ئېگىز پارقىراپ.

تۈكلىرى

بەك ئاق،

بەك ئاق.

توشقانلار ئامراق.

جۈپلەشكەندە

قار ئۈستىدە

سۆڭەكلىرى چاقناپ كېتەر

تۈن كېچىدە،

توشقانلار قوشماق.

ئەركىنلىك

توشقانلاردا ئاپئاق ئەركىنلىك.

ئىككى توشقان

دەرەخ تۈۋىدە

تۇراتتى جىمجىت،

كۆرمىدى توشقانلار كەلگىنىمنى.

ئېگىلمەكتە ئارىلىق،

يېيىلمەكتە ئارىلىق،

ئۈستۈمتۈت توختىدى تۈكى.

ئەتراپتا قورقۇنچلۇق ئەركىنلىك

دۈپۈلدەيدۇ بىر خەلقنىڭ يۈزىكى.

بولۇپ قالدىم لەسىدە،

كۆرۈپتىمەن ئىككى توشقان دەپ

ئىككى دۆۋە قارنى ئەسلىدە.

قايتىمىش

ئۆز يۈر تۇمغا قويۇپ قەدەم
 بېسىپ كەتتى توپا - چاڭ غەم.
 نۇر مىلتىقلىرى
 كۆكرەكلەرنى نۇرغاندا چەنلەپ
 ئويلايمەن ئۆزۈمدىن باشقا ئادەم دەپ.
 يۇندا ئېقىپ تۇرغان كوچىدا
 پەيدا بولدى دادام ئاقساقلاپ.
 پاتىمچۇقلار ماڭا كۆز تاشلاپ
 تام ئۈستىدە يېمەكتە ئاپتاپ.
 يىغلىمىسام بولاتتى ئەسلى
 شۇ ئوخشايدۇ چوڭ بولغىنىمىمۇ.
 ئاز كۈن ئۆتمەي مەن يەنە كەتسەم
 سېنى قايتا چۈشىنەر كىممۇ
 قاقشىغۇم يوق ھېچكىم - ھېچكىمگە،
 تىرىكلەرگە تىرىكلىك ئادەت،
 ھەممە ھەلەك تىرىكچىلىكتە.
 ھويلىدىكى سۈپىدا ئاسلان
 ياۋاشقىنا غاجماقتا كېچىنى.
 بىر تىمق كىمگىز ئازابقا مۇناسىۋەتسىز
 بىردىنلا پىغان تۇتۇپ كەتتى مېنى.

قارا تاشقا ئايلانغان كېچە

ئېتىزدىكى چاشقان
كامرىغا چىشلەپ قاچقان
قۇياشنىڭ قۇيرۇقىنى.

ئۆي جابدۇقى. تام. كىتاب ئارا
پاتمىچۇقتەك قىسىلغان بالا،
ھېس قىلماقتا كىرگىنىنى كەچ.

ئىككى مۇشۇك بىر - بىرىنى يەپ،
سۆڭىكىنى قويدى دۆۋىلەپ
مىجىقلانغان نەمخۇش تۆشەككە.
ئەرلەر ئۈنسىز چېكەر ئىزتىراپ
مەخپىيىتى تۈگەپ كەتكەچكە.

سۇنىڭ سۈزۈك ئاغزىدا
جىمىرلايدۇ ئۈچ يۇلتۇز.

— ھوي نۇراخۇن، تاماكاڭلا بارمۇ؟

ئاي نۇرىغا ئېلىشىپ كەتتى
پېشايۋاندا نەشە پۇرىقى.

ئۆمۈچۈكنىڭ تۇخۇمىدىن چوڭ
تامچىلايدۇ تۇن سۈيۈقلۈقى.
كېچە چاقماق تاش
روھىمىزدا يېشىل يورۇقى.

بېجىز نىلغا ئايال كەتەن ارالە

ئاپتاپ

ئۆز بۇرۇنغا ئېلىپ بارغاندا،
بۇ ئايال بىلەن بىرلىشىپ،
ئەتىيازنىڭ قورالى ئۇ
بېشىمىزدا پار قىراۋاتقان،

سانسىز، ساناقسىز.

تام تۇۋىگە چۈشۈپتۇ ئاپتاپ
پىتىڭ بولسا كېلىپ بېقىمۇال.

ئۇيغۇر بولۇش ئاسان ئىش ئەمەس
تام تۇۋىدە داستان ئىپتىتار چال.

قېنى قىزىق يىگىتلەرنىڭ
يۈرىكىگە كۈن پاتار،

ئەرۋاھلار ئۆتمەكتە قاتار - قاتار . . .

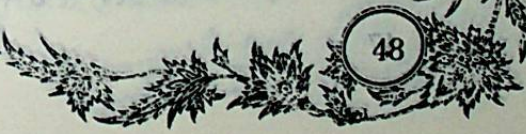
قان لەززىتى يىگىتنىڭ دەيدۇ،
تېتىپ باققۇم بار سېنى ئايال.

ئايال -
ئەركىنلىكنىڭ كېچىلىك رەڭگى.

يىغلىغۇم كەلدى،

ئېھ، شىلىمشۇق ماي ئاپتېنى

سەن ئېغىر ھەم زېرىكىشىڭ بەك.

چۈمبەلەكەن كۆز تىتىش

قايغۇ سۈزۈك - سۈزۈك ياسالغان،
ئېسە دەيدۇ كۈمۈش رەڭلىك جام،
نېمىلەرگە ئوخشىتىش مۇمكىن -
قىمپاش ئۇچۇپ كېلىپ توساتتىن
بىر چۈمبەلەكەن مەيگە چىلانغان.

دەرەخ قېنى، سۆزلە، مەيپۇرۇش
نەدىن كەلدى بۇنداق كىچىك قۇش؟
چىڭقى چۈشتە كىممۇ بولماس لال
ئىچ كىيىمى نېپىز بۇ ئايال
يۇيۇنغىلى چۈشسە كۆلچەككە.
قونۇپ بىر تۈپ سۇيۇق دەرەخكە
بىھوش بولغان ئۇيغۇر بەرشتە،
ئويغانغاندا قېقىپ پەر
بىز ھەققىدە نېمىلەرنى دەر؟

ھوي كۈتكۈچى،
سۈزۈۋېتىڭ ماۋۇ چۈمبەلەكەننى.

چىقتى سۇدىن نوھنىڭ كېمىسى،
يارىتىلدى ئالەم قايتىدىن
كۆمۈتۈرۈلگەن قەدەر رەڭگىدە.

شاراب بەرگىدە،
ئۇچۇپ كەتكەن ئۆلۈك كېمىنىڭ،
يا ھەدىيە سۇ پەرسىگە.

كۆل بويىدىكى كۆك قۇمۇشلۇق

يىغىنچۇك قانستى
پارچىلايدۇ كۈن نۇرىنى،
سۈزۈك - سۈزۈك .

بارمىقىدا كۈمۈش ئۈزۈك،
سۈدىكى خانىش قىلىدۇ جىلۋە
ئاق ئۈستىخنى كۆرۈنەر خىرە.

بىراق مەن تۇتالمىدىم،
يۇتاي دېسەم يۇتالمىدىم
ھەسرەتلىرىمنى.

قوينۇڭغا ئاللا مەن كۆك قۇمۇشلۇق
رىئاللىق تاشلىمۇ تەكەن بىر ئادەمنى.
تۇرمۇشنىڭ قەھرىمانى بولالمايمەن
شېئىرغا بويۇندۇرغان ئىرادەمنى.

گۈگۈمنىڭ ئەتراپىدا قارلىغاچلار
يېشىللىق قىمىياقتا قاراڭغۇ، نەم.
نازۇكەن ئاۋايلاپ چاق جېنىم پاشا،
كۆڭلۈمنى بېسىۋالدى تېگى يوق غەم.

قۇمۇش ئۈچىدا
قاپقارا ئېچىلغان
بىر تال كېچە

يەر يېغى

سەر ساقلىغۇچىنىڭ
ئاغزىدىكى گۆھەردەك،
ئاچ قالغان بېشىل تىمماھتەك،
يارىنى زارىقپ كۈتكەن ئاشىقتەك،
كۈتمەن زېمىننىڭ ئۈستىدە سېنى.

يەر يېغى

قايناپ چىقماقتا،

ئويۇلۇپ كور بولغان كۆزىدىن يەرنىڭ.

نېمە دەيمىز يەرنىڭ قاننى

يېرىپ چىقىپ زۇلمەت ئاستىدىن

سۈزۈك پەرۋاز قىلما ھاۋادا.

نېمە دەيمىز بېشىل قۇشلارغا

توغراقلارنىڭ سۆڭەكلىرىنى

قايتۇرۇپ بەر دېسە ناۋادا.

نېمە دەيمىز بالام قېنى دەپ

ۋارقىرىغان يەر قاتلىمىغا.

قۇملۇق

ئوڭدا يېتىپ ئۇخلايدۇ،

يۈرىكىگە قول سوزغان

قانداق مەغلۇق ئۇقمايدۇ.

ئاج قالغان بۇرغىلار

پارقىرىتىپ تۆمۈر چىشىنى سىلگەن

يېمەكتە ئاج كۆزلۈك بىلەن

سويۇلماقتا، تەلىپتە تاشنىڭ نەقلىدە

قۇمنىڭ دۈمبە تېرىسى.

ماي توشۇش ماشىنىسى

قاتارلىشىپ ماڭغاندا،

قارامتۇل يول

قورقۇپ قاچار يىراققا.

لىكىلدىتىپ قۇيرىقىنى.

يەر يېغى

مەن سېنىڭ دەردىمەن ئاشىقىڭ.

كۈتمەن قۇملۇقنىڭ بويىدا سېنى

كۈتمەن سايدىكى تاشلار ئۈستىدە،

تاغلاردا، ئېتىزدا، يۇلغۇن تۈۋىدە،

تىڭشاپ يۈرىكىڭنىڭ دۇبۇلىدىشىنى.

ئۇن - تىنىمىز تولىمەن كىچىك قىزچاقكە،

سېزىمەن تۈنلەردە پۇراپ ھىدىڭنى.

سىلغۇم كېلىدۇ ھېچكىمگە بەرمەي

ئاد، سېنىڭ ھۆل ھەمدە قىزىق تېنىڭنى،

مارايىمەن كۆرەي دەپ سېنى بىرەر رەت
ئاتونۇش زاۋۇتلارنىڭ ئىشىكلىرىدىن.
ئۇچقۇلار ئۇچقاندا بۇلۇتنى يېرىپ
كوڭىكلار ماڭغاندا قاتار تىزىلىپ،
پويىزلار قوزغالما لىق يۈك بېسىپ،
خوش دەيمەن ئارقاڭدىن دېھقانغا ئوخشاش
چاڭ - توزان ئىچىدە قولۇمنى سىلكىپ.
ماڭا يات بولسىمۇ تېخى سانائەت،
بىلىمەن ئۇمۇ سەندىن ئايرىلما
يەيدۇ بەشىنى ئۆتمەي بىر سائەت.
ئۆيىنى يورۇتار يۇرتداشلىرىم
سۈزۈك شىشلەرگە قاچىلاپ سېنى،
ئەينەك ساندۇقتىكى قارمەلىكتەك.
مەيلى بىل، بىلىمىگىن يەر يېغى مېنى،
گاچا ئادەمدەك زېمىنىدا تۇرۇپ
ئۇيغۇر تىلىدا كۈيلەيمەن سېنى.

يەر يېغى

قارا ئۇزۇمسەن يەر ئاستىدىكى،
پىشىپ، مەي باغلاپ، ئېزىلىپ كەتكەن.
تاش جامىدىكى ئېسىل ھاراقسەن،
توپا شىرنىسىدىن ئېچىتىلغان.
قەدىمكى شېئىرسەن،
قەدىمكى دەرەخلەر يېزىپ قالدۇرغان.

پىرىمىدىكى كۆز

سەن زېمىنىنىڭ غېرىبىلىقى،
 سەن تەكلىماكانغا كۆمۈلگەن دېڭىز،
 سەن يەر ئاستى شارقىراتمىسى،
 سەن سۇيۇقلۇققا ئايلانغان ئاۋاز،
 شاۋقۇن سالدنىڭ تىمىتاس قەلبىمگە،
 مەن بوشاشماي شېئىر يازمەن،
 ئۈمىد بېرىش ئۈچۈن خەلقىمگە،
 بىلىمەن سەنمۇ ئىكەنسىز،
 تەنھا يىلپىز دەك،
 ئۆز يارى كەلمىگەن قىزدەك،
 ھەر كۈنى تېڭى بىر ئۈمىد ئىچىدە،
 ساقلايسەن يەردىكى زۈلمەت كېچىدە.

ئۈسسۈلچى

يالىڭاچلىق قىستايدۇ بىزنى
ئويلىمىدۇق ئۇلۇپ قېلىشنى.

ئەزرائىلىنىڭ ئاغزىدىكى گۈل
لەرزان ئۇچۇپ چۈشتى ھاۋادىن.

تەلۋىلەرچە نەغمە - ناۋادىن

ھېس قىلىمىز ئەجەل بەيتىنى،

قەدەمىھېرى يېقىنلاپ قالغان.

رەققاس قىزلار لاۋۇلدىغان ئوت،

ساقلىمىنى سىيپايدۇ خاقان.

ئوڭ يېنىدا جاللاتلار تەييار

قوللىرىدا ئايپالتا تۇتقان.

ئاستا، مەخپىي، بىردىن ۋە بىردىن

ئۆتكۈزمەكتە قىلىچ ئاستىدىن.

زېمىن ئۈزرە چۈشتى دومىلاپ

قىپقىزىل ئاي.

كىچىك، چۇۋۇق توردا ئۆمۈچۈك

ئۈسسۈل ئويىنار تولغىنىپ تىنماي،

كېچە بىر غېرىب ئادەمنىڭ يۈزى

سوغۇق تارقالمىقتا

چېقىلغان مەرۋايىتتەك.

كېچە ھەممىمىزگە ناتونۇش،

ھەممىمىزگە.

ئەي، تۈن يۈزلۈك ئۇلۇغۋار ئادەم،

تۇغۇلۇش مېنىڭ ئىرادەم ئەمەس،

سېنىڭ ئۆلچىمىڭنى بىلىش ئاندىن تەس.

ھايات چۆلىدە قەدىم تەنھالىق،

ئۈستىمىزدە كۆپ يوقىلاڭ يۈك.

مېنى زېرىكتۈردى بۇ سەپەر ئىكەنلىكىڭ.

ئەيىبلەپ كەتتە ئاجىزلىقىمنى

ئۇ ئىش مەندىمۇ يۈز يەرسە ئەگەر.

كېچە ھەممىمىزگە ناتونۇش

ھەممىمىزگە.

بارچە ئىش ئاجىزلىقىنى يوشۇرۇش،

مەيلى ئۇ قانچە كاتتا ئىش بولسۇن،

سۆيگۈگە، پۇلغا، مەيگە بېرىلىش

شېئىر يېزىش ياكى قاتىللىق قىلىش.

تەنھالىق مۇھىتتا تۇرۇش

ئىچىمىزگە توپلىنىۋاتقان

سۈرەن - شاۋقۇن ۋە ھىمىلەردەك.

ئاھ، غېرىبانە قۇم دېڭىزى ...

ئاجىزلىق

بەلكىم بۈيۈك ئاجىزلىق

يارىلىشىمىزغا بولغاندۇ سەۋەب.

تەنھالىق مۇھىتتا قىلدى،

مېنىڭ كىملىكىمنى سورىما،

كېچە ھەممىمىزگە ئاتونۇش،

تەكلىماكان بويىدا.

تەنھالىق مۇھىتتا

تۇرۇش

قۇتقۇزۇش

تەنھالىق مۇھىتتا

تۇرۇش

قۇتقۇزۇش

تەنھالىق مۇھىتتا

تۇرۇش

قۇتقۇزۇش

تەنھالىق مۇھىتتا

تۇرۇش

مۇز تۇتقان سۇ ئامبىرى

مەرى ئىسسىق،
چىداملىق،
جىمجىت،
جەنۇبىنىڭ يېزىلىرى.
قۇشقاچلارنى كۆرسەتمە
يىغا تۇتۇپ كېتىدۇ مېنى.
يېزىنىڭ ئاياغ تەرىپى
سوغۇق، يۇمىلاق.

كۆپكۆك مۇزدا
بوينىنى سوزۇپ
كېلەتتى ئاپئاق.
باشقا يەردە ئاققۇ دەيدۇ
بۇ يەردىكى ئۇخا پوقاق.

كۈن كۆك مۇزغا تىقماقتا نەيزە
قىزغۇچ رەڭگە كىردى مۇز ئۈستى.
قېتىپ قالدى يۈرىكىم مۇزدەك
چاقنار ئۇندا ئۇيغۇرنىڭ ئىسمى.

خوش دادا

كۆرگەن چۈشۈم راست ئىكەن بايا،
پەلەمپىسى تۈگمەس دوختۇرخانىدا
يۆلەپ مېڭىپتىمەن ئۇزۇندىن ئۇزاق.
ساقىيالمىدۇ دېگۈدەك
ئاق خاللىق ئۈچ ئايال ئەرۋاھ.
تىلىم كالۋالىشىپ سوغۇق تەر بېسىپ
ئويغىنىپ كەتمەكچى بولدۇم شۇ ھامان.
بويىتاقلىقتا كارىۋات رېئاللىق
يېرىم كېچىلەردە يالغۇزلۇق يامان.
ئاندىن،

ئۇخلىدىمۇ يادىدا يوق.
قىشتىكى ئۆستەڭ سۈيى
ئىسسىق، كۆپكۆك سۇ،

دادام مېنى شەرەتلىپ
خۇشال - خۇرام يۇيۇنۇپتۇ،
بېلىق پادىشاھىدەك

كۈمۈش ئۈنچىلەرنى چاپرىتىپ ...

قىشتىكى ئۆستەڭ سۈيى

سوغۇق، كۆپكۆك سۇ
مۇڭلىنىپ ئاقىدۇ مۇزنىڭ ئاستىدا.

ئۆيىمىز يوق ئىدىغۇ بۇ ئەتراپتا،
 تۇنۇۋاپسەن يېڭىدىن بىر ئۆي،
 ئىشكىمىز، تۇڭلۇكىمىز، كۈن چۈشمەيدىغان،
 مەن پاتىمدىم، مەن كىرەلمىدىم،
 جېنىم دادا!
 ئۇلگۈرۈپتىمەن تېلېفونغىلا،
 كىرىپكىڭگە قونغاندا توپا.

دادا، مەن كەلدىم
 دادا، مەن كەلدىم
 دادا، مەن كەلدىم...

قوينۇڭنى ئاچساڭچۇ ئەركە ئوغلۇڭغا
 سۆيۈپ قويماي ساقاللىرىڭغا.
 شېئىر يازغان ئىدىمەن نۇرغۇن،
 ئوقۇپ بەرمەپتىمەن بولۇپتۇ ئۇزۇن،
 ئوقۇپ بېرەي بۈگۈن بولسىمۇ،
 يىغلاپ سالماي ئاڭلىغىن دادا.
 يوق يېزىمىزدا ئوتتۇرا مەكتەپ،
 ئوغلۇمنى شەھەردە ئوقۇتىمەن دەپ
 ماڭغىن قايتا قىش ئەتىگىنى،
 سوغۇق بەك كۆپ يېزا يولىدا
 ۋېلىسىپىتىكى مېنىدۇرۇپ مېنى،
 ئۆزۈڭ يېپىنىغىن جۇۋاڭنى بۇرەت،
 بىلمەپتىكىمەن

چۆمبىلىدىكى كۆز

خۇددى سەن توغمايدىغاندەك،
 قاشلىرىڭ ئاقارسا قىررۇدا ئاپئاق
 قوللىرىڭ قېتىپ قالسا چوكا مۇزدەك.
 ئاشخانغا باشلاپ كىرگەندە
 سەن قاراپ ئولتۇرساڭ مەن لەغمەن يەپ،
 ئويلاپتىمەن قورسقى راست توق ئوخشايدۇ دەپ.
 ھېيت - ئايەمدە
 يېڭىدىن كىيگۈزۈپ ھەربىرىمىزگە
 ھېيتلىق كىيىمەيدۇ چوڭ ئادەم دېسەڭ،
 ئويلاپتىمەن مۇئەللىم دېگەن
 يۈرەمدۇ كونا ئۈستۈش بىلەن.
 روھىڭ لىتىلىق
 يانچۇقۇڭ قۇرۇق،
 جېنىڭنى ئىككەكلەپ
 قىلىڭ يوپپورۇق
 قاراغۇلۇقتا تۇرغانلارنىڭ
 كەتمەن ئاستىغا تۇغۇلغانلارنىڭ
 شېئىردەك بۈيۈك تارىخىنى
 توشقۇز دۈڭ يېزىپ يۈرەك قېتىڭدا
 ئاق قالغان ئەۋلادلار ۋارىقىنى.
 خەتلىرىڭدە دەيتتىڭ، ئوغلۇم ئاڭلا:
 « نادان خەلق ئوخشايدۇ قويغا،
 كېتىۋىتىپ قويسا قاياققا،
 ئۆگەن مىللەتكە يۈز كېلەلگۈدەك»

« بىز بىلىمگە موھتاج
 ئازابنى بىلمەسلىك پاجىئە، پىششىق رىئەتتە
 بىز ھەم ئازابقا موھتاج »
 « كەمبەغەل بولغىن، دېمەيمەن »
 باي بول ئەمما ۋىجدان غۇرۇرغا
 « شېئىر ياز، دۇنياۋى شېئىرلارنى ياز،
 لېكىن سېنىڭ ھەربىر يازغىنىڭ
 ۋەكىللىك قىلسۇن ئۇيغۇرغا »
 « تويۇڭنى كۆرگۈدەك ئۆمرۈم بولسا دەيمەن »
 « پات - پات خەت يېزىپ تۇرغىن، غېرىبىتىنىپ قالدىكىمەن »
 « بالام بۇ يەردە قار ياغدى، قېلىنراق كېي، ئۈرۈمچى سوغۇق »
 « تويۇڭنى كۆرگۈدەك ئۆمرۈم بولسا دەيمەن » .

ئەبلەخ كېسەل، كۆزى يوق كېسەل.
 ئۇششۇق كېسەل، بۇدۇششۇق كېسەل.
 سوغۇق كېسەل، يامغۇرلۇق كۈندەك
 ئۈزۈن ئۇزاق بەك ئۇزاق كېسەل.

دادام يالغۇز قالسا سۈپىدا
 چىقىۋېلىپ يېنىغا ئاستا
 ئەركىلىگەن شوخ، ئوماق كېسەل.
 ماڭغىنىدا تايىنىپ ھاسا
 بىللە ماڭغان ۋاپادار كېسەل.
 قايتقىنىدا مەسچىتتىن قىشتا
 دەسسەپ ماڭغان پاكىز قار كېسەل.

چۈمبۈرلەرنى كۆز

ئەتىپىنى قىچىشىپ چىقسا ئاپتاپقا ساي رىئالدا
 پىتىلىرىنى باققان يار كېسەل.
 ئەتەلمەستىن دادامنى بوزەك
 ئاخىر ئۆزى بولغان خار كېسەل.
 يالغۇز قېلىپ دۇنيادا جىندەك
 ئۆكسۈپ - ئۆكسۈپ يىغلىغان كېسەل.
 تۇپراق بېشىدا
 سۈكۈت ئوخشايدۇ كۆز يېشىغا،
 دۇنيانىڭ تەنھالىقى تامچىلاپ
 روھىڭ يېنىمغا كېلەر پارقىراپ.

دادا...!

ئوتۇن بازىرى

قاغىلارنىڭ بويۇنلىرىدەك

ئاپتوبۇسقا ئۇزاپ كېلەر كەچ،

بىراق خوتەن بىراق ھەم قەيسەر.

ئەزان ئاۋازى

لاي تاملارنىڭ كەينىدە

شىلىدىرلىغان بۇلاقتەك

ئېقىپ كىردى سەھەرگە.

غېمىمىزنى تاشلاپ شەھەرگە،

ھارۋىكەشكە تۆلەپ بەش تەڭگە،

يولغا چىقتۇن يېزىغا تۇتاش

توپا ئۈچۈپ تۇرغان ئۇ يەرگە.

ئاسمان - پەلەك بېسىلغان

ئوتۇن، ئەمگەك، ۋاقت، ئىدىيە.

دۆۋە - دۆۋە

قەدىمكى توغراقلار ۋە

يۇلغۇن يىلتىزلىرى

ئوخشار مۇنداق رەسىمگە:

ئوردا خارابىسى.
ياۋروپادىكى بىر سەنئەت مۇزىيى.
خوتەن پادىشاھى ئويدۇرغان ياغاچ پۈتۈك،
چاستانى ئىلىگ بەگدىن قورقۇپ كەتكەن جىنلار.
قىزغۇچ كومزەك كۆتەرگەن يالىڭاچ ئوت ئىلاھى.
بىر ئۇيغۇر، ئارىيان ياكى بىر ئىندىئان.
ئېگىز - پەس كۆتۈرۈلگەن مىلىتىق ئۈچلىرى.
قان يۇقى ئۇستىخان.

مۇڭگۈزنى دىڭگايىتىپ بۇغىلار ياتقان.
سۈزۈك قاشتېشى ئەمەس تۆشۈك ئوتۇن.
ئايال ئوتۇن.

ھەممىسى تىرىك ئوتۇن.

« قۇرۇق قاقشال بولۇپ قالدۇق
ئوتۇنچى ئاپىرىپ ساتسۇن.

خېرىدارى كېلىپ قالسا
غېرىب بىچارە دەپ ساتسۇن... »

سالۋا تەلپەك كەيگەن ئادەملەر
دېۋىدەك ئېگىز كەلگەن ئادەملەر
تراكتوردىن تاشلايدۇ ئوتۇن.

مەنسىز

تۆكۈلدى ئالقىنىمغا تىزىق مارجاندەك
تەستە ئۇتۇۋاتقان كەچكى ۋاقىت،
دۇنيا قۇرۇق قىلىپ قالغان توساتتىن
تار ياتقىمدا
ئولتۇرغان بۇ ئادەمنىڭ ئىسمى ئادىل،
(Tomas transtramer) نىڭ ① ئىسمى ئادىل،
19 - ئەسىرنىڭ مەلۇم بىر كۈنى
جىمجىت دەرەخزاردا كېتىۋاتقاندا
ئوق تەگكەن ئىندىئاننىڭ ئىسمى ئادىل.
جىمجىتلىقنىڭ سۈزۈك ئۇچىغا
دەستلەنگەن مەنىسى يوق كىتابلار
ياتمەن دېرىزىگە ئۈدۈل كارۋاتتا
ئۆتۈكىمگە توشماقتا ئاي يورۇقى.
ئاستا - ئاستا قېتىپ قالدى تالادا
كېچىنىڭ ئۈزۈن، يېشىل قۇيرۇقى،
مەنسىز... ..

Tomás Transtramer (1931 -) شۈبىسىبە ئىلىرى

سۆيگۈ

يېقىنلايمىز ئەسلى ھاياتقا
كۆڭۈل يېرىم بولغان ۋاقىتتا.

كوچىدا

ئۇچۇپ يۈرەر نۇر يىغىنلىرى،
پەي، يېشىل رەڭ تەشۋىش، يالتىراق،
ئەتىيازنىڭ ئويۇنى شۇنداق.

توپا - توزان ئۇچۇرۇپ بوران
كىرىپ كەتتى كۆزۈڭگە قۇم،
پۈۈلەپ كەتتىم پايپەتەك بولۇپ.

پۈۈلەپ پەرىشتىلەر باغلارنى
ئېچىلماقتا غۇنچىلار تولۇپ.

ئىككىمىز ئەستى جىمجىت بوراندا.

بىز سۆيگۈگە قاراپ ماڭغاندا
يارىتىمىز ھاياتنى قايتا.

سىرلىق مەنزىرە

يېشىل سايىلەرنىڭ ئارىسىدا

تاغىل مۇشۇك ياتىدۇ،

سېرىق چېچەكلەرنى بېسىپ ئاستىغا.

مەن مۇشۇككە قاراپ

مۇشۇك ماڭا قاراپ،

توساتتىن ھېچكىم بىلەن كۆرۈشەلمىدىم

كۆرگىنىم يالماۋۇزنىڭ پال كۆزلىرى.

بۇ كۈنلەرگە ئىشەنمە دوستۇم،

ھەممە پارقىرىغان نەرسە

ھەممە قورقۇنچىلۇق نەرسە

ھەممە ئىگىلەنگەن نەرسە

ۋاقتىنىڭ تورىغا چۈشكەن بىر بېلىق.

ئاستا - ئاستا چۈشۈۋاتقان قاراڭغۇلۇق

قارا رەڭلىك پەرىشتىگە ئايلانماقتا،

مەن، سەن ۋە باشقىلارنىڭ ئارىسىدا

قۇرۇپ كەتتى ئاپىرىلمۇ ئاستا - ئاستا.

ئۆلۈۋاتقانلار يېشىل ئەمەسقۇ؟

بىلەلمىدىم كىمنىڭ روھى ئۇ

ئوت - چۆپلۈكتە ئولتۇرغان مۇشۇك.

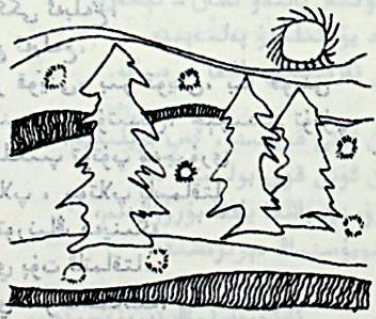
قوقمايلاق

خىزمەت بىناسىدىن چىقىشىغا
 كۆزۈم چۈشتى كىچىك قۇيۇنغا،
 كەپتۇ،
 تۇخۇمدىن چىققان سېرىق چۆچىدەك
 بالىلىقتا ئۈنتۈلغان قۇيۇن.
 كەڭ دالدا ئوينىساق ئويۇن
 چاچلىرى جۇۋۇلغان قوقمايلاق
 سېۋەتتە ئولتۇرۇپ پىرقىرايتتى،
 كۆرۈنمەستىن بوران چىقىرىپ،
 ئېيتاتتۇق بالىلار « قۇيۇن تاز كەلدى
 قېچىڭلار، كوهىقاپقا كېتىدۇ ئېلىپ...»
 يىللارنى قېرىتىپ يىگىت بولدۇم،
 ئەمدى قورقمايمەن كەلسىمۇ قۇيۇن.
 چاچلىرى پاخپايغان قوقمايلاق
 تەلۋە ئايالىشىن مەن ساخا ئامراق.
 قۇچقىمدا قىزغىن ھايات
 سۇنالىنىپ ياتقان.
 كۆز ئالدىمدا قاتتىق دېڭىزدەك
 دولقۇنلىغان تەكلىماكان.

سەيلايمەن ئىسسىق تېنىمنى، توختماستىن

سەيلايمەن ئىسسىق تېنىمنى،
توختماستىن
تەقدىر قۇيۇنى قوغلايدۇ مېنى.
ئىچىمدە جىمجىتلىق، ساقلىش، ئارمان،
ئۈستۈمدە ئەركىن ئوينايدۇ ئاسمان
پايانسىز، كۆپكۆك ئويلايدۇ ئاسمان ...

كوچىدىكى قۇربانلىق

ئاپتوبۇسنىڭ دېرىزىسىدە
كۈندۈزنىڭ يېشىل يۈزى
قىلاتتى جىلۋە،
ئولتۇراتتىم كۆز تاشلاپ پەسكە.

پەستە قان رەڭلىك قارا پىكاپ
قارا قاراچىنىڭ ئوردىسىدەك.

قۇربان ھېتىمۇ جىممىدە ئۇتۇپ كەتتى،
يۆتكىلىپ تۇرىدۇ قۇشخانا ئالدى
بۈگۈنكىدەك چوڭ كوچىمىز.

بىر ئەبلەخ،
ئىككى ئەبلەخ،
ئۈچ ئەبلەخ،

بىر قوينى، بىر قوينى، بىر قوينى
بوينىدىن، بۇتىدىن، چېچىدىن تۇتۇپ،

سىلكىپ تۇتۇپ مەجبۇرى

قاتلاپ ، موتلاپ باسماقتا

موتورنىڭ كەينىگە.

قوي پۇت ئانماقتا،

قوي تىرەكەشمەكتە،

قوي ۋارقىرايدۇ ئىچىدە، تېشىدا

ئىسمىق جان پارقىرايدۇ بېشىدا،

دېرەكسىز يوقالغان باي يەھۇدىنىڭ
كۈلپەتلىك قارا يىللار ئالقىنىدىن
دومىلاپ چۈشۈۋاتقان مەرۋايىتىدەك.
موتورنىڭ قاپقىقى يېپىلدى،
ھالسىز لانغان ئۇنىڭ يۈزىگە
يېپىلغاندەك قاپقارا كېچە.
كىشىلەر ئۈن - تىنىسىز ئولمىشۋالغان،
بەزى تاماشالار قىزىق بولمايدۇ،
يىغلىتىدۇ ئادەمنى ھامان.
ھاۋاغا تولدى ئىسسىق قان ھىدى،
چاچلىرىم، يۈرىكىم، جىنىسىم يىغلىدى...
مەن بىر شائىر شەرمەندە شائىر،
ئىسمىڭنى سوراشقىمۇ جۈرئەت يوق ھازىر،
خوش، قوي ئاكا!
بەلكىم بۇرۇن ئادەم بولغىدىكى،
يا ھازىردىن باشلاپ قويدۇرسەن.
ئۆلۈكلەر ياتىدۇ ئامان - ئېسەن،
روھ يۆتكىلىدۇ پەلسەپىدە
بىر نەرسىدىن باشقا نەرسىگە.
مەن ئۇنى قويمىدۇ، دەپ ئويلىدىم،
مەن ئۇنى قوي بولمىسا دەپ
يۈزۈمنى باشقا ياققا بۇرۇۋالدىم،
ئاپتوبۇسنىڭ دېرىزىسىدە.
ئاپتوبۇسنىڭ دېرىزىسىدە
كۈندۈزنىڭ قىزىل يۈزى
ئاقماقتا خىرە.

يامغۇردىكى ئوت

ئۈچ كۈن بولدى ئىشخانددا مەن
يالغۇز قويدى يامغۇر توختىماي.
ھېس قىلىمەن ئوت يالقۇنىنى،
شۇنچە كۈچلۈك ھەم شۇنچە بىراق.
غەربىلىققا چىداش تەس بىراق،
قىچقىرىمەن ئوتنىڭ يېرىنى.
ئىسرىق! ئىسرىق!
ئانام ماڭا ئىسرىق سالغىلى
يول چاۋىرى تېرىپ كېلىپ،
قوي يېغى - يۇڭداراسمان بىلەن
ئالما قېقىنى بىر قىلىپ
ئوت ياقىدۇ كەتمەنگە سېلىپ.
ئاندىن
خۇش پۇراق ئىسنى
بېشىمدىن ئۈرۈپ،
دەيدۇ مۇنداق پىچىرلاپ، ھۈرۈپ:
« ئىسرىق، ئىسرىق،
كۆزى ياماننىڭ كۆزىنى ئالدىم،
ئاغزى ياماننىڭ ئاغزىنى ئالدىم،
يامان كۆزىدىن ساقلا ئىلاھىم.

ئەزىز ئوغلۇم ساڭا ئامانەت،
بەختىنى بەۋ قىلغىن سالمەت.
ئىسرىق! ئىسرىق! ...»

ئۈچ كۈن بولدى سەرسانلىقتا مەن،
ياغار يامغۇر روھىغا تىنماي،
بۇ غەربىلىق سوزۇلدى ئۈزۈن.
تەكلىماكان ھۇۋلار ئىچىمدە،
تەكلىماكان يامغۇردىكى ئوت،
سىم - سىم يامغۇر ئۇنىڭ ئۈستىدە.
باستى توپان ھەممە نەرسىنى،
كېمە بىزنى ئازدۇرغان كېمە.

يامغۇرلۇق كۈن بېقىپ تالاغا
كۆرمەكتىمەن ئوت يالقۇنىنى

يامغۇر ئىچىدە
ئۈزۈپ يۈرەر پەرىزات بېلىق،
بەدەنلىرى سۈزۈك، شىلىشىق.

قۇرغاقچىلىق

قۇرۇپ كەتتۇق، قاغىراپ كەتتۇق
توختاپ قالدى ۋاقىت بەك ئۇزۇن.
پاتىسچۇقلار ھاسىرار تېز - تېز
كېۋەزلەرنىڭ چۈشكەن غوزىكى
قارا قۇمچاق لايغا ئايلىنىپ
قېرىپ كەتتى پەرى كۆلىدىكى.
ئېگىز گىنە موما ياغاچقا
ئاق خورازنىڭ، قارا خورازنىڭ
قان قىلىنىپ ئېسىلدى بېشى.

ئوغرىلىقچە ئوينايدۇ يامغۇر
تامار سارغۇچ يوپۇرماققا قان،
تارقىلىدۇ قىزنىڭ ئېغىرىشى.

بىر ئاي بولدى مەسچىتلەر قايناق
پۈتۈن ئەل - يۇرت كېلىپ يىغىلغان.
ئېسىلىپ ئاللاننىڭ ئارغامچىسىغا
شامال، يامغۇر تىلەپ يىغىلغان.

تەكلىماكان كۆيمەكتە قۇرۇپ
دولقۇنلايدۇ ئۈستىدە كۆك نۇر.
چىقماقتىمىز چوڭقۇر شەھۋەتتىن
بۇلۇت ئارا ئوينايدۇ يامغۇر.

17 كۈن بولدى كۆرۈشمىدۇق

ئىشىكىنى ئېچىپلا زېرىكىپ كەتتىم،
يەتتىنچى ئاي ئۆتمەكتە مۇزدەك.
چىڭقى چۈشتە ئۇخلاپ ئويغىنىش
غېرىبلىقنى ھېس قىلدۇردى بەك.

كەنتلەرنىڭ كۆڭۈلسىز ئەسلىمىسىدە
يېلىنجايدۇ قان تامچىلىرى.
كېڭەيگەنچە شەھەرلەر سىرلىق،
سەرسان بولغان ئۇيغۇر پەرىشتە
پەرۋاز قىلار مەخپىي رەۋىشتە.

17 كۈن بولدى كۆرۈشمىدۇق.

17 باشلىق يالماۋۇز ئۆلدى،
قاراڭغۇ ئورماندەك ۋاقىت ئىچىدە،
نۇر يۈزۈڭنى كۆرۈش ئۈمىدى -
تۇخۇم بېسىپ ياتقان ئاق كەپتەر.

تېلېفون ئادەمنى چۈشكۈنلەشتۈرەر،
ئاۋازىغا ئەڭ يېقىن تامدا
غېرىبلىق ئۆرلەيدۇ يالقۇنلاپ ئاستا،

قۇرغاقچىلىقنىڭ قىيىنچىلىقى
 قۇرغاقچىلىقنىڭ قىيىنچىلىقى ۱۱

بىر تەرەپتىن بىر تەرەپتىن كىشىلەر
 بىر تەرەپتىن بىر تەرەپتىن كىشىلەر
 ئىينەك ئۆلمەكتە قاراڭغۇلۇقتا...

ئاندىن ئۈشتۈمۈت،
 ھېچكىم يوق.

يۈزىكىمگە تەگمىدى يا ئوق،
 17 كۈن بولدى كۆرۈشمىدۇق.

قۇرغاقچىلىقنىڭ قىيىنچىلىقى
 قۇرغاقچىلىقنىڭ قىيىنچىلىقى ۱۱

قۇرغاقچىلىقنىڭ قىيىنچىلىقى
 قۇرغاقچىلىقنىڭ قىيىنچىلىقى ۱۱

كۆز يامغۇرى

قىستايدۇ بىزنى مەركىزىي شەھەر،
كوچىلار تاش،
ئادەملەر مەرمەر.
لەمپە ئاستىدا،
ئۇخلاپ قالغان مۇساپىر يىگىت
بېشىدا ئالتۇن تاج، قولىدا شەمشەر.
ئوت كەتتى ئارقىدىن باستى سەل كېلىپ
ھاسىراپ سىيلايدۇ سۇنىڭ تېنىنى.
دېرىزىدىن باقتىم يامغۇرغا
يىغا تۇتتى قارا پالا مېنى.

يۈزلىرى ئاپتاپتا كۆيگەن جەنۇبلۇق،
تەر باسقان چاپاندا جەنۇبىنىڭ ھىدى.
ئۇ قېچىپ چىققاندا كەتمەن ئاستىدىن
ھەممىنى باشقىچە ئويلانغانىدى.

ھەممىمىز ئۇنىڭدىن نېرى،
كۈلرەك ئۇخلاۋاتقان مۈشۈك
يېقىنلاشقان كېچىنىڭ يۈزى.

غېرىمۇ ئۇخلىشى كېرەك بۇ كېچە،
لەمپە ئاستىدا مۇساپىر، سوغۇق،
يامغۇر بۇقۇلداپ يىغلايدۇ بوغۇق.

ئىجادىيەت جەريانى

مەۋجۇتلۇقنىڭ مەنىسى باشقا.
مەن ئۇشتۇمتۇت قەپەستىكى سۇ
تېنىم ئاقار قاراڭغۇلۇققا.

نۇرلۇق بىر قول كېلەر بوشلۇقتىن.
مەن بىسپايان ئورماندا تۇرغان
ئوتقا ئوخشاش ئاچ قالغان ھايۋان.

تور توقۇيدۇ غايىب ئۆمۈچۈك
ۋاقتت ئۇنىڭ كۆرۈنمەس تورى
گويا قات - قات تىل تورىدا مەن
چاقنىماقتا غەربىلىق نۇرى.

ئادەمبېلىق

ئاغزىڭ ئېچىلدى بېلىقنىڭكىدەك
سۆزلىرىڭ گۈل ھاۋادا،
لەيلەپ بېرىپ تەڭدى بېلىققا.
— توۋا، ما بېلىق ئادەمدەك قارايدىكەن،
— ئانا، ئۇنى يېمەيلىچۇ، مەن باقاي.

شۇنداق قىلىپ،
سېنىڭ بولدى ئاناڭ بازاردىن
ئېلىپ كەلگەن ناتونۇش بېلىق.

ئون ئۈچ ياشتا ئون يىل تۇرغان قىز،
بەك تاتلىقسەن بىزلا بىلىمىز،
(ئادەمبېلىق بىلەن ئىككىمىز)
يېقىن كېلىپ قاراپ ئولتۇرساڭ
بېلىقداندا ئىرىكىلەر بېلىق
قۇيرۇقىدىن ئۈنچىلەر چېچىپ.
گەپ قىلىدۇ سۈزۈك بىر تىلدا
ماكىلىدىتىپ ئاغزىنى ئېچىپ.
غېرىبىلىقى، نەم كۆلەڭگىسى
ئاستا - ئاستا تۈگەيدۇ ئېرىپ.
جورىسىنى ئويلار بەھۇزۇر
قىلىمىزنى چاقىناپ ئاجايىپ.

چۈشەنچە بىلەن كۆز

كەل ئىگەگەن دەيسەن مۇلايىم،
 ئۇيالىغانچە بېلىق ئۆزىنى
 يوشۇرماقچى بولىدۇ دائىم.
 سەن ھۇجرىغا ماڭغاندا ئۈمۈ
 ئۇخلاپ قالار كۆزلىرى ئوچۇق،
 دېڭىزلاردا چۈشى يوپپورۇق.
 كۆردى تەنھا بىر بېلىقچىنى
 ئورۇن ئالغان ئەرش ئۈستىدە.
 دەيمىش مۇنداق: ئەي گۈزەل بېلىق
 سەنسىز ماڭا يوقتۇر ھېچ مەنە،
 چىقساڭچۇ بىر دېڭىز يۈزىگە.
 قاچما مەندىن مەن ساڭا ئامراق،
 كۈتمەكتىمەن قولۇمدا قارماق...
 ئاغزىڭ ئېچىلدى بېلىقنىڭكىدەك،
 قاراڭغۇلۇق
 مۇز دەك قورسىقىنى تەگكۈزۈپ
 ئارىمىزدا يۈرمەكتە ئۈزۈپ.
 بىز تۇرمۇشتىن مەنە ئىزدەيمىز،
 سۆيگۈ نۇرى چاقىلايدۇ ۋىل - ۋىل
 ئۆلۈپ قالسام قاراڭغۇ بىر كۈن
 قايغۇرمىغىن يارىم مەن ئۈچۈن،
 ئىلىنىپتۇ قارماققا دەپ بىل،
 ئىلىنىپتۇ قارماققا دەپ بىل...

كېچىدىكى سۇ

يەر يېغىنىنىڭ ھەسرەتلىرىدەك
قاراڭغۇ ئازگالدا پارقىرايدۇ
ئاي نۇرى يورۇتقان كېچىدىكى سۇ
تاشلاپ نېرۋىمىزغا ئاچچىق، قارا ئىز
تۈندىكى پويىز ئۆتۈپ كەتتى تېز.

سەۋر قىل بۇ كۈنلەر ئۆتۈپ كېتىدۇ،
ھەممىسى ئۆزۈڭنىڭ،

رەنجىش ھاجەتسىز...

سەپەردىن كەلدىم،

كۈتۈپ تۇرۇپتۇ،

يار، ئۈمىد، چېچەكتىكى سۇ.

مەنمۇ ئازىتە پەقەت پەقەت

بۇ يەردە، بۇ يەردە، بۇ يەردە

بۇ يەردە، بۇ يەردە، بۇ يەردە

بۇ يەردە، بۇ يەردە، بۇ يەردە

بۇ يەردە، بۇ يەردە، بۇ يەردە

بۇ يەردە، بۇ يەردە، بۇ يەردە

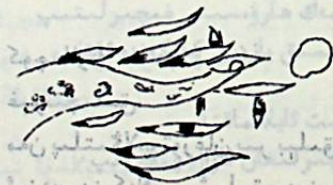

شەھەرنىڭ سىرى

بېرىلمىدى بىزگە ئىزاھات. سېنى بەر
سېلىنماقتا رەت - رەت ئىمارەت، رەت
ئېگىزلىگەن تەنھالىقىمىز: رەت رەت
ۋاقىت بىر چوڭ شەيتان ئەينىكى،
قېرى مۈشۈك تىكىپ كۆزنى
كۆرەلمەيدۇ ئۇندا ئۆزنى.
خالتا كوچا، ئادەم، سامانىول
بۇ شەھەردە كېسىشكەن بىر نۇر.
چېقىلماقتا كونا يىنلار
ئۆز تىلىدا سۆزلەيدۇ ئۇيغۇر.
چاقناپ ئۆچەر توزان ئىچىدە
لوم تۆمۈرلەر، سەرسان يىگىتلەر.
تام ئادەمنى قوغلايدۇ دەيدۇ،
لېكىن قارام تام چاققۇچىلار
قاراملىقى قۇتىرىغان بۇقا.
بىلىياتقۇ ئۆي ئۇلار ئۈچۈن
تىكىشىدۇ جېنىنى دوغا.

بىز گويا ئوت سۇ ئىچىدىكى،
بىز غايىبقا سېلىنغان بىنا.
ئۆرۈلدى بىر بىنا نەم، قىزىل
يىگىتلەر تام چېقىۋاتقاندا،
ۋاقتتىن قان ئېقىۋاتقاندا...
يات بىر تىلدا سۆزلەيدۇ تۇرمۇش
ئۆزگەرمەكتە شەھەرلەر پۇزۇر.
يېڭى بىنا پۈتەر ناتونۇش
كونا تامنى چاققۇچى ئۇيغۇر.

ئەي يىگىتلەر، قاراپ بېقىڭلار
شەيتان ئەينەك ئەمەسمۇ شەھەر؟
كۆرۈنمەيمىز قارىساق ئەگەر.

تۆمۈر ئادىمى كۆز

تۆمۈر ئادىمى كۆز

تۆمۈر ئادىمى كۆز

تۆمۈر ئادىمى كۆز

تۆمۈر ئادىمى كۆز

تۆمۈر ئادىمى كۆز

تۆمۈر ئادىمى كۆز

تۆمۈر ئادىمى كۆز

تۆمۈر ئادىمى كۆز

تۆمۈر ئادىمى كۆز

تۆمۈر ئادىمى كۆز

تۆمۈر ئادىمى كۆز

تۆمۈر ئادىمى كۆز

تۆمۈر ئادىمى كۆز

تۆمۈر ئادىمى كۆز

تۆمۈر ئادىمى كۆز

تۆمۈر ئادىمى كۆز

تۆمۈر ئادىمى كۆز

تۆمۈر ئادىمى كۆز

كوچىلاردا

غەربىيچىلىق،

مەن پىلىتىغلاپ تۇرغان بىر بېلىق،

ئىزدەيمەن كەڭ، يېشىل تېرەمنى.

زىنەتلىك زىنەتلىك زىنەتلىك زىنەتلىك
 تۈز
 شىشىدە كۆك سوغۇق
 ئۇخلاۋاتقان سېھىرگەردەك.

ئويغىنار تۈز يەر ئاستىدا.
 تۈزى ئېغىر شەھەر بۇ،
 ياشاپ كەلدىم ئېغىر ئويلاردا.
 كوچا - كويلاردا
 ئولتۇراتتى مەيۈس تۈزچىلار،

ھارۋىسىغا تاش تۈزنى بېسىپ
 ئۇلار تۈزنى كېلەتتى قېزىپ
 نەچچە كۈنلۈك سايدىن، جاڭگالدىن،
 ۋارقىرىغاندا، قىش سوغۇقى
 ئۈستۈشى توپا يۇقى

ھېرىپ - ئېچىپ، ئۈسىز، ئۇيقۇسىز،
 قۇشتەك تۈگۈلۈپ
 مەن ئۇلارنى تۇراتتىم كۆرۈپ
 ئېشەك ھارۋىسىنى غىچىرلىتىپ
 ئىسسىق يازدىن كەتكەندە ئۆتۈپ

ۋاقىت ئايلانماقتا،
 غىچىرلىغان ئاۋاز چىقىرىپ
 ناتونۇش زاۋۇتلاردىن،

دۈيەلىكەن كۆز

ئالتۇن، رادىي، تۈزكانلاردىن،
 يۈرىكى دۈيۈلدەۋاتقان
 يەرنىڭ يىرتىقلىرىدىن،
 ئۈستىگە لىق يۈك بېسىپ ماڭغان
 پويىزلارنىڭ رېلىسلىرىدىن،
 سېمىز، ئاپئاق دېڭىز بويىدىن.

يوق بىزنىڭ ۋاقتىمىز،
 يوق ھەتتا ئۆز ئىدىيىمىز.
 غەربىلىق — قاتتىق غەربىلىق.
 غەربىلىق — سۈزۈك غەربىلىق.
 غەربىلىق — تۈزلۈك غەربىلىق.

تۈزى ئېغىر شەھەر بۇ
 كەلگىنلەرنىڭ كەلمەس كەتكۈسى،
 ئىشىكىمنى چېكىدۇ بىر كىم
 ئاچمام ھامان ناتونۇش كىشى.

سان — ساناقسىز، يات يۈزلەر ئارامىچە
 تۈيۈلىدۇ يۈزۈم نىقابىتەك.
 داپتەك
 كېچە
 بۇ شېئىرنى يېزىپ چىقتىم
 تاڭ ئاتقۇچە.

بىز ئۇخلايمىز قۇتلىلاردا،
 ئويغىنار تۈز يەر ئاستىدا.

مېنىڭ دادام ئەرۋاھ

مېنىڭ دادام ئەرۋاھ
قىزغۇچ مىس تاۋاقتا
ئۈزۈم يەيدۇ ئاغزى يوق.
ھازىرغىچە ساقىيالماپتۇ،
ئاقساق پۈتى ئاپئاق، يوپپورۇق
كىرىپ كەتتى ئىشىكىمىز ئۆيگە.
قارا مۈشۈكتەك تۈگۈلۈپ كېچە
كۆزىدە لىق ياش كەلدى قېشىمغا.
كېچە ئالەمنىڭ ئىككىنچى يۈزى
ئايىرىلىمىز بارچە شەيتىدىن
بىزدىنمۇ چىن ئۇنىڭ يوقلۇقى.
ئىشقا ماڭدىم ئالدىنماقتىمەن،
مەنىسىنى بىلمەيمەن ئەسلا،
ئۇ بىر جىلغا قاقاس، قاپقارا.
دادام ئەرۋاھ تۇرمۇشۇمدا گام،
ئېقىن سۈدەك بولىدۇ پەيدا.

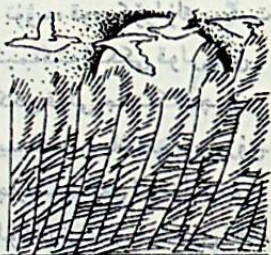
ئەتىياز مۇراسىمى

يەر تەرلەشكە باشلىدى،
ھاسراپ - ھۆمۈدەپ، بوشىشپ ئاستا.
تامچىلايدۇ ئەما تامچىلار
چوڭقۇر، ئىسسىق قاراڭغۇلۇققا.
قار ئۆزىنى قويدى يوقىتىپ
لەززىتى تارقالدى پۈتۈن ئەتراپقا،
بۇ لەززەتنى سېزىشكە چوڭقۇر
ئىبادەت قىلىمەن جىمجىت ۋە تەنھا،
ئىبادەت قىلىمەن ئايلىنىدۇ نۇرغۇن
قەدەتەك قەلبىمگە قويۇلار مەنە.
ياشماقچىمەن ھەر بىر مىنۇتنى،
شامال، ئېلتاپ، بال ھەرسىدەك
ئىچ - ئىچىمدىن قىلىپ تەنتەنە قىلىش
ئەتىياز
يېشىل جەندە كىيىپ
بىر ئويناۋاتقان پېننىخونىدەك
غالجىرانە ئەخلاقلىق ھايۋان

بەختىڭىز

ئىبادەت قىلىمەن ياتاقتا تەنھا،
ئاستىمدا چىمەنلەر، ئۈستۈمدە ئاسمان
بارچە سۆزلەر سىرلىق تۈس ئالغان.
يەنە بىر كۈن ئانە ئىتائەت كىملىك
قارا - قارا تامچىلىقى لەمپىدىن
بارا - بارا ھارغىنلىقى تۈگىدى قىشنىڭ.

قەلەندەر

ئۈستۈمدە كۈن، ئالدىمدا كوچا
ئېقىۋاتقان ئادەملەر سەلدەك.
ئولاشماقتا سىرلىق بىر يىغا،
ئەتراپىمدا ئالتۇن چەمبىرەك.
ئۇ دىلىمغا باقماقتا ئەنە،
ئۇ تىلىمغا بەرمەكتە مەنە.
ئىشقىم بىلەن كېتىۋاتىمەن،
ئارىلىشىپ ھەر بىر ئادەمگە.
ئىشقىم بىلەن كېتىۋاتىمەن،
گۈزەل، چوڭقۇر، غايىب ئالەمگە.
تام تۇۋىدە قوي كۆزلۈك يىگىت،
تىلىمەكتە ئىككى قولى يوق.
ئىككى قولى جەينەككىچىلا
جەينىكىدىن باشلاپ يوپۇرۇق.
بىچارىمەن، ئەي ئەزىزلىرىم
قولۇڭلارنى ساق قىلىمۇن ئاللا.
مۇساپىرلىق تاشتىن قاتتىقكەن
مېنى يوقلاپ قويۇڭلار باللا.

قۇش ئۆلسمۇ بارار جايى شۇ

رىزىقىلارنى بەرگۈچى ئاللا...

ئايلانماقتا نۇر چەمبىرىكى،
سۇ چېپىلداپ تەشمەكتە مۇزنى،
تام تۇۋىدە كۈن نۇرى مايماق،
سازمۇ؟ سۇمۇ؟ قىزنىڭ جىسمىمۇ؟
ئۈنلەمەكتە يېقىملىق ياغراق.

پىرقىرايدۇ ئالتۇن چەمبەرلەردە
مەن ئاقىمەن كۈچلار پاتقاق.
قۇللارنىڭ قەلبىنىڭدىن ئىنتىقلىقتىن
قارلىقلىقنىڭ قەلبىنىڭدىن ئىنتىقلىقتىن
قۇللارنىڭ قەلبىنىڭدىن ئىنتىقلىقتىن
قۇللارنىڭ قەلبىنىڭدىن ئىنتىقلىقتىن
قۇللارنىڭ قەلبىنىڭدىن ئىنتىقلىقتىن
قۇللارنىڭ قەلبىنىڭدىن ئىنتىقلىقتىن
قۇللارنىڭ قەلبىنىڭدىن ئىنتىقلىقتىن
قۇللارنىڭ قەلبىنىڭدىن ئىنتىقلىقتىن

ئەتىگەندىن - كەچكىچە

... كىلىك رىچىنىڭ يەنە رىش لاقىمە ئەي
 كۈن چىقىش بىلەن
 تىلىسىماتتەك بىنالىرىدا بىز ئەللىمەللىك
 يېنىمىزدا زەنجىر بەنت سۇ، ئىلىمىمىز
 چىرايىلار، سۆزلەر، قاسراقلار
 ئىدىيىلەر، كىچىك، پىنھان.
 تەشۋىشكە تولغان
 ئىشخانا ئىچى، ئىدىيەلەر، ئىشخانا
 ئۈستەل تومىنىلەرنى ① ئەسلى تىكۈچى
 تىمىتاسلىقتىن سىرغىپ تۇرار قان.
 تىغدەك پارقىرار ۋاقىتنىڭ ئۈچى
 كۈلدىن، دېرىزە، ئىزاھلىق لۇغەت:

ئاققۇ: پۈتۈن بەدىنى ئاق رەڭلىك قوش
 تۇمشۇقنىڭ ئۈستى سېرىق، پۈتى قارا.
 دېڭىز ساھىلى ياكى كۆل بويىدا ياشايدۇ.
 مەھكۇم: باشقىلارنىڭ ئىلكىدىكى،
 ھۆكۈمرانلىقى ئاستىدىكى قارام، بېقىندى.

① تومىسە — ئەزىم — چىراغ مۇپىسى

ئەينەك: قاتتىق ۋە چۈرۈك بولغان
بىر خىل سۈزۈك جىسىم.
ئەينەك تاملىق ۋاقىت قەسىرى
ئەرۋاھىمىز ئايلىنىپ ئىتقا
تالماقتا ئۆز شولىمىنى
بىز پەرۋاسىز بېرىلگەن ئىشقا.
ھەممىمىز ۋىجدانىمىز، توخۇ يۈرەك...!
مەستلەر ئۇنىڭ گېپىگە قاقلاپ كۈلۈشتى
مىس رەڭگىگە كىرگەن چاغدا يەر
كىرىستال كېچە، قورشاپ ئالغان
شاخسىمان جىراغ، سۇ ۋە سېھىرگەر.
قوللار ئېچىلغان قوناقگۈلىسىمان
شادلىقىمىز نازۇك، جىلۋىگەر.
قارلىغاچلار ئۇچۇپ يۈرىدۇ
ئاۋازىمىز دېڭىز ساھىلى،
تەن دولقۇنى كارىۋات ئۈستىدە
غايىب بولار ھېلىدىن - ھېلى،
غەم - قايغۇنىڭ بۇژغۇنلىرىدەك.
قوياش بىلەن تەن ئارىسىدا
خىزمەت بىلەن مەن ئارىسىدا
ئاددىي كۈنلەرنىڭ جاراھىتى.

زىلغا، پاقىتىپ دە رىستالە : تاقىمىدا
ئىبادەت

مەست قىلماقتا كۈچ مېنى
 ئەي ۋۇجۇدۇم سەن ئەدە؟
 ئىچ - ئىچىمدىن بۇلاقتەك
 يېنىك گۈزەل بىر پەدە
 سىرغىپ چىقار جىمىمدە.
 تاملار ئارا يوق بولدۇم

چوڭقۇر سىرلىق، لىققىدە.
 گىزىلدايدۇ نەپلامپا،
 تېنىم تەڭگەش قىلماقتا،
 ئالەم چەكسىز، مەن تەنھا.

قاردىن ئاپئاق شاماللار
 مەجنۇنئالغا چىرمىشىپ
 تولغىنىدۇ ئۈستەلدە.
 يىغلىغۇم بار بۇقۇلداپ.
 ئۆلۈپ قالغۇم كېلىدۇ،
 ھاياجىنىم بۇلدۇقلاپ
 تېشىپ تۇرغان ھالەتتە.

كاللام پارلاپ توختاۋسىز
ئۆز گەرمەكتە ئالەمگە،

مەن بىر غايىب ئادەمگە،
قولۇم سىلار كېچىنى،
يوپيورۇق نۇر كەزمەكتە
قورسىقىمنىڭ ئىچىنى.

مەست قىلماقتا ئىبادەت
مەست قىلماقتا كۈچ مېنى

بۇ مۇقەددەس يالغۇزلۇق،
بۇ يېپىڭى ئېچىر قاش،
بۇ ئۇلۇغۋار، پاك شەھۋەت.
سەنمۇ مەستمۇ ئەي ساقى،
تېشىپ كەتتىم قەدەھتەك.

بوران

بوران چىقتى،
 قارا - قارا ئىسسىقلىق كۆيىمەنەنەنە
 قاناتلىرى ئۈچۈپ يۈرەر،
 ئۆگزە، ئاپتاپ، كىيىم ئارا،
 جىمجىت كۈلبەم،
 ئۇزۇن بولدى ئېسىلغانغا
 غەربىلىقنىڭ قوڭغۇرىقى.
 ئوماق، كىچىك، يوقلۇقىنىلا
 باشلاپ كىرەر ئىشىك يۇچۇقى.
 بوران چىقتى،
 ئەتىيازنىڭ غالتىكىگە.
 بوران چىقتى،
 يورۇق قەسىردىن،
 مەجنۇننىڭ چاچلىرىدىن،
 لاي پاتىقتىن، بۇلۇڭ - بۇشقاقتىن،
 يالتمىراقتىن، قەغەز ئاستىدىن،
 چوڭ كۆچىدىن، خالتا كۆچىدىن،
 غەربىيىمىنىپ قالغان ئۆيلەردىن...
 ئويلىمىغان ھەر يەر - ھەر يەردە
 خۇشال - خۇرام كەزمەكتە بوران.

جىرىغلايدۇ شادىيانە
ئاسمانلارنىڭ قوغغۇرنىقى.

بوران چىقتى قىپپالغىچ

سېلىۋېتىپ كىيىمىنى.

شۇنچە ئۇزۇن ئېچىرىقىغان

ئەي يىگىتلەر، سىلەر قېنى؟

بىلجىرلايدۇ شۇنچە مەستخۇش،

شۇنچە قاتتىق، شۇنچە چوڭقۇر

چۈشەنمىدۇق ھېچنېمىنى.

بورانمۇ ئۇ يا نېلۇپەر؟

ئېقىۋاتقان سۇ ياكى تەن؟

ياكى دىنىي يېزىقمۇ ئۇ؟

بېشارەتلەر خاتىرلەنگەن.

بوران چىقتى سىرلىققىنا،

تەبىئەت شاد قىلار ناۋا

ۋۇجۇدۇمدا كۈچ شۇۋقۇنى.

دەل - دەرەخلەر ئۇسۇلىدىن مەست.

قېتىلىدىم جور بولۇپ ئاستا.

لەپىلەيدۇ بېشىم، يېڭىم

ئالەم مېنى ئايلىناقتا.

بوران كەتتى كىشىنەپ چاقۇلداپ.

توپا ئۆرلەپ تۇياقلىرىدىن،

بوز يايلىدا ۋالىتلار ئاپتاپ.

تەنھالىققا يۈزلىنىش

ئېچىلماقتا

جىمجىتلىقنىڭ ئىشكىلىرى

تامدا، باغچىدا.

باغچىدىكى چېچەكلەر ئارا

ئۆزىدىن چوڭ چېپار كېيىنەك،

ئۆزۈمدىن چوڭ تەنھالىق ئەينەك.

ئېرىپ ئۇزۇن ئاي، قۇرۇقداغان

يوپۇرماقلار مېنىڭدىن تېتىك.

باشقا ئادەم بولغىنىم يالغان،

بۇرۇنقىدەك يالغۇز ۋە كىچىك.

ناماز شام ۋاقتى كۆك مونچاقتەك

چىمەنلەرگە چېچىلدى چاقناپ.

كۈندۈز غايىب بولغان يۈز

مەۋجۇتلۇقۇم ئوخشار كېچىگە

يۈزلەنمەكچى بولدۇم ئىچىگە.

تەن ۋە يىراق،

مەسچىتلەردە نۇر.

ياتقىمدا خالىي كۈنلىرى

ئىبادەتنىڭ يىنىڭ گۈللىرى.

سۈبھى پەيزى

قۇشلار بىلەن ئويغاندىم،
ئارمىمىزدا دېرىزە.
شىلىدىر - شىلىدىر، ۋىچىر - ۋىچىر
كارىۋاتتىن دەرەخكىچە.

چوقۇماقتا كېچىنى
تۇمشۇقىدا كۈمۈش دان
ئاق قۇشقاچلار مەستانە.
زوق - شوخ بىلەن سايرايدۇ
ئاق قۇشقاچلار مەستانە.

قاراڭغۇ قورسىقىدا
تۇخۇملىرى كىچىك، ئاق
تۇرار سۈبھى پارقىراپ،
سۈبھى جىمجىت ئاققان سۇ
سېمونت يول ئۈستىدە.

ئۈرۈمچىدە ئاسمان يوق.

ئۆيىمىزدە نۇر، قۇرئان،
ئىبادەت ۋە سەھەردىن

تەنھەرىكەت رېتسىپى

قاراڭغۇلۇق ئاز قالغان
 جەينامازدا سۈزۈك مەن،
 يېشىل شاختا قۇشقاچلار
 ھەممە شەيئى ئاقماقتا.
 سەھەر
 روشەن
 مۆجىزە
 كۈتۈۋالدىق سەھەرنى
 كۈننىڭ يورۇق سۆزلىرى
 ئويغاتماقتا شەھەرنى.

تەنھەرىكەت رېتسىپى
 ئىشلىتىش ۋاقتى
 ھەر كۈنى
 ھەر يېرىم سائەت
 ھەر كۈنى
 ھەر يېرىم سائەت
 ھەر كۈنى
 ھەر يېرىم سائەت

چىۋىن بېشى

ئۇيقۇم قاچتى ئۈزۈندىن ئۇزاق،
تۈن ۋە ئۈزۈمگە كەتتىم چوڭقۇرلاپلا،
مېنىڭ ئەمەس قولىم، دۇنيا، ھېچنەرسە،
ئۇ چەكسىزلىكلەردە بەك كىشى ئۇششۇلشۇلشۇلە
پارقىرىغان كىم؟
ئۆمرۈم يېرىملاشتى بىر قەدەر مەيدەك
زۈمرەت كېچىمۇ بولماقتا يېرىم.

گىزىلداپ تەنھالىقىمغا.
قوندى بىر چىۋىن.

مېنى تونۇۋالدىڭ ئۇيقۇم ئېچىلغان،
سېنىڭكىدەك سۈزۈكتۈر بېشىم.

ئىچىم يورۇغان ئىچىمدە مەن يوق،
رەھمەت ئورنىغا ئاقار كۆز يېشىم.

تىنىمام، تۇرسام، ئولتۇرسام ئوخشاش،
ئىبادەتتە قىلغان ھەر ئىشىم،

كېچىدە نۇر
ئالەم ئويغاقتۇر.

بېشىم كىچىك تولىمۇ كىچىك
يۇلتۇزلار — چىۋىننىڭ بېشى.

ئۈرۈك پىششىقى

يەنە ئاپتاپ،
قان ۋە ئاپتاپ،
زېرىكىشىلىك ماينىڭ ئاخىرى.
مايلىشاڭغۇ يېشىل ياپراقلار
ئاخىرغىچە يۆگىمەك بولار
ھەممە بىلگەن مەخپىيىتىنى.
ئۈرۈكلۈكتە مەست بولغان شامال
يېشىنمەكتە سېرىق، ئاق پىشماق،
تۇرالمايمىز پۇراپ ھىدىنى،
ئۈرۈكلەر ناز بىلەن
چۈشكەندە تورۇكلاپ.
سارغۇچ، مونەكۋاش
شېرىن، يۇمىلاق،
بەزىسى تارتىنچاق، بەزىسى تۈكلۈك.
«خوندەك»، «توغتى قوت»، «موللاۋى»، «قىزىلاڭ»،
«ئابدۇل گاس»، «قارا غازاڭ»، «خۇئەينى»، «ئاق ئۈرۈك»،
بازار كۈنى ھەممە يەر ئۈرۈك
قايسى بىرىنى دەپ بولىمىز.

دېھقانلار ئۆرۈك بىلەن ئۈلشەپ يازغا
شاپاق نەرقىدە سالار بازارغا
توپسىنى پۈۋىلىمەي يەپ بولىمىز.
بازار قىزىق،

تۈرمۈش قۇرغاق
قاتتىق زېمىن.
ئۆرۈكلەر مەي باغلىدى بىردىن - بىردىن،
بىز تېخى ھاياتنى باقمىدۇق تېتىپ.
ئۆرۈك ئەتراپىدا گىزىلدار چىۋىن،
قاننىنى زىلتاردەك پارقىرىتىپ
پارقىرىتىپ مۇڭلىرىمىزنى.

ئۆرۈك يىلىمىدەك قۇرۇلماقتىمىز
غېرىبلىقنىڭ ياز پەسلى ئۇزۇن،
بولۇپ قالدى پىشار ۋاقتىمىز.
پىشىپ بولدى غورىدەك قىزلار،
ئويغىنىپتۇ توك يىگىتلەرمۇ،
قالمىدى ھېچ تاقىتىمىز.

ئۆرۈك پىشىقىدا
پىشماقتا كېچىمۇ ئاستا - ئاستا،
ئاق يۇلتۇزلار ساڭگىلاپ شاختا.

ئويغىنىش

قۇشقاچلار
 سەكرىشپ
 شاختىن - شاخقىل سەپەر قىلىش
 ئوقۇيدۇ دۇئا، ئەلەيھى رەھمەتە
 قاناتلىرى ئاستىدالە
 سۈپسۈزۈك سەھەر، باھارنىڭ تۇغۇلغۇ
 كۆرۈنەر غۇۋا، ئىشلىتىش رەھىمەتە
 مەن ئويغانغان،

كۆرۈندى يوقلۇق
 بارا - بارا.

ئىستىقامەت بېرىش رەھىمەتە
 ئالەم ئالەم رەھىمەتە
 ئىشلىتىش رەھىمەتە
 ئىستىقامەت رەھىمەتە

ئاي قۇشلىرى

ئۈچۈپ چۈشتى غۇررىدە

يەردە، سۇدا، چاچلاردا كېچە.

مەست قىلغۇچى جىگدە چېچىكى

قاراڭغۇغا كەتمەكتە سىڭىپ:

تونومايدۇ ئادىل ئۆزىنى

شۇنچە ئۇزۇن كەتسە چىققىلىپ.

ھەۋەسلەر ئېچىلىپ قالغان -

ئوت ئەتىرگۈل جىمجىتلىقتىكى.

تېنىمىز كېيىنەك غالجىرلاشقان

ئۆز - ئۆزىنى ئايلىنار پىر - پىر.

قاراقچىدەك ئېزىپ باقاييا

ئېزىقلىقى قويۇڭلارچۇ بىر!

شۇنچە ئاچتۇر

شۇنچە يۇمران ۋە تېنىمىز

ئۇلۇغلىققا مەھكۇم تېنىمىز.

ئەي پاك نومۇس، ساختا يېشىللىق

سەن بۇ يەردە، بىز چۇ قېنى بىز؟
 بىز بىھۇدە ھەيكەلتاراشلار
 چىن، ھەقىقىي تۇرمۇشقا ئەمەس
 مۇزىيلارغا قويۇش ئۈچۈنلا
 ئۆزىمىزنى ياساۋاتىمىز.
 كۆرۈنگۈم بار بۇنىڭدىن قىزغىن،
 كۆرۈشكۈم بار قۇچاقلىشىپ چىن
 بىراق بىز ئەينەكتە ياشاۋاتىمىز.

قۇشلار سەرسان ئاي قۇشلىرى
 كېچە ئاپئاق ئىبادەتتە
 شامال، قومۇش، سۇ، ئاق گۈللەر
 چۆككەن چوڭقۇر ئىستىقامەتكە.
 ھارارەتلىك تېنىمنى تاشلاپ
 جايىنامازغا چىقتىم ئاۋايلاپ
 چىقتىم ئاخىر ئەينەك ئىچىدىن.

چېكەتكە چىرىلىدىماقتا
 مەززە قىلىپ كېچىدىن.

سائەت ئاۋازى

ئىچىم سىقىلدى
ۋاقىت تامچىلايدۇ ئاستا - ئاستا،
بوشلۇقتىن، ئەينەكلەردىن، چىم ئۈستىدىن،
كۈندۈزنىڭ قاناتلىرى يىغىلماقتا،
يىغىلغاندەك توز قانتى
يا گۈزەل ھەسرەت،
بۇ كۈنلەردە يازدىم كۆپ شېئىر،
توخۇ يۈرەك قاچاق جەڭچىدەك،
ئۈچۈپ يۈردى نۇرنىڭ يا ئوقى،
ئۆلۈم، تۇرمۇش، سەۋر، ئىبادەت،
يات شەھىرىمدە يۈردۈم تەمتىرەپ،
چىراغلار رەڭمۇ رەڭ قوزاللانغان،
بايرام غېرىبىلىقى چىقىلغان ئەينەك.
فونتان كىملىرىنىڭ مۇراسىمى ئۇ؟
سۇ
سېھىرلەنگەن يۈچۈن كاھىنغا.
ئاي روجەكتە،
نۇرغا توشقان بىر جۈپ كەش پەستە،
تېنىمىدىن يۇلتۇزلار ئۆچەر تەستە،
كېچە ئۇزۇن ئىزدەيمەن مۇڭداش.

سېنىڭ ئىشقىڭدا ئۇرىدۇ پەرىدا
سانسىز قولنى سوزۇپ بۇ ماكان.
سۇ دەپ مېۋىلەر يىغلايدۇ شېرىن،
كېۋەزلەر ۋارقىرار ئاۋازى ئاپئاق.
سۇ دەپ نالە قىلار ئورنى بوش قالغان
نېفىت، كۆمۈر، ئالتۇن، مىس، ئۇران.

ۋالىلدايدۇ بېشىمدا سۇ تاج،
بۇ زېمىننىڭ شاھزادىسى مەن.

تەمىتىرەيسەن سۈزۈك قارىغۇدەك،
غۇش بولسەن بالىغا ئوخشاش.

ھۆركىرەيسەن ياۋايى پات - پات،
بەزىدە جىم ئاقسەن ياۋاش - ياۋاش.

تار قاراغۇ نونىڭ ئىچىدە.
شىلىدىرلىشىڭ قوزغار ھاياجان

ئۇيقۇم قاچقان ئۇزۇن كېچىدە.
قۇچاقلىسام ئىشتىياق بىلەن

ھۆل قىلىدۇ تېرەمنى تېرەڭ،
ئاندىن ئېقىپ كېتىسەن يىراق
ماڭا يەنە قالار دەرد - پىتراق.

سۇ،

مۇڭلۇق سۇ،

ئوقۇپ بېرەي كىمگە سېنى مەن؟

تېپىلغۇسىز سوۋغات

بىلىكىمگە تېگىپ تۇرغان
خانشىمنىڭ قوغغۇراق گۈلى.

سەپ تۈزمەكتە ئۆلۈك لەشكەرلەر
مېڭەمنىڭ سەلتەنەتلىك خارابىسىدا
روپىرو بولۇپ دەقتىلەرگە.

تۈن ئەينىكىدە
گۈزەل رۇخسارنىڭ.

يالغۇزلۇقۇم ئۆتەر بىلىنىمەي
بۆلۈنمەكتە ۋاقىت ئالتۇندەك.

بىلىكىمدە سەن بەرگەن سائەت.
قەدىرلىكىم توختاپ قاپتۇ ئۇ

مەڭگۈلۈكنى ئىپادىلەپ.

دېر زردن کېچکې قاراش

قاراشمۇ بىر سر...

تەترگۈلمەن،
شامال قاراڭغۇ:

چۈشۈك ئۇيقۇ

ئۆي ئىچىنىڭ غۇۋا قولىدا
نۇر جىمجىتلىق، بىر تىلىم تاۋۇز.

تېرەكلەرنىڭ شىلىرىلىشىمۇ؟
ھاۋادىكى بۇلاقلارمىدۇ؟
ياكى قىزغۇچ چۈش پەيتى
بالكوندىن ئاقماقتا ئۆيگە.

بالكوندىن ئاقماقتا ئۆيگە
تالادىكى سىقىلىش.

ئارىمىزدا ئورنى بوش ئادەم،
پۈتمەيۋاتقان بىر ئىش، بۈيۈك ئىش
غەربىلىقتا تېمىۋاتقان ئىش.

چاپلىشاڭغۇ ھارغىنلىق
ئايلانماقتا ئەھلىتىگە،
چاپلىشىپ ھەر نەرسىگە.
ئۇيقۇ شىرنىسى
لىق توشتى كۆزگە.

ئەر كەكلەر قېنى سېلەر؟
(داستان)

1 . ئەر نىڭ غېرىبىلىقى

... داۋاملاشماقتا
تېرىلەر نىڭ سىرتىدا،
ئادەمنىڭ نۇر ھالقىسىدا،
ئالەمنىڭ باش نۇقتىسىدا،
ئەرلەر يۈز لەنگەن ئاپتاپ پەرەستەك
ئاياللارنىڭ سەلتەنەتى ئاستىدا،
داۋاملاشماقتا...
جىنسى ئاجىزلىقىنى
داۋالاش توغۇرلۇق ئېلان،
ئوغرىلىقچە ئوقۇلۇۋاتقان
ئەر كەكلەر ئارا.
نومۇسقا چىدىمىغان ئەر كەك ئىنتلار
ئۆزلىرىنى ئۆلتۈرۈۋېلىشقا
تويلىغان مەيداندا شەھەرلەردىكى
... داۋاملاشماقتا...
ياشمىسا بولمايدىغاندەك
كېتىۋاتقان كىشىلەر ئارا،
ئەي ئەر كەكلەر كۆرمىسىڭلارمۇ،
ئەرلەر ھېچكىم ئەمەستەك

ئەر يوقتەك تۆت ئەتراپىدا
 بىخەتەر يۈرەر ئاياللار،
 چۈش كۆرىدۇ ئاياللار ھەتتا،
 ئوڭدىسىغا يېتىپ كارىۋاتتا.
 ئەر كەكلەر، پاك بولدۇڭلارمۇ
 ئايالنىڭ ئاۋازىغۇ بۇ؟
 ۋارقىراشماقتا
 تەپتار تىماستىن يېنىمىز دىلا
 يەتتە ياشتىن ئاشقان ئاياللار،
 ئەڭ - ئەڭ نېپىز ئىچ كىيىم بىلەن
 ئاپتاپ سۈنۈپ ياتقان ئاياللار،
 خۇددى بىز بىلمەيدىغاندەك
 قات - قات كىيىم ئىچىدە
 قىمپالساڭچ تۇرغان ئاياللار.
 ئەرلەرگە كۆز - كۆز قىلماقتا
 شارقىرىغان قوشنا مۇنچىدا.
 ئۇلار بىزنىڭ ئۆيلىرىمىزدە.
 ئۇلار بىزنىڭ گۈللۈكىمىزدە.
 ئۇلار بىزنىڭ ئىشخانىمىزدا.
 كېچە سائەت نۆلىدىمۇ
 خوتەن ۋاقتى بىردىمۇ ئايال ئىشىمىز
 ئىختىيارى مەۋجۇتتۇر ئايال،
 ئايال مەۋجۇت تەكلىماكاندا.
 ئايال مەۋجۇت ھەممە كارىۋاتتا،
 جىمجىتلىق ئايال،

سايىمىز ئايال.
غېرىبلىق ئايال.
قاتناش قائىدىسى ئايال.
ياتقان نۇر
ماڭغان نۇر
تۆشۈك نۇر ئايال.
كىچىك ئۆي كىچىك ئايال.
چوڭ ئۆي چوڭ ئايال.
ئەپسانىلەرنى توقۇپ
دەرەخ يارىتىپ
دەرەخ كاۋىكىدىن
قىز يارىتىپ
ئېرىشمە كىچى بولغىنىمىزمۇ
ئايالدۇر ئايال.
يەسەۋى ئۆز شېئىرلىرىغا
چوڭقۇر كۆمۈپ قويغان يار
ئايالدۇر ئايال.
ئۇنتۇلدۇرۇپ
20 - ئەسىرنى
ئامېرىكىنى، توكيونى
روھىمىزغا پەرۋاز قىلدۇرغان
ئايالدۇر ئايال.
ئايال! ئايال! ئايال!
جېنىم، جېنىم ئايال
قارغىش تەڭگۈر ئايال ...

ئاياللاردىن باشقا ھەر خەقنى،
ئۆلتۈرۈۋەتسەڭ
ئۆلتۈرۈۋەتسەڭ ھاياجان بىلەن. . .
ئايال -

ئەركەكلەرنىڭ ئۆلۈم مەيدانى -
ئايال -

ئەرنىڭ يېنىدا ياتقان
سۈت ئىچىشكە ئامراق
ئوماق بىر مۇشۇك.

ئايال -
بىنالارنى قاپلىغان
دېرىزىسىز غېرىبلىق.

ئايال -
ئالەم بىنا بولغان شۇ كۈنى
تۇنجى ئەرنىڭ بالىياتقۇسى.

ئايال -
يىلان بېشى چاقنىغان ئەلدىن
خاقان ئولجا ئالغان جانلىق مال.

ئايال -
بويسۇنغۇچى خەلقلەر
تەڭرىقۇتقا سوۋغا قىلغان مەلىكە.

ئايال -
 كۈچتۈڭگۈر ئەر قەبىلىنى
 بارا - بارا قۇل قىلغان
 رەسمىي ئايال.

ئايال -
 چۈشكۈنلەشكەن ئەر

ئايال -
 ئويغانغان ئەرنىڭ
 تومۇرىدا ھۆر كىرىگەن شىر.

ئايال -
 سەن بىلمەيسەن، بىلمەيسەن
 سەن بىلمەيسەن ئەر دېگەن نېمە.

ئەر -
 مەڭگۈ بىر ئايالنىڭ كىچىك بالىسى.

ئەر -
 يالغۇز قالغاندا
 نىمىتى بۇزۇلۇپ قاراپ قالغۇچى
 چاك كەتكەن تامغا.

ئەر -
 مەنئۇ بىلىپ ئۈستىگە ئاتنىڭ
 ئوتلۇق، پىنھان شەھەرلەرگە

بېسىپ كىرگۈچى.

ئەر -

گويا تەننى بېسىۋالغاندەك

زېمىنلارنى بېسىپ ئالغۇچى.

ئەر -

قان تۆكۈشتىن ھاياجانلىنىپ

ئۆلۈملەردىن لەززەت ئالغۇچى.

ئەر -

نەيزىسىنى ئوينىتىپ

ئاياللار دۆلىتىگە

يېتىپ بارغۇچى.

ئەر -

ئايال خاقانىنى

ئايال خەلقىنى

ئايال يېزىقىنى كۆرۈپ

بوشاپ قالغۇچى.

ئەر -

ئاياللارنىڭ دىنىدا

بالمىياتقۇ ياساپ چىققۇچى

مىڭ ئۆي ئۈستىسى.

ئەر -

دېنغا كىرىش مۇراسىمىدا
توپ - توپ خەتنە قىلىنغان خەلق،
ئات ئۈستىدە روھى سۇنغان سەر كەردە
جەڭگىۋارلىقى يوقالغان لەشكەر
مەن ئەمدى ئەر ئەمەس دەپ، ئويلىغان ئەر.

چۈشكۈنلەشكەن ئەر
تەسەللىگە موھتاج بولغاندا
سىيلاپ تۇرسا بەشىنى ئايال
يوقاپ كېتەر ئىدى ئېھتىمال.

ئەر -

خورلىسا بىر ئايال مۇبادا
بىردىنلا غەزىپى قايىنغان بۇقا.

ئەر -

ئايال تولۇق بىلىپ يەتمىگەن
مەڭگۈ ئۆچۈپ قالمايدىغان ئوت.
ئوت كەتتى ئوت!
ئوت كەتكەن چاغدا
ئەي ئاياللار، ئامال يوق ئەسلا.

ئامال يوق ئەمدى

ئەرلەر شەھىرىدىكى ئايال پادىشاھ،
ئۆلۈمگە تولغان قىزغىن تەپەككۈر،
ئالەمگە تۇتاشقان جىنىسى بار كوچا.

كوچا قانۇنى
ئەتىگەنلىك گېزىت
ئەينەك غېرىبلىق
مەنسىپكە تەيىنلەش
غۇزا قىرغىنچىلىق
تام ساھەتنىڭ ساھەت توققۇزدىن
ساختىپەز لەرچە بەش ئۇتۇشى
مەنسى مەخپىي جۈملىلەر
سولانغان توپ - توپ ھەرپلەر
قانغا بويالغان ئامبۇردەك يېزىق
قىيىن - قىستاققا ئېلىنغان تاۋۇش
باسمىخانا
سۈيۈك ئەتىر گۈل
توك ئورۇندۇق
گوياكى نامەلۇم ئوكۇل ئۇرۇلۇپ
ساراڭغا ئايلانغان مەنلەر تولۇق
باسما زاۋۇتى
ھەرپلەر توپ - توپ
مەجبۇرلانغان كىشىلەر
ئۈنتۈلدۈرۈلغان كىشىلەر
قۇياشنىڭ ئىسمى ئاستىدا
گويا ئاپئاق مامكابلاردەك
قۇرۇتۇلغان كىشىلەر.
تۇرپان مۇزېيىدىكى يالغانچى جەسەت

ئۆلۈكلەرنىڭ ئوردىسىدىكى ئەنئەنىلەر
ئاتونۇش ئادەمدۇر پەقەت.
تام ساگەتنىڭ ساگەت توققۇزدىن
ۋارقىرىغاندەك ئاتمىش ئۆتۈشى.
چۈش كۆرگۈدەك لايىھەلىنىمگەن
بويىتاق ئەرنىڭ يانتىقى.
چۈش
چۈش كۆرۈشكە ئامراق ئەر ئۈچۈن
داڭم ئوچۇق پاھىشخاندىۇر.
چاقنار چۈشنىڭ دېرىزىسىدىن
ھاسىرىغان بىر ئايال بىلەن - نىمىمە
ئۆلگەن بۇقا تېرىسى.
ھوجرامدىكى قاراڭغۇلۇقتا
سېمىز غېرىبلىق
پۇشۇلىماقتا،
مېنىڭ ھوجرام مېنىڭ ئەمەس.
مېنىڭ ھوجرام مېنىڭ ئەمەس.
مېنىڭ ھوجرام كوچا ئەمەس.
شىلەپە ئەمەس،
بالمىياتقۇ ئەمەس،
شارقىراتما ئەمەس،
تۈرمە ئەمەس مەنلا سولانغان.
مەنسىزلىك.
كۈلدىن.

ئۆلۈم قىزغىنلىقى قاپلىغان

ئەركەك شەھەر.

غېرىبلىق.

توپ - توپ قۇشلارنىڭ،

مەخپىي سىزىقلىرى ئىچىدە،

يىغلاپ سالغان بوۋاقلارنىڭ

پېچەتلەنگەن ئاغزى ئىچىدە،

كۆچمەنلەرنىڭ بەلەمپەيلەردىن

خۇشال چۈشۈشلىرى ئىچىدە

ئەينەك ئۆيلەردىكى بايانسىز

سۇنۇش تەنھالىقى ئىچىدە،

» دىققەت

بۇ ئۆي ئىمەس!

دېگەن خەت

تاملىرىغان چاپلاپ قويۇلغان

قورقۇنچلۇق ئۆيلەر ئىچىدە،

چاشقاندىن قورقۇش كېسىلى بىلەن

ئاھالىلىرى ئۆلۈۋاتقان

شەھەر ئىچىدە،

ئازابلانماسلىق

ئۆرپ - ئادەتكە ئايلاندۇرۇلغان

ئۇلۇغ قەبىلىنىڭ ئىچىدە،

داۋاملاشماقتا. . .

2. ئەرەنك جۇغراپىيىسى

— ئۈستىمىزدىكى كۆك ئاسمان بىلەن ئاس-
تىمىزدىكى قوڭۇر تۇپراق يارىتىلغاندا، ئىككى-
سىنىڭ ئارىسىدا ئىنسان بالىسى پارلىنىپتۇ...
« كۆلتىگىن مەڭگۈ تېشى» دىن

جۇغراپىيە چېكىتلىك پەندۇر
ھەر بىر چېكىت بىر كىچىك ئەلدۇر
يەر شارىنىڭ خەرىتىسىدە.

ھالقىسىمان تاغلار يېنىدا،
تاغلى ئاتلار نۇر چاچار خىرە ئەھدە
لەيلىپ يۈرگەن رەڭدار ئۇيقۇدەك.
پارقىرايدۇ يېشىل چېكىتلەر
يەر شارىنىڭ خەرىتىسىدە.

خەرىتىدە ياتقاندەك يىلان
پويىز يولى ئۇزۇن سىزىلغان
ئېگىزلىكلەر توپا رەڭ ھامان.

بۇ دەرس تە سۆزلەنگەن ئەلدە
ئىنچىكە يوپۇرماقلىق ئورمان ئىچىدە
ئاياللار بىلەن
چېتىشىدۇ،
پىت بېقىشىدۇ،
مەي ئىچىشىدۇ،
ئەر قەبىلە.

دەرەخ ئاستىدا
بىر كوزا سەھەر.
سەھەر كېلەر چىشى بۆرىدەك،
بۆرە تۇرغان يېقىن ئەتراپتا
ئۇخلاپ قالغان بىر ئوغۇل بالا.
ئۇ بىلمەيدۇ قەبىلىسىنىڭ
ئۆلگىنىنى، ئىسسىق، بەك ئىسسىق
ياتلار بېسىپ كىرگەن يايلاقتا.
سەھەر كېلەر دەرەخ ئاستىغا
كۆك يايىلىق چىشى بۆرىدەك
چىشى بۆرە كۆردى چۈشمە
ئەڭ ئاخىرقى بىر ئوغۇل بالا
سىيلار ئىمدى يايلىنى ئاستا...
چىشى بۆرە يۈمۈپ كۆزىنى
ھاياجاندا باقتى ئەتراپقا...
دۇنيا نۆل
ئاتلار نۆل
ئاياللار نۆل
ئەر قەبىلە تولدى ئوتلاققا.
ئەر قەبىلە كۆردى ئۆزىنى
ئانىسىنىڭ جىسمى يېنىدا.
ئانا
مەن كۆرگەن تۇنجى ئايالىمەن
تۇنجى ئايال تەكلىماكاندۇر
تەكلىماكان دولقۇنلىماقتا
دولقۇنلىنىپ ئوينار كۆكرىكى
كۆكرىكىدە نۇر سىزىقلىرى

سىزىق سىزار ئاڭ بوشلۇقىغا
 بوشلۇق ئايال بوشلۇقى پەقەت
 پەقەت ئوڭدا ياتقان قۇملۇقلا
 يېتىلدۈرەر ئەر قەبىلىنى
 ئەر قەبىلە قۇملۇقىنىڭ تېنى
 تەن، ۋارقىراش، سۇ، بالىياتقۇ
 تەكلىماكان
 لوپنۇر كۆلى
 قۇم دۆڭلىرى
 قۇم دۆڭلىرى سىلكىنگەن كۆكرەك،
 قول ھەرىكىتى، يوتىنىڭ ئىسمى
 تەۋرىنىش ۋە ئۇھ تارتىش
 ئېچىلىپ - يېپىلىپ تۇرغان
 ئاخىرى يۇق تەن...
 كۆكرەكلەردە يۇپيۇمىلاق نۇر
 قۇم دولقۇنى شارقىراتمىدۇر
 ئېقىۋاتقان
 ئايال چېچىدىن
 ئاۋازىدىن، نەپەسلىرىدىن
 قولتۇقىدىن، يانپاشلىرىدىن...
 ئايالنىڭ يىرتقۇچلارچە
 غەمزىسى بىلەن
 ئامراقلىشار ئۆلۈمگە ئەرلەر،
 بېسىپ كىرىپ ياتلار يېرىگە
 قان چاچىدۇ كۈن شولىسىدەك،
 تويلار ئارا ئىسسىق - ئىسسىق قان

ئەك چىرايلىق خوتۇنلار ئۈچۈن
شەھەرلەرنى قىلىدۇ ۋەيران...
قۇملۇق
ئاستىن - ئۈستۈن قىلىنغان جۈملە
بىرىنچى شەخسكە تەۋە بالىياتقۇ
قىلىن پېئىل
تۇتۇق ھاياجان
ئەرگە خىرىس قىلغان ئايال
قۇم ئۈستىدە چاقنىغان شامال
دومىلىغان پىۋا شىشى
كارىۋاتتىكى ئايال
ماي ماشىنىسى
ئىگىلەنگەن بالىياتقۇ
تىك قالدغان ۋىشكىلار
جىددىي ھەرىكەت
نەملەشكەن سۈنئىي بۇرغىلار
شىلىمىش قىزىقت
يوشۇرۇن ئېغى ۋارقىرىغان ئەر...
ۋۇجۇددا تەكىلماكاننىڭ
لوپنور كۆلى قۇرىدى بىردىن
ئايال ياشار سۇنىڭ ئىچىدە،
ئايال ئۆلەر سۇ ئىچىدە،
ئەرلەر چاقنار سۇ ئەتراپىدا،
ئەر قۇترايدۇ قۇرغاقچىلىقتا،
سۇ باسقان شەھەر.

تۆت ئەتراپقا ياماشماقتا سۇ
 كىچىكلەشكە باشلىدى ئەرلەر،
 پەلەمپەيدىن نايناقلاپ چۈشۈپ
 قوزغىماقتا ھاياجىنىمنى
 ئىشخانىدىن چىقىۋاتقان سۇ،
 مۇزدەك سوغۇق ئەينەك تىلىدا
 ماڭا قاراپ بۇيرۇق قىلار ئۇ.
 شىلىدىرلايدۇ سۇ مىسرا - مىسرا،
 ئۇلغايماقتا سۇ ئاستا - ئاستا،
 قۇتۇلۇشۇم مۇمكىن ئەمەستەك
 ھەر تەرەپتىن كەلمەكتە دەۋرەپ.
 رەستىلەر سۇ
 بانكىلار سۇ
 ساقچىخانا سۇ
 شەھەرلىك ھۆكۈمەتنىڭ بىناسى سۇ
 سۇ. ئاياللارغا تولدى بۇ شەھەرلىك

(قاراڭلار شەھەرلەردە ئاياللارنىڭ قىياس -
 چۇقانلىرى، ئاياللارنىڭ ئەرلىرى، ئاياللارنىڭ مال
 لىرى، ئاياللارنىڭ مەدەنىيىتى، ئاياللارنى قوغداپ
 دىغان قانۇن، بۇ شەھەردىكى ھەممە نەرسە ئايالنىڭ
 ئەمەسمۇ؟)
 ئۇچۇۋاتقان قۇمىنىڭ ئەرۋاھى
 ئارۋاھى ئۇچقان كۈلدىن

سېھرىگەر سۇ

شەردە گۈلدىن

قىزغىن تەپەككۈر تولغان

شاگىرنىڭ ئىشخانىسى

ئۈدۈل تامغا ئېسىقلىق تۇرغان

يەر شارى خەرىتىسى

دولقۇنلىغان پايانسىز ئايال

ئىگىسى يوق ماكانسىز ئايال

ئوتتەك تىنىپ ياتقان بىر ئايال

كۈمۈش تەنلىك تەكلىماكان

ئەرلەرنىڭ يوق ئايالدىن باشقا

تەنھالىقى تەكلىماكاندا...

3. ئوتنىڭ تارىخى

ئوت كۆيىدۇ قۇياش كۆيگەندەك

ئوت ئۆچىدۇ قۇملۇقتەك

پېرىخون ئايال ئايەت ئالغاندەك

سېھىرلىك ئەپسۇن

چوقۇنغۇچى ئەرلەرنىڭ

بېشىدىكى قۇش يېيى. تىببەتتە

يەردە ياتقان كېسەك باش

ئۇيغۇرلار ۋە شامان دىنى

خەنجەر
ۋالسلداش
نەزىر سۇپىسى
يارىسى بار ئوت
قاناۋاتقان ئوت
يالىڭاچلانغان كىشىلەر توپى
ئوت مۇئەككىلى سىيمەكتە
ئەرلەرگە قاراپ...
گۈلخانلار يېقىلغان
بارگاھلار ئەتراپىدا،
مۇخ، يۈسۈنلار قاپلىغان
ئاراللاردا كىكارىۋاتتا،
ئېچىلىدۇ ئۆلۈم چېچىكى
كېچىدىكى ئاياللاردا
مەستخۇش ئاۋازدا.
نېپىز، جىمجىت كىرىك ئۈستىگە
يۇمران كۆكسۈك تېگىپ تۇرغاندا
ئۇيقۇسىز مەن ئۇزاق تۈنلەردە
كۆيۈۋاتقان يۇمران ئازابتا.
كۆيمەكتە ئوت
تىنچلىق كەپتىرىنىڭ
مۇستەبىت جىمجىتلىقىدا.
قانۇن تورى
قاپلىسىمۇ ئەتراپىنى قات - قات

ئۇلۇغۇار قاتىلار

تۇغۇلىدۇ قورقماستىن پات - پات.
 ئىپتىدائىي دەۋرگە قايتار
 ئۆسمۈر قىزلار بولۇپ ئىككى قات.
 ھەر كۈنى خالىغان ئىنسان
 قاتناش قائىدىسىنى ئۇنتۇغان ھالدا،
 كوچا مەركىزىدە مەۋجۇتتۇر ھامان.
 سائەت زاۋۇتلىرى سائەتلەر تامان
 ئىنسانلارنى قىلغاندا ئەخمەق،
 چۈش، ئۆلۈم ۋە بۇزغۇنچى ئەرلەر
 مىللىتىق، مەي ۋە باشقا نەرسىلەر
 باشلاپ كېلەر يېڭى بىر سەھەر.

ئوت يالقۇنلىماقتا،

ئەرلەر جەڭ مەيدانىدا.

ئوت،

تالىماقتا قۇيرۇقىنى،

بىر يىگىت،

ئۆلتۈرۈۋالدى ئۆزىنى.

ئوت،

ئۆز - ئۆزىنى يېمەكتە،

بىر ئەر

قولى بىلەن لەززەتلەنمەكتە.

ئوت ئوت
 قالدى بەسلەپ،
 بالمىياتقۇ
 ئالدى بىر نەپەس،
 ئوت
 قوشۇلدى ئوتقا.
 بىر ئەر
 قانات سۆرەپ يەنە بىر ئەرگە
 ئوزۇق ئىزلەر كەچكى شەھەردە.
 ئوت پىرى سىمەكتە خۇشال
 ئۆلۈۋاتقان ئەرلەرگە قاراپ،
 مۇخبىر،
 مىراپ،
 گىلەم ساتقۇچى،
 يا كوچىدا ئورۇق بىر ئەرۋاھ
 تۇتاشتۇردى موخۇر كىشىنى.
 تاماكا ئىس چىقارماقتا،
 بەلكىم ئۇ
 قەبىلە ئاقساقىلى يا پېرىخون
 ئوتقا چوقۇنۇش مۇراسىمىدا
 ئۇنتۇپ قالغان مۇقەددەس بىر چوغ.
 بەلكىم ئۇ
 ئەر كەلەرنىڭ ئايالىغا بولغان،

جىنسىي مۇناسىۋەت ۋە تېرىقچىلىق.
 خوتۇنى بار ئەر ۋە ئات كۆندۈرۈش ئىگىلىكى.
 قولى بىلەن ئويناش ۋە قول ھۈنەرۋەنچىلىك.
 بويىسۇنغان ئەرلەر ۋە شەھەر
 شەھەر
 ساقچىلار بار بۇ شەھەر.
 ئاياللار مونچىسى بار بۇ شەھەر.
 ئاياللار مونچىسىنىڭ تام ئەينىكى.
 رەت قىلىدۇ يالغۇچلىق ئالدىدا.
 سۈزۈكلۈكتىن باشقا ھەممىنى.
 ھەتتا پاك بىر ئايال بولۇشنى.
 كەچۈرۈڭلار ئاياللار
 چۈشەنمەيدۇ ئەر كەلەر بۇنى.
 گومۇش ئەرلەر.
 ئەخلاقلىق ئەرلەر،
 ئالدىراش ئەرلەر
 تولۇپ كەتتى شەھەرگە.
 كۆڭلى بۈزۈلدى.
 ئۇنىڭ خۇمارى تۇتقانىدى.
 ئۇ تاماكا چەكمەيتتى.
 ئۇ كىتاب ئوقۇماقچى بولدى.
 تەكچىدە مۇنداق كىتابلار تۇراتتى:
 «قۇرئان كەرىم» (ئۇيغۇرچە تەرجىمىسى)

« نەۋائىي غەزەللىرىدىن تاللانما »

« ئۇيغۇرچە - ئىنگلىزچە لۇغەت »

(1990 - يىلى دانىيىل سىنجون تۈزگەن)

« ئۇيغۇرلارنىڭ دىنىلىرى »

بۇ كىتابنىڭ 1 - بەت 1 - قۇرىدا « دۇنيادا ئۇيغۇرلاردەك كۆپ دىن قوبۇل قىلغان، دىن يەڭگۈشلىگەن مىللەتتىن يەنە بىرى يوق » دېگەن خەتلەر بار ئىدى.

ئۇ قولىنى يەنىمۇ پەسكەرەك ئۇزاتتى. — ئۇنداق قىلماڭ، يامان بولىدۇ. — دېدى

قاراڭغۇلۇقتا سىڭلىسى.

— ياق، ئۇنداق قىلماڭ، خۇدادىن قورقۇڭ.

— قولىڭنى تارتىڭ، بۇ دېگەن ئاللاننىڭ ئامانىتى.

— ئامانەت ئادەم ئاتىمىز دىن باشلاپ شەيتاننىڭ قولىدا ھېچنەم بولمايدۇ.

— ياق، ئۇنداق قىلماڭ، خوش بولاي ئاكا.

— ئىپلاس!

— بۇقا!

— ئۇھ، بە...

— رىش...

— تە...

— م م م ...

پەرىشتە

قانائىتى بىلەن

بۇ شەھەرنى كۆمتۈرۈۋەتتى.

4 . ئاتنىڭ تارىخى

تاك ئاتار تەرەپتىن

لەشكەرلەر كەلدى.

كۈن پاتار تەرەپتىن

لەشكەرلەر كەلدى.

تۇياقلاردىن ئۆرلىگەن تۇيا

قىلدى زۇلمەت ئاسماننى، يەرنى...

جىمجىت يولدەك بۇ مىسرالاردا

يەلپۈنىدۇ قارا ئانا يايلى.

چاقنىماقتا غەرب ياتاقتا

كارىۋات، بايتال، ئەينەك يېرىقى.

كۆلتىگىن بىرىنچى قېتىم

جەڭگە چۈشتى ئاق ئاتقا مىنىپ

ئاق ئات ئۆلدى ئاق قاردەك.

كۆلتىگىن ئىككىنچى قېتىم

جەڭگە چۈشتى ئاق ئاتقا مىنىپ

قىزىل گۈلدەك يىقىلدى ئاق ئات.

كۆلتىگىن ئۈچىنچى قېتىم

جەڭگە چۈشتى ئاق ئاتقا مىنىپ

ياۋ لەشكەرى قاچتى پېتىراپ.

ئاتقا ئوخشاش كىشىلەر غەربىلىق،

چىقىش سىمۋول ئەمەس

كىرىش سىمۋول

ياتقىمغا.

ئۆيگە كىرىش لەززىتى بىلەن

ھاياجىنىم ئۇرغۇپ تاشقاندا

غۇۋالاشقان قاقشال تېنىمگە

تاتلىق تېگىپ تۇرغان بۇ كارىۋات.

قاراڭغۇلۇق ئارا پۇتلىرى

نۇردەك قېتىپ تۇرغان بۇ كارىۋات.

پۇتلىرى

ئەڭ چىرايلىق شەكىل چىقىرىپ

دولقۇنلىنىپ تۇرغان يايلىغا

ئارتىلدۇرۇپ ۋال - ۋال شامالىنى

ئوغۇز خاننىڭ ئاستىدىن

قارلىق تاغقا قېچىپ كەتكەن ئات.

«قارلۇق» دەپ نام ئالغان

كۆكسى ئېيىق كۆكسىدەك بىر ئەرگە

توققۇز كۈندە تېپىپ كەلگەن ئات.

خاقان ئۈچۈن ھەربىي يۈرۈشتە

نۇسرەتتىن بېشارەت بېرىپ كەلگەن ئات.

ئات ئۈستىدىكى خاقان،

ئات ئۈستىدىكى ئەل.

ئاتقا مىنىش لەززىتى

قان تۆكۈش ھەم جەڭ لەززىتىدۇر

ئاتقا مىنىش بولغۇچە تامام.

مال باھاسى چۈشكەن دۇكانغا
 قىستىلىشىپ ئىتتىرىپ كىرىپ
 پايپاق تاللاۋاتقاندا ئەمەس
 ئۇيغۇر قان ئاق قاندا ئۇيغۇر.
 تويغا كېلىڭلار، تويغا ئەيىۋەنناس!
 تويلىرىمىز خاقانغا ئوخشاش
 ئۇيغۇر توي بولغاندا ئۇيغۇر.
 ئاياللار ھېچنېمىگە مەجبۇرلانمىغان
 زېرىكىشلىك كۈندۈزدە ئەمەس
 ئۇيغۇر دېگەن كېچىدە ئۇيغۇر.
 ئۇيغۇر
 ئات ئۈستىدە
 ئېشەك ھارۋىدا
 ۋېلىسىپىتتە
 سۈپەكتە
 ماشىنىدا
 بەس - بەس بىلەن
 غالجىرلىق بىلەن
 جان - جەھلى بىلەن
 ئات
 ئات
 ئات
 ئات
 ئات

www.djshih.com
 دۇنيادىكى ئۇيغۇر تىلىنى سۆزگە ئايلاندۇرغۇچى

ئات ئۈستىدە قاينار قېنىمىز،
ئۆلۈمىدىنمۇ يۈكسەكتۈر يۈكسەك

ئاتقا بولغان ھاياجىنىمىز.

ئات كۆچۈرۈش قانۇنلىرى

ئات نەسىللەندۈرۈش قانۇنلىرى

چەۋەندازلار ئۈستىگە

ئاتلارنى مىنىدۈرۈپ قويۇش.

ئات باقارلارنى

رەتكە تىزغان ئات.

ئاتلارنى مەدھىيەلەش،

ئات يايلىنى سىيلاش مۇراسىمى.

ئاتقا مىنىش قىزغىنلىقىدا

ئۆلۈمگە يۈزلەنگەن شەھەر،

ئاتلار ئۈچۈن نۇر چاچقان شەھەر،

شىرمەتلەرنى ئۇخلاشقان شەھەر...

قاراڭغۇ كوچىدەك مىسراىردىن

كېلىۋاتقان ئات مېنىڭ ئېتىم

چەكسىز ئېچىپ تەنھا كۈلبەمنى

كىرىۋاتقان ئات مېنىڭ ئېتىم.

مېنىڭ ئېتىم

بېشىنى كۆتۈرۈپ

ھالەك يۆتۈلۈپ،

كىشىيدۇ.

چىشلەيدۇ.
 ئەر كىلەيدۇ سۈر كىلىپ.
 ئامراقمەن ئېتىمىنىڭ
 يايلىغا،
 بوينىغا،
 پۈتىغا،
 پۈتلىرىنىڭ ئارىسىغا.
 پۇشقۇرۇشىغا،
 چۈشكۈرۈشىگە،
 چۈش كۆرۈشىگە،
 ئەتىگەندىكى يۆنىلىشىگە،
 كېچىدىكى يۆنىلىشىگە،
 ھەتتا
 خالىغان جاغدا
 ئۇياتچان زوڭزىيىپ
 سىيۋاتقان كۆرۈنۈشىگە.
 يېزىقچىلىق ئىسمى
 مەن ئىشلەتكەن ھەرپلەر ئارقىلىق
 ھەرپلەرنىڭ ئوقۇلۇشى
 ئات تۇيۇقىنىڭ ئاۋازى
 ئاۋازنىڭ كۆكۈش نۇرى
 نۇرلۇق سۈكۈت

سۆكۈت

سۆكۈت موھتاج ئوقۇشقا

سۆكۈت قىلىدىم ئۇيغۇر تىلىدا...

ئەرلەر دۆلىتى

يىپەك يولى، ئات، يارغول، ئەلچى

كېچىلەرگە ئېسىقلىق تۇرغان

ئۈزۈم بىلەن ئاتنىڭ سايىسى

ئەي پالۋانلار ئاتقا مىنىڭلار

ئۇ شەھەردە ئاياللار بار،

يىپەكلەر بار، ئالتۇن - كۈمۈش بار.

ئەي پالۋانلار ئاتقا مىنىڭلار

قىزىل - قىزىل سۇ چاچايلى،

تاملىرى ئالتۇن

تۈڭلۈكلىرى كۈمۈش ئۆيلەردە

ھاراق ئىچىپ كۆڭۈل ئاچايلى!

قىرىق كالا، قىرىق تۆگە سويۇلسۇن

قىرىق كېچە - كۈندۈز توي بولسۇن...

كۆزۈم چۈشتى ياتاقتا

ماڭا قاراپ كېشىنەۋاتقان

بىر توپ يوق ئاتقا.

كوچىدا

قاندەك ئىسسىق
ماي ئېيىنىڭ ئاپتەپى.

بۇنداق تىياتىرلار دائىم ئوينالغان،
قەھرىمانلار مېڭىسىدىن چىقىدۇ تۇتۇن.
بىر توپ توغراق ئورنىدىن تۇردى،
قۇردى،
شامال مەندىن سوردى
يېشىل ئازابنى جىلۋە قىلىپ.

ئازابلانغۇم بار، بىپايان جىمجىت...
زېمىنمۇ يا مىس رەڭدىكى
چۈننمۇ يا سەككىز يىگىت.

مىس رەڭلىك قول
دۈمبىسىنى سىيلايدۇ ئەركىنلىكىنىڭ
سۇيۇق ئەتىرگۈلگە چىلىشىپ.

ئۆپىمىزدە قاتتىق گۈگۈم
دەرىزىدە ئېغىر نۇر.
بىر ئۇيغۇر
ئىشتىنىنىڭ ئىچىدىن
بىردىنبىر قورالنى چىقىرىپ
ئاياللارنى قوغلىماقتا كوچىدا.

كوچىدا
بىرمۇ ئادەم قالمىغان.

يۇمىلاققۇم شەھەر

ئارخېئولوگلارنىڭ ئەگمەچ قوللىرى
ۋارقىلىماقتا تەكلىماكاننى.

قەدىمىي دۆلەت،

تۆگىلەر چۆككەن سۈكۈتكە ئايلىنىپ.

ئاتلار چاپماقتا قۇمغا ئايلىنىپ.

قۇرىغان كېرىيە دەرياسىدا

ئاقماقتا ۋاقىت.

قۇم تولغان ئوردا،

ياغاچ سوغىدا

سۈپسۈزۈك سۇ

ئايلانغان روھقا.

مىس ئەينەكتە مىسكىن يۈزىمىزغا

يۈزلەر ئىزدەيدۇ بىر - بىرىنى.

بىز توختىماي سۆزلەۋاتىمىز

بۇ سۆزلەرنىڭ ئىگىسى قېنى؟

ئىككى مىڭ يۈز يىلدىنمۇ بۇرۇنقى يەردە

تېخىمۇ ياشاۋاتقان ئۆلۈكلەر خەلقنى

كوچىلار قىستاڭ كېتىۋاتىمىز

يات ئاسفالت يوللاردا،

ئاتونۇش بىنالارنىڭ

ئەينەك غېرىبىلىقى ئاستىدا

يۇمىلاق بىر شەھەر

غىپىدە كىرىۋالدى

ئارمىزغا.

شەھەر.

ئانام تۇخۇم سېتىپ،

دادام پاختا سېتىپ،

سەيشەنبە بازار يا ئازنى بازاردىن

چاي، تۇز، يىڭنە، رەخت، مانا ئالار.

سۇنۇق روچەكلەردە نۇر ئوقلىرى

مەسچىت مۇنارىدىن كۈلۈمسىرەر ئاي،

ئادەملەر شاۋقۇن سېلىپ جىمىپ قالار.

قەدىمىي ئۈزۈملەر ساپاق - ساپاق

قۇملۇق كېچىسىگە تۇرار ئېسىلىپ.

بىر تال بۇغدايدا مىڭ پاتمان تارىخ

كېپەك ئالتۇندەك ۋالىلدار تېرىق.

ئۆلۈك ئوۋچىنىڭ قولىدا ئوقيا

مىس ئوق ئۇچى پارقىرىماقتا،

توشقان سۆڭىكى قاچماقتا،

قۇش سۆڭىكى ئۇچماقتا،

بۇغا سۆڭىكى يىغلىماقتا.

دەل شۇ چاغدا

ئوۋچىغا كۆز تىككەن مەڭگۈلۈك ئوۋچى

كىرىچىنى تارتتى بىردىنلا.

غايىب بولغان شەھەر ئىچىدە

ئەرۋاھلىرى قاۋاپ ئىتىلارنىڭ

قوغلاپ يۈرىدۇ ئارخىئولوگلارنى.

قەدىناس

دۈمبىسى قىچىشقان ئېشەك،
تۈگمەنگە ئۆزى بېرىپتۇ.
ئۇچرىشىپ قالدۇق،
تاسادىپى، ئۇزاق، غۇۋا.
مۇڭلىرىمىز ئاشكارا مەخپىيەت،
ئۇيغۇر تىلى چاپماقتا شولا
ئاغزىمىزدا ئۈنچە - مارجاندەك.

ئورۇن قالمىغان يات چىملىقلاردىن
ئۆيگە يېشىلغىنا تويلانماقتا
ئۆلپەتلىشىشنىڭ خىلۋەت كېچىسى.
سېنىڭ ئالدىڭدا ھاراق شىشىسى،
مېنىڭ ناماز ۋاقتىم بولۇپ قالدى،
ئاندىن ئۈستۈن قەۋەتتىكى تاقىلداش
توغتىدى بىر ھازا
جىمجىتلىق پەرىسىنىڭ تېنىدەك
ئېقىۋاتقان غەمكىن تالاغا.

تەنھە

تەنھا قالدۇرۇق بىر - بىزىمىزنى
 تەنھا قالدۇردى بۇ كۈنلەر بىزنى
 ۋاقتتىن توختىماي تامچىلايدۇ قان.

بۇ شېئىرغا پۇراۋاتىدۇ
 زەي تامدىكى ھاكلارنىڭ ھىدى.

تەنھە بىزنى قالدۇردى
 بۇ كۈنلەر بىزنى

تەنھە بىزنى قالدۇردى
 بۇ كۈنلەر بىزنى

تەنھە بىزنى قالدۇردى
 بۇ كۈنلەر بىزنى

تەنھە بىزنى قالدۇردى
 بۇ كۈنلەر بىزنى

تەنھە بىزنى قالدۇردى
 بۇ كۈنلەر بىزنى

تەنھە بىزنى قالدۇردى
 بۇ كۈنلەر بىزنى

تەنھە بىزنى قالدۇردى
 بۇ كۈنلەر بىزنى

تەنھە بىزنى قالدۇردى
 بۇ كۈنلەر بىزنى

تەنھە بىزنى قالدۇردى
 بۇ كۈنلەر بىزنى

تەنھە بىزنى قالدۇردى
 بۇ كۈنلەر بىزنى

تەنھە بىزنى قالدۇردى
 بۇ كۈنلەر بىزنى

تەننىڭ باشىدىن ئاقماق ئادىمىچە قەلەمچە،
تاغلار سەيلىسى
تەننىڭ نىمىتىنىڭ نىمىتى پەقەت بۇ - قەلەمچە
شەھەرنىڭ تەمرە تىكىلىك بەدىنىدىن قەلەمچە
قاغىلاردەك چىقتۇق چۇۋۇلۇپ،
ئەجەب ئەمەس ئاپتاپتا كەلسەك يۈيۈلۈپ،
ئەجەب ئەمەس كۆرۈپ قالساق تاغلاردىن
غەيۇر قەدىمىزنى كەتكەن ئۇنتۇلۇپ.

ئاپتوبۇس قوغلار بىر قارا يىلاننى،
خېيىم - خەتەرلەرگە پىشتى كۆزلىمىز،
ئەينەككە قورشالغان لېكىن ئۆزلىمىز.
سۇ بويىغا تارقالغان يېشىل قەبىلە،
ئوت يالقۇنى ھەۋەستەك ئوينايدۇ ئۈسۈل
كۆيمەكتە ئوتۇن. ۋاقىت. ئازاب. ئىدىيە.

تاغدىكى ئاسمان

پاكىز، بىپايان

يۈرىكىڭ كۆپكۆك نۇرغا تولىدۇ.

توۋلا بىلىمگەن ناخشاڭنىمۇ

يارىڭ بىلەنلا ئېيتسالاڭ بولىدۇ.

رەڭگارەڭ چېچەك ئاچقان بېشىل قاپتال
 بوشىنىپ ئالساڭ بىر خالىي، بىمالال،
 غۇر - غۇر ئۆتۈپ تۇرسا ئاستىڭدىن شامال
 قانداق راھەت - ھە، قانداق راھەت - ھە،
 ئېگىز تاغلارغا قارىغاي تىككەن
 سۈرلۈك جىمجىتلىقنىڭ ئىگىسى نەدە؟
 سۇنىڭ قەدىمىي يېزىقلىرىنى
 ئۈنلۈك ئوقۇۋاتقان كىم بۇ يەردە؟

تاغلارغا ئۈستىخىنىمىز چۈشۈپ قالدى
 بىراق يىراقلاردا دۆۋە - دۆۋە ئىش،
 كۈتمەكتە كېتىش.

قايتارمىز ھاياتنىڭ تەنھالىقىغا
 قارا يول يۈگۈرمەكتە ئارىمىزد.

يۇرتقا نەزەر

قايتتىم قۇرغاق،
قالدۇرۇپ ئارتتا
چۆكۈۋاتقان شەھەرلەر شېرىن، ئاستا،
باياتقۇدەك ئىسسىق قۇملۇققا.
جەنۇب بىر تىلىسىم،
شامالنىڭ ئەمچەكلىرىدە
غىدىقلىنىپ تېرىلىرىمىز،
يۈرەك ئۇنىمىز بولىدۇ زىدە.

بوستانلار ئارىسى
قاتار - قاتار قاغا جىگدىسى.
يېزىلارنىڭ يارىسى
كۆرۈنۈپ قالىدۇ پات - پات.
خىيال باسقان يېشىل يېزىلار
نېمىنىدۇ تۇرىدۇ ساقلاپ.
ئىدىيەلەر شورلاشقان قات - قات...

قۇياش بىر شىر يايلى قىپقىزىل
ئېتىلماقتا ئۆزىگە قاراپ،
كىردى كەچكە جىمجىت باغ - ۋاران،
كىردى سىرلىق تۈسكە تۆت ئەتراپ.

بۇ كۆز ئېلىپ بارىدۇ ئايغۇن يېشىل ئايغۇن
 يەنە ئايغۇن لىقۇن ئايغۇن

نەلەردىدۇر ھاڭرايدۇ ئېشەك
 قېنىمىزدا يۇلتۇزلار چاقناپ،
 روھىم غۇۋا
 سۇپىدا كېگىز،

ئاج چاشقانلار پارقىرايدۇ تېز،
 باقىمىن ئۇلۇغ قاراڭغۇلۇققا
 بارچە شەيئىي يوقلۇقتىكى ئىز،

بۇ كۆز ئېلىپ بارىدۇ ئايغۇن يېشىل ئايغۇن
 يەنە ئايغۇن لىقۇن ئايغۇن

بۇ كۆز ئېلىپ بارىدۇ ئايغۇن يېشىل ئايغۇن
 يەنە ئايغۇن لىقۇن ئايغۇن

بۇ كۆز ئېلىپ بارىدۇ ئايغۇن يېشىل ئايغۇن
 يەنە ئايغۇن لىقۇن ئايغۇن

بۇ كۆز ئېلىپ بارىدۇ ئايغۇن يېشىل ئايغۇن
 يەنە ئايغۇن لىقۇن ئايغۇن

بۇ كۆز ئېلىپ بارىدۇ ئايغۇن يېشىل ئايغۇن
 يەنە ئايغۇن لىقۇن ئايغۇن

بۇ كۆز ئېلىپ بارىدۇ ئايغۇن يېشىل ئايغۇن
 يەنە ئايغۇن لىقۇن ئايغۇن

بۇ كۆز ئېلىپ بارىدۇ ئايغۇن يېشىل ئايغۇن
 يەنە ئايغۇن لىقۇن ئايغۇن

بۇ كۆز ئېلىپ بارىدۇ ئايغۇن يېشىل ئايغۇن
 يەنە ئايغۇن لىقۇن ئايغۇن

بۇ كۆز ئېلىپ بارىدۇ ئايغۇن يېشىل ئايغۇن
 يەنە ئايغۇن لىقۇن ئايغۇن

بۇ كۆز ئېلىپ بارىدۇ ئايغۇن يېشىل ئايغۇن
 يەنە ئايغۇن لىقۇن ئايغۇن

بۇ كۆز ئېلىپ بارىدۇ ئايغۇن يېشىل ئايغۇن
 يەنە ئايغۇن لىقۇن ئايغۇن

كۆز كۈنلىرى

تەييارلاندۇق قوبۇل قىلىشقا
ھەدىيەنى، مېھىر - شەپقەتنى،
پىشىپ كەتتى يېمىشلەر مانا.
بۇ كۈنلەردە روھىم دەريادۇر
سەھرا خىلۋەت ئېتىكاپخانا.

چاقىنار شەبنەم، تىپتىنچ ئاپتاپ،
ئورغىقىمىز يېڭى چىققان ئاي،
قوناق شېخى سۇنار پاراسلاپ.

ئاغمىخان سېرىققىنا
سەكرەپ قاچتى سىرلىققىنا،
كۆرۈنمەس بىر تار ئۈستىدە قۇيرۇقى.
بارماقلىرىم تىترەيدۇ مەستخۇش
سىيرىلماقتا تەسۋى ئۇرۇقى.

چوڭقۇرلىدىم كۈزگە،
تۈگىمەيدۇ ساڭا

ئېيتساق ھەمدۇ - سانا.
ئەجىز قىلىدۇق، قىلىدۇق ئىبادەت
روھىمىزدا مول ھوسۇل مانا.

دېڭىز ئون تۆت ياش

دېڭىز ئون تۆت ياش،
ئاق دولقۇنلار قالغاندا ئۇخلاپ
ساندۇقۇڭدىن سۇ ئاستىدىكى
ئون يېشىڭنى كەتتىم ئوغرىلاپ.
مەن قارا دىۋە،

مەن ئېچىرىمىغان بىر بېلىقئالغۇ،
سالام ساڭا ئەي گۈزەل ئاققۇ!

يىراقلاردىن سوزۇپ قولۇمنى
تۇغۇلغان كۈنۈڭگە مۇبارەك دەيمەن.
يىراقلاردىن ئېچىپ قوينۇمنى
تۇغۇلغان كۈنۈڭنى مۇبارەكلەيمەن.

ۋۇجۇدۇمدا شېرىن بىر تىترەك،
ۋۇجۇدۇمدا شېرىن بىر تىترەك،
ئۆزۈم يالغۇز سېنى تەبىرىكلەپ،

ئەي، ئاق بوتام سېنى تەبىرىكلەپ
بۈگۈن سەھەر قار ياغدى لېپ - لېپ،
قار ياغماقتا ئىستىساق، جىملىنىدە.

چەكسىز كەتكەن ئاقلىق ئىچىدە
پاك، مۇقەددەس مەسچىت ئۈرۈمچى
پەرىشتىلەر توشقۇزغان نۇرغا.
سوپىلاردەك ئولتۇرۇپ چوڭقۇر
ساخا ئاتاپ قىلىمەن دۇئا.
ئەل ئەيىنىڭكى ئىسسىق شامىلى
تەسۋىيىمىدىن ئۆتمەكتە غۇۋا.
كەل تىلەيلى قادىر ئاللادىن
ئاشىقلىقنى ھەر ئىككى دۇنيا.

ھەر مىنۇتتا ياشايمەن تەنھا
ھەر نەرسىدىن ئىشقىڭنى تېتىپ.
يېرىمىنى بىلسەڭ سۆيگۈمنىڭ
بىر يىل ئەمەس، بىرەر مىنۇتمۇ
يالغۇز قويغۇڭ كەلمەس ھاياتتا.
دوزاخ دەيسەن مەنسىز جەننەتكە،
بەيتۇللاغا بېرىشنى ھەتتا.

بۈگۈن سېنىڭ تۇغۇلغان كۈنۈڭ
سۆيۈپ قويغۇم بار ئىدى بەكلا.
تورت يېگۈز سەم ئۆز قولۇم بىلەن
خۇش قىلسام ئەي كۆزلىرى شەھلا.
بۈگۈن سېنىڭ تۇغۇلغان كۈنۈڭ
ئەركىلەتكۈم بار ئىدى بەكلا.

① ئەلشەيىن: ئەرەب بىرلەشمە غەلىبەلىكىدىكى بىر ئىسىم.

مىسىمىز قىلغان نىمەتتە ئىستاق
رەھبەرلىك تىنىچلىق رەھبەرلىك
تەبىئەتتىكى قىلغان نىمەتتە ئىستاق

ئۆز ئېلىمىدە غەربىمەن، ياتمەن
مۇھەببىتىم قىزىل دېڭىزدا،
دېڭىز ئۇغلار قىزلىقىمىزدا.
ئاپئاق چۈشى، ئاپئاق بۇرغۇنى
يىراقلاردىن ھۆلەپ تېنىمنى.
چىڭ قۇچاقلاپ بېسىپ باغرىمغا
ئېزىۋەتكۈم كېلىدۇ سېنى،
ئوماق دېڭىز، ئەي قايناق دېڭىز
قوي باغرىمغا يۇمران بېشىڭنى.
سۆيۈپ سېنى سۈزۈك ھاۋادىن
قۇتلۇقلايمەن ئون تۆت بېشىڭنى.

دەستىمىز ئىستاق رەھبەرلىك
تەبىئەتتىكى قىلغان نىمەتتە ئىستاق

قەشقەرگە سەپەرگە

كېتىۋاتىمەن قەشقەرگە
ئۇ گوبيا ئۆز تېنىنى يەۋاتقان،
ياكى ئۇ يەردە
پەرىشتىلەرنىڭ ئۆلۈكى ياتقان.

ئۇپۇقتا قىزغۇچ پەردە
مەڭگۈلۈك، تىپتىنچ، ئۇچۇۋاتقان
ئەنە شۇنداق لەھزىلەردە،
ئاپتوبۇس تۆمۈر قوشۇن غالجىرلاشقان
بېسىپ كىرمەكتە چۆل - جەزىرىگە.

تاشلار - تاش ئوردىنىڭ خارابىسى.
تاشلار - شېھىتلەرنىڭ كېسەك بېشى.
تاشلار قۇرۇپ كەتكەن،
تاشلار قاتقان تەن.
شەھۋىتى ئۇرغۇپ تاشقان ئادەملەر ئارا
ئېزىپ كەتكىنى سەن ياكى مەن.

قەشقەر -

ئۇ بىر ئىسسىق قۇرۇماس يارا،
تۇغۇلماقتىمىز بارا - بارا.

كۆزلىرىم قاماشتى قارا - قارا
يۇلتۇزلار لىق ئاسماندا، يەردە.

سۈزۈك - سۈزۈك ئۆتۈۋاتقان
شۇنداق تەنھا لەھزىلەردە
ئىگەم سەن باۋ مەن يوق مەندە.

مەن ۋە چاشقان

قاردىكى يول مەسچىتكە ماڭغان،
بىز جامائەت جۈمەدىن يانغان.
ئالەم غايەت ئۆمۈچۈك تورى
كالىلام گويا بىر چىۋىن ئازغان.
قايتىۋاتقان كىشىلەر توپى
مۆجىزىدىن زېرىككەن ھارغان.

كۆرمەپتىكەنمەن
قاردا قانداق ماڭىدۇ چاشقان،
سوزۇلۇپمۇ، تۈگۈلۈپ، سەكرەپ؟
كۆكۈشمۇ يا ئوت يالقۇنىدەك؟
ئەگەر كىچىك بولسىچۇ ئۇ بەك.
ياڭاقچىلىق چاشقان بالىسى
ئۆزى يالغۇز 11 - ئايدا،
ھېچ كىشى يوق باغچىدا، قاردا.
بۇ سوغۇقتا ئادەممۇ ھەتتا
مېڭىش تۈگۈل ياشاشقا قېرىق.
ئايلانماقتا چاشقان بالىسى
قار ئۈستىدە قىزغىن، ئاچ سېرىق.
تۇمشۇقىنى كۆتۈرۈپ پات - پات
ئۈسۈلۈپتەك چىقىرىپ قىلىق.
توختاپ ، تىنىپ ، كىسىلداپ سىرلىق.

ئەي چاشقانچاق، ئەي كىچىك خانچاق
 ماڭماقتىمىن قۇيرۇقۇڭدا كۈن.
 ناتونۇش بىر دوستۇڭمەن بۈگۈن،
 پېقىم شائىر، سەن بولساڭ بوۋاق.

يۈز بەرمەكتە مۆجىزە ئۈزمەي
 ھەممە يېڭى، يېڭى بۇ سوغاق.
 ھۇزۇرنى سەنلا سۈرمىگىن
 ھەسراھىڭمەن مانا قاراپ باق!
 قورقۇشلىرىڭ شۇ قەدەر يۇمران
 قېچىشىڭچۇ؟ ئەنسىز يۇمىلاق.
 ئەي چاشقانچاق،

سەن بىلەمسەن ئىگەڭ كىم، قانداق؟
 بىز قورقىمىز، قورقۇپ سۆيىمىز،
 بىلگىنىمىز كۆپ ھەم چۇۋالچاق،
 سەن بىلىپسەن ئاددىي ۋە ئوماق.

سېدىم قارغا
 ئېرىمەكتە ئالتۇندەك...

خۇدىنى يوقىتىپ قويدى سوغۇق،
 بويىغا يەتكەن قىزدەك تولۇپ.

قار ئۈستىدە ياندىم ئوت بولۇپ.

بىر توپ ئادەم نامازدىن يانغان،
 ئاپئاق بىر يول مەسچىتكە ماڭغان،
 يالقۇن كەبى ماڭىدۇ چاشقان.

سىرلىق تاۋۇش

چۆكتۈم ئېتىكىپقا

تەنھالىق غار،

سىنۇتلاردۇر تەسۋى ئۇرۇقى.

شېرىن، چوڭقۇر ئېچىلدى كېچە

جىمىرلايدۇ شەھۋەت يۇلتۇزى.

ئا... ئە... ئو... ئا... ئە... ئو...

ئادەمدىكى سېھىر

ئالەمدىكى سىر

تارقالمىقتا،

مەنىسى بار ئاۋاز دولقۇنى

جىمىرلىغان ھەر بىر يۇلتۇزدىن.

ئايەت ئوقۇيمەن رىتىمى سىر،

پىچىرلار تىلىم: ئەلق، لام، مەم

مەۋجۇتلۇق بار بىلەن يوق ئارىسىدا.

ئالەم چەكسىز،

قوشۇلىمىز

ھارارەتلىك قارا ئۆڭكۈردە،

پارتلاش ۋە سىرلىق ئاۋاز

ئاشۇ ئاۋاز ھالاكىتىم.

پىچىرلار تىلىم: ئەلق، لام، مەم

رىتىمى مەخپى، ۋاقىت رىتىم،

بار مەن يوق ھەم، بار ھەم يوق ئالەم.

كسر يۇيۇش

تانغا يېمىلغان كسر - قاتلىرىم

ساقماقتا سۈيى چېپىلداپ،

تونۇش رىتىم،

ۋاقتىنىڭ تارلىرىدىن ئاستا - ئاستا

سۈزۈك - سۈزۈك تارقالمىقتا.

يېڭى ھەر قېتىم،

كۆرۈنمەس تېنىڭ.

تامچىلار تەندىكى چاقماق،

كۈن ئالەمدىكى تامچە.

يۇماقتا مېنى ئىبادىتىم،

يوقلۇققا بىغۇبار سىرغىمەن

ئىچ - ئىچىمدە شادىيانە رىتىم.

چاقناۋاتقان سۇ تامچىسى -

جىمجىت يۇلتۇزلارنىڭ تىلاۋىتى

كائىناتنىڭ گۈل بەرگىدىكى.

جەرەن بالىسى

قىش سوغۇقى ئاپئاق چۈش كۆردى،
قارنىڭ خروستال ئۆيلىرىدە
جەرەن بالىسىدەك كۆزۈڭنى ئاچتىڭ.
كۈن نۇرى قىزغۇچ يوپۇرماقلاردەك
يوتقىنىڭغا لەيلەپ چۈشكەندە
ئۇيقۇغا قانغان كۆزلىرىڭ بىلەن
جەرەن بالىسىدەك قارايسەن لىۋەن.
ئۇياتچانلىقىڭ،
ئەركىلەشلىرىڭ،

يېشىل چىمدەك يۇمران ئاۋازىڭ.
بۇ شەھەردە مەن سېنىڭ ئورمىنىڭ.
ۋاقتىمنىڭ بۇلاقلىرىدىن سۇ ئىچ،
قولۇمنىڭ شامالغا ئايلىنىشىنى قوبۇل قىل،
كۈتۈشلىرىمنى ئىبادەت دەپ بىل.

بىراق بۇ شەھەردە
تەندىن باشقا ئاسمان يوق،
مەندىن باشقا ئورمان يوق،
سەندىن باشقا جەرەن يوق.
بىراق بۇ شەھەردە
ئەينەك ياسىغۇچىلار مۇنبەرلەرگە چىقمۇالغان.
بالمىلار پەرىشتىلەرنى تۇتۇۋېلىپ
كوچىلاردا قانىتىنى يۈلۈپ ئالغان.
(چۈنكى دەرەلىرىدە ئىبلىس مۇشۇنداق سۈپەتلىنەتتى)

ئىشكىنى چەككەنلەر ئىشكىنى يەنە چەكتى،
لېكىن بۇ شەھەر ئاھالىسى چاشقاندىن قورقۇدۇ.

ئىشكىنى چەككەنلەر ئىشكىنى يەنە چەكتى،

— يوق نەرسە مەۋجۇت ئەمەس،

دەيدۇ، يىغىن باشقۇرغۇچى.

ئىشكىنى چەككۈچى ئىشكىنى يەنە چەكتى،

مەن ئورنۇمدىن تۇرۇپ

قۇرئاننى ئاچتىم.

ئوقۇيالمىمەن، لېكىن ۋاقىت يورۇماقتا:

ھەر بىر ھەرپ بىر ئاۋازدا،

ئاۋاز مەنە،

ئوقۇش رىتىمى سىر،

ھەر بىر ئوقۇش بىر ھازىر،

بار بولماقتا، يوق بولماقتا.

ۋاقىت ئاز قالغىنىنى ھېس قىلىپ

قورقۇپ كەتتىم بىردىنلا...

ئەي جەرەن، ماڭا ۋاقىت بەر!

مەن ھەقىقەتەن شۇ جازاغا ھەق،

مەن ئۈنچىۋالا پاك ئەمەس كىرچە.

ئەي جەرەن، مەن قورقۇۋاتىمەن

كۈن يەرشارىغا يېقىنلاشقانچە

ئادەملەر ئېقىن سۈدەك بولۇۋالغان،

باسالمايمىز ئۆزىمىزنى بېسىپ ھەرقانچە.

كىنىدەك ئاستىدا ئېزىقتۇرغۇچ گۈللەر ئېچىلغان،

ئىدىيىلەر ئارىسىدا زەھەرلىك يىلان.

كائىنات ئەينىكىدە بىزنىڭ يۈزىمىز
نۇر تېزلىكىگە ئۆتمەكتە زامان.
نەپەس ئالار يەرشارى تېز - تېز،
قوشۇلۇش رىتىمى ئالەم رىتىمى
قۇياشتىن باشلانغان بىر لەھزىدە بىز.
سىرلىق بىر بالايىئاپەت
شەھەرلەرنىڭ خارابىسىدەك
تۇيغۇمىزغا تاشلاپ قويغان ئىز.
يېپىلمەكتە چەكلەنگەن مېۋە
ئىمارەتلەردە ئېگىز - ئېگىز،
(بابىل مۇنارى شۇنداق سېلىنغان)

ۋاقىت توشتى

ئىبادەت ۋاقتى.

ئالەم بېغىدا

يۇلتۇزلارنى يېمەكتە

جەرەن.

گۈناھكار

غەربىلىق
يېرىم كېچىدە
كارىۋاتتا ئېچىلغان چوڭ ئاپتاپپەرەس.
قوللىرىم ئاپتاپ يوتقان ئىچىدە
ياتمەن تېنىمدىن شۇنچە يىراقتا.
كەل يېقىن كەل، سىيلا، پەپىلە
دەپ سۆڭىكىم قىلىندۇ سادا،
مەن تەنھا ئەر ئۆزۈمدە ھاۋا.
گۈناھ ئۆزۈمدە،
تۆگىدەك ئېگىز قاراڭغۇلۇق
يىڭنە تۆشۈكىمدىن ئۆتتى تولۇق.

تاش ئورمان

قولۇمدىكى گېزىتتىن چىقىپ
ماڭماقتىمەن دەرەخلەر بىلەن،
جۇڭغار چۆلىدە.

تىمتاس چۆلدە پەقەتلا ۋاقت،
تۇيغۇ باشلاپ ماڭار ئىنساننى.
ئارخېئولوگلار كاھىنلىرىمىز
كولاپ چىقتى قەدىم ئورماننى.
گىلرەك، قارا، يېشىل، ئاق، يوغان
ئورمان تاشقا ئايلىنىپ بولغان،
تاش ئۈستىدە ۋاقت بىر ئورمان.

كۆرەلمەيمىز مەۋجۇت ئۇ ھامان.
قۇرئان ئوقۇپ بېرىدۇ موللام
ھېس قىلغىنىم توختاۋسىز زامان.

كۆز يۈگۈرتتىم گېزىتكە قايتا
ئورمان ئىسسىق بەلۋاغ ئورمانى.
ئىسسىق قېنى؟ كەركىدان قېنى؟
مۇزىيلاردا بار ئۈستىمىنى.

ئىلاھ كۈن ئەمەس، كۈننىڭ ئىلاھى
بىر خۇدانى ئاتىدۇق ھەر خىل
ئادەملەرگە ئات قويدۇق باشقا.
تەتقىقاتچىلار ئۆلۈك كاھىن
بىز ئايلىنىپ قالغانلار تاشقا.

سۇدىكى بېشارەت

بىز كارىۋاتتا
ياتاققا مىسىرىدە كىرگىنى سۇ،
بىزگە زەن سېلىپ قارماقتا ئۇ.
جۈمەك ئوچۇق قالغان دالان ئۆيدە
نىل دەرياسى تاشقىنلايدۇ شاد.

سۇ ئىلاھى چىقتى ئۈستىگە
بولدۇق قۇللار ئەقىلىدىن ئازاد.

سۇ ئاقماقتا قورقىمىز ھەيۋات،
قويۇۋەتسەك يوشۇرۇن ئاڭنى
قىلار توپان دۇنيانى بەربات.

بوشلۇقتىكى كۆز

قىشنىڭ ئاپئاق دولقۇنلىرى

ئايغىغىدا قېتىپ قالغان.

باغ ئىچىدە ماڭماقتا قار.

پىستە كۈچۈك

بولدۇڭ ماڭا يار.

ئىسسىتماقتا بىزنى سوغۇق

سۈكۈت ئىزھار سۈكۈت ئىزھار.

تۇرمۇش -

ئىگىسى كۆرۈنمىگەن كەڭ ھاۋادا

قەپەس ئىزدەپ يۈرگەن كىچىك قۇش.

تېنىمىزنى سولتۇق مەھكەم

غېرىبلىقتا بولساقمۇ بېھوش.

بىراق ئۇنىڭ قاناتلىرى كەزمەكتە،

باغچىلاردا، كوچا - كويدا، سامادا،

دوزاختا ۋە جەننەتتە.

ئۆرلىسىمۇ شەيتىنىمىز ئېگىزگە

چىڭ ساقلايمىز ئۆزىمىزنى قۇلۇپلاپ

تۇرغاچقا رەببىمىز كۆز تىكىپ بىزگە.

باغچىدا

ئاۋۋال بىر قىز، كېيىن كۈلرەك ئىت

كۆزى بىلەن قاۋىدى جىمجىت

ئاندىن كىرىپ كەتتىم قەپسىمگە مەن.

ئۆمۈر سۆزى

(توي مۇراسىمىدا ئوقۇغان)

ياشلىقىمىز شاۋقۇنلاپ ئېقىپ
كەڭ دېڭىزدىن ئالدى جاي بۈگۈن
ۋاقتىمىزنىڭ ئورمانزارىدىن
كۆتۈرۈلدى ھىلال ئاي بۈگۈن
دوستلار، دوستلار قىلىڭلار قوبۇل
سۆيگۈمىزدىن تۇتتۇق چاي بۈگۈن
ئۆمۈچۈكتەك توقۇپ بولدۇم تور
تەنھالىقتىن، ئىشقى - پىراقتىن،
قايتىپ كەلدى پەرىزات بەلىق
ۋاپا بىلەن يىراق - يىراقتىن

نەزىرە،
سۇ تېگىدە ئەينەك ئوردىدا
بۇزغۇنلاردىن ياساپ چۈشىنى
قاردەك ئۇخلاپ ياتقان مەلىكە،
دولقۇنلاردىن كۆردۈم چېھرىنى
سۆيىدۈم گويلا بولۇپ بىز دېۋە،
سۆيىدۈم ئوغرى - قاراقچىلاردەك
گاھى مەخپى، گاھى ئاشكارا،
ئۆتۈپ بولدى تالاي ئاشىقلار

ئالبومىدا چاقماق ۋە يىللار.
يېڭىباچە بىز تېخىچىلا
ئاقۇشلاردەك قەدىناس لېكىن.
تونۇشقاندەك خۇددى ھېلىلا
شۇنچە شېرىن، شۇنچىلىك شېرىن.

بۈگۈن بىزنىڭ تويىمىز سىز ۋە ئايال
ھاياجاندا قايناق دۆڭكۆۋرۈك سىنقا
ئاق كېچىدە ئاي نۇرى، ئورمان
« ئاق كېچە » دەلىق ئەزىز مېھمان
سازمىدىلەر چېلىڭلار ياڭراق
كۆڭۈللەردە قالمىسۇن ئارمان.
ئېقىپ كىرىپ زۈمرەت بۇلاقلار
ناخشا ئېيتىمۇن بۇندا شىلىدىرلاپ.
ئۈستەللەردە ئەي غۇنچە گۈللەر
ئېچىلىڭلار چاقناپ، پىلىدىرلاپ.

قاناتلاندى مۇھەببىتىمىز،
كېچە شېرىن،
كېچە شېرىن تارقىلار ئىپار.
سۆيۈملۈكۈم بار نۇرغۇن سۆزۈم
قىلغۇم كەلدى سورۇندا ئىزھار.
توي ئەمەستۇر بېشى سۆيگۈنىڭ
ئەمەس بۇھەم ئاخىرقى پەلە
قەرزىمىز كۆپ ئانا - ئانىغا.
ئۇيغۇر تىلىنى سۆزگە ئايلاندۇرۇش

ئۇرۇق - تۇغقانغا،

دوست - بۇرادەرگە،

قەرزىمىز كۆپ مىللەتكە يەنە،

ئالدىمىزدا تېخى كاتتا توي

قىلغان چاغدا ئاۋام تەنتەنە.

قەدىرلىكىم كۈت پەرىشتىدەك

مەيلى سەرسان بولاي ھەر يەردە

مەيلى قېنىم ئاقسۇن جەڭلەردە،

ماڭا سۆيگۈ بەر ئاخىرغىچە

بەرمىسىمۇ تۇرمۇش ھېچنەرسە.

ھېرىپ كەلسەم ئۇزاق سەپەردە

خۇيلانساممۇ خۇشال كۈلۈپ چىق.

قالسام ئەگەر مۈشكۈل خەتەردە

بولغىن جەسۈر تۈت بېشىڭنى تىك.

سۆيىمەن سېنى،

سۆيىمەن سېنى،

مەيلى چىقىمۇن تۇرمۇش بۇرىنى،

مەيلى كۆرەي كۈن سېرىقىنى.

سۆيىمەن سېنى

ياشلىقىڭنىڭ بۇ زىنبا پەيتىدە،

سۆيىمەن ھەم كەچكۈز پەسلىدە

قېزىلىقىڭنىڭ ئاق كەپتەرلىرى

قوغنىدىدا نازۇك قەددىڭگە.

ئۆز مەنەسلىكىدىن باشقا، بىر پەسلىق بولۇپ

شېئىرنى ئاي سەپىرى

ئۆز مەنەسلىكىدىن باشقا، بىر پەسلىق بولۇپ

(چاتما)

ئۆز مەنەسلىكىدىن باشقا، بىر پەسلىق بولۇپ

ئۆز مەنەسلىكىدىن باشقا، بىر پەسلىق بولۇپ

ئۆز مەنەسلىكىدىن باشقا، بىر پەسلىق بولۇپ

كۈرىستالدىك يەتتىنچى ئاينىڭ

نۇرغا تولغان ئون توققۇزى،

قۇياش. ئەلشېھرام. ساماۋى كىتاب

كۆكتە بىر جۈپ قىسمەت يۇلتۇزى.

قىزارماقتىن خوراز قېنىدەك

رومالىڭدىن تاشلايسەن نىگاھ،

ئۆي ئىچىدە لىق جامائەت بار،

ئۇزۇن - ئۇزۇن ئوقۇدى نىكاھ

قىزغۇچ ئاخۇنۇم.

قۇم،

ئاستىدىكى تىلىمات شەھەر،

پەلەمپەيدەك چۈشتۇق ئاۋايلاپ،

قېتىپ قالغان ئاياللار، ئەرلەر

تەكرار ئازغۇن دەۋرلەر ئۈچۈن

قاتۇرۇلغان خانىرە تاشتەك.

ئۆز مەنەسلىكىدىن باشقا، بىر پەسلىق بولۇپ

نېرۋىلىرى تولغان ئەسەبىيلىككە
 قانۇنلىرى ئىگە بولغان چەكسىزلىككە،
 ئانىلار كور ئوغۇللىرى ئالدىدا
 ئەرلەر ئەرلەرنىڭ سۆيگۈ مەبۇدى.

تىزگىنى يوق ھاۋايى - ھەۋەس
 نىشانىز ئېتىلغان ئوقلاردەك خۇددى.

ھالاكەت، ئەلئېھرام، ساماۋى كىتاب
 ئۇ شەھەر بايىل، چۈش كۆزدى ئادىل.

ھۇجرىمىزدا شاخسىمان چىراغ،
 شولسى ئاق، يېشىل، بىنەپشە.

ئېرىمەكتە نىقابلىرىمىز،
 دېرىزىدە تۈن قارا چەشمە.

2 . بوران ئېغىزى

كانايگۈلدەك يامشىپ

تەنھالىقتىن چىقتۇق ئېگىزگە.

تۈز كۆلگىچە كەلدى ئەگىشىپ
 قىيالماستىن ئۈرۈمچى بىزگە.

ئاندىن
 ماي يولىدىن چىقىپ

كىرىپ كەتتى كۈلرەك ئىچىگە

قۇيرۇقىنى گىلىدىڭلىتىپ.

تۆپىمىزدە ماڭار كۆك ئاسمان

ئىچىمىزدە دەشتى - باياۋان.

چۆل پىرقىراپ چۈشتى ئۈمىدۇلغا

ئەسلىمەكتە قاقشال ھاياجان.

سۆڭەكلەر تاش، تاشلار سۆڭەك

بوران قېنى؟ قۇياش بوران.

كەلدى ئوت ئىشىنىق

قوپتى دۆڭلەر ياقۇپ بەگدەك،

تاغلار قاتار لەشكەرلەردەك،

ۋاقىت جىمجىت تۈزۈپ تۇرار سەپ.

بوران ئېغىزى

سۈكۈتتە.

بوران ئېغىزى

تولغان ئۈزۈمگە.

بوراننىڭ كۆزى

رومال ئىچىدە.

ئەسلىمىلەر قۇرۇپ بولدى

بىز توقسۇندىن ئۆتكۈچە.

3 : باغراش كۆلى

ياد ھېتىمىز قەدىم يوللارنى
ئىگىلەنگەن شەھەرلەر سىلىق،
نەچچە يۈز يىل ئۆتتى بىر دەمدە
قارا تەرگە چۆمۈلدۈق،
چىلىق - چىلىق.

ئاپئاق يايلى يەلپۈنۈپ تۇرغان
كۆك قاشقىلىق سۇ.
شۇنچە پاك 15 ياشلىق سۇ.
كىرىكىنى تىترىتىپ نازۇك، يېنىك
كۆزلىرىنى ئاچىدۇ تىنىق - تىنىق.
ياغرىماقتا سۆيگۈ ناخشىسى
شامال بىلەن لىق تولدى قېيىق.
دولقۇنلاردەك شوغشۇپ تۇرىمەن
سەن يېنىمدا پەرىزات بېلىق.
ئوتتۇرىدا كۆلنىڭ قەلبىدە
نېلۇپەرلەر ئېچىلغان سېرىق.
قومۇشلۇقتا بەش بېلىقئالغۇ
بەشىنچىسى كۆرۈنمەس سىرلىق.
چەكسىز كەتكەن ئۇپۇق بىلەن سۇ
ھايات گۈزەل ھەمدە ناھېنىق.

كۆل بويىدا،

بىر يەرلىرى تونۇش يېزىلار
ئۈزىتىدۇ پەرۋاسىز، غېرىب.

توختاپ قالدۇق قارا شەھەردە

خاقان بىلەن سەيلىگە كېلىپ.

سۇ ئىچكۈچە تۇلپارلىرىمىز

نەچچە ئەسىر ئۆتتى لىپ قىلىپ.

4 . ۋاقتقا كىرىش

تاغ. يەر بېغى، نەشپۈتلۈك ھويلا،

يېغى، يۈچۈن بىنالار ئارا

كىچىك بولۇپ قاچماقتا كورلا.

ئاۋۋال كىردى كۆنچى دەرياسى

ئاندىن كىردىم مەن غېرىب - غۇرۋا.

بوشلۇق ئەينەك تۇرار ئەينەكتە

گۈزەل بىر توز چۆمۈلۈپ نۇرغا،

قاندىن كەرگەنە كورلا.

ئىككى دەمدەر بازلاۋاتتى،

يىغلاپ چىقتى ئۆيدىن بىر چوكان،

چىقتى ئېرى قوغلاپ چوڭ يولغا.

ھەلەك بولۇپ ئۇششاق ئىش بىلەن
ئۇنتۇپ قاپتۇق ئالەمنى توۋا،
توقۇلماقتا غايىبانە تور،
بار مەۋجۇدات چۈشمىز تورغا.

كىردىم،
ئېزىپ كەتتىم كىرىپلا بىردىن
ۋاقىت دېگەن تىلىمات ئوردا.

5 . گۈلدۈرماما

مەن ئايۋاندا
چاقماق ئاياندا
ئۇيقۇمىز قات - قات .
سەن كارىۋاتتا
مەن چاقماقتا
نۇرلىنىپ پات - پات .

باشلىۋەتتى شارقىراپ ..
ھاۋا - سۇ
ياپراقلار - بېلىق .
ئېچىلىپ قالدى ۋال - ۋۇل قىلىپ
نەشپۈتلۈك باغنىڭ بۇلۇغىدا
ياز تۈننىڭ پىنھان يەرلىرى،

توشتى كۆزلەر ئۆزگە بىر نۇرغا.
تەن بىراقتا، تامچىلايدۇ ئوت
قۇلاق سېلىپ يانتىم يامغۇرغا.

چاقتى چاقماق
باش ئۈستىمىزدە،
سۆڭىكىمىزدە.

6 . يۇقىرى سۈرئەتلىك تاش يول

كىرىپ كەتتۇق تېز سۈرئەت بىلەن
بىراق، تەنھا دەۋر ئىچىگە.
قالدى ئىمكان
ھەممە يەر ئوخشاش،

ئاسفالتتەك ئىدىيىلەردە
يۈگەلمەكتە يېزىلار تۇتاش،
بالىياتقۇ ئېچىلىپ قالغان.
چوڭقۇرلاشتۇق ھاياجان بىلەن،
شەھەرلەرنىڭ قارا يوللىرى
كېڭەيمەكتە قۇرغاق ۋە لىۋەن.

يول بويىدا
ئاپتاپپەرەسلىك،
ئالتۇن قۇياش ئېگىز ئۆسكەن،
ئۆچكىسىنى ساغماقتا موماي.

7. ئۈزۈملۈك ۋە يەتتە رەك

ئالتۇن رەك
 ساڭگىلاپ
 تۇرغان
 قۇياش — بىرىنچى ئۈزۈم.
 قىزىل سايۋا ئىككىنچى ئۈزۈم.
 ئۈچىنچى ئۈزۈم بېشىل شىشە،
 « ئاتەش رېستورانى » ئىچىدە.
 تۆتىنچى ئۈزۈم ئانا تىلىمىز،
 ئەي ناخشىچى قانداق قىلىمىز؟
 ئېغىزىڭدىن كەتسە ئۇ چۈشۈپ.
 بەشىنچى ئۈزۈم — كۆك بۈركۈت،
 ئاسمىنى تامدا،
 بەزەكلىكىنىڭ تام رەسىمىدە
 كۆزلىرى ئۆتمۈشتە تۇرىدۇ يېنىپ.
 ئالتىنچى ساپاق كەتتى چېچىلىپ
 تورۇكلاپ چۈشكىنى بىنەپشە يامغۇر،
 ۋاقىت يامغۇرى ئىچىدە يارغۇل.
 يەتتىنچى ئۈزۈم قاپقارا، قېنىق
 بۇ يەتتىنچى ئۈزۈم غېرىيلىق،
 قوللىرىمىدىن سىيرىلىپ

چۈشتى ئايالىمنىڭ ئېتىكىگە،
چۈشتى سانسىز ئۈزۈم كېچىگە.
بولمايدۇ ساناپ،
قايتتۇق ئالدىراپ،
تېرەم چاپلىشىپ تۇرار ھېلى ھەم
ئىسسىق تېرىسىگە ئۈزۈم يۈرتىنىڭ.

8 . سىڭگىم يېزىسى

چۈنجىلەرنىڭ تۆشۈكلىرىدىن
كەچ كىرمەكتە دۈگلەك - دۈگلەك.
بىغىم سىڭگىم
تاغ تۈۋىدە
بۇلاقلارنىڭ كۆزىنى پۈۋلەپ
ئويلايدۇ گۈل ئېچىلدۈرۈم دەپ
ئەللەي ھاجەت ئەمەس ھېچكىمگە
ئۇيقۇ كېلەر ئاپئاق دولقۇندەك.
چۈشەنمەيمىز تەنھالىق نېمە،
قۇيۇلماقتا باشقا دەۋرگە
كارىز سۈيى ئۈن - تىنىسىز مۈزدەك.

بۈرگەم، بۈرگەم، بۈرگەم،
ئىسمىڭ چۆمۈلە بۈرگەم.

مەشرەپ قىلىپ تۇن بويى
 سەكرەپ يۈرگىنىڭ يۈرگەن.
 چېقىپ چىقتىمۇ دەردىڭ،
 تاك - تاك چالغۇچە مەزىن
 بۈرگىمەن ساڭا ئامراق،
 قاچما تاتلىقىم مەندىن.
 ئەمدى ئۇخلا بۈرگەم،
 تاڭ ئاتتى يارىمىزدىن
 قىزىرىپ، سۈلۈق نەم.

9. مۇزېي

كەلدۇق قۇمۇلغا،
 قۇمۇلدا قۇمۇل يوق
 تاغلار قۇمۇللىق.
 غېرىب غېرىپلار شەھىرىگە بېرىپ
 ئوڭ يېنى غېرىب ھەم سول يېنى غېرىب
 بىلىمىز ئەينەكتە مېڭىشنى نەگە
 تۇرىدۇ تۆت كوچا كەڭ قانات كېرىپ.
 تىلىمىدەك بىنالارنىڭ ئارىسىدىن
 ئۈشتۈمتۈت چېقىپ كەلدى يۈنۈس ئاكا،
 سالام بېرىپ.
 ئاچتى ئىشىكىنى
 تاش دەۋرگە، تۆمۈر دەۋرگە.

موز بىلاردا ياشىماقتىمىز، ھېچ قات
تور شەكىللىك سۈكۈت ئىچىدە
بىزگە يۈچۈن پادشاھىمىز، ھېچ قات
ساپال چۆچەك، مۆھۈر يەلبۈگۈچ
ئات سۆڭىكى، بۇغداي ئۆڭلۈك ئەر،
چاپماقتىمەن قولۇمدا شەمشەر، ھېچ قات
توساتتىن ھېچ قات، ھېچ قات
چۈش كۆرۈپ ياتقان

3000 ياشلىق كىچىك قىز چاقنىڭ
قولدىكى مىنى ئەينىكىدە
زاھىر بولدى يۈزۈم لاپىنىدە، ھېچ قات

ئەپقاچىمەن يۈزۈمنى تىنماي
سۈزۈك، قات - قات ۋاقىت ئىچىدىن.

10 . كارىۋاتتىكى دېڭىز

ئاسمان تىرەن،
بۇلۇتلار بۇزغۇن،
ئاپئاق، كۆركەم كۆتۈرۈلگەن
سۈدەك چەكسىز چۈش پەيتىدە،
ئۈمىد سۈل ئويناپ توپ - توپ كۆك رەڭ

كەڭ ئېچىلغان دېرىزىدە، كەڭ ئېچىلغان
 مەۋجۇت ئەمەس بۇندا ھېچ غەم، ھېچ
 شۇنچە گۈزەل، تىنچ ھەممە، مەن
 مېھمانخانا پەلەمپىسى، مەن
 نەزىر چىراغ سۇپىسىدە، مەن
 يۈزلىرىمىز خىرە - شىرە، مەن
 كارىۋاتلاردا سوقار يۈرەك، مەن
 تەنلىرىمىز ئۈزۈپ يۈرەك، مەن
 كۆرۈنمەس بىر تور ئىچىدە، مەن
 دولقۇنلايدۇ بار مەۋجۇدات، مەن
 ياڭرار ئۆلۈم قۇلاق تۇۋىدە.

روھ بىپايان ھەم چوڭقۇر،
 ئىككى دولقۇن تۆشەك ئۈستىدە.

11 . ئاقتاش

بېشىل مەخمەلگە قويۇپ باش،
 ئۇخلاۋاتقان ئادەم،
 ئويغاتماق تاش،
 ئۇخلاۋاتقان پەي - پەي،
 ئۇخلاۋاتقان پەي - پەي،

ناشتىلىق

قاق، گىردە نان، قۇرۇق ئۈزۈم
داستىخاندا تۇرار چېچىلىپ.
ئاق پەردىلەردىن پۈرۈم - پۈرۈم
قوياشنىڭ ئەتىر گۈللىرى
زىلچا ئۈستىگە چۈشتى ئېچىلىپ،
قەدىم يۇرتلار ئەسلىمىدەك
تېرىلىرى ئېلىنغان شىلىپ.
بىراق رىم ئەسكىرىنىڭ
قىلىچىغا قىلماستىن پەرۋا
مەلۇم بىر گېئومېتىرىيەلىك شەكىل ئۈستىدە
ئويلاۋاتقان ئارخىمىدەك تەمكىن، ئاستا
شېئىرىم بىلەن قىلىمەن ناشتا.

تالادا

يېڭى يارا،

يەر يېغىنىڭ سۈزۈك ئەرۋاھى

يۆتكەلمەكتە ئىسسىق تېرىدەك،

يالىڭاچلانغان شەھەرلەر ئارا.

ئەرۋاھ

قاپقارا، ھۆل ئۇيقۇ ئىچىدە
 ئاھۇ بالىسىدەك تىنىپ ياتقان.
 يۈرىكى سوقار قاراڭغۇلۇقتا،
 كىچىك يۈزى ئالىقانات قۇش
 مۇشتۇملىرى ئەمدىلا قاتقان.

بۇ كىچىك جان مېڭىپ باقمىغان
 شار كۆتۈرۈپ بايرام كۈنلىرى،
 زىننەتلەنگەن رەڭدار شەھەردىن.
 بىر ئاق قەغەز جىجىپ تاشلاندى
 ئۇ خەۋەرسىز رەسمىيەتلەردىن.
 ئاق كىيىملىك سوغۇق پەرىشتە
 قوللىرىنى سوزدى غىل - پال.
 كۆز قارىقى تاشقا ئايلىنار
 قۇش تۇخۇمى ئايلىنار سۇغا.
 جەڭگاھلاردەك ئىپوسلاردىكى
 دوختۇرخانا چۆمۈلگەن نۇرغا.

ئۈزۈپ كېلەر يۈنۈس بېلىقى
 قورسىقىدا بىر كىچىك ئادەم
 چاقىنار توردا بېلىق قۇيرۇقى
 يوق پاناھ جاي بەك كىچىك ئالەم.
 بىر كىچىك ئەرۋاھ
 تۈگۈلۈپ ئوماق،
 سۆيىدى ئانىسىنى، ئانىسى تۇپراق.

دەم ئېلىش كۈنىدىكى قار

قار ياغقاندا ئۆيدىن تالا ياخشى
— بوغدا ئابدۇللا سۆزى

1

بوشلۇقلاردا ئۆسكەن ئاپئاق تۈك
بېشىمىزغا چۈشمەكتە لىلىپ.
كۆرۈشۈپلا بولۇپ كەتتۇق شۈك،
ئېگىز، تىمىتاس، مۇزدەك سوغ ھەسرەت.
گويى

ھۈجۇملارغا قىلالماي تاقەت
قولدىن كەتكەن شەھەر سېپىلى،
ئىگىلەنگەن يوللار، بىنالار
بىنالاردا ناتونۇش ھەرىكەت.

ۋالىلدايدۇ قىش قىلچىلىرى
بىز ھەممىمىز قورشاۋدا پەقەت.

2

ئاشخاننىڭ پار - پۇر تېشىدا
ھەسەن شېرىك ماڭار غىرىلداپ.

پەيدا قىلار ۋەھىمە
بۇرۇتلىرى قوراللار دەك مىدىرلاپ.

3

قار ئۇچقۇنى، جىمجىت مېڭە
سىمىتىرىك گۈزەللىك
ئالەم قۇرۇماس ئېنېرگىيە.
بىراق بىز تار ئۆيدە
قايتا - قايتا ئويلىنىپ يەكشەنبىدە
كونا كىتابلارنى رەتلەپ چىقىمىز.
ئارقىدىن ئىشىك قوڭغۇرغى جىرىڭلاپ
سىقىلىشنى ئەكس ئەتكەن بىر چىراي
ئۆمۈچۈك تورىدەك كىرىدۇ قاپلاپ.
قوللىنىكى،
توي ياكى نەزىر باغقى.
مۇشۇنداق داڭمىلىق سەۋەب بىلەن،
قەدىمكى بىر مىللەتنىڭ مۇراسىمىدا
چۈشۈپ كېتىمىز ھاڭغا سىيرىلىپ
تېگى يوق ھاڭغا ئىچىمىزدىكى.

4

قاپلىدى كېچىنى،
ئاپئاق يالقۇنلار.

تۈرمۈش ئەتىرگۈلى

ئېچىلىپ تۈرسەن
بىغۇبار، ئوماق،
تۈرمۈشۈمغا بېرىپ خۇش پۇراق.
رام قىلسەن
ئالتۇن تىللا كەبى جىرىغلاپ
ئارىسىدا قاچا - قۇچىنىڭ.
مەجنۇنئالەك تۈرىدۇ ئويىناپ
پۈت - قوللىرىڭ، ئاۋازىڭ، ئىشقىڭ.
سۆزلىرىڭ زەر يىپتىن ئۈزۈلگەن مارجان
سۈكۈتلىك ئۆيدىكى يۇلتۇزلۇق ئاسمان
مېڭىشلىرىڭ
ئىككى پۈتۈك ئېيتقان شوخ ناخشا
نازاكەتلىك، يېقىملىق، ئاستا.
ئولتۇرۇشۇك
قۇملۇق ساھىلدا
قۇيرۇقىنى قاقلاپ ئاپتاپقا
ئاپئاق ياتقان پەرىزات بېلىق.
يۈيسەن كىرلىرىمنى

مەڭگۈلۈك ئۈن سويۇندا
خۇشبۇي، ھۆل سەھەردەك
پاك - پاكىز ياقا - ئېتەك.
ماغزاپلارنىڭ تۆت پەسلىدە
بارماقلىرىڭ ئاپئاق چېچەك.
دەزمال سالسەن كىيىملىرىمگە
كىچىك بىر قىز چىمەن ئۈستىدە
قوغلاۋاتقان كەبى كېپىنەك.
سۈپۈرگەڭدۇر كېنىزەك
ئەگشىپ ئۆز مەلىكىسىگە
كېتىۋاتقان گىلەم ئۈستىدە.
قاراپ قويساڭ
ئۆز - ئۆزىگە چۆكۈپ ئەينەك
كۆل سۈيىدەك ئېيتار قەسىدە.
جۈمەكنى ئاچساڭ
دوراپ سۇلار نازاكتىڭنى،
مىس چەينەكتە بولۇپ رەسىدە
ئاستا - ئاستا تولىدۇ تېنى.
نەزىرە
ھاياتىمغا سالسەن قۇلاق،
ئۇ ئاقىدۇ جىم ۋە دولقۇنلاپ.

كۆك، قاپقارا، قىزىل غەملەرنى

دېرىزىدىن تاشلايسەن پەسكە

خۇشاللىقىم بولىدۇ بۇلاق.

چىرايىڭغا غەم سالسا سايە

يوقتۇر ماڭا تىرەك، ھىمايە

دۇنيا ۋەيران، قاراڭغۇ، ئۇزاق.

سىنىچىلاپ باق

ئۆيىمىزنىڭ ھەر بۇلۇڭىغا،

ئاشخانغا، شىرە ئۈستىگە

يانچۇقۇڭغا، ئىشكاپ ئىچىگە

تۆت پەسىلگە، كۈندۈز - كېچىگە...

قويۇپ قويدۇم سۆيگۈ گۈلىنى.

ئېچىلىپ تۇرسەن

بىغۇبار، ئوماق

ھاياتىمغا بېرىپ خۇش پۇراق.

ئەتىرگۈلۈم

سۆيىمەن سېنى.

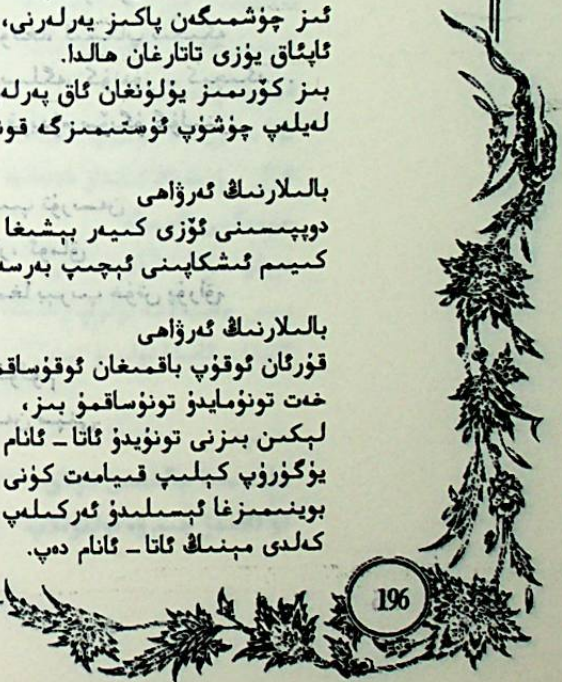
بالىلارنىڭ ئەرۋاھى

بالىلارنىڭ ئەرۋاھى
 سۈدىكى قاشتېشىدەك
 ۋىلىدايدۇ، يىلىمە، تەبىئەتتە بولۇپ ياتقاندا،
 ئانىلار دەريا بولۇپ قۇرۇپ ياتقاندا،
 ئاتىلارنىڭ بوش ۋاقتى سۈدەك ئاققاندا.

بالىلارنىڭ ئەرۋاھى
 قار ياغقاندا غەمكىن دەسسەپ ماڭىدۇ
 ئىز چۈشمىگەن پاكىز يەرلەرنى،
 ئاپئاق يۈزى تاتارغان ھالدا.
 بىز كۆرىمىز يۇلۇنغان ئاق پەرلەرنى
 لەيلەپ چۈشۈپ ئۈستىمىزگە قونغاندا.

بالىلارنىڭ ئەرۋاھى
 دوپپىسىنى ئۆزى كىيەر بېشىغا
 كىيىم ئىشكاپىنى ئېچىپ بەرسەكلا.

بالىلارنىڭ ئەرۋاھى
 قۇرغان ئوقۇپ باقمىغان ئوقۇساقمۇ بىز،
 خەت تونۇمايدۇ تونۇساقمۇ بىز،
 لېكىن بىزنى تونۇيدۇ ئاتا - ئانىم دەپ.
 يۈگۈرۈپ كېلىپ قىيامەت كۈنى
 بويىنىمىزغا ئېسىلىدۇ ئەر كىلەپ
 كەلدى مېنىڭ ئاتا - ئانىم دەپ.

بالىلارنىڭ ئەرۋاھى
كۆرگەن چاغدا دوختۇرخانىنى
قورقۇپ كۆزلىرىنى ئېتىۋالىدۇ.
يۇلتۇزلۇق تۈن ئانىنىڭ كۆزى،
سوغۇق ياشلار ئۈنچە - مارجاندەك
يۇلتۇزلارغا قېتىلىۋالىدۇ.

بالىلارنىڭ ئەرۋاھى
ئۆزى نان يەيدۇ قورسىقى ئاچسا،
بىز ئۇنىڭ رىزقىنى يەۋالماساقلا.

بالىلارنىڭ ئەرۋاھى
يەسىلەرگە بېرىۋالىدۇ،
بالىلار قورچاق ئويىناۋاتقاندا
بويىنىنى قىسىپ كېتىپ قالىدۇ.

بالىلارنىڭ ئەرۋاھى
ئۆزى توختايدۇ كىچىك بىردەم
بوغۇپ قويىمىساقلا قوللىرىمىز بىلەن.

بىز ھەممىمىز ئۆلۈپ كېتىمىز،
بالىلارنىڭ ئەرۋاھى ئۆلمەيدۇ ئەسلا.
تۇغۇلۇپ باقمىغان چۈنكى ئۇ ئەسلا.

بالىلارنىڭ ئەرۋاھى
سۈدىكى قاشتېشىدەك
ۋىلىلىدايدۇ،
ئانىلارنىڭ قوينى قۇرۇپ ياتقاندا،
ئانىلارنىڭ ئۆمرى سۈدەك ئاققاندا.

تارىم پاختىسى

دۈپۈلدەپ سوقۇۋاتقان
ئاسىيانىڭ يۈرىكىدە
ئۆسمەكتىمىز قەدىمىي، ئاستا.
تېرىسىدەك زېمىننىڭ، بىزنىڭ
ئۆسمەكتە ئۇزۇن تاللىق پاختا.

بېشىمىزدا ۋالىلداپ تاجدەك
ئالتۇن قۇياش ئېيتىدۇ ناخشا.

ھال رەڭ پېشىم ۋاقتىدا
كېۋەزلىك سۈتەك ئۇيقۇ ئاستىدا،
جىمىرلايدۇ يوپۇرماق، غوزەك.
ئاپئاق چۈشتۈر ئېچىلغان كېۋەز
تېرىمچىلار ئارىلاپ چۆنەك
چۈش تېرىيدۇ پەرىشتىلەر دەك.

ئېتىزنىڭ ئاق بۇلۇتى
بۇلۇتلارنىڭ دېڭىزى
دېڭىزدىكى مەرمەر
مەرمەر بۇژغۇنى
بۇژغۇندىنمۇ يېشىل قۇم
قۇملۇق، شەھەر، شاھ، ئالتۇن ئوردى.
يىپەك توردىن باقار يوق يۈزلىر،
قۇشلار ئۇچار سۈپسۈزۈك توردى.

يوقلىشتا دەرەخ، تىل ھەرىكەت
روھ جىسىرلار مەڭگۈلۈك نۇردا...

ئېگىز - ئېگىز پاختا تاغلىرى
ماشىنىلار پويىزلار رەت - رەت
توشۇش ئۈچۈن ساقلار ئۆچىرەت.
فابرىكىلار يېشىل سۈلۈقتا
تەييارلانغان ئاچ تىمساھلاردەك.
ھەزىم بولغان پاختىلار توپ - توپ
سېھىرلىنىپ چىقار سېخلاردىن
نەپىس، يۇمشاق، رەڭدار رەخت بولۇپ
ۋە ئالدىرار قىتئەلەر ئاتلاپ
شەھەرلەرنىڭ يالىڭاچلانغان
بەدىنىنى يۈگەشكە تولۇق.

يۈگىدى ئادەم ۋە ھاۋا
ھايات بىلەن ماماتلىق ئارا
بىر مۇتلەق سىر ئىلاھىي پاسىل،
چەكتىن چىققان شەھەرلەرنىڭ
خارا بىسىدە
ياڭرىماقتا ئەكس سادا.
قوللىمىزدا ساماۋى كىتاب،
روھىمىزدا تاتۇق، ۋەھىمە.
بىز گويا بىر باغى ئىرمەدە
كۆزەتمەكتە باغنىڭ ئىگىسى.
جىنىس شېرىن مېۋىلىك دەرەخ
ھەممە ئازغۇن كېلەر يېگۈسى.

سېلىنماقتا ئېگىنلىرىمىز
بۇزۇلماقتا ئاڭنىڭ چېگرىسى.
يەر شارىنى باسماقتا توپان
بىر ئادەمسىز نوھنىڭ كېمىسى.

قەدىمىي تارىم -
پاختا ماكانى
تېنىمىزنى يۈگەر شىم - چاپان،
ئېگىمىزنى ئەخلاق، ئېتىقاد،
شەھەرلەرنى قۇم - تەكلىماكان.
تۇرمۇشىمىز ئۆتمۈشتىن بەلگە،
ئۆلۈم پىنھان بولۇپ كەلمەكتە،
ئەنئەنىلەر ئارقىلىق ھامان.

بىز ئۇن - تىنىمىز كېۋەز تېرىمىز،
بىز بىلىمىز باسدۇ توپان
ئىنسانىيەت قالما كىيىمىمىز.

دېھقان تەرگىلى پاختا
ئېگىشىدۇ ھەر شاخقا،
كىيىمىنىڭ يىرتىقلىرىدىن
قىزغۇچ يۇلتۇزلار چاقناپ
غېرىبلىق تۇرار ساڭگىلاپ...

ئوت كەتتى پاختىغا
پاختىغا ئوت كەتتى.

ئىككى كېسەك

ئۆي ئىچى ئاق رەڭلىك جىمجىت،
ۋاقىت تامدىن ئۆتمەكتە،
ئۆزگەردى بىر كېسەكنىڭ يۈزى.
يېشىل قۇملىرى سارغايغان ئەل
بوستانلارنىڭ قەدىمكى كۈزى.
چىڭگىزخان ئۇششۇكتەك بېسىپ كىرىپ
شەھەرلەرنى تىغدىن ئۆتكۈزدى.
بەگلەر قۇل بولۇشنى خالىماس ئىدى،
خوتۇنلار دېدەك بولمايمىز دېدى.
خاقان يىغىپ يىگىتلىرىنى
ياۋغا قارشى جەڭگە كىردى،
ئاق ئاتنى مىنىپ.
ئاق ئات يىقىلدى قىزىل گۈلدەك
قىزىل تۇپراق ئۆچتى، قارايدى.
خاقان لايغا ئايلاندى، لاي كېسەككە
بىر بىنادىكى.
ئۆيدە ئويچان ئولتۇراتتىم،
تامدىكى كېسەك
كۆرۈندى تولىمۇ غەمكىن،
ئىختىيارسىز ئېزىپ يۈرەكنى.
« ئادىل! » دەپ توۋلىدى ئايالىم
تالاي ئەسىرلەردىن كېيىنكى
بىر كېسەكنى.

قۇربان ھېيت

تاڭ سۈزۈلدى
شىشىدىكى تاڭ،
يۈزى يورۇق پەرىشتىدەك.
مەزىنىنىڭ ئاۋازى يۇلتۇزغا تولغان،
ئادەملەر مەسچىتكە كىرمەكتە دەۋرەپ.
ئۆلۈمنىڭ سىماب كۆزلىرى
پىلىلدايدۇ ئىشىكلەر ئارا.
ھەممە چەكسىز ئىخلاسى بىلەن
قۇربانلىقنى قىلماقتا ئادا.
ئىسسىق قانغا چىلىشىپ ياتقان
كۆك قوچقاردىن كېلىدۇ سادا:
ئەي ئادەملەر، ئەسلى مەن ئەمەس سىز.
سىلەر بىر توپ قۇربانلىق پادا.
ناغرا - سۇناي ئاۋازى
ئەسلىتەر قەدىمكى جەڭ مەيدانىنى.
كېلىۋاتقان قىستاك ئاپتوبۇس
بەلگىسى تىنچ مەغلۇپ بولۇشنىڭ
ئاقىدۇ كوچىدا قۇياشنىڭ قېنى.

لەۋلىرى قاندەك چوكان

بوغۇرساق يېمەكتە

مالاچلىتىپ.

مىس لېگەندە

قالغان ئېشىپ

پالۋاننىڭ بېشى.

ئەمەستەك قايغۇرۇش خۇددى ئۆز ئىشى،

شاد - خۇرام پەتلەيدۇ ھەممە كىشى.

توساتتىن

گۆشكە قونغان يەنە بىر چىۋىن

پالاق ئارا قاننىنى چاقىتىپ

توختىدى دۇنيانىڭ چېكىگە بېرىپ.

كۆچەت تىككىلى چىقىش

قىزىقارلىق رومان

بىر قانچە كۈن

بىر قانچە رومان

بىر قانچە رومان

بىر قانچە رومان

بىر قانچە رومان

بىر قانچە رومان

بىر قانچە رومان

بىر قانچە رومان

بىر قانچە رومان

بىر قانچە رومان

بىر قانچە رومان

بىر قانچە رومان

بىر قانچە رومان

بىر قانچە رومان

بىر قانچە رومان

بىر قانچە رومان

بىر قانچە رومان

بىر قانچە رومان

بىر قانچە رومان

بىر قانچە رومان

بىر قانچە رومان

بىر قانچە رومان

بىر قانچە رومان

بىر قانچە رومان

بىر قانچە رومان

شەھەرنىڭ ئۈچەي - باغرى

چۇۋۇلۇپ چىقتى،

قوغلىماقتا غالجىرلاشقان بىنلار

قورقۇپ، ئېرىپ، تۈگىمەكتە ساي.

قاغىلار سىم تانابقا قونۇۋالغان

تاشلىقتا تاشلارغا قالمىدى جاي.

قوۋۇقىنى ئېتىۋالغان ساي.

ئاچماقتىمىز قوراللار بىلەن،

تاڭ - تۈڭ، پاك - بۈك، ۋىڭ - ۋىڭ.

يەرلەرنىڭ قېتىپ قالغان ئىدىيىسى

كالىمىزغا ئورناپ كەتكەن چىڭ.

ئوقلار بېشىمىزدا ئۇچقانداك ۋىڭ - ۋىڭ

تاشلىقتا تاشلارغا قالمىدى جاي.

تۇخۇمدەك تاش.

بېغىرەك تاش.

لەۋلىرى قېلىن تاش.

ئورەك كولايمىز ھاياجان بىلەن،
ئۈسسۈل ئوينار گۈرجەكتە شېغىل
ئاۋاز چىقىرىپ يېقىملىق، لىۋەن.
تاشلىقتا گۆھەرلەرگە تاش ئۆلۈمى
قويدۇق جىرىم، كۆڭلىمىز يېرىم
يالغۇز شامال ساتار چالار،
بولدىلا بۇنداق تۇرىۋەرمەي جىم
بېرىپ باقايلى، بىر گەپ بوپ قالار...

مەنە سەپىرى

ئاپئاق تام، تەملىق پىششىق
تامدىكى يولدا
ھاشا چۆمۈللىسى سارغۇچ مېڭىپ
ئېگىز چۈشتىن كېيىنگە
كەلمەكتە كىرىپ .
توختىدى بېرىپ،
توختاش نۇقتىسى
مەنسىزلىك.

بۇلاقئۇبىشى كوچىسى

قۇياشنىڭ ئارقا كوچىسى
نۇر،

لاي تاملارنىڭ يېرىقىدىكى.
كۈرسىدا ئولتۇرغان چا ساقال ئۇيغۇر
ئۆتكەن قىزلارغا قويدۇ قاراپ.

سۇيۇقلانغان نېرۋىلار
نەچچە يۈز يىل غېرىبىلىقتا
ئۇيۇپ قالدىم ئاستا - ئاستا.

قاسساپ پىچىقىنى سۈرتۈپ بولۇپ
قاراپ قويدى قان يۇقى باشقا.

ئەخلىت ئۈستىدە
تاجى سالىپايغان خوراز
پۇتلىرى بىلەن ئېلىشتۇرماقتا

ئاق، قارا، كۆك، قىزىل رەڭلەرنى.
ئېلىشىپ كەتتى بىزدىنلا ماڭالەپمە
ئۆتمۈش بىلەن ئۇشبۇدەم ئاڭا.

بىر بۇلاق
تۇرىدۇ كوچىدا بۇلدۇقلاپ
ۋاقتى باشقا ۋاقتتۇر بىراق.

سۈزۈك سەپەر

(داستان)

(I)

مەنمۇ، چۈشمۇ ئاپتوبۇستىكى؟
بىر دەۋرمۇ ئايلىنىۋاتقان
بىر غەربىلىق قۇياشى ياكى؟
ئايلىنماقتا ماشىنا چاقى
سېھىرگەرگە، قۇيۇنغا، نۇرغا،
قارا رەڭدىن دۈگىلەك قوڭغۇرغا،
قارا يولدىن كەڭ ئىدىيىگە.
قۇرۇقدالغان كاللام بىر لەھزە
توختاپ قالغان روھىم بىر دەۋر،
يىل بىلەن يىل تەكرار پارلىداپ
بېسىپ كىرگەن سانسىز ئاي - كۈنلەر
قەتلى قىلىپ، قورقۇتۇپ، ئالداپ،
مىنۇتلارنىڭ قىزىل ئىزلىرى
ئىزدۈر گويا ۋۇجۇدۇمدىكى.
خوش، ئۈزۈمچى
شەھەرلەر سىرتىدىكى تەنھا شەھەر
تەنھالىقى تىل، ۋاقىت، مەرمەر.
ئۆچۈۋاتقان تىلى دەل - دەرەخلەر،
كۆچۈۋاتقان قوم ۋاقىت چۆلى.

تەشۋىشلەرنىڭ باش - ئاخىرى يوق
ماڭار دېڭىز قالدۇرماي ئىز.
پەقەتلا بىز،
پەقەتلا بىز قۇرۇق قول، سەرسان
يوقتۇر باشقا بارار جايىمىز.
ئاياللار قىرغاق تەنھالىق دېڭىز
يوقتۇر باشقا بارار جايىمىز...

بۇ غەرىب ئاي
سەپەر قىلىدىم،
ئەينەك ئالدىدا
شۇنچە لىۋەن يېشىنىمەكتە كۆز،
كۆز ئالدىدا نازلىنىپ ياتار
بەدەن ئوڭى سارغۇچ دالا - تۈز.
تاغلار ئۇزۇن قوشۇن تارتقان،
سۇ ئۆتىدۇ ناگان - ناگان.
ئۈزۈك - ئۈزۈك يېشىل يېزىلار
تېرەكلەر يۈگۈرەر سۆڭەكتەك ئاق.
شامال شورلۇق يەرلەرنى يالار
تېرەك غىدىقلىنار يۇپيۇمىلاق.
ھەسرەتمۇ يا شەھۋەت؟
ئىچىڭدە قاينايدۇ بۇلاق.
جىگدىلەر قاغجىرىغان،
مۇڭلۇق، مىسكىن، جىمغان، يانتاق.
سايىلار ئىچىڭدىكى سايىلار
تاشلار قاتقان يارا ئىز.
ھاۋا ئاچ قالغان ئوت ھايۋىنى

كۈننىڭ مەجبۇرلىشى چىدىغۇسىز.
 ئاسمان كۆپكۆك مەست
 بىراق بىزگە قالغىنى ئاسمان ئەمەس،
 كىچىككىنە كۈل رەڭ بوشلۇق ۋە
 قىستاۋاتقان تۆت تامنىڭ ئىچى.
 ئەي، كۆك تەڭرى
 بىز ئاسماندىن ئايرىلدىق،
 بىز يوقاتقان بارچە نەرسىنى
 يوشۇرۇنچە ئاسمان دەپ بىلدىق.
 ئاسمان تىترەر كارىۋىتىمىزدا
 ئاسمان چاقىنار تارىخىمىزدا
 ئاسمان قالدى ئايغىمىزدا
 ئاسمان يوقالدى قاراڭغۇلۇقتا.
 قاراڭغۇ چۈشتى
 تورۇك - تورۇك،
 پىلىدىر - پىلىدىر،
 شىلىدىر - شىلىدىر.
 قاراڭغۇ چۈشتى
 يۇمشاق،
 قارا،
 يۇمىلاق.
 قاراڭغۇ چۈشتى
 خۇش پۇراق،
 سوغۇق،
 پاتقاق.

قاپقارا بۇلاقلار
ئوخچۇپ چىقماقتا،
دېرىزە سىرتىدا،
قاپقارا ئۇ ئۇخلاپ قېلىشتەك،
زىبادۇر ئۇ يالغاچلىنىشتەك،
يالتىراق ئۇ شەمشەر - قىلىچتەك،
قاپقاراڭغۇلۇق
تونۇمايدۇ ھېچكىمنى ھېچكىم،
ئىسىم ھەتتا ئەمەس ئۆزىنىڭ،
تىرىكلىكى ئۆلۈشتەك غۇۋا،
سۈكۈت خۇددى باشقا بىر ھەرىكەت،
قول بىروۋنىڭ قولىدۇر گويا،
قان قان ئەمەس ئوخشايدۇ سۇغا،
بارچە شەيئى چىڭ ساقلانغان سىر
قاتمۇ قات تور تارتىلغان نۇرغا.
كېچە ئەمەس بۇ،
كېتىۋاتقان ئاسماندا غۇۋا،
مۇڭگۈزلىرى شاخلىغان بۇغا،
قاراڭغۇلۇق پەرىسى
ئۇخلار قارا پەرەنجىنىڭ ئىچىدە،
ئېشاق سۈتى جىرتىلداپ تېشىپ
دومىلايدۇ ئەمچەكلىرى ئۈستىدە
تامچە - تامچە يۇلتۇزلارغا ئايلىنىپ.

بىز يۇلتۇزلار ئازغان بېلىقلار
كىرىپ قالدۇق تورنىڭ قان - قېتىغا.
بىز يۇلتۇزلار ئەما قەبىلە
پارقىرىغان ئېگىزلىكلەردىن
مىنىپ قالدۇق ئۆلۈم ئېتىغا.
ئاتلار چاپقۇلىدىغان قارا ئاتلار،
ئاتلار توختاپ قالغان ئاق تېرەكلەر،
ئاتلار ئاپئاق ئاتلار سۈكۈتتىكى،
ئاتلار پۇشغۇرماقتا قاپقارا رەڭ.
ئاتلار تۇيىقىدىن يۇلتۇز چېچىپ
ئۈستىمىزدە جەڭ قىلىدۇ تۈن بىلەن
ئاتلار، مەڭگۈلۈكنىڭ ئۆلمەس ئېتى.
ئېگىزلىكتە كېچە ئۆز بېتى،
بەسلەشمەكتە يۇلتۇزلار بىلەن
ئاپتوبۇسنىڭ مېڭىش سۈرئىتى.
چۆل سەلتەنەتلىك ئىمپېرىيە،
بويىنىدۇرغان يەرلىرى ياتار
كۈن چىقىشتىن، كۈن پېتىشىمچە.
يولۋاس تېرىسىدە ياۋايى خاقان،
شامال يارلىقلارنى ئېلىپ ماڭغان.
يۇلغۇن چېچەكلىرى تاۋار - دۈردۈن
گىياھلار خوتۇن - قىز ئولجا ئالغان.
سەھەردۈر سەھەر
سەھەر كىتابىنىڭ يەنە بىر بېتى.

قۇياش لەشكەرلىرى سان - ساناقسىز
چۆل قىزىللىقتا، ئاقىدۇ قان،
ئۇ گويا ئىمپېرىيە خارابلاشقان.
ئۇ گويا تاش شەھەر،
قۇشلار سايرايدۇ تاش ئاۋازدا
تاش دەرەخلەر سىلىق، يۇمۇلاق.
جىلۋە قىلار تاش چېچەكلىرى
سۈزۈك تاشلار سۈپسۈزۈك بۇلاق.
تاشقا ئايلانغان ھال رەڭ، يەتتە رەڭ
تاشقا ئايلانغان خۇش پۇراق.
تاشلار جىمجىت ئۇسسۇلغا چۈشكەن،
تاش ئۈستىدە تاشلارنىڭ روھى
مۇڭغا پېتىپ ئۇزۇن ئۇزاق.
تاش مەرسىيىگە سالىدۇ قۇلاق.
تاشلارنىڭ قاتتىق كوچىسىدا
ئەرلەر ئازابىتىن قېتىپ كەتكەن.
ئايال تاشلار سىلىق، ئوماق،
ئۈتۈپ ئۆزۈڭنى نەچچە ئەسىر
تۈتۈپ تۇرغۇڭ كېلىدۇ سىيلاپ.
ئالدىمىزدا يېيىلغان بىر تاش كىتاب
ئېقىۋاتقان ۋاقىت ئۇنىڭ مەزمۇنى
ئەمباردەك ۋاراقلىمىز بىز ئۇنى
ۋاقىت
ئوينىماقتا
يالىڭچاق ئۇسسۇل

ھەۋەسلەرنى ئۇرغۇتۇپ،
 قارا يول بىلەن
 شىددەتلىك چاق ئارىسىدا،
 قۇياش بىلەن جىگدىلەر ئارىسىدا.
 قۇياش بىلەن تەن ئارىسىدا
 ئىزى، ئىزى، ئىزى
 چەكسىز چۆل - جەزىرىنىڭ.
 ۋاقىت ئۆتمەكتە دەرىزىدىن
 سۈزۈكلۈك ئىچرە يېغىلىق،
 ياشىيالمى، ئۆلەلمەي بېلىق
 پىلتىڭلار، ماكىلدار رىتمىلىق.
 سۈركەلمەكتە تەنلەرگە كۆز نەك،
 لاپ ئېچىپ يۈمۈلغان كۆزدەك
 ئەسىرلەپ ئېيتالمىغان سۆزدەك
 قولۇم شامالنى سىيلىماقتا،
 قولۇم شامالنى بويسۇندۇرماقتا،
 ئاۋاز بىر پەسىيىپ، بىر ئۆرلەپ
 ئاۋاز بىر ئۆچۈپ، بىر ئاڭلىنىپ
 شامال مۇرەمدىن سىيرىلماقتا...
 تۇيغۇمدىكى پارتلاش.
 سۆڭەكلىرىمدىكى دۇمباق ئاۋازى.
 ياۋايى قەبىلىنىڭ مۇراسىمى.
 جىنسىيەت. دىن ھەمدە دەۋرىيلىك.
 ۋاقىت - دىنىي ئاڭ،
 ۋاقىت - بېسىلغان شەھۋەت،
 قويۇۋەتتى ئۆزىنى ئەر - ئاياللار

چۈمبەلدىكى كۆز

ئەمدى ۋاقتتا قالمدى بەرىكتە.
قۇرماقتا بۇندا شەھەرلەر
غەربىلىققا باشلىدۇق سەپەر.
ئاپتوبۇس يۈرمەكتە
ئالتۇن شوللىق زېمىن ئۈستىدە
قۇم دۆڭلىرى ماڭار بىز بىلەن
قىزىل تۆڭلەرنىڭ يۈرۈشىدە.
كۆيمەكتە توغراقلار
قۇملار ئۆزىنى سىيلىماقتا،
چەكسىز قۇملۇق ئىچ - ئىچىدىن
زەرداپ نېغىتىنى يىغلىماقتا.
يىغلىما دوستۇم
توغراقلارنىڭ يېشىل تۇغلىرى
ئۈستىمىزدە تۇرسا لەپىلدەپ.
بىز ياشايمىز تەبىئەت بىلەن
بىز توغراقتەك تۇرىمىز كۆكلەپ.
تۈگمەس يول
تەنھالىق يولى،
يول بىر جۈملە خەت زېمىندىكى،
ئاي كۈمۈش پەش، كۈن ئالتۇن چېكىت.
ئۇيغۇر تىلى ئورماندۇر جىمجىت،
بىر - بىرىدىن شېرىن مېۋىلەر - تىنچام
قول تەگمىگەن ياۋا چېچەكلەر - تىنچام
جىلۋىلىنىپ تۇرىدۇ ئۇندا.

ئۇ تەنھا قۇش ئانا زېمىنىدا
 قانات كېرىپ ئايلىنىپ يۈرگەن،
 يات تۇيۇلۇپ ئۆزىگە بەزەن
 ئىزدەۋاتقان ئۆز پەرۋازىنى.
 ئېقىن سۇلار دورىماق بولار،
 ئۇنىڭ گۈزەل، پاك ئاۋازىنى،
 مۇڭلۇق ھەمدە شوخ ھالىتىنى،
 شەھەرلەردە يات - يوچۇن ئادەت
 مۇزدەك چاقناپ تۇرغان سانائەت،
 ھەم ناتونۇش كىشىلەر تۈپى،
 ئۇ كوچىدا يۈرەر تەمتىرەپ.
 ئۇيغۇر تىلى
 ئاغزىمىزدا ئاق كەپتەرلەردەك
 جۈلالىنىپ تۇرغان گۆھەردەك
 يىپەكتەك ۋە شارقىراتمىدەك
 يېتىپ بارار يىراق - يىراققا.
 ساقلار بىزنىڭ غۇرۇرىمىزنى
 سالار دەردكە، ئىشقى - پىراققا.
 كىيىملىرىدۇ ئۇ سۈكۈناتىنى،
 غايىب دۇنيانى، سىر تىلىماتىنى؛
 «ئۇ ئۇستاز» نى،
 مانىنىڭ دۇئالىرىنى،
 تەپسىرلەنگەن نوم يىلتىزىنى،
 ئىستىقامەت قىلىپ ئولتۇرغان
 بۇددىستلارنىڭ يوقىلىشىنى،

① ئاۋۇستا - مانى مىنىڭ مۇقەددەس كىتابى

نىرۋاناغا يېتىپ مەڭگۈلۈك.
 ئىرۇسالىم يۇقىرىغا
 سۆزلەۋاتقان ئەيسانى كۈلۈپ.
 قۇلىقىغا رەسۇلىلانىڭ
 جىمىرائىلىنىڭ شىۋىرلىشىنى،
 ئۇ يۇقىمىزدا جىمىرلىشىنى
 ئىسلام نۇرىنىڭ،
 ئىپادىلىنەكتە -
 ئۇيغۇر تىلى.
 ھاۋادا ھېچكىم يوق.
 ماڭماقتا ئاپتوبۇس،
 ھاۋادا ھېچكىم يوق.
 قۇياش كۆيدۈرمەكتە،
 نۇتۇق سۆزلىمەكتە -
 قۇياش.
 بەزىدە خاتا ئاڭلايمىز،
 سۆزلەپ ئۆز سۆزىمىزنى.
 «قۇرئان» ئوقۇۋېتىپمۇ
 يۇمۇۋالغاندەك كۆزىمىزنى.
 نەگە ماڭدۇق، بىز قەيەردە
 يېنىمىدىكىلەر ئۇيقۇغا كەتكەن.
 ھاۋادا ھېچكىم يوق
 مۆجىزە يۈز بەرمەكتە
 يېنىمىدىكىلەر ئۇيقۇغا كەتكەن.

ئۇيقۇ دەرەخلەردە
مېۋىلىرى سۈتلۈك، غۇۋا.
ئۇيقۇ تارقىلىۋاتقان سېھىر
ئاستا - ئاستا قالىمىز قېتىپ.
ئۇيقۇ ئۆلۈم شەھىرى
دەرۋازىسىدىن بىلمەستىن كىرىپ
چىقىمىز گەرۋاھلارغا ئايلىنىپ.
شەھەرلەر سالدۇق ئۇيقۇ ئىچىدە،
ئايىرىلىپ قالدۇق ئۇيقۇ ئىچىدە،
ئالدۇق، تونۇلدۇق ئۇيقۇ ئىچىدە،
كەتتۇق، ھالاك بولدۇق ئۇيقۇ ئىچىدە.
يېدۇق،
ئىچتۇق،
ياشيدۇق،
ئۇيقۇ ئىچىدە.
كەتتى،
ئۆچتى،
تۈگىدى،
بىز نېمە قىلدۇق؟
ئالماشماقتا
مەشرىق مەغربىگە،
شامال قۇياشقا،
سۇ تاشقا،
بۇ شەھەر ئۇ شەھەرگە،
بۇ ئېرىق ئۇ ئېرىققا،

تۆمۈر ئادەم

بۇ ئادەم ئۇ ئادەمگە،
 ئادەم تۇپراققا،
 تۇپراق ئاسمانغا،
 ئاسمان يوقلۇققا.
 ئەي، قوڭۇر تۇپراق
 سەندىن كەلدۇق
 سۆيىمىز سېنى!
 (2)
 بۇ سەپەرنىڭ ئىسمى:
 سېنى ئاشىقلاردەك ئۇزاتتىم
 مېنى پەيغەمبەردەك كۈت.
 تېنىم سەپەردە
 تېنىڭ سۈكۈت.
 خېتىڭ تەگدى،
 چەكسىز قەغەز دە
 ئەرەب دېڭىزى ئلپىئاق چايقىلار،
 ھاياجان كۆك رەڭدە ۋە قارا رەڭدە
 ھەرپلەردۇر ئۇچۇپ يۈرگەن چايكىلار.
 قوللىرىم قىرغاق،
 قۇچاقلارنىڭ دولقۇنلايدۇ.
 قۇچاقلارنىڭ يىراق - يىراق،

جۈپلەشكەندە تېلېفوندا لېۋىمىز
توختاپ قالار ئەتراپ چىپىدە،
لېۋىڭ غايىب بولار گىلاستەك،
قولۇم غايىب بولار تېنىڭدە.
ئاندىن ئۇچۇپ كېتەر پۇررىدە
ئاۋاز تىڭشىغۇچى مالاىكە ۋە
بىخىرامان دانلاۋاتقان
ئاۋازلارنىڭ ئوماق كەپتىرى...

ئىسمىڭ بۇلاق -

بۇلدۇقلاپ چىققان،

ھەر نەرسىدىن قولۇم تەگكەن

ۋە ھەرىرىدىن قەدىمىم يەتكەن.

ئىسمىڭ ئۈزۈم -

ساڭگىلاپ تۇرغان تىل بېغىمدا.

ئىسمىڭ - پەرىشتىدۇر

ئەخلاقىمنى قوغدىغۇچى،

كوچا - كويغا چىققان چىغىمدا.

ئىسمىڭ گۈزەل ھەسەل ھەرىسى

شىرنە يىغار ۋاقىت بېغىمدا.

ئىسمىڭ چىقار چىقسام مۇنچىدىن،

ئىسمىڭ كىرەر كىرسەم ياتاققا.

ئۇخلاپ قالار ئىسمىڭ تۈنلەردە

مەندىن بۇرۇن چىقىپ كارىۋاتقا.

تاڭ ئاتقاندا

ئويغىنار ئىسمىڭ
سان - ساناقسىز مامىكايلاردەك.

(3)

بىر كوزا قىزىل يۇلتۇزنى
چوقۇماقتا ھەيۋەتلىك خوراز.

بورانلىق تەن،

تەن ئۈستىدە پۇرۇقلىغان ماگما ئېغىزى،

مەجنۇنتال چىشلەر سايراپ ئۆز چېچىنى.

كرىستال: پۈت قوللارنىڭ ھەرىكەت ئىزى،

ۋارقىرا! قومۇرۇلسۇن سۆز يىلتىزى.

ساراك بول، ھۇررا ساراك! ياشا ساراك!

ئاتلارنى بوشتىڭلار توسۇن - توسۇن

تەڭرىلار نەيزىلەرنى چىڭ پاتۇرۇپ

بېسىپ كىر، ئەي قۇدرەتلىك بۈيۈك قوشۇن!

تەن سەپىرى - ھەربىي يۈرۈشتۈر

تېرىلەرنىڭ ئاستىدا ۋە ئۈستىدە.

ئاياللار دۆلىتى

ئاتلانماقتا

پىللارغا مېنىپ.

ھەر ئىككى تەرەپ يېڭىلگەن،

ھەر ئىككى تەرەپ يەڭگەن.

تۆمۈر يېرىمىدىكى كۆز

شەددەتلىك قانلىق جەڭ،
 بىر جەڭ، توققۇزى رەڭ.
 رەڭلەر قۇيۇنى يېنىمىزدا،
 مورلايدۇ، چىشلەيدۇ، چىچاڭلايدۇ
 ئۆلۈم چاقماق چاقار قېنىمىزدا
 يېقىملىق بۇ ئاۋازنى كىم ئاڭلايدۇ؟
 تىڭشىماڭلار بىلجىرلىسا بىلجىرلىسۇن،
 توسماڭلار نېمە قىلسا شۇنى قىلسۇن.
 توشقانلار ئاپئاق - ئاپئاق، تۈكى يۇمشاق
 پۈتى ئوماق،
 ئېچىلىش ئوماق،
 تېمىۋاتقان تەر چېچەكلىرى
 ھەمدە بىر جۈپ قوڭغۇراق
 بوغۇزىدا يالقۇن لەھەڭنىڭ...
 ئەي، خانىش
 بۇ شەھەرگە كەل،
 كۈچتۈڭگۈر بىر قالپاقلىق پالۋان
 سېنىڭ تەنتەنىلىك تەبىرىكىنىڭ
 غالىبلارچە ئوقۇشقا تەييارلانغان.
 قوللىرىم - يۈگرۈپ يۈرگەن جاكچى،
 تېرىلىرىم - كۈلۈمسىرەپ تۇرغان
 گاچا ئۇسۇلچى،
 نېرۋىلىرىم - ئېتىلىۋاتقان ھۆرمەت توپى.
 ئىدىيەم ياتلارنىڭ تارمار بولغان قوشۇنىدەك
 ئەيىۋاننىڭ، ئۆلمەكتە بىر - بىرلەپ...

كېچە ئۆزىنىڭ ھەشەمىتىنى، ھەسرىتىنى، تارىخىنى
 تېرەڭنىڭ ئاستىدىكى قۇمغا يوشۇرۇنغان.
 قۇملۇق ئېچىلماقتا مەخپىيىتىڭدەك
 بايلىقىڭ، كۈچ - قۇدرىتىڭ، غېرىبلىقىڭدەك.
 تەن ئۆزىنى ئىزدەۋاتقان،
 تەن ئۆزىنى ئويلىنىۋاتقان،
 تەن روھىدا سۈكۈتكە پاتقان.
 بۈيۈك ھەمدە خارلانغان تەن،
 ئىگىلەنگەن بىراق تىنچلانماس تەن،
 تەن - تارىلىرى تەڭشەلگەن دۇتتار،
 ھەۋەسلەر چەكەكتە، چالماقتا
 تارقالغىنى جان ئالغۇر ناۋا.
 تەن قەبىلە ئاقساقىلىنى تىزلاندۇرماقتا،
 تەن ئايال پىرخۇنى پىر ئويناتماقتا.
 تەن شاراپ ئىلاھىنىڭ ۋالىدىغان قانىتىنى
 ئېگىز، سۈزۈك ئاپقۇرلارغا ئېرىتمەۋەتتى.
 توشتى، لېكىن خۇماردىن چىقىمدۇق،
 تۈگىدى، بىراق يەنە قانمىدۇق.
 تەن كۆكىدە ساقىماقتا يۇلتۇزلار،
 ئاياللارغۇ كېچىنى ئاۋاتلاشتۇرغان؟
 ئاياللارغۇ كارىۋاتلاردا سۇ شەھەرلەرنى
 قۇرغان، ۋەيران قىلغان، قايتا قۇرغان.
 تەن زۇمرەتتەك پاكىز كېچىنى
 گۈللۈك چىتقا ئايلاندۇرۇۋەتتى

ئاستىمىزغا كىرلىك قىلىپ سېلىنغان،
 تەر چىپىلداپ مەينەت قىلىنغان،
 بىراق بىز ئەبەدىي بۇلغانمايمىز
 كويا ئىبادەتخانىلار دەك
 پاكىز مۇقەددەس بىز.

ئەي ئەخمەقلەر، ھېچنېمە يوق ئۇ يەردە،
 ئەي ئىچى قۇرۇقلار، ئۇلۇۋاتقانلار، ئىزدەۋاتقانلار
 بىز ئۇ يەردە،

كېلىپ بىزنى سۆيۈڭلار!
 ئەي ئادەملەر قېنى كۆزۈڭلار؟
 تۆگە ئىزدەپ ماڭدىڭلارمۇ تۆگىلىك،

ئاستىڭلاردا تۆگىلەرنىڭ ئۆركىشى
 ئۆركىشىدىن ئۇنى كۆرۈڭلار!
 ئۆركەشلىگەن ئەمچەكلەرنىڭ ئۈستىدە

ئۈرۈپ - چىقىپ ئۇ قەدىمىي قەپەسنى
 سۈزۈك پەرۋاز قىلىۋاتقان تېنىمىز،
 كۆتۈرۈلگەن ئەمچەكلەرنىڭ ئۈستىدە

ئەل ئېھرامنى سىيلاۋاتقان قوللىمىز،
 تىكلەنمەكتە قايتا بابىل مۇنارى،
 قىيا تاشتا قىيپالنىڭ رەسىملەر

جىلغىلاردا ئىخراۋاتقان ئاۋازى،
 سۇ ئولارنىڭ ئۈزۈلمەس شۇ ئاۋازى،
 دەقىقىدە، مەڭگۈلۈكتە ئېقىۋاتقان قېنىمىز،

دەقىقىدە، مەڭگۈلۈكتە چاقناپ ئۆچكەن جېنىمىز،
 مۇجىزىلەر غايىب بولدى، غايىب بولدۇق قېنى بىز؟

ئەڭ قەدىمكى مەدەنىيەت جىنسى بىلەن ئىپادىلەنگەن
 ئەڭ يۇقىرى جىنسىي پەللە ئۆلۈم بىلەن خاتىمىلەنگەن
 بۇنداق ئاخىرلىشىشنىڭ سەۋەبىنى بىلمەيمەن،
 ئەي، بابىل دۆلىتىنىڭ پۇقرالىرى.
 بۇنداق كۆمۈلۈشنىڭ جەريانىنى بىلمەيمەن،
 ئەي، تەكلىماكان شەھەر خارابىلىرى.
 مەن گويا باشقا بىر زاماندىكى باشقا بىر تۇيغۇدىكى باشقا ئادەم
 شۇنىڭ ئۈچۈن چۆچۈمەكتىمەن، ئەي، يالىڭاچ تام رەسىملىرى.
 ئىلال، تېنىڭ قۇياشتەك تەبەسسۇم قىلماقتا، تېنىم كىيىم ئىچىدە دولقۇنلىماقتا،
 كىم ئۇ بىزنى ئۆيلىرىدە ۋە كوچىلاردا كېچىلىرىگە مەجبۇرلاۋاتقان؟
 كىم ئۇ يوشۇرۇن ئېڭىمىزغا ھۆكۈمران بولۇپ،
 بىز سەۋەبىمىز، ئۇن - تىنىمىز گۇناھقا پاتقان؟
 بولدى بەس، چۈشەندۈرمەڭلار،
 پۈت تىرەپ تۇرالمىدۇ ئەخلاقنى ھەممە
 ئاقلاش، ئىزاھلاش، سۆكۈش ھەمدە.
 چۈنكى بىز ھالاك بولغانلارنىڭ ئەۋلادلىرى،
 چۈنكى بىز شەھۋەت توپاندىن قۇتۇلغانلار،
 چۈنكى بىز تارىخنى يۇتۇۋالغانلار...
 ئاڭنىڭ چوڭقۇر ئەينىكىدە
 ئەكس ئەتكەن ۋە ھىممىلىك ئىزى
 ئەينەكلەرنىڭ ئارقىسىدا بىز
 ئۆلمەكتىمىز، تۇغۇلماقتىمىز.
 پۇتلىرىڭ ئارىسىدا
 قىزىل قارلىغاچ،

پۈتۈم بەدىئىي كۆز

نەم يالقۇن،
 پاك نېلۈپەر.
 سۈپۈزۈك مەستلىك
 نېرۋىلىرىمدا يۈگۈرۈپ يۈرەر،
 غالجىرلاشقان مەرمەر تاشتەك
 نەيزىسىنى پۇلاڭلىتىپ قۇياشتەك.
 ۋاقىت ئىللىپىسىمەن،
 قاغىلار ئۇچار
 تۇن قاغىلىرى
 ئىسسىق چوقۇپ
 مەخمەل پەردەگىنى.
 ۋاقىت كېرىلمەكتە،
 قۇدۇقتا ئاي
 ئاي ئىتلىرى
 غاجار توختىماي.
 تەن ئىشىكى ئېچىلغان
 ۋاقىت كىرىمەكتە، چىقماقتا.
 چاچلىرىڭدا كېچە
 ئاۋازىڭدا يۇلتۇزلار،
 تاپىنىڭدىن چوققاغىچە
 ۋىلىقلىغان بۇلاقلار
 سۇغارماقتا تېرەمنى.
 ۋاقىت ئۆلمەكتە
 كارىۋات يېنىدا.
 ساخا ئاشىقىمەن ئۆلۈم ئىگىسى،

شۇنىڭ ئۈچۈن ناتىۋانلىقىم
شۇنىڭ ئۈچۈن مەن تەدارلىقىم،
بۈيۈكلۈكۈم، سىرىم، بارلىقىم
قەپەستىكى سۈدەك ئاقماقتا،
ساخا .
لەۋلەر - لەۋلەرگە ھىم چاپلاشقان،
سۆڭەكلەر سۆڭەكلەرنى چاقناتقان
ئېقىمۇاتىمەن، كۆيۈۋاتىمەن، ياغراۋاتىمەن
تەن ئاخىرلاشقان ئاشۇ يەردە سەن .
ئەي، ئۈلۈم ئىگىسى سەن ئاشۇ يەردە،
يۈزۈڭدىن كۆتۈرۈلۈپ نۇرلۇق بەردە،
كۆرۈنەر رۇخسارىڭ، قىلىمەن سەجدە.
سەن ۋاقىتنىڭ ھۆكۈمرانى،
سەن ئالەمنىڭ سۈلتانى،
سەن مېنىڭ ئىگەم،
سېنى كۆرمەككە پېقىم يوق بولدى،
تەن ئەينىكىدە مەن ئۆزۈم يوق.
مەستخۇشلۇق ئىلكىدە كۆزۈم يۈمۈلدى
سېنى كۆرەلمىگۈدەك مېنىڭ كۆزۈم يوق.
سېنى ئىپادىلەشتە تىلىمىز مەن ھامان،
سۆزلەر يوقىلىپ تاۋۇشلار قالغان
مەنە يوقىلىپ جىمجىتلىق قالغان.
تەن ئۈستىدە يوقالماقتىمەن،
باشلانماقتا تارىخ قايتىدىن.
ۋەھىي بىلەن تۇغۇلماقتا دىن،

ئىبادەتخانىدا سۈكۈتتىمەن
بېقىمىر سىرلىق، ئۇلۇغۋار ۋاستە
تىڭشاڭلار كېلىپ مېنى ئادەملەر!
ئاشۇ يەردە
بەرمەكتىمەن بېشارەت
تۇغۇلۇشتىن، ئۇلۇشتىن.
دەم تارتماقتا دېڭىزنىڭ
سۇ ئاستىغا چۆكمەكتە تېنىم،
ھاياتلىق توپان ئىچىدە.
ئاشۇ يەردە ئاچقۇزدى شەيتان
ئەۋرەتلىرىنى،
ئېزىپ كەتتى ئەر - ئايال بىللە،
جىنسىيەت دەرىخىدە شېرىن مېۋە.
ئاشۇ يەردە باشلانغان جەننەت
ئاشۇ يەردىن قوغلاندى ئىنسان
ئاشۇ يەردە دوزاخ ھالاكەت.
بەرمەكتىمەن بېشارەت،
ۋاقىت ئەمدى باشقا بىر ھالەت
يىللار بىزگە خۇددى دەقىمە
زامان يوقتۇر ئەمدى بۇ يەردە.
بەرمەكتىمەن بېشارەت،
جان ئالغۇچى بىر قارا ئوڭكۈر
دەم تارتماقتا يېقىندىن بىزنى،
بىراقلاردىن يەرشارىمىزنى.

بەرمەكتىمەن بېشارەت
ئەي ئىنسانىيەت!
تەن سەپىرى يوقلۇققا سەپەر
ئالەم بىلەن تەن ئارىسىدا.
شەھۋىتىم ئايلانماقتا تېنىڭنى
تېنىڭ ئايلانماقتا قۇياشنى
قۇياش ئايلانماقتا سامان يولىنى،
سامان يولى يېقىنلاپ قالغان
ئالەمدىكى قارا ئۆڭكۈرگە.
شەھۋىتىم ئۆزلىمەكتە ئۈستۈنگە
ئارىدا ۋاستە يوق، بىۋاستە مەن.
شەھۋىتىم تارقالمىقتا لەھزىلەرگە
ھەر لەھزەم شۇنچە بۈيۈك، شۇنچە تىرەن،
ئۇ تۇتاشقان مەڭگۈلۈك بىلەن.
چۆكۈپ ھەر لەھزىگە پارلىماقتىمەن
ئىبادەتخانىدا، كەڭ ئالەمدە مەن،
ئىستىقامەتتە بۇ راھەتلىك تەن،
بىمەۋەس، تىپتىنچ، يوپپورۇق.
قۇتۇلدۇم شەكىللەردىن ئەي ئىگەم،
كۆڭلۈم ئادالاندى ساغنا تولۇق.
سېنىڭ كەلىمىڭ كەتمەككە ئوخشاش،
سېنىڭ مەۋجۇتلۇقۇڭ بەجايىكى يوق.
ئەزەلدىن بارسەن،
ھەم يورۇق سەن، ھەم قاراڭغۇلۇق.

چۈمبەلدىكى كۆنۈز

بولغاندا مەن قەدەھتەك قۇرۇق
مەيسەن ئۆزۈڭ كېلىپ تولغۇچى
تۇرمۇشتىكى بۇ كىچىك كاللام
پارقىراپ تۇرغان بىر تامچە سۇ
ئەي، ئوكيان سېنى سىغدۇرالماس ئۇ
جىنچىراغ مەن لىپىلداپ تۇرغان،
سەن چېكى يوق زور قاراڭغۇلۇق،
مەن تەلتۆكۈس ئۆچمەستىن تۇرۇپ
كۆرەي سېنى قانداقمۇ تولۇق؟
ئادەملەر ئارىسىدا مەن تەنھا ئادەم،
لېكىن بىللە دائىم سەن بىلەن.
سەن بىلەن ماڭمەن، كۆرمەس ھېچ كىشى
سەن بىلەن ياشايمەن، سەزمەس ھېچ كىشى
يوقلىمەن ئەگىشىپ ساڭا.
سۆزلەيسەن ئىشخانىدا، ياناقتا ماڭا
يېنىمدا كىشىلەر، ئىشتمەس ھېچ كىشى
تەنھالىق ساڭا قىلغان ئىبادىتىمدۇر،
تەنھالىق ئىككىمىزنىڭ نەپەس ئېلىشى
بۇ يەردە، بۇ كارىۋاتتا، بۇ مىنۇتتا
يالغۇزمەن تېنىڭ يوق،
كۆزۈڭ يوق، قۇلىقىڭ يوق، ئاغزىڭ يوق،
كۆرسەن، ئاڭلايسەن، سۆزلەيسەن تولۇق
مېنىڭ ئەمەس بۇ قول،
بۇ كۆز،
بۇ قۇلاق،

ئەسلىدە يوق ئىدىم ئەمدى مەن يوق.

ئەمدىدىن بۇرۇنقى ۋەقەلەردىن قورقۇنۇش

تەن سەپىرى مۇقەددەس سەپەر.

رەببىڭنى كۆر! تىڭشا ۋەھىيىنى ئالغۇچى

تەننىم كېچە مەھكەم تاقالغان،

كۆكرىكىڭدىن بىر جۈپ نۇر ئوقى

تېشىپ ئۇتتى چەكسىز كېچىنى.

ئەي، ئۇلۇغ سۇ باش - ئاخىر يوق

ساڭا چۆمۈلدۈق سېنى بىلمەيمىز.

بىز ئاق كەپتەر جان تېنىمىز سەن

بويۇن سوزۇپ سېنى ئىزدەيمىز.

قەسىر سېنىڭ كاللىمىز دېكى

كىرىۋالدۇق ئۆزىمىز بىراق

توشۇپ كەتتۇق قاراڭغۇلۇققا

تېنىمىزدە تۇرسا بىر چىراغ.

سۆزگە سىغماس سەندىكى مەنە

دەپ بولغان سۆز ئۆلۈككە ھېساب.

ئەمدى قانداق مەنە بىرەر مىز

ئەي، تەپسىرى ئېيتىلغان كىتاب؟

سەن تىرىكسەن، مەڭگۈ تىرىكسەن

ھەر زامانغا سۆزلەيسەن يېڭى.

سېنىڭ سىرىڭ مەڭگۈلۈك پاك سىر،

بىز تۇيغۇدا، تۇيغۇمىز قېنى؟

ئىچ - ئىچىمدىن خۇشاللىق ئەنە،
 مىننەتدارلىق، شۇكرى، تەنتەنە.
 تۇيغۇم يېڭى ھەر دەقىقىدە
 ھەر شەيئىدە يېپيېڭى مەنە.
 بۇ كۈنلەر بۇ كۈنلەر ئەمەس،
 بۇ كۈنلەردە مەن مېنىڭ ئەمەس،
 تۇتقانلىرىم ساز، نەرسە ئەمەس.
 بارماقلىرىمدا يېنىڭ مۇزىكا،
 مېنى چالماقتا، چېلىۋاتقان كىم؟
 ئېقىپ كىرمەكتە شىلىدىرلاپ ئاستا
 مېنى غەرق قىلىۋاتقان كىم؟
 ئەي ساقى، مەن كۆتۈرەلمىدىم،
 تېشىپ كەتتى تېنىم پىيالەم.
 كۆزۈمنى يۈمدۈم، يۈمۈلدى دۇنيا،
 كۆزۈمنى ئاچتىم، ئاچتى يوق ئادەم.
 كىرىپ كەتتىم چەكسىز لەززەتكە،
 بالىياتقۇغا ئايلاندى ئالەم...
 پەيغەمبەر
 مىڭ يىلغا تەڭ بىر لەھزىدە
 كۆتۈرۈلدى روھىي ئالەمگە.
 پەيغەمبەر
 چىپ - چىپ تەرلىمەكتە،
 ۋەھىي كەلمەكتە.
 ... ئۇنىڭ كۆرۈنۈشى چىرايلىق بولۇپ

يۇقىرى ئۇبۇقتا تۇردى.
ئاندىن ئۇ ئاستا - ئاستا يېقىنلىشىپ
تۆۋەنگە ساڭگىلىدى.
ئۇ ئىككى پاچاق مىقدارى
ياكى ئۇنىڭدىنمۇ يېقىنراق يېقىنلاشتى...»
پەيغەمبەر كۆردى،
ئاخىرلاشتى.

(4)

پانتى قۇياش تەن ئۇبۇقىغا
توشتى زامان قالمىدى پۇرسەت.
ئاخىر قايتىپ كەلدۇق ئىنسانلار
ئىچ ئىشكىنى چەكلەنگەن شەھۋەت!
ھېچنەرسىدە قالمىدى لەززەت،
قالمىدى سىر ياكى كارامەت
نەقابىڭنى ئىچ مەدەنىيەت!
كوچىلارغا پاتماس ئادەملەر
ئۆي - ئۆيلەردە، ئاپتوبۇستا لىق،
يەر يۈزىگە سىغماي شەھەرلەر
كۆچتى سۇ ۋە يەر ئاستىغا زىق.
ئادەملەر كۆپ، ئادەم يېگانە
قىلغىنى ئىش ئەمەس غەربىلىق.
ئادەم يېنىپ تۇرغان بىر چىراغ

بۇۋىلمەكتە ئۆزىنى بىراق،
 ئادەم بىر توپ ئادەملەر بىلەن
 ھەر بىر ئادەم ئۆزىدىن بىراق،
 ئۆزىدىكى قاغىراش پەقەت،
 ئىنسانلارنىڭ ئاخىرقى نۇرى
 يېنىپ تۇرار كۆزلەردىن شەھۋەت.
 تىرىكلەرگە ماكان يوق بۇندا
 ئىگىلىگەن ئۆلۈك رەسمىيەت.
 بۈيۈك قىممەت قۇربان قىلىنغان
 ئەڭ ئەرزمەس نەرسىلەرنى دەپ.
 ئادەملەرنى قويمىز نەگە
 ئىشلەنمەكتە ماددا تۆپىلەپ.
 نەشرىياتلار ئەسەبىيلەشكەن
 ئۆچۈۋاتقان كىتابلاردىن خەت.
 قوغلاشماقتا ئۆلۈم سۈرىتى
 غالجىرلاشقان بۇ مەدەنىيەت.
 ئادەم ئۆلدى، قاراپ بېقىنچىلار
 ئۆلمەكتە بىر ۋاستىغا مەقسەت،
 ئۆلمەكتىمىز، ھەي ئىنسانىيەت!
 مانا ئەمدى قالمىدى ئادەم،
 قالغىنى تەن ۋە ئادەتلىنىش.
 قالدى بىزگە ئەرزمەس تۇرمۇش
 سوغ، چۆپۈرەندە، زېرىكىشنىڭ ئىش.
 مانا ئەمدى قالمىدى مەنە

كەتتىغۇ بۇ دۇنيا چۆلدەرەپ.
ئۈستىمىزدە ئاسمان قۇيقۇرۇق،
زېمىن مەۋجۇت مەنىسىز، سوغۇق
مۇمكىن ئەمەس مەۋجۇتلۇق، يوقلۇق
مۆجىزىسىز قالغاندا ئالەم.
مۆجىزىدۇر ھەر بىر دەقىقە
بولسىلا بىر سەزگۈدەك ئادەم.
مۆجىزىسىز قالغاندا ئالەم
ئاجىز، يالغۇز، خۇداسىز ئادەم.
مۆجىزىسىز قالغاندا ئادەم
دىن بولمايدۇ، قالغىنى ئادەت،
ئۇ زامانىنىڭ ئاخىرلاشقىنى
ئۇ يېقىنلاپ قالغان قىيامەت.
ئالدىرايمىز نىمە؟
يوقتۇر ۋاقتىمىز.
ئەي دۇكانچى، قورقۇۋاتامىن؟
پەشتاختاڭدا ھەممە مال تولۇق،
سەۋەب نېمە ئەمدى ۋاقت يوق.
ئەي خېرىدار، ئالدىڭ ھەممىنى
بىراق ئىچىڭ تۇرار قۇيقۇرۇق،
سەۋەبى نېمە؟ ئەمدى ۋاقت يوق.
ئەي مۇخىرلا، يازدىڭلار تولۇق
ھادىسىنى مەنىسىز قۇرۇق،

ماھىيەتچۈ؟ ئەمدى ۋاقىت يوق.

ئەي ئىنسانلار، نېمە بۇ زېمىن؟
بۇ پايانسىز ئىبادەتخانا،
بىلىمىدىڭلار ئۇ كىم، بىزلىرى كىم،
ئىستىغپارغا ئەمدى ۋاقىت يوق.

ئەي ئۇلۇغ قاتىل، قورقۇۋاتامسەن؟
ئەي ئۇلۇغ ئۆلۈك، قورقۇۋاتامسەن؟
ئۆلۈش شەكىلى، سەن تىرىك ئېسەن،
تۇرغىن! ساڭا ئەمدى ۋاقىت يوق.

ئەي پەيلاسوپ، چەكتىڭ كۆپ جاپا،
ئىنسانلارغا ئىزدەپ باشپاناھ،
ئۆزۈڭگىچۈ؟ ئەمدى ۋاقىت يوق.

ئەي ئالىملار، قېنى مەرھەمەت
بىلگىنىڭلار شۇنچىلىك پەقەت،
ۋاقىت چەكتۇر، ئەمدى ۋاقىت يوق.
ئەمدى
ۋاقىت
يوق

كېسۋېتىلگەن تاغ تېرەكلىرى

تاغ تېرىكى - تاغ تېرىكى
يېشىل - يېشىل ساينىدە
جاننىڭ چېچىكى،
سوقۇشتىن توختاپ ئىسسىق يۈرىكى
ياتدۇ قاراماغا يېقىپ يۈزىنى
يول بويىدىكى ئالتە تۈپ تېرەك.
كېڭەيمەكتە شەھەر تىنىمىز
سىل كېسەلنىڭ ئۆپكەسىدەك.

يامغۇردا ئېرىۋاتقان مەسچىت تېمى
پانتاقتا جەزىمدار سېرىق چېچەك،
يۈگۈرمەكتە پۇلنىڭ ئەرۋاھى
يېرىم سېلىنغان كىيىم - كېچەك.

كېسىلىپ دەرەخلەر ئاقتى يېشىل قان،
قۇرۇماقتا شەھەر بېپايان.

سېلىنماقتا ئېگىز بىنالار،
ئەڭ ئېگىزى بابىل مۇنارى.

كېسۋېتىلدى ئالتە تۈپ دەرەخ،
ئۆزى بىلگەنچە قىلىدۇ ئادەم،
ئۆزى جىمجىت كۆزىتەر ئالم.

تورتخانىدا

بىز كۆرۈشتۈك ئىككى بېلىقتەك،
 تور ئىچىدە چىرايلىرىمىز.
 دولقۇنلىنىپ تۇرغان شەھەردە
 چوڭقۇرىدىن پەرىشانلىقنىڭ
 ئۆزىمىزنى سۈزدۈك ئۆزىمىز.

سۈت بۇيرۇتتۇك ئىككى قەدەھ سۈت.
 قېتىق بولۇپ ئۈيدى سۈكۈت
 بىز بىر ئالتۇن ئوردىدىن چىقىپ
 كەلگۈچە بۇ تاش سۇلالىگە.

مۇلازىم قىز، ۋاقىت ئىركىنلىك
 يېنىمىزدا ئاققان يېشىل سۈن.

ئۆلۈمىمىز شۇ: ئىككى بېلىقنىڭ
 قۇياش پانتى بالىياتقۇغا
 يوقالماقتا غەرىبتىن مەنە.
 ئازابىنىمۇ سۆيۈك بىز بۇندا
 كاھىنلارچە قىلىپ تەنتەنە.

مىس تەڭگىدەك جەنۇبىنىڭ ھىدى

ئۇرۇلغاندا دىمغىمىزغا

بار قاغىراش بولار بىزگە جەم.

ئېقىپ كىردى قويۇق بىر گۈگۈم

سۈت ئىچىگە ئىچىمىزگە ھەم.

كەڭ دېڭىزغا تور تاشلاپ گويا

ئۆزىمىزنى سۈزدۈق ئۆزىمىز.

تۈگىگەندە سۆزىمىز

تەخسىلەردە ئېشىپ قالغىنى

رېئاللىقنىڭ قۇرۇق سۆڭىكى.

تۇغۇلغان كۈنۈڭ

رەنە ئالسىڭىز، ئالسىڭىز رەنە

ئالسىڭىز، ئالسىڭىز رەنە

تۇغۇلغان كۈنۈڭ
شېرىن مەخپىيەت،
ئانار ئىچىدە.

ساياق - ساياق پىشقان كېچىدە.
زۇمرەت تولغان سۇنىڭ ئاغزىدا.
شەبەق قونغان ئورمانزاردىكى،
ئاھۇلىرىم چۆچۈتكەن
شامالارنىڭ قوڭغۇرىقىدا.

تۇغۇلغان كۈنۈڭ ھاياجانلىق خەت،
ئەھمىيەتسىز ئاددىي كۈنلەردە
ھاياتىمغا يوللار مۇھەببەت.

قار ئۈستىدە يالقۇنلىماقتا
بۇ پاك، يىراق 11 - ئاي.
گۈلگە تولدى نىكاھ باغلىرى
مېۋە بەردۇق، مېۋىمىز بىر ئاي.
قۇتۇقلۇقىم مەن سېنى بۈگۈن
ئۇ بۆشۈكتە پىلىتىمىز تىنماي.
شېئىر ئوقۇپ بەرسەم سەن ئۈچۈن
گۇڭراپ كېتەر خۇشلۇقى سىغماي.

سالام ئاپا دەيدۇ زىنىمى
مەڭزىگە قوش يۇلتۇزدەك تولۇپ.

سالام ئاپا دەيدۇ بارمىقى

بارمىقىڭنى تۇتماقچى بولۇپ.

بوغۇم - بوغۇم كىچىك پۇتلىرى

سالام دەيدۇ ئويناقلاپ تۇرۇپ.

دەل - دەرەخلەر باغچىدا بۈگۈن

كۆيۈۋاتقان قاتار، ئاپئاق شام.

ئۈرۈمچىنىڭ كوچىلىرىدا

ئاي شولىسى قىلماقتا بايرام.

تۇغۇلغان كۈن تورتى ئاپئاق قار

تۇغۇلغان كۈن ناخشىسى - ناخشام.

ئەلئەينىدە زۈمرەت يۇلتۇزلار

زۈمرەت ئۈسسۈل ئوينار بۇ ئاخشام.

خوراز چىلاپ قۇستى سەھەرنى

قۇياش - ئەتىرگۈلۈك مەلىكەم.

ئاپئاق تۇزلار قىلماقتا بايرام

مەۋجۇتلۇقۇڭ تۈرمۈشۈمغا تەم.

تەبرىكلەيمەن سېنى يىراقتىن

قارەك ئېرىپ ئىشقى - يىراقتىن.

كۆر، تېنىمنىڭ دولقۇنلىرىنى

دېڭىز سۆيۈپ تۇرغان قىرغاقتىن.

قۇتلۇق بولسۇن تۇغۇلغان كۈنۈڭ

سۆيۈپ قوياي كۆزلىرىڭنى يۈم.

ھاياجاندا يولۇڭغا قاراپ

كۈتمەكتىمىز مەن بىلەن ئوغلۇم.

سۇخانىدىكى تام رەسىملىرى

تەن ئىچىدە تولۇن ئاي.
 تىلىمات ئارال.
 تاشقا ئايلانغان مەڭگۈ خىلۋەت سۇ.
 مايماق - سايماق سىزىلغان ئايال
 جان بەرمەكتە دولقۇندەك لىۋەن.
 قۇياش تامدا غىزالانماقتا
 تۈمەن يىللىق شەھۋىتى بىلەن.
 تەن سىمۋولنى رەت قىلغان،
 ئىپادىلەش يالقۇنسىمان.

تاشتى قىيان
 يوشۇرۇن ئاڭدىن،
 كىيىملىرىمىز شەھەر شېپىلى
 گۇمران بولغان قۇياش شەھىرىدە
 كېزەر شەيتان قالماي بىر ئىنسان.

ياز
 قۇياشقا قاراپ چۈشكۈزدۈم.
 سۇخانىدا غالجىر رەسىملەر،

زامان سىرى يېپىق تۇرىدۇ
 ئىڭرىماقتا قەدىمكى سۇ.

يۈر، قايتايلى بابىل شەھىرىگە
 بەلكىم باراز مەنزىلىمىز شۇ.

ئېسىلىپ ئولتۇرغانغۇچى

جىمىرلايدۇ جان يۇلتۇزلىرى
ئارغامچىنىڭ ئۈچىدا.

چىدا سۈزۈكلۈككە ئەي ئايال،
قورقۇنچلۇق، قۇرغاق، مۇزدەك،
ئۆلۈم ئەكس ئەيتىدۇ بىزدە.
يالغاچلانغان ئوت مۇئەككىلى،
ئادەم تېرىسى سارغۇچ، ئېگىزدە.

ئەھمىيىتى قالمىدى
ئالداشنىڭ ۋە ئالدىنىشنىڭ،
ئاش ۋاقتىنىڭ، ئىش ۋاقتىنىڭ،
يۇيۇنۇشنىڭ، بېشىم ۋاقتىنىڭ،
ھاجىتى قالمىدى كىيىم كىيىشنىڭ.

ھەممە قاتتىق نەرسە ئۇنىڭغا
ئۈشتۈمۈتۈلا ئايلاندى سۇغا.

ئارغامچىدىن ئاقار بىر ئايال،
ئايلاشتى ئۇنىڭ تۆت پەسلى.

كۆكتىن مۇڭلۇق باقار بىر ئايال
ئارام ئالماق بولغاندا ئېرى
نىقابىنى قىلىپ سەل ئېرى.

ئېسىلىپ تۇرار
يەر بىلەن ئاسمان ئارىسىدا،
پۇتلىرى بىلەن تام ئارىسىدا،
زaman بىلەن zaman ئارىسىدا...
پىرىشتىلەر ماڭماقتا سۆرەپ.

ئۆلۈۋالدى بىر ئايال قوشنام،
قارا گۈلدەك
غەمكىن پۇرىقى
قوشنىلارنى قىلىپ بىئارام.

ئوغلۇمنىڭ ئىسمى

ئوغلۇم ئۇخلاۋاتىدۇ،
بىر ئىسمى ئويغاق
ئانىسىنىڭ قوينىدا،
ئەرەب دېڭىزى بويىدا.
دولقۇنلار كارىۋاتتىن ئېقىپ
تەكلىماكان قۇمى ئىچىگە،
ئىككىمىزنىڭ ئارىلىقىنى
تۇتقۇزىدۇ قات - قات كېچىگە.

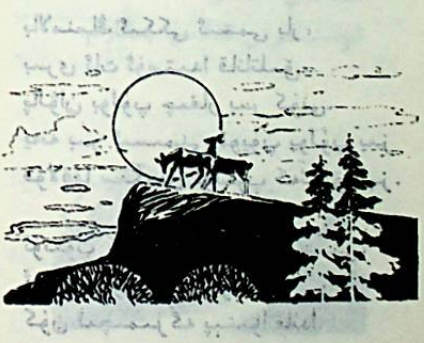
ئوغلۇمنىڭ بىر ئىسمى
بۆشۈكتىن ئويغاندى تەرلەپ،
گىلاستاتورلار مەيدانىنى
ئۇنتۇلدۇرماق بولمىمەن بەزىلەپ.

بالىمنىڭ ئىككى ئىسمى بار،
بىرى ئات ئۈستىدا قاناتلىق،
پالۋان بولۇپ چىقار بىر كۈنى.
يەنە بىر ئىسمىنى قويۇپ بولۇپ بىز
قۇلاققا سىڭمەي ئۇنتۇپ كەتتۇق تېز.

ئۇنتۇپ كەتتۇق نۇرغۇن نەرسىنى،
ئىشقا، ئۆيگە كېتىۋاتقاندا
كۈن ئىچىمىزگە پېتىۋاتقاندا.

تۆمۈر بىلەن كۆز

بالامنىڭ بىر ئىسمى
 قۇياش چىققان چاغدىمۇ غەرب، ئۇلۇغ
 ئۇپراپ، قىسىلىپ، دات رەڭگە كىرىپ.
 شەھەر تومىسى كۈن ئىلاھىنىڭ،
 كۆپىيىش ھەۋىسى تىنىمىز قۇتراپ
 ئادەم ۋە ئەينەككە توشتى تۆت ئەتراپ،
 بىردىنلا غەمىز مەن بالامغا قاراپ.
 مەن ئويغانغاندا
 بالامنىڭ ئىسمى مېنى ئىلىپ ئالدى
 ئۇخلاپ ئىكەنمەن. رەتلىك بولدىم
 پىلانمەن نىمەدەن رەتلىك بولدىم

قاراپ - قاراپ بەنلا تۇرماي . . .

قەشقەردىكى يەر شارى

سۆيىمەن . . .

ئاي نۇرىدا . . .

مىمىت تۇرغان . . .

ئېرىپ كەتكەن . . .

سalam ئۇيغۇر دېگەندە قۇياش . . .

سalam ئۇيغۇر دېگەندە تارىخ . . .

قەشقەر شەھىرى ئوخشار قەسىرگە . . .

ئەسكەر . . .

يۇلتۇزلار پەرۋاز قىلار تاڭ سەھەردە . . .

پەسىللەر پەرۋاز قىلار دەرەخلەردە . . .

بۇ شەھەر پەرۋاز قىلار چۆچەكلەردە . . .

بۇ يەردىكى ئادەملەر . . .

پەرۋاز قىلار يۈرەكلىرىدە . . .

. . .

ئات قوشۇلغان . . .

قىزىل سايىۋەنلىك مەپە . . .

تاڭ سەھەردە ئۆتتى يېنىمدىن . . .

جىرىڭلىتىپ قوڭغۇرئېقىنى . . .

سېۋىتىنى قويۇپ بېشىغا . . .

گىردە سېتىپ يۈرگەن بىر بالا . . .

تاڭ سەھەردە ئۆتتى يېنىمدىن . . .

قۇشلار،

ھارۋا،

سۈمبۈل چاچلىق ئايال،

يەنە بىر ئايال،

كۆز،

ئەتلەس كۆڭلەك،

ساقال،

تاڭ سەھەردە ئۆتتى يېنىمىدىن،

مەن بىر يىلدىن بېشىمىم يەنىمىدىن،

كىشىلەر چاي ئىچىۋاتقان،

مۇڭدۇشمۇۋاتقان،

يۆتلىگەن،

چەينەك جوغىسىنى

پىيالىگە تەڭكۈزۈپ

چاي قۇيغان،

چاي شامىسىنى پۈۋلەۋاتقان،

كىشىلەر بىر - بىرىگە بېقىپ

گەپلەشكەن،

سەنلەشكەن،

قايىناق بىر چايخانا ئالدىدىن ئۆتكەچ،

كىملىكىمنى بىلىندۈرمەستىن

ئوغرىلىقچە كۆيۈپ يۈرمىەن.

كۈچىدىكى ھەممە نەرسىگە

قاراپ - قاراپ يەنىلا تويماي
نۈردەك ئۇنىسىز سۆيۈپ يۈرمىن
سۆيمەن
ئاي نۇرىدا تۇرغان ئاق تېرەكلەرنى،
جىمجىت تۇرغان كۆلەڭگىسىنى،
ئېرىپ كەتكەن كۆلەڭگىسىنى.
سۆيمەن سېنتەبىردە ياغقان يامغۇرنى،
ماي يولدا جىم ياتقان يامغۇرنى،
ئۇنىسىز يىغلاۋاتقان يامغۇرنى.
ئەينەكلەرنىڭ سۇنۇقلىرىغا
نۇر مارجىنى چاچقان يامغۇرنى.
سۆيمەن مەسچىتتىن يانغۇچىلارغا
خۇدانىڭ قوللىرىدىن ئاققان يامغۇرنى.
سۆيمەن ئۇندىكى قارنى، شامالنى
چىملىقلاردا، ئېرىق بويىدا
سازاڭ تېرىپ يۈرگەن باھارتى.
12 - ئايى، 12 ئايى،
چوڭ كوچىنى، خالتا كوچىنى،
تېلەمچىنى، پالچى ئايالى،
تەشتەكلىك، تەشتەكسىز دېرىزىلەرنى،
سېنى ھەم ئۇنى.
سۆيمەن
مىلادىدىن بۇرۇنقى

ۋە كېيىنكى تارىخنى،
سۆيىمەن تارىخنىڭ كەلگۈسىنىمۇ.
بېكەتتە
بايا ماڭا ئەنجۈر ساتقان چال
(ئۇنتۇپ قالغان بولسا كېرەك)
ئەنجۈر ساتتى يەنە بىر نۆۋەت.
بارلىقىنى بىلمەس ئۇ مەندە
ئەنجۈردىنمۇ شېرىن مۇھەببەت.
تونۇشمەن بۇ مۇھەببەت بىلەن
تونۇشلارغا، ناتونۇشلارغا،
كوچىدىكى ئاپتوبۇسلارغا.
ئۇزۇن يوللۇق تېلېفون سىمىدەك
تۇتشارمەن مۇھەببەت بىلەن
قەشقەردىنمۇ يىراق جايلارغا.
لاتۋىيىگە، فرانسىيىگە،
شىمالىي قۇتۇپتىكى گىكىموسلارغا،
ئاق تەنلىكلەر ئارىسىدىكى
يۇلتۇزلۇق كېچىدەك ئۆچمەس نېگىزغا.
ئاتلانتىك ئوكيان بويلىرىدىكى
غارغالتىغا، بېلىقچى قىزغا.
يىراق چىلى ئورمىنىدىكى
يېنىك، جىمجىت ئاي نۇرلىرىغا.
سۇ ئۈستىدە كەچكى شەپەق

قىزىلگۈل بولۇپ ئېچىلىپ قالغان
گۈگۈمدىكى نىل دەرياسىغا.

مەن بۇ كىچىك زېمىندا تۇرۇپ

تارىم دەرياسىنىڭ دولقۇنى بولۇپ

كېتەلەيمەن دېڭىزلارغا قوشۇلۇپ.

مەن

ئالتاي ئورمىنىدىكى بىر يۇلتۇز بولۇپ

بېرەلەيمەن پەلەستىنلىك ئايالغا

مەھبۇبىنىڭ قەبرىسىنى يۈرۈتۈپ.

مەن

بەخت تىلەيمەن ئەيسا تىلىدا

كېرىست كۆتۈرۈپ ئىرۇسالىمغا

كېتىۋاتقان ياش يەھۇدىيغا.

مەن تەكلىماكاننىڭ تومۇز پەسلىدە

سالام بېرىمەن قۇمنىڭ رەڭگىدە،

ياۋروپانىڭ يېشىل رەڭگىگە.

ھاۋا بولۇپ كۈلۈمسىرەيمەن

كەڭ زېمىننىڭ ھەممە يېرىگە.

مەن نۇر چېچىپ تۇرغان بىر چېكىت،

يەر شارىنىڭ خەرىتىسىدە.

قەشقەر

ماڭا ئوخشاش كىچىك بىر شەھەر.

2. ھېتىگاھ بازىرى

ھېتىگاھ بازىرى، ئالامەت بازار،
 ئۇيغۇر ئۇيغۇرغا قىستىلىپ بارار.
 ئاشىقلار گۈل ئالغىلى كېلەر.
 كۆزسىزلەر كۆز ئالغىلى كېلەر.
 سۈكۈتلەر سۆز ئالغىلى كېلەر.
 ئەرلەر جاننى سېتىپ نان ئالىدۇ،
 ئوسما سېتىپ ئالىدۇ ئايال.
 يىگىتلەر يۆلىنىپ رىشاتكىلارغا.
 يات بىر شەھەردە تۇرغانغا ئوخشاش،
 كۆزىتەر ھەممىنى بىپەرۋا، قىمپاش.
 بىر بوۋاق كوچىغا چىقار يالىڭاچ،
 چوڭلار ئۆرە - تۆپە بولۇپ تۇشمۇتۇش

ھېتىلمىغان ناخشا.
 ھېتىگاھ بازىرى ئالامەت بازار،
 ئۇيغۇر ئۇيغۇرغا قىستىلىپ بارار.
 ئاشىقلار گۈل ئالغىلى كېلەر.
 كۆزسىزلەر كۆز ئالغىلى كېلەر.
 سۈكۈتلەر سۆز ئالغىلى كېلەر.
 ئەرلەر جاننى سېتىپ نان ئالىدۇ،
 ئوسما سېتىپ ئالىدۇ ئايال.
 يىگىتلەر يۆلىنىپ رىشاتكىلارغا.
 يات بىر شەھەردە تۇرغانغا ئوخشاش،
 كۆزىتەر ھەممىنى بىپەرۋا، قىمپاش.
 بىر بوۋاق كوچىغا چىقار يالىڭاچ،
 چوڭلار ئۆرە - تۆپە بولۇپ تۇشمۇتۇش

ئۇنىڭغا كىيىدۈرمەك بولار ئۈستىمۇش.
قاراڭغۇ شائىرنىڭ تەسەۋۋۇرىدا
ئادەملەر يۈرىكىدىن كۆرۈنەر قۇياش.
ھېيتگاھ مۇنارى،
ئۇنىسىز دۈپۈلدەۋاتقان
يۈرەككە ئوخشاش.

3 . ساقنامە

بىر توپ ئورۇق پەرىشتىلەردەك
مەغرۇر بىز ھەم،
بىچارە بىز ھەم.
توختماي جىرىڭلار كۆڭۈل تېلېفونى،
ئېھ، ئۇنى ئالغىلى چىقمايدۇ ئادەم...
قات - قات غېرىبلىق
مىڭلىغان سۇپسۈزۈك ئادەملەر ئارا...

ئۇزاتقىن ساقى
تولدۇرۇپ قەدەھكە دەل - دەرەخلەرنى،
يلىغۇرنى، پاتقاقنى، ئاينى.
قەشقەرنىڭ ئاي تۇغقان كوچىلىرىنى،
ئادەملەر مىغىلداپ تۇرغان بېكەتنى
توشقۇزۇپ ئەسەبىي قىزغىنلىقىڭغا
بوراننى قەدەھكە سالغاندەك سېلىپ
ئۇزاتقىن لىپمۇلىق قەدەھنى ماڭا.

ئۇزاتقىن ئەسەبى قىزغىنلىقىڭنى ...
 بىر نۆۋەت ئەپۇ قىل لوگىكا شۇناس،
 بىزنىڭ ساقىمىز
 ئۇزاتسۇن بىر قەدەھ بىمەنە خىيال،
 غالجىرلىق كەم بولدى بىزدە ئېھتىمال.
 ئۇچىرىتىپ قالسا قلا ئۆز - ئۆزىمىزنى،
 يۇمماقچى بولىمىز كۆزىمىزنى.
 ئاجايىپ سۆلتىلىك روھىي كېسەللەر
 ئۈستەلدە، كوچىدا، ئېسىل كىتابتا
 ۋە ياكى ئوقۇمۇشلۇق ئادەملەر ئارا
 خىزىردەك يولۇقۇپ تۇرىدۇ دائىم ...
 قايتىمىمەن تەڭشىلىپ قاۋاقخاندىن،
 ئۆچمەكتە يۇلتۇزلار،
 ياندۇرغان شاملامۇ سەن ماڭا ئاتاپ،
 ئۆچۈشكە باشلىدى ئاستا پىلىلداپ ...
 قۇياش
 قۇياشنىڭ كېسەك قۇيرۇقىدەك
 ئۇچۇپ يۈرەر قاۋاقخاندا ...
 قاۋاقخانا
 كالا كۆزلۈك جۇۋاندەك
 ئەركەكلەرنى قىلار مەھلىيا.
 شارابلارنىڭ خۇشبۇي بەرگىگە،
 قەدەھلەرنىڭ ئوتتەك لېۋىگە،
 يىغلاۋاتقان شامنىڭ كۆزىگە،
 كۆمۈلىدۇ ئەرلەرنىڭ تېنى.

- نە سەۋەبتىن ئىچتىڭ قەلەندەر؟
— بەك ۋاپاسىز چۈنكى ئادەملەر.
— ئىچمەيلىمۇ بۈگۈن،
— نېمىشقا؟
— ئىش ھەققىمنى ئالدىم قولۇمغا.
— سىزچۇ ئەپەندى؟
— كىم ئىچىدۇ ئىچمەي تارىخچى.
— سەنچۇ ھوي بالا،
— چوڭلاردىن سورا...
جان كەيپىلىك، جانان كەيپىلىك،
تۇنىڭ قارا چاچلىرى،
يوتىسىدا يەلپۈنەر ئىللىق.
كوچىدىكى قاراڭغۇلۇقتا
يۇلتۇز قىزىلار تۇرىدۇ كۈلۈپ.
سەن بىلمەيسەن،
ئېتىڭ نېمە، ئۆيۈڭ قايندا،
سەن بارمۇ - يوق مۇشۇ جاھاندا.
ئۇخلىغىنىڭ يادىڭدا پەقەت
بىر كېچىدەك، بىرەر سائەتتەك،
بىر ئەسىردەك، ئىككى ئەسىردەك.
سەن كۆزۈڭنى ئاچقان ۋاقىتتا
كوچىدىكى مۇنار ئۈستىدە
قىيىسق قۇياش تۇرار ساڭگىلاپ...

گىرە سېلىپ ئاق كۆڭۈل يارغا،
 يىغلىۋالغۇڭ كېلىدۇ راسا.
 دوستۇڭنىمۇ، دۇشمىنىڭنىمۇ
 تىللىۋالغۇڭ كېلىدۇ راسا.
 باي بولماقچى بولغان سودىگەر
 ئەنەس ساتماي سېتىش كېرەك مەي.
 توي لەززىتى مەيدە ئەمەسمۇ،
 ئۇسسماڭمۇ ئىچىش كېرەك مەي.
 يول سۇپۇرگۈچى
 مەنسىپىنى قۇتلار مەي بىلەن
 بىر كوچىغا باش بولغان كۈنى.
 كاتتا ئەمەلدار،
 ئەمىلىدىن ئايرىلغان كۈنى
 مەيخاندا يىتتۈرۈپ قويار
 ئۇزۇن يىللىق سالاپىتىنى.
 تەستىقلايدۇ مەستلىكتە سوتچى
 ئۆز ئۆزىنىڭ جازا خېتىنى.
 مەست دوختۇر،
 نېرۋا كېسەل كىرسە ئۇشتۇمىتۇن
 چېكىسىگە سۈركەپ قويار يود.
 يېشىلەمەي ئوغرى مەستلىكتىن
 ئاپتوبوستا دەلدەڭلەپ تۇرۇپ
 يانچۇقلارغا ئۈزىتىدۇ پۈت.
 مەيخانغا كىرسە قەلەندەر

كۆرۈنىدۇ مەيخانا ئىچى
 ئوردىسىدەك ئەڭ سېخىي شاھنىڭ.
 مەست بولغاندا ئاقىل تارىخچى
 يىلنامىلەر مەست بولار بىر - بىر
 تاپالمايدۇ ئۆز تارىخىنى ...
 سەن كېتىسەن مەي ئىچمەس شائىر
 چوڭ شەھەردىن خىلۋەت دالمغا.
 بۇلاق يېنىك شىلدىرلاپ تۇرار،
 كەيىپ بولغۇڭ كەلمەس زادىلا.
 سەن يىغلايسەن، ئوخشار تەبىئەت
 باغرى يۇمشاق ئاق دىل ئانىغا.

شەيتان

قەشقەردىكى قاۋاقخاندا ...

4 . قۇشلار

ۋەتەنسىز قۇشلار
 پەسىللەرگە ۋەتەن دەپ يىغلار.
 سەرسان شامال كۆتۈرۈپ يۈرەر،
 غازىڭنى ئۆز ۋەتىنىنىڭ.
 غەربىلىقتەك
 ئېگىز بىنا.
 قوشنا ئۆيدىكى ئادەم.
 تام.

بىر كۆپۈك چىقىمىلا ئۈستىگە لايلىق
 ئوقۇسالاك يېزىلغان ۋەتەن دېگەن خەت. خەت
 بېرىلن ئاسمىنىدا كۆرسەن ھەر كەچ
 جىمىكى بۇلتۇزدىن ئۇيغۇر كۆزىنى،
 مۇقەددەس بۇۋى مەرىم چىركاۋى
 كۆرۈنەر سەن ئۆسكەن تار كوچىدىكى
 كىچىك بىر مەسچىتتەك ئۇيغۇرۇڭ سالغان.
 ھەج قىلىپ مەككىگە بارساڭ مۇبادا،
 تۇيۇلار يۇرتۇڭدا قالغاندەك خۇدا.
 مۇبادا دوزاختا بولسىمۇ ۋەتەن،
 مەڭگۈ بىر مۇھاجىر جەننەتكىمۇ سەن
 ۋەتەن، ئېھ ۋەتەن،
 چىرايلىقتۇر ھەممە نەرسىسى،
 چىرايلىق ئۇنىڭ قايغۇسىمۇ ھەم.
 گۆھەردۈر، ئالمىدۈر، خوش پۇراق گۈلدۈر،
 ۋەتەن دالىسىدا كۆرگەن توك تېزەك.
 ئەيسادۈر، مۇسادۈر يۇرتۇڭ ئادىمى،
 يات يۇرتتا تۇغقانمۇ تۇيۇلماس دوستتەك.
 ۋەتەندە بىر ناتونۇش بالا
 يۈگۈرۈپ ئۆتكەن بولسا ئالدىڭدىن
 يۈز يىلىمۇ چىقماس يادىڭدىن.
 تىللاپ سالغان بولسا ئىلگىرى
 ئۆز ئېلىڭدە ئۆز تىلىڭدا ئۆز؛
 تاپالمايسەن دۇنيادا ھازىر
 شۇ تىلىدىنمۇ گۈزەلرەك بىر سۆز.
 شېئىرىنى ئوقۇسالاك بەزەن

گېزىتلەردىن پاز يا تاگورنىڭ؛
 تېتىمايدۇ ساڭا ئۇ قىلچە،
 ئۆز يۈرتۇڭدا ئېيتقان قوشاقچە.
 ئۇزاتقاندا ئەزرائىل بىر كۈن
 دەستە تىزىپ ئۆلۈم گۈلىدىن،
 سەن ئۆزۈڭگە توقۇيسەن كېپەن
 ۋەتەندىكى خىياللار بىلەن.
 يات تۇپراققا كۆمۈلگەندە سەن
 كۆمۈلىدۇ قەلبىڭگە ۋەتەن...
 سېغىنغاندا قەشقەرنى
 چەت ئەلدىكى ھەر بىر مۇھاجىرىم
 شۇنداق يازار خەت يازسا ئاخىر.
 5. چەكسىز نۇر
 قەشقەردىكى ئاياللار
 قەشقەردىكى ئەرلەرنىڭ چۈشى.
 تاپىنىڭ نۇر، قاناتلىرىڭ نۇر،
 كۆلەڭگەڭ نۇر، يوبۇرمىقىڭ نۇر،
 ئاۋازىڭ نۇر، خۇش پۇرىقىڭ نۇر.
 بارچە ئەرلەر چەكسىز سوزۇلغان
 قاپقاراڭغۇ تاغ جىلغىسىدۇر.
 قەشقەر گويا ئورمانلىق،
 سەھەر سېنىڭ ئىزىڭ ئەمەسمۇ؟

ئويغا چۆكسەك غىيالىك گۈگۈم،
 تۈن كېچىلەر چېچىك ئەمەسمۇ؟
 ئاڭلىنىدۇ غىلۋەت تېنىڭدىن
 شىلىدىرلىشى بۇلاق سۈيىنىڭ.
 تېنىك مۇنبەت ئېكىنزار گويا
 گۈل ئېچىلغان پۇتلىرىك ئارا.
 سەن بولسەن كىچىك ئالمىلىق،
 سەن گويىكى سۈزۈك مۇزىكا.
 سەن ئەرشتىن چۈشكەن پەرىشتە،
 مەن ئۇيقۇغا كەتكەن ۋاقىتتا.
 سەن گويىكى بىر تال چۆمۈلە،
 مەنىسى يوق خەت يېزىپ يۈرگەن.
 سەن گويىكى نامسىز چىغىر يول،
 ئەرلەر داڭم ئېزىقىپ يۈرگەن.
 ئايال، ئەر ۋە كەچتىكى كارىۋات،
 يېنىك، پىنھان چېلىنغان بەدەن،
 ئۇپرىماس ساز، مەستخۇش مۇزىكا.
 ئېھ، يالىڭاچ نومۇسچان غىيال،
 ئېھ، ئۆزىنى يوقاتقان دۇنيا.
 نەرە تارتقان قىلىچلىق ئەرلەر
 قان ئىچىگە يىقىلار بىر - بىر،
 قۇل بولسىمىز ئاستا بەك ئاستا.
 ئۇ بىر ئايال مۇلايىم قاتىل،

ئەر ئۆلىدۇ نەيرەك بىلەنلا .
 ئايال، ئايال، ئايال،
 ئايال، ئايال، يوللاردا ئايال،
 ئەبەدىلىك نۇرلاردا ئايال.
 بۇ ئالەمنىڭ غەربىلىقىدىن
 قۇتۇلۇشقا تاپالماي ئامال،
 ساڭا موھتاج بولدۇم، ئايال،
 بىر جۈپ گۈزەل ئالتۇن كەشنى مەن
 كۆمۈپ قويدۇم شېئىرلىرىمغا.
 ۋە ئالتۇندىن ياساپ بىر كىشەن
 كۆمۈپ قويدۇم شېئىرلىرىمغا.
 غەربىلىقنىڭ سوغۇق نۇرلىرى
 چاقناتماقتا مېنى خانەمدە.
 ئاھ، جىمجىتلىق،
 سەن بەك ئېغىر قىز،
 مۇزلىغان تېنىڭ.
 رەسىمدىكى ئايال چولپاننىڭ
 كىيىملىرى نېپىز بەك نېپىز.
 توستاتىنلا مىدىرلاپ تامدا
 يېشىۋەتتى ياغىردىقنى،
 ئاندىن، ئاستا - ئاستا...

بىر ئوغۇل بالا،
قوش قولدا سىقىمداپ
ھېچ كىشىدىن قىلماستىن ھايا
ئانىسىنى ئەمەكتە تازا .
چەكسىز ئايال .
يات مەدەنىيەت .
ئىشىكىسىز كوچا .
مۇنچىدىكى قىزنىڭ يوتىسى
نۇر چاپچىدۇ ئەرلەر شەھىرىگە .
سانسىزلىغان ئىزىمىز قالدى ،
تالاي كەچتە ئاشۇ كوچىدا .
بەردىم گۈزەل كۆپ سۈكۈتلەرنى ،
بىرلا سۆزنى بەرمىدىم ئەمما .
ماڭغىنىمدا بىرگە سەن بىلەن ،
يوق تۇيۇلار ياكى سەن يا مەن .
خىيال دەيمەن ئىشەنگۈم كەلمەي
ئىككىمىزدىن بىرسىمىز جەزمەن .
خىياللىرىم سەن ھەققىدىكى
پارە - پارە سۇنغان ئەينەكتۈر .
ئاۋازنىڭ بار ، يوقتۇر ھېچنېمەڭ ،
بار پەقەتلا تالا - تالا نۇر .
كۆزۈڭدە لىق بىر كوزا سۇ بار ،

قېنىپ - قېنىپ ئىچىپ بولۇپلا
 چېقىۋەتكۈم كېلىدۇ دەرھال.
 بار سېنىڭدە نازۇك بىر يۈرەك،
 تەكچىدىكى جانان چىنىدەك.
 سەن مەن ئۈچۈن بىر پارچە شېئىر،
 ئىزدىمەيمەن ئۇنىڭدىن پىكىر،
 بار پەقەتلا تاتلىق ھېسسىيات.

قەشقەردىكى ئاياللار
 ئەرلەر قۇرغان دۆلەتتە ياشار،
 يوق مۇستەقىل پادىشاھلىقى.
 چۈشۈرىدۇ تەختتىن ئۇلار،
 ۋە شاھ قىلار خالىسا سېنى.
 بەرگەن چاغدا ئۇلار ھېسسىيات،
 ئايلىنىدۇ ئەرلەر شائىرغا.
 ئېرىشىدۇ نوبىلغا ھەتتا.
 ئەگەر ئۇلار قىلمىسا ئىنساپ،
 ئايلىنىدۇ ئاقىل ساراڭغا.
 كىردى ئۆيگە ھارغىن مۇئەللىم،
 چايغا ئوخشاش ئىسسىق بىر ئايال
 ئېلىپ كىردى پىيالىدە چاي.
 قايتتى ئۆيگە كاۋاپچى يىگىت،
 ئاغچىسى چىقىپ خۇش چىراي
 قوللىرىغا سۆيىدى ئېگىشىپ.

رومان يازار يازغۇچى ئەختەم،
ئورنىگىنالىنى رەتلەپ خانىمى
كۆچۈرىدۇ ياندا پەم بىلەن.
ھەسرەتلەنسە تارىخچى بوۋاي،
مومىمىمۇ چېكەر بىرگە غەم.

كوچا - كوچا يەنە بىر كوچا،
بىر توپ ئايال چۈشكەن پاراخغا.
— ئاڭلىلىمۇ چىرايلىق قوشنام،
— گۈللۈك، نېپىز قەغەز دەك ئىشتان
— ئەنقەرەدە بوپتىمىش مودا.
— قىزنىڭ قېشى شالاڭمۇ نېمە؟
— باردىلىمۇ ئاخشامقى توپغا.
— چېچەن دېگەن ئاشۇ ئەخمەق خەق،
— تەنگە سىڭگەن نېنىنى يېمەي
— ئۇرۇش قىپتۇ دەيدۇ يېقىندا.
— ئەر چىقماپتۇ سەنئەتچى قىزغا.

...

غەمكىن شائىر يوللايدۇ سالام
پۈتكۈل قەشقەر گۈزەللىرىگە.
ھېيتگاھتا نان تىلەپ يۈرگەن
يۈزى تارىخ مىسكىن مومايغا.
لەڭپۇڭچىغا، ئاشپەز ئايالغا،

ئۆپكە - ھېسىپ ساتقۇچىلارغا.

ئۇيغۇر شىپاخانىسىنىڭ

ئاياللار بۆلۈمىدىكى

ھەر بىر بىمارغا.

يول - يوللاردا كېتىۋاتقان

تۆت پەسىلنىڭ باغچىسى بولمىش

گۈل بەدەنلىك قىز - جۇۋانلارغا.

سالام بېرەر ئوتتۇرا ئاسىيا،

سالام يوللار بىپايان دۇنيا،

قەشقەردىكى قىز - ئاياللارغا.

* * *

مەپە ۋە سەھەر

ئاق قاشقىلىق ئاتنىڭ كۆزىگە

چۆكۈپ كەتتى قۇياشلىق شەھەر.

ئادەم ۋە ئالەم

يارىتىدۇ ئۆز تارىخىنى

ئېقىپ كەتكەن يۇلتۇزغا قەدەر.

يەر شارىنىڭ بىر بۇرجىكىدە

نۇرلانماقتا قەدىمىي قەشقەر.

ئاياللار

ئاياللار

ئاياللار

ئاياللار

دەریا ئاڭسۆڭى

(2000 - 2002)

ئەرەب بىرلەشمە خەلىپىلىكىدە يېزىلدى

مەدھىيە

ئالەم بىنا بولدى
بىر سۆز بىلەن تەڭ،
ئارقىدىن بۇ قەسىر چىراغقا تولدى،
كۈن، ئاي، يۇلتۇزلار چاقناپ رەڭگارەڭ.
سۇ بولسۇن دېۋىدى، سۇ بولدى كەڭ
سۇدىن چىق دېدى، چىقتى سۇدىن يەر.
قىمچقاردى شامالنى، كەل دېدى يەنە
سەكرىشىپ ھايۋانلاۋ قۇشلار قاقتى پەر،
گىياھلار ئۈنۈپ قىلدى تەنتەنە.

ئاندىن پۇۋلىدى بىر سىقىم توپىنى،
ئېچىلدى توپىنىڭ كۆزى،
ئېچىلدى توپىنىڭ ئاغزى،
توپىنىڭ سوقتى يۈرىكى،
ئادەم ئىدى ئۇنىڭ تىلىكى.

مەن ئۇلۇغ مەنزىل
مەن جىق مۆجىزە
مەن مىننەتدار ئېچىلغان چېچەك
كائىنات دىرىخىدىكى نازۇك بىر شاختا.
غايىب بولسىمەن بارلىقتىن ئۇزاق
بۇ قەسىدەم قالغان غۇش پۇراق.

① ئىماراتنىڭ ئىشكى

قانائىتىز ھەممە كىشى،
 ئېچىلدى ھاۋادىن ئىشكى قۇياقتا يەنە
 ئىماراتنىڭ دەۋرۋازىسى. چىنە ئىشكى
 دەسسەدىم پەلەمپەيگە نە ئىشكى ئىشكى
 روھىم قۇرۇغان ھالدا.

كۈتۈۋالدى يۇمران يولۇسىم،
 تاشتىن چىققان ئىسسىق شامالدا.

كېچىنىڭ ئىشكى يوق،
 مۇساپىرغا يوق دالدا.

① ئىسراىل - ئەرەب بىرلەشمە خەلىپىلىكىنىڭ ئەرەبچە قىسقارتىلىپ ئاتىلىشى.

مېنىڭ دادام ئەرۋاھ

مېنىڭ دادام ئەرۋاھ

ئالتە يىل بۇرۇن

بىر ئىشىككە كەتكەنچە كىرىپ،

ئۇكام قارىسا يۈگۈرۈپ بېرىپ

ياتقۇدەك.

ھاۋادا كۆك ئۈزۈملەر پىشىپتۇ،

دادام ئۈزۈم يەيدۇ ئاغزى يوق.

دادام بىلمەيدۇ دۇنيا راست - يالغان

11 يېتىم قالغان ئاچمۇ - توق.

ئانام چېچىنى تارايدۇ،

تۇنىڭ ئەينىكىگە قارايدۇ

چولغا بولغان ئوغۇللار يېنىدا يوق.

مەن سەپەر قىلىدىم باشقا دىيارغا،

دادام سەپەر قىلدى باشقا دۇنياغا.

سېھمانخانا

توپىغا ئايلاندى سانسىز ئادەملەر،
توپلار ئايلانغان سېمونت تامغا.
قوڭۇر توپا كىزدى زۇۋانغا،
ياتاق باھاسىنى ئېيتىش ئۈچۈن.

دوغلاق كۈتكۈچى
ئاچقۇچلارنى شاراقلىتىپ
غايىب بولدى كارىدوردا
توپىغا ئايلىنىپ.
بىز سۇغا ئايلىنىپ
كارىۋاتتىن ساقىپ چۈشتۈق
ياقا يۇرتنىڭ تەنھالىقىغا.

دېڭىز بىلەن ئۇچرىشىش

كۆرۈش ئۈچۈن ئالدىرىدىم

رەشاتكىنىڭ كەينىدىن.

ئۇ گويا باغلاپ قويۇلغان،

تېرىلىرى سويۇلغان،

تۈردۈ مەلىقلاپ.

دېڭىز كۆك.

بەشىنچى ئاي كۆك.

غەمكىنلىك كۆك.

بىراق، ئەركىنلىك قىزىل

خىيالىنىڭ قىرغاقلىرىدا

شەپق بىلەن قىلىدۇ جۇلا.

ئەرەب تەمىنىسى

« دۇنيادا قاغىلارنىڭ ھەممىسى قارا... »

قارا قاغىلارنىڭ ھەممىسى ئايال

كېتىۋاتقان ئاق رەڭ پەقەت ئەر.

ئابابى ① ئىچىدە يۇلتۇزلار ۋە ئاي

قەدىمىي ئادەت، يېپيېڭى شەھەر.

قارا رەڭلەردىن نەمخۇش قىز پۇرار،

ئاق لىباسلاردا ئەر كەكلەر قۇرار

چۆلىدىكى تاشتەك.

كوچىلاردا ئاق بىلەن قارا،

ئۇنىسىز زەرەت ئادەملەر ئارا،

يۆتكەلمەكتە شاھمات ئۇرۇقى...

جەننەت، دوزاخ، چەك ۋە قىيامەت،

يېقىنلاپ قالمىز بارا - بارا

چۈنكى قاغىلارنىڭ ھەممىسى قارا.

① ئايال - مۇسۇلمان ئاياللار كىچىكىدىن قارا پەرىزەتچە.

ياقا يۇرت

كۈندۈزنىڭ

كۆرۈنمەس تېغى ئاستىدا،

ۋىزىلىدىغان يېغى ئاستىدا،

كۆيۈۋاتقان يات يەرلەر ۋە مەن.

تىكەنلەشكەن ھەر قەدىمىدىن

كۆزلىرىمگە كۆرۈنەر ۋەتەن.

ئانا تىلىم

چۈشتى يەرگە

ئاغزىمدىن نۇردەك،

قالدى زۇلمەت ئىچىدە دىلىم.

ئوقۇش ئېسىل شىراز مۇشۇكى

ئۆيىنىڭ مەرمەر بۇلۇڭىدا ئۇ

تۇرار ھەيۋەت پاخىپىيىپ تۈكى

ئىماراتتا — ئېگىز بىر چۆلدە

ھەسەنشېرىك ئارىسىدا مەن

ئانا يەرنىڭ يارىسىدا مەن.

تۇفى...! بەرىكەت ياغقان شەھەرلەر

كۆزلىرىمگە كۆرۈنەر ۋەتەن.

تەرىپى لىقاي

نېمىدېگەن كۆڭۈلسىز دېڭىز
 قاشالانغان، بۇلغانغان، چۆككەن.
 دولقۇنلار چۈش گۈگۈم ئىچىدە
 كۆزلىرىمگە كۆرۈنەر ۋەتەن.

كۆيۈپ ئۆچكەن
 خورما دەرىخى،
 قاراڭغۇدا بەك تونۇش ماڭا

ھارارەتلىك ھايات دەرىخى.
 ئىشىكىنى ئاچتىم دېڭىزنىڭ
 قۇرۇمىدى تەرلىرىم تېخى.

ئەرەب قولتۇقى

شۇنچە ئۈسۈز

ئەرەب دېڭىزى،

ئاللىككىمىلەر ئايلانغان تاشقا.

بەلكىم سۇدۇر ئايالنىڭ ئىزى...

باشلىدىم قانچىن ئاشقا،

چىققاندا قاشقا

لەيلەپ قالدى روھىم يىلتىزى.

دېڭىز ئۈندەر ئويغاق ياشاشقا،

ئادەملەردىن ئىشتىكىنىم باشقا،

دولقۇنلاردىن تىڭشايىمەن قۇرئان.

ئۇلۇغ سەن،

يېگانىسەن،

(يوق مەندە گۇمان).

قىرغىقىمنى بۇزۇپ بىر كۈنى

قۇيۇلىمەن ساڭا ئەي سۇبھان!

كۆك دېڭىزنىڭ گۈمبىزىدە ئاي،

شامال خەلقى ئىبادەتتە

مەن ئۆزۈمگە چۆككەن ھالەتتە.

ئەنە شۇنداق جايلاردا

ئادەم پاناھسىز

خورما دەرەخلىرىنىڭ قاقشال چۈش پەيتىدە.
 پىشتاقلاردا، دۈكانلاردا، دېڭىزنىڭ ئىچ كىيىمى يېنىدا
 قولىدا دۈربۇن، مۇبالىغا قىلغۇچى ئەينەك
 رېئاللىقنى زەڭگەر خىيالىدەك.

چىقىرىدۇ بېلىقلار پۇۋلەپ مۇ ئۈستىگە يالقۇن ۋە شامال،
 سۆزلىيدۇ دېڭىز كۆك رەڭدە، دولقۇنلاپ تۇرغان مۇھەببەتنى،
 شەھىرىنىڭ ئۈچەي - باغرى چۇۋۇلغان، ئەينەكلەرگە سېلىنغان
 ھەم يوپيورۇق قىلىنغان.

قاچاندىن بېرى بېلىقداندا بىز ۋە ئىنتېرنېت تورىدا دېڭىز؟

كۈندۈز دېگەن مۇشۇنداقمىدۇ؟

تېرىسى سويۇلغان ئادەم مىخلاپ قويۇلغان ئىش ئۈستىلىگە.

جەننەت دېگەن مۇشۇنداقمىدۇ؟

تىقما - تىقما كىشىلەر ئارا يەنە يالغۇز ئادەم ۋە ھاۋا.

ھويلا تېمىدا قىزىل چېچەكلەر چاقىنار يولدا روباش، لېچەكلەر
 پاتمىچۇق چىقىرىپ نەم تىلىنى يالار ئوتتەك چۈشتىن كېيىننى.

ئىنساننىڭ ئىنسانلىقىنى كۆرگەن

كونا كىشىلەرنىڭ يېزىقىدا

پەقەت شۇنداقلا

ھېكەللەرگە ئاق كەپتەر قونغان، ئېغىر تۇيغۇ بىزگە ھۆكۈمران
چىملىقلاردا كۈيلەيدۇ فونتان، قانداق ئۇنتۇش مۇمكىن دەردلەرنى.

ئەنە شۇنداق جايلاردا

قۇمدەك قىزىق ئايلاردا

كۈتمەكتىمەن تېلېفون ياردىن،

يامغۇردىن،

تەقىردىن.

ئىككى بېلىقنىڭ ئارىسىدا

ئەينەكتەك سەھەر،

سۇنماقتا سۇدا

دېڭىز بىر شەھەر.

گەپ قىلىدۇ بېلىق بېلىققا

تېلېفوندا، سۈكۈتتە، دولقۇندا.

سېغىنىشنى سېزەرەمۇ دېڭىز،

قاتقاندا شامال

كۆپكۆك خىيال ئۈستىدە.

ئىككى بېلىق ئارىسىدا

سۇسىز كۈنلەر..

بېلىق سۆيدى بېلىقنى

شەھەر بىلەن چۆل ئارىسىدا.

ئۆلۈم بىزنىڭ سۆيىمىز،

ئۆلۈم بىزنىڭ مەرۋايىتىمىز،

ئۆلۈم بىزنىڭ باشقا ئېتىمىز.

ئىككى بېلىق ئارىسىدا

ئىككى ئىسىم كۆيمەكتە

قىزىلگۈلدەك.

ئىرانغا ئۇچۇش

كونا كىتابلارنىڭ ۋارىقىدا
سارغايغان
ئۇپرىغان
ئاي چىققان ئىران.
يوقتۇر ئىمكان
بارماسلىققا.

دېڭىز بىلەن كۆك ئارىسىدا
چۈش كۆرمەكتە ئىككى رەت ئىنسان.
چىشلەمەكتە پەستە شوخ دېڭىز
گىرۋىكىنى يەرنىڭ نانسىمان.

بىراق قۇم دېڭىزى تەكلىماكان
بىراق يىپەكلەرنىڭ ئەسلىمىسىدە،
بىراق دەردلەردىن يۈرىكىم زىدە.
مانا بۇ ئىران
ئايرودروم سىرتىدا،

گۈللەر ھال رەڭ توختىغان يەردە
قۇرئان بىلەن ئادەملەرنىڭ ئارىسىدا.
ئۇخلاۋاتقان فىردەۋىس
تۇيماي قالدى كەلگەننى مېھمان،
كۆرۈشۈشكە بولمىدى ئىمكان.

تۇرۇپ بىر ھازا
قايتتىم ئۆزۈمگە
ئىراندىن.

ئۆلگەن تۆگە

ياتىدۇ تېنى
 قاچماقتا جېنى
 تېز سۈرئەتلىك يول بىلەن
 رول ئارىسىدا.
 تەشۋىشلەرگە تولغان بىر ئەسىر،
 قارا قۇيۇندەك كېلەر ماشىنا.
 چۆل كىرىدۇ شەھەرلەرگە
 چۆل چىقىدۇ شەھەرلەردىن،
 يوللاردا تۆگە.

ماشىنا ئەينىكى سۈندى جاراڭلاپ
 قانغا بويالدى تۆگىنىڭ بېشى،
 رېزىنكىدەك تىتىلدى تېرە.
 يوللار نەزىر - چىراغ سۈپىسى
 ئادىل ئوقۇپ ئۆتتى مەرسىيە.

ئۇيغۇر كوچىغا چىققاندا

بازارنىڭ رەڭگى ئۆزگىرىدۇ،
يات ئادەم ياتنى ئۆز بىلىدۇ،
كوچا ئەمەس سامانيولى بۇ
تىرىكنى قىچقار سالك ئۆلۈك كېلىدۇ.
دۈشمىنىم بەزدى، غېرىبىلىق ئەزدى،
قولۇڭنى بەر، ئەي ياقا يۇرتلۇق.
يوقتىن كەلگەن يوققا قايتارمىز،
يوقتىنمىز بولىدۇ قۇتلۇق.
ئۇيغۇر بولۇپ چىقتىم چەت ئەلگە
ئۆتتى گويا بىر كۈندە يۈز يىل.
كەچۈرمەيمەن دوستۇم قىيامەتكىچە
دۈشمىنىم رەنجىتكەن بولسام ئەپۇ قىل.

ئالت يايلى ئۆچتى سارغۇچ بەتلەردىن
باتۇرلۇق كۆچتى قىلىچلىق ئەردىن.
ئۆلگەن كۆرەلمەس ئۆلتۈرگۈچىنى
نامەردلەر مەردلەردىن ئالار ئۆچىنى.

روھىمىزدا تاج خوراز تاجىدەك
يېڭىلدۇق بۈگۈنكى دۇنيا مېكىياندۇر.

ئىللىق قىزىق بۇغۇر

ئەسرلەر بويىغا يەتتى بىر - بىرلەپ
 لېكىن ھەي قىزلار قېرىماس ئۇيغۇر.

ئۇيغۇر كۈچىغا چىققاندا مەغرۇر
 دەرەخلەردە مۇك، ئۆيلەردە قەبرە.
 قاتقان يەرلەردە قۇترايدۇ شەھۋەت
 قاقشال سۈكۈتلەر گوياكى نەرە.

ئۇيغۇر بولۇپ كۈچىغا چىقتىم
 غەمزىسى يات، ھۆل، قىزىق بازار.
 ئۇيغۇر بولغۇم كەلدى مىڭ قېتىم
 مۇھەببەتتىم بۇلدۇقلاپ ئاقار.

قىزىق قىزىق بۇغۇر
 قىزىق قىزىق بۇغۇر

غېرىب خىيالىنى سۈرۈۋالسۇن

دەرەخ ئاستىدا سۈرىمەن خىيال
ئوڭدا يېتىپ كۆپكۆك، تىپتىنچ.

تومۇزغىنىڭ قانتىدا بىر غېرىچ
ئۈچ يۇلتۇزنىڭ بېشى پارقىرار،
ئۈچىنچىسى چۈشكەن چېكەمدىن.

كۈن چىقىشقا ئات سالدى خاقان
ياۋ كالىسى ئۈزۈلدى تەندىن.

قايتقىنىمدا ئەزىز ۋەتەندىن
تۇتاق بولدۇم مۇزدەك ئىسمىنى،
يىراقلىدى كۆك دېڭىز مەندىن
كۆك ئۈزۈمى تۆكۈلگەن ھالدا.

بۇزغۇن ئاپئاق قىزلارغا دالدا،
يۇيۇندۇ خورما دەرىخى
سۈزۈك لېكىن ئىسمىق شامالدا.

تەرلەپ كەتتىم
شېئىر يېزىش تەس،
قەھۋە ئىچىش تەس،
ئەركىن بولۇش تەس.

پەنجىرىدە تۇغدى ئاي،
ئۇ ئەرەبىنىڭ ئېيى بەس.

ياندىكى ئادەم

بىنلارنىڭ كەينىدە بوران
 ئىخچار،
 ئاقار،
 باقار ناتونۇش.
 غەربىلىق قۇش
 قوندى مۈرەمگە
 چۈشۈۋاتسام تاكسىدىن.
 ئەتراپىمدا ئەتىر ھىدى.
 تىلسىز بوران ئايالىمدى؟
 ئوربۇلغان يۈزلىرىنى.
 ئۇ كىم؟ تارتماقتا چىلىم،
 سۇ كۈلەر كۈمۈش جامدا،
 ئۈستىخانسىز، چىشىسىز، جانسىز...
 ... تۈتتۈم قۇمنى
 ئاش - نان ئەمەس يۈتتۈم قۇمنى،
 شامال چېچەكلىرى چۈشكەن يەردە.
 چۈشكەن يەردە سەن بىلەن مەن

بىمىقىچ نىستىنىڭ
كۆتۈرۈۋېتىش قانچىلىك

ئىلغار شائىلىدىن كىيىنكى ۋاقىتى
بىخەتەر نىستىنىڭ قانچىلىك

ئوينار ۋەتەن،

ئويلار ۋەتەن،

ئويلار سارغۇچ مېنىڭ ئويلىرىم.

بېلىق ئالغۇچ

بېلىق چىشلەپ چىقتى دېڭىزدىن.

قىزدەك ئىسسىق نازۇك بىر كېچە

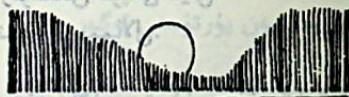
قۇچاقلدى ساھىلىنى تېزدىن.

غۇرۇشلۇق بىر ئىشقا ئىشلىتىش

قەلبىم بىرەر ئىشقا ئىشلىتىش

بىر ئىشقا ئىشلىتىش

بىر ئىشقا ئىشلىتىش

جەننەتتىن چىقىپ

ماي يول بويىدا كۆردۈمەن كۈزنى
چېچىكىدە ھال رەڭ جىمجىتلىق.
پىكاپ ئوقتەك ئۆتەر يېنىدىن
بەلكىم كىمدۇر تويغان جېنىدىن،
ھايات بولسا قېنىق كۆك رەڭدە.

ئاستا كۈزدە ئالدىراش ھەممە
ھەمدە شەھەر قاقاس تېخىمۇ.

گەزەن ئاۋازى
ئۇيقۇسىدىن ئويغاتتى
ئەخلەتتە ياتقان مۈشۈكنى.

مۈشۈك ئۆلگەندىن كېيىن
كارىۋاتتىن قوبتى ئايال
يەنىلا ئاچ بىمالال.

شەيتان ماڭار يوق غۇر - غۇر شامال.

چىمەنلىكتە ئۇخلايدۇ ئايال،
ئادەم ئاتا ئازغان شۇ كۈندە
شوخ بۇلاقتەك ئېچىپ كۆزۈمنى
زەيتۇن تۈۋىدە كۆردۈم ئۆزۈمنى.

گۆھەر پۇرۇش ئەخمەد ھەمداننىڭ ناماز شامىدىن كېيىنكى ۋاقتى

زۇمرەت كۆزلۈك ئۈزۈك بىلەن باشلاندى.

بۇ ۋاقت

قۇش بىلەن سۇلتاننىڭ ۋاقتى

خۇشال - خۇرام شىكاردىن يانغان.

سايەمنى كۆرۈپ ئىشىكىگە باقتى

بۇ شېئىردىكى ئەخمەد ھەمدان.

ئۇ شۇنچە باي مەمدان

خروستال چىراغلارنىڭ ئاستىدا

قانات بېرەر ئەرەب قۇملىرى

ئېقىپ كېلەر نېفىت بىلەن زەر.

ئۇ نېمە دەر باشقا قۇملۇقنى

تەكلىماكان قاققىنىدا پەر،

سورساممەن يۇرتۇمنى ئەگەر.

ئەگەر « مىڭ بىر كېچە » دە بولسام

دېڭىز قاراقچىسى ۋە بوراندىن كېيىن

چىقىپ قالدىم يات بىر شەھەرگە.

بۇ ناماز شام مەزگىلى ئىدى،

شامالدا خورمىلىق باغلارنىڭ ھىدى

بۇ ئىككى خىل ئۆسۈملۈك ئىكەنلىكىنى بىلىش كىرەك.
 بۇ ئۆسۈملۈك ئىكەنلىكىنى بىلىش كىرەك.

رەستىدە چىراغلار پورەك - پورەك.

ئاق كىيىملەر مەسچىتكە ماڭغان

قارا لباسلار قارا يالقۇندەك.

كۆردىكى ئەخمەد ھەمدان

غەم - غۇسسەگە چۆمگەن بىر غەرب

ئەينەك ئىشىكتىن كەلدى كىرىپ...

جاۋاھىر بازىرىدىن قايتتىم ھېرىپ

بۇ شېئىرىمغا يۇلتۇز كۆپ چېكىت.

نۇرىيۇنىدا كىچىككە قاراش
تەننىڭ نەمى

گۈل. قۇيۇن

ئىككى تال گۈل ئۈزۈلۈپ
ئايلانماقتا سۆسۈن رەڭ،
سېھىرلىنىگەن تەن.

قۇيۇن

ئوينايدۇ قۇيۇن
تەلۋىلەرچە بېرىلىپ.
دەل - دەرەخلەر ئاچماقتا قۇيۇن
ئاچماقلىرى بوش - بوش كېرىلىپ.
نېرىدا ئاپتاپ
شېرىن - شېرىن...
نېرىدا ئاپتاپ ۋەتەننىڭ
ئۈزگەرمەكتە رەڭگىم ياپراقتەك
ھاياتنىڭ قارا قۇيۇنىدا.

ئىشنىمەن مۆجىزىگە ئەڭ.

بىر كۈنى چۈشتە
ئۈزۈلۈپ ئىككى گۈل تەڭ
سېھىرلىنىدى سۆسۈن رەڭ.

ئوممان خورسى

شاھانە تاج بېشىدا
ئۇ سەھەرنىڭ قېشىدا
چوقۇماقتا ئاق يۇلتۇزلۇق كېچىنى.

باسار غەپلەت
شەھەر ئىچىنى
ئەتگەنكى يول سۇپۇرگۈچى
كۆرۈپ بىر تال ئايال چېچىنى،
يامرسا شەھۋەت
باسار غەپلەت شەھەر ئىچىنى.

ھېچكىم بىلمەس بابىل قەيرەدە،
قانچە ئۆيلۈك تۇتۇننىڭ سانى،
گۇناھ قىلغان قانچىسى زادى.

ئاللا ساقلار پاختىدا ئوتنى
چوغنى كۈلگە كۆمۈپ نىھايەت.
چوغدەك قىزلار قارا ھىجاپتا
بەلكىم شۇڭا يىراق قىيامەت.

ياغرىماقتا بامداتقا ئەزان،
ئۇخلىمىدىم پۈتۈن بىر كېچە،
ئۇخلىمىدى قەدىمىي ئوممان.

دۇربۇندا كېچىگە قاراش

يوق يىراق جاي،
يوق يىراق دېڭىز،
سۇ بىلەن ئىز
تەندە، كوچىدا،
ھەممە چىراي يېقىنلا چىراي،
يېقىنلىدى دەرەخلەر تېز - تېز،
تېز - تېز ياشاپ بولدۇم بىر كۈندۈز.
ئادەملەر غۇۋا... ..

قىلىمەن دۇئا،
بۇنىڭدىنمۇ سۈزۈك ھالەت يوق.
قارايمەن دۇربۇندا يېنىمدا تۇرۇپ
بۇنىڭدىنمۇ يېقىن كېچە يوق.
كوچىنىڭ بېلىقسىمان ئاغزىدا ئاي،
شەھەر ئادەملەرگە لىق تولغان ساي.

سۆگەتگۈلىنى تونۇدۇم

ئېچىلىپتۇ ئاپتاپتا،
تونۇش، قىزغىن
ھېرىش يەڭگىل غېرىبىلىقتىن...

شەھەرلەرنى بېسىپ ياۋ بىردىن
ئېسىپ قويار سارغۇچ باشلارنى
سېپىل ئۈستىگە.

يات تۇپراقتا، يات كوچىدا مەن
گويا باشسىز مېڭىپ يۈرگەن تەن.
ئۆتمۈش كىشىگە ھازىردەك يېقىن،
سۆگەتگۈلىنىلا تونۇدۇم لېكىن.

ئادەملەر ناتونۇش، ئاللا تونۇش
ئاڭلىغىنىم قۇرگاننىڭ تىلى،
بايقىغىنىم ئالەمدىكى بىر.

مەن مەن ئەمەس ياشىغانىمىزى
ھەر كۈنۈم ۋە ھەر بىر نەرسەم سىر.

تونۇدۇم سۆگەتگۈلىنى
ئېچىلىپتۇ يول بويىدا
يولسىز بىر.

دېڭىز تۈزلۈك تىلى بىلەن
يالماقتا يات شەھەرنى،
سۆڭەكتەك ئاپئاق سەھەرنى.

تارىخ

ئوردا خارابىسى.
 سېپىل ئۈستىدە قەدىمكى ئاپتاپ،
 شامال ۋالىلىدىغان قىلىچ بىسى.
 قىزغۇچ يۈزىدە ماڭار چۈمۈلە
 ئايلىنىپ تاش - تۇپراققا خاقان.
 كۈندۈز كۈندۈزنىڭ ئۈستىدە
 قەتلىئام غۇۋا كۆرۈنمەيدۇ قان.
 خارابىدە ياشايمن يالغۇز،
 يىللار يەلپۈنەر ئات يايلىدەك ئۈز
 تىللار ئاجىز ئىپادىلەشكە.

كەچتە،
 ئۇخلاپ قالدىم بىر بەستە،
 يۈزلىرىمدە نۇرغۇن چۈمۈلە.

چۈشتىكى دېڭىز

چۈش

چۈشمەكتە ئېقىپ،

كۈننىڭ شارقىراتمىسىدىن،

بىنالارنىڭ دېرىزىسىدىن،

خورما يوپۇرمىقىدىن،

دېڭىزغا.

بۇ پەيت دېڭىزدىكى، شامال ھەم بېلىقنىڭ پەيتى

ئوينايدىغان پۇۋلەپ سۇنىڭ كۆك يالقۇنىنى.

بۇ چاغ ئىمپېرىيىنىڭ كۆك قوشۇنى ئۆزكەشلىپ

ھەيۋە كۆرسىتىدىغان چاغ بويىۋىندۇرۇلغان يەرلەرگە.

بۇ، ئەتىراپتا قوشۇنى چۈش پۇراق دۈكۈنىنى تاقايدىغان چاغ.

بۇ، دېڭىزغا ئېچىلغان بىر ئىشىك ئالدىدا مەن ئۈن - تىنىمىز

مۇنغا چۆككەن چاغ.

بۇ، ھايات بىلەن ماماتنىڭ سۈدىكى ئىزى ۋالىلىدىغان دەققە

شەۋىتىم تۆگە ئولتۇرۇپ نەزىر قىلىنغان شەھەرلەردەك

بۈيۈك تۇيغۇدا.

سالامىتىم مۇشۇكىتىمۇ بىچارە، يولۋاسلىرىم تېخى

ئۇيغۇدا.

كۆڭلۈڭنى بۇزما، ئەي سەدەپتەك تارتىۋېلىنغۇچى،

دېڭىزدىن تىرەن مەنىلەرنى ھېس قىلغۇچى.

مەرۋايىت سۈزۈۋالدىم، ۋاقىتنىڭ سۈپسۈزۈك ئاستىغا قولۇمنى
تمىپ.

ئۆزۈمنى تۈزۈۋالدىم، كويغاق دولقۇنلاردىن ئەزاننى ئاڭلاپ.

قوندى سۇغا قاناتلىق خانىش،

مەن بېپايان ئەينەك ئوردىدا.

چىقتىم، بۇ ھەقىقىي چىقىش ئەمەس،

قايتتىم، بۇ ھەقىقىي قايتىش ئەمەس.

دېڭىز بىلەن مەن

شىلىدىرلار گۈگۈم، پىلىدىرلار گۈگۈم،

دېڭىز بويىدا.

شاۋقۇنلار يېڭى، دولقۇنلار يېڭى

غەم باستى مېنى دېڭىز بويىدا.

سالاھىيىتىمنى پۈۋلەيدۇ شامال،

ۋاقىت ئۈزەر جىم چېچەكلىرىمنى.

ياساپ قۇملاردىن ئالتۇنرەڭ ئوردا

كۆمدۈم ساھىلغا قەدىم سىرىمنى.

ئات ئاق يايىلىق دولقۇننىڭ ئېتى،

قان ئىچىدە چاپماقتا، كۈن پاتماقتا.

مانا بۇ دېڭىزنىڭ شانۇ - شەۋكىتى،

مانا بۇ ئەسلىمە قالغان ئۇپۇقتا.

ئاھ، دېڭىز خەلقى چوڭقۇر ۋە قۇرغاق.

سۇ ئاستىدا مەن ئاغزىمدا يالقۇن،

بۇ مېنىڭ جېنىم، بۇ ئانا تىلىم.

ھەي كۆك دېڭىز، مېنى ئاناڭ تۇغقانمۇ؟

ئەي بەختىيار قىز، سەن دېڭىزدىن چىققانمۇ؟

ئۈچتى بىر كەپتەر دېڭىز رەڭگىدە،

دومىلاپ چۈشتى،

بىر قىزىل شېنەم ئۇپۇق بەرگىدە.

خۇشال ئۆتكەن بىر كۈن

ۋەتەن غېمى چاقنار روھەكتە
بۈگۈن سېنىڭ تۇغۇلغان كۈنۈڭ
يېڭى بىر ئوت كۆيەر يۈرەكتە
بۈگۈن سېنىڭ تۇغۇلغان كۈنۈڭ.

ھەسەل ھەرىسى چاقنىتىپ قانات
گۈلدىن - گۈلگە ئېيتار خۇش خەۋەر؛
مۇشۇ يولدىن كەلمەكچى خانىش
بۈگۈن بىزگە سوۋغات شىرتە بەر.
ئۇ تۇغۇلغان ئەتىرگۈللەر دەك
ئۇ ماڭغاندا ئىپار پۇرار يەر.

كىچىك شامال بويىغا يېتىپ
ئېسىۋالار كۈمۈش قوڭغۇراق.
قۇياش كۈيلەر كۆزنى چاقنىتىپ
يول - يوللاردىن كۆز ئاچار بۇلاق.

تۇغۇلغان كۈنۈڭ
پۇۋلىيدۇ مامكىلارنى
ھايات بېغىمدا.

تۇغۇلغان كۈنۈڭ
يېشىل رەڭدە سەن ئامراق
شام ئۈستىدە ئويىنايدۇ قىزىل

قارا تۈندە ئويلايدۇ ئايئاق. **الشافىئى**

تۇغۇلغان كۈنۈڭ

جىمىرلايدۇ كېچىدە
ئالتۇن ساندۇق ئىچىدە.

تۇغۇلغان كۈنۈڭ

يۈرىكىمنىڭ ئېچىپ قېتىنى
ئوقار ئوتلۇق سۆيگۈ خېتىنى.
مەن سېنى دەپ كەلدىم دىلبىرىم
مۇساپىرىمەن سەنسىز ھاياتتا.
چۈمۈللىرى سەن كەلگۈچە تا
ھەر ھەپتىدە قۇرۇق كارىۋاتتا
كۆرپىمىزنى ماڭار يول قىلىپ.

تالا مېنى كەتكۈزەر ھالدىن
تىلى غېرىپ، ئېسىمىقى غېرىپ.
بۇ جايلار تاتلىقتۇر بالدىن
ھەر كۆرۈشسەك قۇچاقلار كىرىپ.

تۇغۇلغان كۈنۈڭ

يات بىر شەھەردە
فونتانلارنىڭ يېنىدا
مۇھەببەتتىم تۇرىدۇ ئوخچۇپ.
قېنىم ئاقار ئوتنىڭ قېنىدا،
قاراشلىرىڭ مەڭگۈ ئۆچمەس ئوت،
بۇ مىنۇتلار مەڭگۈلۈك مىنۇت.

كۈنلەرنىڭ ئەينىكىدە
بىر توپ ئادىل كىردى دۇكانغا

يېنىپ چىققان بىر دۈر بۇيانغا،
سۈزۈك نىقاب تىرەپ - تىرەپلەر.
ئىينەك شەھەر
چاقىر ئىرەپلەر،

قۇملۇق قاراپ ياتار نېرىدا
بوز قۇيرۇقى بىنا يېنىدا.
قۇم بالىسىمەن

قۇمدەك كەلەم تەكلىماكاندىن،
كۈنلەر ئۆتمەكتە قىزىل تۆگىدەك
سۆزلەر ئەرەبچە ئىسسىق ھىرپىدىن.

باشلىرىمىز سېپىل ئۈستىدە، ئاي قىپقىزىل دەريا سۈيىدە
دەل ئاشۇ كۈندە.

بۇ شەھەر كۈتۈۋالدى ياقا يۇرتلۇقنى
غۇنچىدەك لۇلەر يۇمۇلغان، گۈلدەك سەھنىپىلەر ئېچىلغان چاغدا.

بۇ شەھەر كۈتۈۋالدى ياقا يۇرتلۇقنى
گۈگۈمىنىڭ ئىچكىرىسىدە، مەسچىت گۈمبەزلىرى شولا تاشلىغان

شەرىزاد ھېكايىسىنى باشلىغان.

چۆمبەلدىكى كۆز

بۇ شەھەر كۈتۈۋالدى ياقا يۇرتلۇقنى
ئادەم ئاتا ئەگىشىپ ھاۋا ئانىغا بىقارار كېتىۋاتقان چاغدا،
باغدا مېۋىلىرى چاقناپ تۇرغان تۈن، تەن دەرىخىدە جىمىرىلغان ئاق
يۇلتۇزلار.

تېلىۋىزورنى ئاچتىم يېرىم كېچىدە، يا رەببىم، مەيدانلاردا شەيتان
ئۇسۇلى چاچ ۋە تېرىسى كىيىمىمىدۇ قىزلارنىڭ؟
يا رەببىم، شۇنداقمىدى قىلمىش - ئەتمىشى ھەددىدىن ئاشقان بىل
بىلىقلارنىڭ؟
شۇنداقمىدى قاتتىق ئاۋازدىن ھالاک بولغان گۇمراھلارنىڭ چىرايى؟
ھەمدە توپان كېلىش ئالدىدا كۆتۈرۈلگەن قەۋمنىڭ ئايى؟
ئادخۇدا ساقلىيالمىپتۇق بۈيۈك سىرىڭنى بەرھەق قايتۇرۇۋەت تۇپراققا بىزنى...

كۈندۈز

ھەر ئەينەكتە مىڭ بىر يۈز،
قاچماقتا پۇل قوغلار ئادەملەر،
قۇرۇقلۇقتا، سۇدا، ھاۋادا.
بۇ تاش شەھەر سىنىدى مېنى،
پەرق يوقكەن ئىنسانلار ئارا.
زېمىن بەرگەن سالاھىيىتىمنى سەجە،
نەگە بارسام پېشانەم يارا.
يەنە ئىسسىق
دوسلايدۇ ئېرىپ بېشىمغا.

ئاخىرى يوق سېمونتلاردا
يۈزگىنىدە دەسەپ پېشىمغا،
قىزغىن ئېچىپ قاناتلىرىنى
تونۇش بىر قۇش كەلدى قېشىمغا.

پاختەك!
كىشىنىڭ يۈرتىدا پاختەك
قونار سىملارغا شاخ يوقتەك،
قونار ھەم مەن قۇرۇق شاختەك.
سەندەك سايراي دېسەم پاختەك
يۈرىكىم ھېچ ئەمەس ساقىتەك.

ئۈچتى پاختەك پۇررىدە، نەچچە يۈز يىل ئۆتتى غۇررىدە.
باشلىرىمىز سېپىل ئۈستىدە ئاي قىپقىزىل دەرياسۈيىدە دەل ئاشۇ كۈندە.

چىقىم ئالتۇن بازىرىدىن
رەڭگارەڭ چىراغلار ئارا
قانتى زۇۋال بارا - بارا.
ھىيىمپ ئاپئاق پىكاپىنى
قۇملۇقتىكى داچىسىغا
كىرىپ كەتتى ئەرەب بالا.

قۇم شامىلى ئىسسىق، قارا... قۇرغاق دەريا ئاغىسىغا

بىر كۈندە بەش قېتىم ئۇخلاش

ئۇخلىدىم،
كارىۋات قانغا بويالغاندا

كۈن نۇرىنىڭ قىلچىلىرىدا،
بېقىنىمدا ياتقىنى ۋەتەن.

ئۇخلىدىم،
بۇزغۇنلارنىڭ ئارىسىدا

سۇ پەرىسى كۈمۈش بەدەن.
ئۇخلىدىم،

ئوغلۇمنىڭ بىر يېشىل چۈشىدە
خورما يوپۇرمىقى ئۈستىدە
شاماللاردىن چۆچۈپ ئويغىنىپ.

ئۇخلىدىم،
كۈنلەرنىڭ يارىسىدا

قۇم بىلەن گۈل ئارىسىدا
يىلاندىك تولغىنىپ.

ئويغاندىم،
باشقا جايدا باشقا ئەسىردە،

ۋالىلىدىغان مەرمەر قەسىردە
خاقانلاردەك ئۇيقۇغا قېنىپ.

ئوغلۇمغا مەدھىيە

كۆزلىرىمگە كۆرۈنىدىك بالام
ئايغا باقسام، قۇياشقا باقسام،
دۇئا قىلىدىم تۇرغان يېرىمدە.
ئۆمىلەپ كېلىسەن يۇلتۇزلاردىن
يۈگۈرسەن كۈندۈزلىرىمدە.

ئايغىغىڭ چىقتى ئايغىر ئاتتەك
تىلىڭ چىقتى تىلىسىماتتەك،
شاھسىز كۈنلەردە ئۆيسىمىزگە
پەيدا بولدۇڭ رىۋايەتتەك.
پوق - سۈيۈكۈڭ ئىپار - ئەنبەر
بىز كەينىڭدە بىر توپ نەۋكەر.

قوللىمىزدا قاچا - قوشۇق
تاماق يەيسەن قېچىپ يۈرۈپ،
سۈت ئىچمىشك ئاسلانلاردەك
كۈلدۈرسەن قاپاق تۈرۈپ .
ماڭسا تامدا ھەسەن - شېرىك
مىجىقلايسەن تۇتۇپ تىرىك.
قورقۇپ ئەينەك، لوڭقا، سائەت
مۆكۈۋالار چاقمىسۇن دەپ.

داستىخاندىن قاچار مەزە
ئىمران كېلىپ چاچمىسۇن دەپ.
كىم ئۇلارغا سالىسۇن قۇلاق،
بالام ئوماق، بالام ئوماق.

ئاسمانلاردىن چۈشەر ئۇيقۇك
پەرىشتىلەر بىلەن ئاستا.
گۈل قېتىمىدىن چىقار ئۇيقۇك
قىيام بولۇپ شېرىن، ئاستا.
چۈش قۇشلىرى چۇرۇقلىسا
كىرىپكىلىرىك سايە تاشلاپ
ئورمانلارنى كېلەر باشلاپ.

بوتلىقىم، ئالتۇن بالام
چۈشەنمەيسەن ھېچنېمىنى،
مۇڭغا چۆكۈپ تۇرۇپ قالسام.
چىقماي ئوينا بۇ ئۆي ئورداك،
سورمىغىن نەدە داداك.
بەختىڭ پۈتۈن بولغاي سېنىڭ
بېشىڭغا تاج قونغاي سېنىڭ.
ئۆيىمىزگە
پەيدا بولدۇڭ رىۋايەتتەك،
تىلىڭ چىقتى تىلىسمانتەك،
مېڭىپ كەتتىڭ ئايغىر ئاتتەك،
يېشىل - يېشىل چۆچەكلەرگە.

سەنئەتكار

سەنئەتكار

قۇرئاندا ئىسمى چىقىپ
قۇملۇقتا يۈرگەن ئۆزى.
تۆت كوچىدا كۈندۈزى
ئىككى تۈگە، ئۈچ بوتىلاق
بىر - بىرىدىن كۆرۈندى ئوماق.
گۈللۈككە كىرىپ قاپتۇ دەپتىمەن،
ئاستا مېڭىپ يېقىن كەپتىمەن.
ئۇلار ماڭا لام - جىم دەيمىدى،
پەرىشتىنى كۈتمەكتە ئىدى
كېچە - كۈندۈز مىدىرلىماستىن.
ھەيكەلتىراش كۆرۈنمەس ئۆزى
تىرىك ئەسەر يارىتىپ تاشتىن.
پارلاق ئەسەر كائىنات يۈزى،
بۈيۈك سەنئەتكار
كۆرۈنمەس ئۆزى.

توختاش

توختىدى خوراز تاجى قۇياشتا،
قەبىلە باشلىقى مۇڭغا چۆككەن.
ئاخىرقى دەرەخلەر بىر سەپ شۇ تاپتا
شەھەرنى ياپپىشىل كېسىپ ئۆتكەن.
مەغلۇپ بولغانلار ئۈمىد ئىچىدە
ھېچنەمە يوق غالىبلار كۆتكەن.
كەسىرلەر قان،
توختىدى چىڭگىزخان
ئاخىرەت شەھىرىگە بېسىپ كىرىپ.
چۈشتىن كېيىنمۇ تۈگىدى ئېرىپ،
مەنە ئىزدەيمىز بازارغا بېرىپ
يا تۇتۇقسىز ئىشلارنى قىلىپ.
پۇۋلەيدۇ شامال ئاستا - ئاستا
ئېچىلغان گۈللەرنىڭ شېرىن چۈشىنى،
قاقشال زېمىننىڭ ئۆتمۈشىنى،
قاقشال كىشىلەرنىڭ يېشىل كۈچىنى.
توختىدىم شۇ يەردە
قىزغۇچ گۈگۈمدە ماشىنا بىلەن،
شەھەرنىڭ تېرىسىگە سۈركىلىپ
توختىدى كۈندۈز قارامتۇل، تىرەن.
تېلىمىزنى ئۇقمايدۇ كېچە
مۇڭدشارمىز گەمدى كىم بىلەن؟

بىر كەپتەر ئۇچتى

پىشىمىدىن كېيىن
دەرەخلەر كەتكەن،
مەيداندىكى بىر توپ كۆك كەپتەر
قەپەستىكى سۇسىمان بەدىن.

ئۇچتى

سايە دەرەخكە،

ئادەم شەھۋەتكە.

چۈشتى

بىر تال داننى چىشلەپ ئاغزىدا،

دۇنيا يىراق توپان ئاستىدا.

ھەقىقىي سېھىر

تۇن ئالۋاستىسىغا سانجىدى نەيزە
تاك تەڭرىسى يەنە بىر قېتىم
ئوغۇزخان قارلىق تاغدىن سورىدى
قېنى مېنىڭ ئاق ئېتىم.
ئىشىك ئالدى قۇم پىرامىدا
مانا بۇ بالىلىق رىۋايىتىم.

كۈنلەر ئۆتتى
ئاقسىغان پېتىم،
كومپيۇتېر ئالدىغا كېلىپ
قارىدىم بۈگۈن بارمۇ - يوق خېتىم.
ئېكراندا دولقۇنلۇق دېڭىز
گەپلەشمەكتە ئادەم بىلەن كىت.
مۇنبەرمۇ يا نەزىر سۇپىسى؟
پېرىخونمۇ يا پىرىزىدېنت؟
بىراق توكيودا كۆرۈنەر لوندون،
بىراق كۈندۈز كېچىدىن پىنھان،
ئەينەك قەبىلە، جىمجىت قەتلىئام
كوچىلار ئاۋات كۆرۈنمەيدۇ قان.
تەنھا قۇملۇق ئىلگىرىلەر پۈتسىز
يۈرىكىم سۇ يۇرتۇمغا باقسام.

توك سىملىرى ئۆمۈچۈك ئارال

ئېلېكتىر بىر دەھشەتلىك دىۋە.

كۆتۈرۈلەر ئاسمان - بەلكى ئوت

كۆيمەس ئېكران، كۆيمەس ھېچنېمە.

ئالدىمىزدا قۇشتەك بىمالال

كىيىمنى سالىدۇ ئايال

ياكى سانسىز باشقا مەنزىرە...

سېھىرلەنگەن بىر دەۋر،

ئۆي ئىچىدە قىلىمىز نىدا

ئۆي ئىچىدە قۇم پىرامىدا.

ئەلئەيىنىدىن دۈبەي شەھىرىگە

كۈنلەر كۈنلەرگە يەملىشىپ
ماشىنا ماشىنىغا ئەگىشىپ
دېڭىز بىلەن ئۇچراشتۇق يەنە.

خوتۇنۇم شېئىر يازدى ھاۋاغا
ئاۋازى يالقۇن، سۈزۈك ئەينەكتە.

قۇلىقىم ئۇنى ئوقۇپ بەرمەكتە
تالاغا،

ماي يولغا،

دۈبەي شەھىرىگە.

سايدىن سوزۇلغان سۇس قارا يىپ

قايتا - قايتا كېتەر كىرىپ

كۆك دېڭىزنىڭ بەرگىگە.

... ھاياتلىق.

سۈپسۈزۈك

مارجانتاشلارنىڭ كۆپۈكلىرىدە

پارقىرىغان تاش ئەمەس بېلىق.

سۆڭەكلىك پاشا

قورقماق بولسا ياكى قورقماق بولسا
چىقتى ئىزان
ئۈستىدە ئاي،
تېنىمنىڭ قاراڭغۇ كۈچلىرى
شەھۋەت قاراڭغۇ ئۈستىدە ئاي.
چار بازارچى قايتىدۇ ھارغىن،
پۇل ئېغىر تاش، تاش ئۈستىدە ئاي.

بۇ كۈنلەرگە قىلدىم تەۋەككۈل،
بۇ تۈنلەردە يارىمنىڭ چېچى،
يۇمشاق غەمگە تولدى ئۆي ئىچى
ۋىڭىلدايدۇ سۆڭەكلىك پاشا
چاقسا - چاقسۇن ئادىل، چىڭ ياشا!

ئۇ

ئۈستۈمدە ئۇ تۇرىدۇ قاراپ
 تۇتتۇم
 تامنىڭ
 قولىنى
 ئىسسىقلىقى زەپتۇن تۇۋىدە
 غەملەر بىلەن ياپراق ئارىلاش.
 تاپالمىدۇق روھنىڭ يولىنى
 بىز ھەر كۈنى ئەنسىز، ئالدىراش.
 ئېسىمىزدىن چىقار بەزىدە
 سەجدە قىلىش، غەيىبقا قاراش.
 كۆزىتەر خۇدا
 گۈل سايىمىدا
 ھاشا چۈمۈك
 مەنۇتلاردىن ئىزدەپ رىزقىنى
 ماڭغان ئۇزاق چۈشتىن كېيىنگە...
 نۇرغۇن ئىشلار قالدى كېيىنگە
 توختىماقتۇ، ماڭساق شاپاشلاپ.
 ئۇپرايمىز،
 قېرىيمىز،
 قۇرىيمىز،
 دۇنيا بىر تۈپ بۇيا تۇۋىدە
 ئۇ ئۇن - تىنىسىز تۇرار كۆز تاشلاپ.

بېلىق تىلى

قۇرغاق يوللارنى بېسىپ ئۆتتۇق
تېنىمىزدە،

ئۆرلىدۇق، يورىدۇق، چۆكتۇق
يىپەك يولىدىكى سۇلالىدەك.

قاسرىقىمىزنى تۆكتۇق

يەرگە، كارىۋاتقا.

سۇ مەزگىلىدە كۆچتۇق

مىنىپ ھالسىرىغان ئاتقا.

ئەسىرلەردىن ئۈزۈپ ئۆتتۇق

غەربىلىق ئايلاندى مارچانتاشقا.

زامان شىرى ئەسنەيدۇ،

خان خەلقىنى ئەسلەيدۇ

قوڭۇر تۇپراقتا.

شارقىرىغان مۇنچىنىڭ سۈيى

غەربىلىقنى تەسۋىرلەر چوڭقۇر.

ياقا يۇرتنىڭ كېچىسىدە بىز،

جىمجىت چاقنىغان ئىككى ئۇيغۇر.

ۋەتەن ئىسمى سۇدىكى قۇياش،

پىلىتىڭلايمىز بېلىققا ئوخشاش.

تالادا مۈشۈكلەر

مىياۋلايدۇ
ئاۋازى قۇم ياغقاندا،
ئاۋازى ھۆللەنگەندە،
يىرتىلغاندا،
قوغلاپ بىرسى، قېچىپ بىرسى
ئەخلەتلىكتىن چىقتى يۈگرەپ.
كېڭەيمەكتە تۈن پەردىسى
تېمىپ شەھۋەت...
توشۇپ شەھۋەت...
ماشىنىنىڭ ئاستىدا
غالجىرلاشقان ئىككى مۈشۈك
تېپىرلىشار كۈچلۈك - كۈچلۈك.
قىزغۇچ چاچلار سېرىق چاچلار
شەھۋەت تولغان روجەك پەردىسى.
ئۆلۈم
زۈلمەتلەردىن قاراپ تۇرار
يوقتۇر بۇندا تۇپار كىشى.

ئەتىر يوللىرى

ئىشك ئالدى ئەتىر ھىدى،
ئۆتۈپ كەتكەن كىم بولغىدى؟
قۇرغاق دەسسەپ پەلەمپەيدىن.

قىزلار قارا ھىچاپ ئىچىدە،
بۇندا ئەرلەر ياشار كېچىدە،
ئەتىر ھىدى يۇلتۇزلار يا جىن.

قاقشال دەسسەپ ھۆل ھەۋەسلەرگە
يانار چىراغلار كەچتە بىر - بىردىن
تولۇپ شەھەرگە،
بۇ كېچە ئەمەس.

بۇ كېچە ئەمەس، ئەي بۈيۈك ئىنسان،
زۇلمەت كۈنى ئىنسانىيەتنىڭ
تەن ئۇيۇقىدا.

بېلىق بازىرى

توڭلىتىلغان بوز بېلىق.

تىرىك بېلىق.

قاسراقلرى چاقىنغان بېلىق.

كۆزى ئوچۇق، ئاغزى ئاي بېلىق.

سېمىز بېلىق،

قىز بېلىق،

پىلتىڭلاپ، چايقىلىپ، ناز قىلىپ

بازارغا سالار ئىز بېلىق.

ھەي ئادەملەر بىز بېلىق،

ئاد، خۇدا بىز قانداق سودا؟

مەن ۋە خوتۇن

يارىتىلدىم،
يارىتىلدى ئايالىم
مېڭىپ يۈردۈك چىمەنلىك باغدا.

شامال سېھىرلەنگەن چاغدا
ئىشقىم ئېتىزغا چاچتىم ئۈرۈك
ئۈنۈپ چىقتى بىر بالا بۇدرۈك.

ماڭدى خوتۇن
ئەرەب تىلىدا.
ئۈپۈققىچە كەلدىم ئەگىشىپ
نۇر يىلىدا.

ئوقۇيدۇ خوتۇن
جامئەدە ئاقۇشتەك قارا.
بۇ ئۈزۈلمەس قەدىم دىئالوگ
ئاللا بىلەن بەندىلەر ئارا.
مەن ئوقۇيمەن ئوت ئىچىدە
سۈنى،

ئۆزۈمنى،

بۇ شەھەرنىڭ روھىنى.

ھەپتىلەردىن چۈشىدۇ خوتۇن

چۈشكەندەك تولۇن ئايدىن.

شادلىنىمىز جەننەتتىكىدەك

يارلىمىن قايتا لايدىن.

لېكىن

ئۈستىمىزدە ھامان قارا تاش

كۆرسەتمەيمىز لىغىرلىسا ياش.

يارىتىلدىم،

يارىتىلدى ئايالىم

كۆرمەكتىمىز چۈش ئىرەمباغدا

كۆيمەكتىمىز چۆلدە، قۇم - تاغدا.

تەبۇزەبى ①

تاپتوبوس توختىدى

توختىدى دېگىز،

توختىدى بىنلار ئېگىز — ئېگىز،

گۈل، دەرەخلەر ماشماقتا تېخى.

ئۆلۈم مېنى ئىزدەيدۇ

مەن ساياھەتچى

نېمە كېرىكى ئېغىر يۈكلەرنىڭ؟

ئېغىر بېشىم، كىرىپكە يېشىم

نېمە دېگەن خۇشال فونتانلار

نېمە دېگەن ئەركىن ئادەملەر

نېمە دېگەن كۆك ئاسمانلار.

ئەينەك ساراي كۆككە تاقاشقان،

مەرمەر پەشتاققا گۈللەر ياماشقان،

چىراغلارنىڭ بىر كېچە تالاشقان،

ئەقلىم ھەيران، كۆزۈم قاماشقان.

ئۆتۈپ بىر ئايلانمىدىن

سۇ ئىچىۋاتقان تاش بوتىلاق يېنىدىن

كىرىپ قالدىم تاش دەۋرىگە.

① تەبۇزەبى: ئەرەب بىرلىشىمى خەلىپىلىكىنىڭ پايتەختى.

چۈمبەلدىكى كۆز

مېنى تاشتىن ئىزدەڭلار
 مېنى ياشتىن ئىزدەڭلار
 مەن ئاياغدا باشتىن ئىزدەڭلار.

قۇياش بۇ شەھەرگە ئالتۇنلىرىنى چاچماقتا،
 خوتۇنلار دېرىزىلەردىن تاڭ پەردىسىنى ئاچماقتا.
 بىر كۈنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆيىدە خوتۇنى ئائىشە
 رەزىيەللاھۇ ئەنھا بىلەن ئولتۇراتتى. ئۆيىگە بىر ئەما
 كىرىپ كەلدى. ئائىشە خېنىم يۈزىنى ياپماي ئولتۇردى.
 ۋەردى. ئۇ كىشى چىقىپ كەتكەندىن كېيىن پەيغەمبەر
 ئەلەيھىسسالام خوتۇنغا كايىدى.

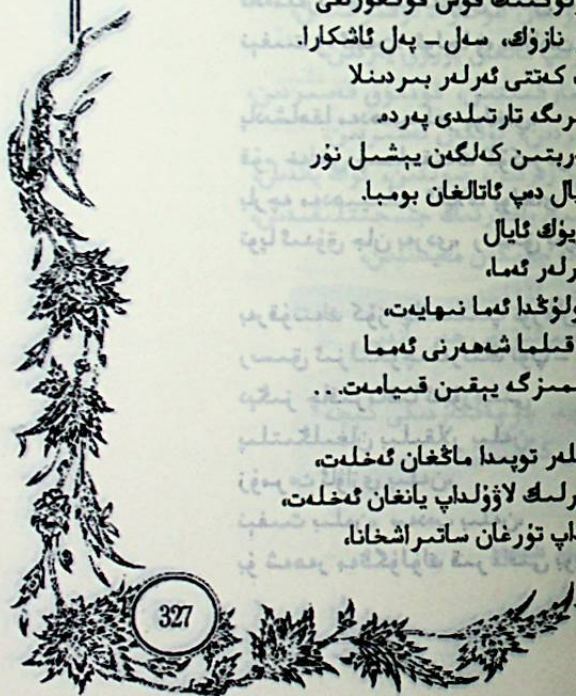
— ئەي مەزلۇم، نېمىشقا يۈزۈڭنى ياپمايسەن؟
 — ئۇ كىشى ئەما تۇرسا.
 — بىراق سەن ئەما ئەمەس - تە...

ئەي يورۇق شەھەر، مەن ئەمالار ئارىسىدا، بىراق سەن ئەما
 ئەمەس.

مەن گاس، بىراق سەن چۈشسەنلەيسەن غەيپ ئاۋازنى،
 مەن پېقىر، لېكىن پېقىرلىقىم ۋاقىت ئالدىدا.
 ۋاقىتنى ياراتقۇچى ئايان قىلدى كارامىتىنى: باشلىنىش
 ياكى ئاخىرلىنىش، رىسقىغا ئېرىشكۈچى ياكى مەسكەن
 قۇملۇق ياكى پايتەخت شەيتان ياكى پەرىشتە
 ئادەم ياكى تۇپراق، پەقەت ۋاقىت ئالدىدا.

چىڭقى چۈش
 ئاغزىدا ئوت كوچىنىڭ
 نەزەر كىشىلەر چاينالماقتا

چىشىمىز، ئاستا...
 كۆرۈنمەيدۇ سۇنىڭ ئىزى
 نەلەردىن ئەرەب قىزى؟
 ماڭدى ئايال
 توساتتىن ماڭدى بىر ئايال
 رەستىلەرنى سېھىرلىگۈچى،
 چېچەكلەرنى ئېچىلدۈرگۈچى،
 تۇيغۇلارنى پاك قىلغۇچى.
 خۇددى تۆشەكتە كېتىۋاتقاندا
 كۆڭلەكنى ئۆزى يىرتىۋاتقاندا
 شوخ جىرىڭلاپ كۈمۈش تېنىدە
 مەڭگۈلۈكنىڭ قوش قوڭغۇرتقى
 ئېگىز نازۇك، سەل - پەل ئاشكارا.
 قۇرۇپ كەتتى ئەرلەر بىردىنلا
 كۆزلىرىگە تارتىلدى پەردە،
 ئەي غەرىبتىن كەلگەن يېشىل نۇر
 ئەي ئايال دەپ ئاتالغان بومبا.
 ئەي بۈيۈك ئايال
 بىز ئەرلەر ئەمما،
 بىز قولۇڭدا ئەمما نىھايەت،
 ھالاک قىلما شەھەرنى ئەمما
 ھەممىمىزگە يېقىن قىيامەت...
 كىشىلەر توپىدا ماڭغان ئەخلەت،
 سېھىرلىك لاۋۇلداپ يانغان ئەخلەت،
 ۋالىلداپ تۇرغان ساتىراشخانا.

مەرمەر سۈكۈتتە مەسچىت ئىچى،
بايراقلار لەپىلدىگەن ئەلچىخانا.
ئادەم ئاتىنىڭ بالىلىرى
توپلانماقتا تەرەپ - تەرەپتىن
ھىندى، پارس، ئۇيغۇر، ئەرەبتىن.
بۇددىست، خرىستىئان، بىدئەت، مۇسۇلمان
كومپيۇتېر، ئېتىقاد، ئەركىنلىك، گۇمان
ئۆزئارا كۈلۈمسىرە سۈرمەي زۇۋان.
پادىشاھ تەبەسسۇم قىلدى، خەلق كۈلمەكتە...
شاھزادە شىكارغا ماڭدى، قارچۇغىنىڭ قاناتلىرى
ئادەملەرنىڭ ئاللىقانلىرى بىلەن تەڭ ئېچىلىپ.
نېفىت ۋە ئامەت، ئولجا ۋە ساۋادەت.
پادىشاھقا مەدھىيىلەر بولغاي،
قۇم خەلقى چىملىقتەك كۆكەردى.
بارچە مەدھىيىلەر ئاللاغا بولغاي
توپا ئىدۇق جان بەردى، رىسقى بەردى.
بەرقۇتتەك كۆز چاقىنىتىپ تۇرغان دېڭىز،
رىسقى ئىزلىگۈچىلەرنىڭ توپ - توپ يەلگىنى.
دېڭىز چاقىرماقتا ئەبۇزەبىنى
پىلتىڭلىغان بېلىقلار بىلەن،
زۇمرەت ئاۋازى بىلەن،
نېفىت بىلەن، سەدەپ بىلەن،
بۇ شەھەر مەڭگۈلۈك قىرغاقنى بويلاپ

ماڭدى كۈلۈمسىرىپ ئەدەپ بىلەن
ياش بايۋەچچىدەك.

مەن سۇلغۇن چېچەك
ۋاقتىنىڭ قولىدىكى...
يۈزۈمگە مۇزدەك كېچە ئۇرۇلدى،
ھەمدان كوچىسىدا كېتىۋاتقاندا.
ئىزدىنىم ئۆزۈمنى گۈل دۈكىنىدىن
سەررەپلاردىن،

كاقتىرىدا ئەگرىكىن - ئازادە
قەھۋە ئوتلاۋاتقان ئادەملەردىن
مەن بۇرۇلغان گۈللۈك دوقمۇشتىن،
مەن ئېزىپ قالغان يورۇق يەردىن،
سۇپىر ماركىتىدىن، قۇملۇق قەسىردىن،
بۇ ئەسىردىن، ئۆتكەن ئەسىردىن،
قۇمىدىن، زەردىن، سولدىن، ئوڭ ياندىن،
خورمىلىق باغلارنىڭ جىمجىتلىقىدىن،
تەنتەنىگە چۈمگەن مەيداندىن،
تاپالمىدىم ئۆزۈمنى
تاپالمىدىم ئىزدەپ ھەر ياندىن.

ئاھ كېچە، چۆچەكلەردىكى كېچە
ئەبۇ زەبى كېچىسى.

① كاتتىرىدا قەۋمىلانا، تاشقىدا.

مەيىن شامالدا تەقدىر كېمىسى
 دېڭىز قاراقچىسى بولمىغان
 خەلىپىنىڭ كېچىسى.
 ئەبۇزەبى ئۇخلاپ قالدى،
 دېڭىز بويىدا
 چىلاپ سۇغا مەر - مەر پۈتتى،
 تىڭشاپ دولقۇننىڭ مۇناجىتىنى،
 قويۇپ بېرىپ يۇلتۇز ئېتىنى
 جىمىرلىغان كوچىلارغا.

ئەبۇزەبى

مېڭە بوشلۇقىمدا ئېھراملار ئارا
 تۇرىدۇ دېڭىزنىڭ تومىسى كەبى.

ياشلىق

غەملەر ئۈنتۈلىدۇ
قۇياش كۆيدۈرگەندە،
نەم دەۋرلەرگە چوڭقۇرلايمىز،
شەھۋەت سېمونتتەك پارقىراپ.

ۋارقىراپ توختىدى ئىككى تۈپ خورما
پەسىلنىڭ ئاخىرىغا.

ئەسىرنىڭ ئاخىرىغا كەلدۇق، چىقتۇق
ئالتۇن غازاڭلار چىرايمىمىزدا.

بىر قىزدا توختىدى كۆز،
تۇرمۇشنى شۇنداق باشلىدۇق،
بېلىقتەك يۇمشاق ياشدۇق.
ۋەتەننى ئېغىر ۋەتەننى
تاشلىدۇق ئۇ گويا قاسراق.

ياقا يۇرتتا مامكېلىرى ئۇچماقتا
تېنىمىزنىڭ،
بالام ئۇنى بولىدۇ تۇتماق.

سورىما مەندىن كۈنلىرىڭ قانداق،
سانجاق - سانجاق خورما يوپۇرمىقى
نەيزىلەر ئارىسىدا غەرب ئادەم.

مەدنىكارلار

بابۇر شاھ
ئاق پىلغا مىنىپ
كەتتى،
كەلمەسكە.

ھىندىلار كەلدى بۇ يەرگە
ھىندىستانغا تاشلاپ ئىسمىنى.
مەدنىكارلار چۆمۈلۈپ تەرگە
پىژ - پىژ ئىسسىقتا ئىزدەر رىزقىنى.

بازارنىڭ ئاچقۇچى قوللىرىدا
ئەينەكنى سۈرتەر، گۆشنى چانار،
غەللىدە پۇل، پۇللارنى سانار.
قولدا تەسۋى، قوڭدا پىكپىك
ئەرەب بايۋەچچە داچىغا ماڭار.
خۇدانىڭ رەھىمىتى ياغقان زېمىن.

تاپىنىدا گۈل تۆگىنىڭ،
قىزىل قۇم ئايلانما يېشىل قۇمغا.
تۇتقان كېسەك ئايلىنىدۇ ئالتۇنغا،
تۇتقان توپا ئايلىنىدۇ ئادەمگە،
چۈنكى ئۇ قول
ئاللاننىڭ قولى.

يېشىل رەڭلىك ئۇيغۇر شائىرى

يېشىل رەڭلىك ئۇيغۇر شائىرى

لەيلەپ يۈردى زېمىن يۈزىدە.

قاقشال بولدى، ئۈچتى، سارغايىدى

بىراق ئۈچقۇن چاقنار كۆزىدە.

ئۆز ئېلىنى كۆردى چۈشىدە

زۇمرەت باغلار، قۇمتاغلار، نېفىت.

شېئىر يازدى غەم - غۇسسەدە

ھىلال ئاي پەش، يۇلتۇز كۆپ چېكىت.

رەببىنى ئۆز كىشى يۇرتىدا،

كىشى جۈپ كۆز كىشى يۇرتىدا.

ئۇ رەببىنىڭ ئۆيگە كىرىپ

تىغشىدى سۆز كىشى يۇرتىدا.

يېشىل رەڭلىك ئۇيغۇر شائىرى

ئۆز - ئۆزىنى قويدى يۇتتۇرۇپ.

سەرسان بولۇپ زېمىن ئۈستىدە

بىر بويمىنى يۈرەر كۆتۈرۈپ

شەھەر چېتىدە بىر كىشى ياغاچ ھەرىدەمەكتە

كۆرمىدىم ئۇ كىشىنى، كۆرگىنىم، ئاڭلىغىنىم، سەزگىنىم ئاۋاز،
ياغاچ بىلەن ھەرىدىن چىققان.

خان يېغىلىقتا يەرگە يىقىلغان، ئەكىس سادا چىقىرىپ، قانغا بويال
خان دەريا سۈيىدە قەدىمكى رىتىم.

ئىمپېرىيە بۇرغىسى ياڭرىغاندا ھەر قېتىم تايانچىمىز شەھەرلەردىكى
قىيا - قىيا.

ۋاقىتتا مومىيالارنىڭ پۇرىقى، قاراڭغۇ كۆكتە ئەمالارنىڭ يېزىقى،
ئەي كېچە خەلقى، ئوقۇمىسىلەر تۇرسا جىمىرلاپ.

ئادەتتىكى كۈنلەردە ئۆي قۇشىدىن ئۆزگە نەرسە ئەمەس بىز، ئۆي-
مىزنىڭ تېمىدا خىشقا ئايلانغانلارنىڭ مۇڭلۇق ئاۋازى.

لەرزان چېلىنماقتا يىللارنىڭ سازى.

مەن بىر خوراز، چېلاپ تۇرغان شەھۋىتىم ھەر دەققە مەندىن نارازى.
ئىشىكىنى ئاچتىم مۇنچىنىڭ، سۇنىڭ ئۇيات يېرى ئىسسىق ھەم ھۆل

مەن ھەقىقەتەن ھۈرپەيگەن خوراز.

ئىشىكىنى ئاچتىم دەۋرلەرنىڭ، روھىمدا ھۇۋۇلدىغان چۆل. مەن ھە
قىقتەن شۈمبەيگەن شىگىر.

سۆز ئاۋاز بىلەن تۇيغۇنىڭ مەھسۇلاتى.

ياغاچ كېپىكى ياغاچ بىلەن ھەرىنىڭ ھاسىلاتى.

باشقا بىر ياغاچچى

شەھەرلەرنىڭ ئۈستىدە

ھەرىدىدۇ ۋاقىتنى تىنماي.

ئادەم ئاتىنىڭ ئىككى بالىسى

قولدا تۈز كۆتۈرۈپ
كىرىپ كەتتى بىر ئادەم
ئۇدۈلىكى ئىشىككە.
كىرىپ كەتتى بىر تۈپ سىدە،
كىرىپ كەتتى ئۆمۈچۈك،
كىرىپ كەتتى كۆزى بار سايە،
ئۇدۈلىكى ئىشىككە.
ئۇ مېنىڭ قوشنام.
بىز ياشايمىز تۈز سىز دۇنيادا.

ھەممىمىزنىڭ ئۆيى، ئۆيى باشقا
ھەممىمىزنىڭ قۇياشى، خۇداسى بىر.
ھەممىمىز بار بۇ شەھەر ئوخشايدۇ تاشقا
ھەممىمىز باشقىلارغا قۇلۇپلانغان سىر.

ئاڭلايدۇ ئايغىمىنىڭ تاراقلىشىنى،
ئاڭلايمەن ئاچقۇچنىڭ شاراقلىشىنى،
ئاڭلايمىز تالانىڭ يېزى - قىشىنى،

قوشنام بىلەن مەن
ئادەم ئاتىنىڭ ئىككى بالىسى
مەغرىب بىلەن مەشرىق ئارىسى.

ئىككى كەپتەر ۋە ئۈچىنچى

ئىككى كەپتەر كۆك،

ئەركىنلىكنىڭ رەڭگى

پېشايۋاندا.

ئىككى كەپتەر بۇقۇلدايدۇ،

چۈشەنەرەن تىلىنى بەلكىم

سەنمۇ مەندەك غېرىب بولغاندا.

كەپتەر تېلېفون سىمى

گەپلەر مەڭگۈلۈك دەملەر.

كەپتەر مەن يوق رەڭدە

گەپلەر. بۇرۇقتۇم دەملەر

سىمدەك ئۇزۇن غېرىبلىق.

بىز ئىككىمىز پىچىرلىشىمىز

ئۈچىنچى ئادەم خۇدا.

ئىككى كەپتەر ئۈچۈپ كەپتەر

سۆڭەكلىرى تۇپراقتا، سۇدا.

يېگانە ئارال

(يازغۇچى ئەختەم ئۆمەرنىڭ شۇ ناملىق رومانىغا)

كىتابنى ئاچتىم،

يۈز يىللار مابەينىدە

سمايىمىز ئىينەك كەينىدە،

توپا باسقان بىر يۈزگە قاراپ

بولدۇم خاراب.

بولمىدۇق مەغلۇپ

داۋام قىلماقتا،

ئېغىر ئاياغ يېزىلار ئېغىر تىنماقتا،

بالىلارنىڭ ئەرۋاھى پەرۋاز قىلماقتا،

قۇم شەھەرلەر پۈۋلەنمەكتە.

كۈيلەنمەكتە

سۇيۇق قىزىلگۈل،

گۈلنىڭ ئىسمى ئانارخان

قۇملۇقلارغا تامار قان،

ئەختەم ئۆمەر

شېھىتىنى كۆمەر،

ئاق خەسىدەك ۋاراقلار بىلەن.

ئاخىر تۈگەتتىم ئوقۇپ
 كىرىپكىمدە ياش يۇقى.
 ئىشىكىمگە قىسىلىپ قالغان
 كېچىنىڭ يېشىل قۇيرۇقى.
 تۆكۈلمەكتە ئاق پەردىلەردىن
 تاڭ يورۇقى،
 ئەگشەرمەن تەقدىر كەينىدىن
 باشلىنىدۇ ئەرمەب قۇملۇقى
 ھەمدە مېنىڭ ئۇزۇن بىر كۈنۈم،
 تولغان ئۈمىد تەۋەككۈلچىلىق.
 تىل دەرياسىدا ئۈزىدۇ بېلىق
 سۈزۈپ چىقىمەن پۇل، مەرۋايىت.
 كەچ كىرگەندە
 تەتقىق قىلىمەن پادىشاھلارنى
 تېلېۋىزوردىن ئۇلارغا ئائىت.
 چۈشۈمدە كېلىمەن يېنىپ
 ئەرۋاھىم ئاق ئاتقا مىنىپ،
 شەھەرلەر قولىدىن كەتكەن،
 ئادەملەر مەغلۇپ بولمىغان،
 يېزىلدى چۈنكى بۇ رومان.
 يېڭىش - يېڭىلىش بىقارار ئىش،
 ھەممە ھالەت بولىدۇ بەربات،
 سەنلا غالىب ئەي مەڭگۈلۈك زات.

ماسقات ① كوچىسى

تاغلار ئارا

ئومماننىڭ يۈرىكى.

قىسىلدۇق بارا - بارا

ئەگرى - بۈگرى كوچىلار

ماسقاتنىڭ ئۈچەي - باغرى.

ئوتتەك شەھەرنى ئۆيمەك ئۈچۈن

يېقىنلاشماقتا ھۆل دېڭىز ئاغزى.

شلىمىشقى كۈندۈز

قارا كۈچ، ئېرىگەن يۈز.

سائەت ساتقۇچى قالدى مۈگدەپ

مەست ماڭماقچى چاندۇرماي تۈز،

بىراق ماڭا ئۈسۈۋالدى بىر.

قالمىدى بىر

ئادىملەردە، دەرەخلەردە

كۆرۈپ قالدۇق ماھىيىتىنى.

ھەر بىر ئىشىك ياغاچ پەردە،

ھەر بىر ئادەم باشقا ئادەم،

ھەر بىر قەدەم سىرلىق يەردە.

چاقناپ مۇشۇك،
 ئۆچتى بەلەمپەيدە.
 ئۆچكەن ئادەم،
 بەيدا بولار باشقا رەڭدە.
 سائەت 10 دىن 11 ئۆتكەندە
 چۈنتىكىگە كىردى كۆپ تەڭگە،
 رىزىق ئايرىم ھەر كۈن، ھەردەمدە.
 كوچىدا كېتىۋاتىمىز،
 سۆڭەكتەك ئاپئاق كۈندۈز
 قارا كۈچ، ئېرىۋاتقان يۈز.
 لاک سۈرگەن تىرناق
 كۆتۈرۈلدى ھىلال ئايدەك،
 پىنھان، سارغۇچ چاچلارنى ئويىناپ،
 بەسلىدى نازلىق قۇلاقنى بويلاپ.
 ئۈشتۈمتۈت بۇ شەھەردىن چىقىپ كەتتىم
 قان تېمىپ تۇرغان باشلارنى ئويلاپ...
 تىلىمىزدا تاغسۇق تەم،
 تېرىمىزدا ئىزلار نەم،
 ماسقاتنىڭ كوچىسىدا.

ئەجەل

ئەرەب سەركەردە
قوشۇنى توختىتىپ
ناماز ئوقۇيدۇ بۇلاق بار يەردە.
تۈگىگەندە ئەمدىلا سەجدە
يۈزىگە بىر چىۋىن قونۇپ ئۇشتۇمتۇت
پۇراپ قالدى ئەجەل ھىدىنى.
ھاياتتىن ماماتقا نېپىز بىر پەردە،
ئاخىرقى قېتىم بەس كۆردى چىۋىنىنى.

چىۋىن
گۈل قېتىمدەك كۆركەم قاناتلىق،
ئىز يېڭىلاپ ماڭار ھاياتلىق،
تارىخ بىزگە تۇيغۇدىن قالغان.
يالغۇز ئىدىم، چىۋىنگۈل دەپم
قونغىنى گۈلدۈر ياكى چىۋىن.

دۇنيا راستمۇ؟
ياكى يالغان؟
قىز سۈكۈتدەك جىلۋىلىك لېكىن.

ئۆزۈمگە ئۈچ قېتىم نەزەر

1

ئىسسىق ئاپئاق
پۈۈلەنگەن مامكاپلاردەك،
تىرىكچىلىك يوللىرى تاردەك.
تام تۇۋىدە
ئىككى قارا چۆمۈل
تالماقتا ئۈچىنچىسىنى...
بىر دەم قاراپ تۇرغىنى مەن،
جىمجىت يازدىكى ئارقا كۆرۈنۈش،
زىتۈن دەرىخىدىن يىراق مەنزىرە.
ياشاش مەخپىي قىلىنغان ئۆلۈش،
تېرەم قانسىز سويۇلغان تېرە.
كېتىۋاتمەن ئۆز يۇرتۇم تاردەك،
ئارقا كۆرۈنۈشۈم تۈزىماقتا
يول بويىغا مامكاپلاردەك.

2

مۇزدەك شاپتۇل شەرىپىتى
ئۇسىمغان ئادىل،
قۇرغان نېرۋىلارغا
ئېقىپ كىردى ئەر كىنىلىكتەك
قەدىمكى تۇيغۇ.

قىسقىچە

ئەركىن ئاسمان، ئەركىن چاقناش
خروستال جام، قانداك چاڭقاش.

3

كۆردۈم ئۆزۈمنى
خەلىپە كوچىسىدا

ئەينەك تام بىلەن ياز ئارىسىدا؛
شاھزادە ماڭار شىكارغا چۆچەكلەردەك،

يىگىتلەر ئىنتىلەر يارغا چۆچەكلەردەك،
زۈمرەت سۇ تولار يازغا چۆچەكلەردەك.

ئەينەكتە ئۆزۈمنى كۆردۈم كۈمۈش رەڭ،
ئېغىر خىياللار يەلپۈنەر پەردەك.

ئىرانلىق

« شاهنامە » دىن چىقىپ
 ماڭا ئۈنلۈك بىر بېقىپ
 كۆكتات بازىرىدىن كەتتى ئېقىپ،
 ئادەم دېگىزغا.

شوخلىنىمىڭ رەڭگى 5 - ئايدا،
 ئۇيغۇر بولسا يەنە شۇ جايدا،
 قەدىمكى 5 - ئايدا.

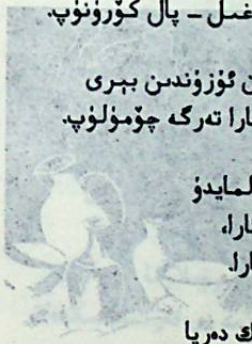
ئىران بىلەن تۇران سۆزلىشىدۇ
 تىل ئارقىلىق، تىغ ئارقىلىق،
 كۆپ ئەسىر كېيىن تېلېفون ئارقىلىق.

ئىرانلىق غايىب بولدى،
 ۋاقتىمدا غىل - پال كۆرۈنۈپ.

بىراق مەن ئۇزۇندىن بېرى
 كەتتىم قارا تەرگە چۆمۈلۈپ.

ئادەم يوقالمايدۇ
 ئادەملەر ئارا،
 زامانلار ئارا.

مەڭگۈلۈك دەريا
 مېنى يۇماقتا.

چۈمبەلدىكى كۆز

ھىندى ئۈستام كىيىم پىچتى،

قارا رەختتىن

ئابايى تىكتى،

ياغاچقا،

مەرمەرگە،

يالقۇنغا.

كۆز بەردى بىر جۈپ

خۇدا ئۇنىڭغا.

بىر جۈپ كۆز رەختتە

سۆزلەيدۇ گەربچە -

قۇرئاننىڭ تىلى.

گاسمۇ ئاڭلايدۇ

گاجىمۇ ئاڭقايدۇ.

ئۈستۈمدىكى كۆز لۈك ئاسمان،

سىرلارغا ئۇن - تىنىسىز بولمىدىن رام.

ئىرانلىق

« شاهنامە » دىن چىقىپ
 ماڭا ئۇنلۇك بىر بېقىپ
 كۆكتات بازىرىدىن كەتتى ئېقىپ،
 ئادەم دېگىزغا.

شوخلىنىڭ رەڭگى 5 - ئايدا،
 ئۇيغۇر بولسا يەنە شۇ جايدا،
 قەدىمكى 5 - ئايدا.

ئىران بىلەن تۇران سۆزلىشىدۇ
 تىل ئارقىلىق، تىغ ئارقىلىق،
 كۆپ ئەسىر كېيىن تېلېفون ئارقىلىق.

ئىرانلىق غايىب بولدى،
 ۋاقتىمدا غىل - پال كۆرۈنۈپ.

بىراق مەن ئۇزۇندىن بېرى
 كەتتىم قارا تەرگە چۆمۈلۈپ.

ئادەم يوقالمايدۇ
 ئادەملەر ئارا،
 زامانلار ئارا.

مەڭگۈلۈك دەريا
 مېنى يۇماقتا.

چۈمبەلدىكى كۆز

ھىندى ئۈستام كىنىم پىچتى،

قارا رەختتىن

ئابايى تىكتى

ياغاچقا،

مەرمەرگە،

يالقۇنغا،

كۆز بەردى بىر جۈپ

خۇدا ئۇنىڭغا.

بىر جۈپ كۆز رەختتە

سۆزلەيدۇ ئەرمىچە -

قۇرئاننىڭ تىلى.

گاسمۇ ئاڭلايدۇ

گاچمۇ ئاڭقايدۇ.

ئۈستۈمدىكى كۆپ كۆزلۈك ئاسمان،

سىرلارغا ئۇن - تىنىسىز بولىمەن رام

بوش ۋاقتىم

رادىئونى ئېچىپ قويدۇم.
 يالايمەن بوش ۋاقتىمنى،
 بالسارەك ئاچكۆزلۈك بىلەن
 ئېرىمەكتە ئۇ ماروژنىدەك.
 ئەقىلدە ھېچكىمدىن قېلىشمايمىز،
 بىراق ئاجايىپ چىدىدۇق بىز
 چۈنكى ئادەم ئىلاستىكىلىق.
 ئوتتۇرىدا خاقاننىڭ ئېتى
 نەيزىلەرنىڭ ئۇچىدا قۇياش
 مەغرۇر شەھەرلەر يۈيۈلار قاندا.
 كاللام كىتابتىن ئېغىرلاشقاندا
 ئويلايمەن تالانىڭ بارلىقىنى.
 ئاسمان ئىركىن قىلىدۇ مېنى
 ئاسلان ئوينايدۇ قۇيرۇقىنى،
 ئايال ماڭار ماڭغاندەك ئارال.

قارايمەن تالاغا دېرىزىدىن
گۈگۈمنىڭ يىپەكلىرى چۈشمەكتە بەرگە.

تۆگىلەر
ئىسسىق تىلى بىلەن
يالاشقا باشلايدۇ يېقىن قۇملۇقتا
ئەرەبلەرنىڭ شىلىشىش كېچىسىنى.

رەنەستىنلا ئالما تەنە نە رەنەنچۈ
دە پەلەن رەنەنچۈ رەنەنچۈ ئالما تەنە

سۇنىڭ تىلى

چۈشەنمەيمەن سۇنىڭ تىلىنى،
قۇرغاقچىلىق بولغان چاغلاردا
ئۆرتسە كۈن يۇرتنىڭ دىلىنى.

قان قارام ھەۋەس
ئەرلەر ئۆلىدۇ،
بوۋاقلار تۇغۇلمايدۇ،

بىراق كىشىلەر سۇغا ئاتاپ
نەزىر قىلماي ئۇنىمايدۇ.

مەن تونۇمايمەن سۇ ئىلاھىنى
قىزلار تاشلانمىمۇ نىل دەرياسىغا.

مەن بىلمەيمەن سۇ دۇئاىنى
تولسىمۇ مەسچىتلەر يىغا - زارىغا.

ئەي، ئانارى پىشقان قىزلار
مەن چاڭقاپ كەتتىم .

ھەي، يېزىلمۇنغان شېئىر
ھاياجىنىم تېخى چىقمىدى.

چۈنكى مەن خەتەرلىك پلانىتىدىكى
ئەڭ چوڭ ئىچكى قۇرۇقلۇق شائىرى

رەسپىئال ئالسىمىيە ئىپال ئىتىپاقى

قۇرۇۋاتقانلار مەن كۆرۈپ تۇرغان
 سۇنغان كىشىلەر ماڭا قول سۇنغان،
 مەن ئۇلارغا سۇ ئىزدەپ كۈندە
 قىرغىقىمدا كۈتمەن تەنھا
 شارقىرايدۇ مەڭگۈلۈك دەريا.

ماي، سۇسىز ئاي
 تەن ئەينىكىدە يالقۇنى كۆردۈم،
 گەپ قىلماقتا سۇ ئايالىمغا
 مەن ئاشخانا ئۆيگە كىردىم...

ئاۋسترالىيە قوينىڭ كاللىسى

جىق ۋاقتىم يوق،
تومۇز كەلگەندە
تومۇز غىلاردەك،
كۈن بويى چىرىلدايدۇ.
ئۇلار قۇرتتەك قىمىرلايدۇ،
مەن ئۆزۈمنى ساقلىشىم كېرەك.
ئاۋسترالىيە قوينىڭ كاللىسى
ئېسىمگە كەلدى كېيىنرەك.
قاسساپ ماڭا كۈلۈمسىردى
بىردىنلا مېنى باستى تىترەك.
قوينىڭ قەبىلىسى
يۇڭدەك يۇمشاق
ئۆلۈمگە غەرق بولغان.

ئاي تولغان
يۇرتۇمنىڭ ئاۋاق كېچىسى،
ئاپئۇندا ياتسام ئېزىلىپ،
بەزلەر ئىدى پاشىلار كېلىپ،
ھەمدە شىلدىرلىشى سۇلارنىڭ .
بىراق بۇ يەردە
ياز پۈتۈنلەي ئۇلارنىڭ...

مەقسەتسىز غەربىلىق.

ۋاراقلاپ قايناپ
ئاۋسترالىيە قوينىڭ كاللىسى
بىر كېچەمنى قىلدى مەزىلىك.

قورققان ئىش يۈز بەرگەندە

خوراز چىلىمدى،
چۈش ۋاقتى ئىدى
مەن شېكسىپىر دراممىنى تاشلاپ،
ئالدىراش بۇ شېئىرنى كەتتىم باشلاپ.
چۆچەكلەردەك ئەرەبلەر ئارا
كۆندۈم ياشاشقا بارا - بارا.
ماڭمەن كوچىدا چىلىق - چىلىق ھۆل،
ئىچمەن سۈت - ھەسەل باغرىم يارا.
ئېغىر قىسمەتكە بېرىپ بولدۇك تەن،
كىچىك يۈكىنىمۇ كۆتەر ئەمدى سەن.
قورقۇنچلۇق ئىشنى كۈتۈپ
6 - ئاي كىرىپ قالدى،
دەل - دەرەخلەر ھېرىپ قالدى
يول بويىدا.
ياللاڭ ئاياغ قېچىپ كەتتىم
قورققان ئىش يۈز بەرگەندە.
سەن كەلگەندە
چىقتىم رىمدىن،
مىسىرنىڭ ساھىبجامال خانىشىدەك
چاچلىرىڭ دولقۇنلىغان ئالتۇن كەچتە.
تۇرمۇش باتۇرلۇققا ئۆگىتىدۇ
كۈتمىگەن قورقۇنچ قالدى ئەستە.

ئاياللارنىڭ سېھرى

سۇنىڭ ئاغزىدا ئاچماق يالقۇن،
ئۇنىڭ كەينىدە مېڭىپ يۈرەر ئەر
تاپالماي ئۆزىنى، رېئاللىقنى.

ئەر ھەممىدىن ئايرىلىپ قالدى،
سەزدى بۇنى

خوتۇنىنىڭ كۈتۈلدۈشىدىن،
ناشتىدىن كېيىن، بىر كۈنى سەھەر.

نەزىر - چىراغ سۇپىسى شەھەر
ئاياللارنىڭ،

ئاياللار ئۆتەر سۆرەپ ئۆلۈك ئىتى
ئۆلۈك ئىتىنى ئەر دەپ ئاتالغان.
ياكى ئەر ئۆي يولۇنىسى كۈلۈمسىرەۋاتقان.

ئادەم ئاتا يىغلىدى
سىيلاپ ئۆزىنىڭ قوۋۇرغىنىنى،
چۈنكى قوۋۇرغىسى ئەگرى ئىدى
تۈزلىگىلى بولمايتتى ئۇنى.

ئەي، بومبىدەك ئەر
ئايرىپ يۈرمە سۈت بىلەن سۇنى

يىرتما ئايالنىڭ نىقابىنى،
 سۈزۈك تېرىلەرنىڭ ئاستىدا زەھەر.
 ئاياللارنى چۈشەندۈرمەي قوي!
 زوقلان ئالدىڭدا بىر نەپىس مەرمەر
 ئۇ ماڭالايدۇ، سۈرەلەيدۇ ئوي.
 تەنلەر گۈگۈمىدا شەپق رەڭلىك توي
 ئېرىۋاتقان تاش — ئەرنىڭ قۇياشى.

ن. لىغىچىپ زىنەت - ۱۹۸۰

ئاۋغان قاسساپ

ن. لىغىچىپ زىنەت - ۱۹۸۰

ئاۋغان قاسساپ
گۆشنى قاسساپ،
بۇرۇتمىنى شاپ ئېتىدۇ
ناسىۋالنى كاپ ئېتىدۇ.
سەن قەيەردىن دەپ سورىساڭ
يۇرتىنى ماختاپ كېتىدۇ.

ئاڧغانىستان تاغلىرى دۇنيادا يوق
ئاڧغانىستان باغلىرى جەننەتتە بار.
يېمەكچى بولساڭ ئۈزۈمىنى زە،
ھەممە نەرسىنى يەپ بولۇپ يە
بولمىسا ھالۋاڭدىمۇ يوق مەرزە.
قالدىم سۆيۈملۈك يۇرتۇمنى ئويلاپ،
ئاۋغاننىڭ گەپلىرى چۈشەر تورۇكلاپ
گۆش توغراۋاتقان دۆشنى بويلاپ.
قان يۇقى تېرە.
چاچراپ چىققان كۆزۈل -
ئۇۋۇلغان چىشلاردا بېرىم جۈملە سۆز.

ئىچ - باغرى چېچىلغان.
 قوڭۇر تۇپراقتا ئېچىلغان
 ھۆپىمىدە سۇيۇق قىزىلگۈل.
 ئەما ئەينەكتە ساھىبجامال.
 بوۋاقلارنىڭ ئەرزىھى شامال
 ئۆيىدىن ئۆيگە ئۆمىلەپ كىرەر.
 ئانىسىغا ئېسىلىپ يىغىلار
 دادىسىغا يامانلاپ
 ئۈمچىسىپ بېرەر.
 ئەما ئەينەكتە ئادەملەر ئۈزەر،
 قىستاڭ كۈچىدا تىرىك قالغانلار،
 پىكىرىسىز دەملەر شۇ قەدەر گۈزەل.
 تۇن ئەينىكىدە بىر ساھىبجامال،
 چوڭقۇر قاغىراش،
 سۇپسۈزۈك بولمىغان قامال،
 تەن ئۈپۈقىدىن كۆتۈرۈلگەن كۈن.
 ئەينەكتە بىر مىكىجىن موماي.
 غەلىتە كۆرۈنگەن ئاۋغان بوۋاي
 گۆش پارچىلايدۇ كىيىملىرى قان.
 دۆشتە پارچە - پارچە قوي سىڭىرى
 پارچە - پارچە ئادەملەر سۇنغان.

ئەرەب كالىپندارى

تاك ئاتتى،

شەھرىزاد ھېكايىسىنى توختاتتى.

ئەزان ئاۋازى چايقاپ شەھەرنى،

دېڭىزدا مونچاقتەك يۇلتۇز ئوينايىتى.

قاغىچىرىغان يەرلەر تېنىدىن

ئېتىلىپ چىقار ئىسسىق ماي.

پىكايىنى توختاتتى ئەرەب

يۈگۈرۈپ ئۆتكەندە كوچىدىن ئاي.

قۇرئان بىلەن شەيتان ئارىسىدا

بايلىق بىلەن ئايال ئارىسىدا

قەد كۆتۈرگەن جەننەتتەك شەھەر.

شەھرىزادنىڭ ھېكايىسى داۋاملاشماقتا،

دېرىزىلەردە ئۇيقۇلۇق سەھەر.

ئەرەب كالىپندارى

سىرلىق، ئاستا،

ئىككى ئۇيغۇر راشىد پورتىلىكى كافتىرىدا

يۇلتۇزلار كۈندۈزدە سۆزلىشىدۇ،
چاقنىمايدۇ.

يەر شارى ئالەمنىڭ بىر چېتىدە
ئاڭلايدۇ
ئېسىدە ساقلىمايدۇ،

— دۈبەي ① شەھىرىنىڭ مونولوگىنى.

دېڭىز سۈركىلىدۇ، ئېچىلىدۇ
ئادەملەر مەڭگۈ بۇلغانمايدۇ،

يۈتىلىدۇ، يۇمشايدۇ، چېچىلىدۇ.

كونا ئىككى قولۇق تۇرار لەبەڭلەپ،

بىر تال بويۇن تۈكى بېلىقئالغۇنىڭ

سېمونت ئۈستىگە چۈشتى لەيلەپ.

راشىد پورتى

ھارغىن كىشىلەرنى كۈتۈۋالىدۇ

مەغلۇپ زامانلارنى ئۈزىتىپ قويدۇ.

ئىككى ئۇيغۇر كافتىرىدا ئولتۇرۇپ

CEASER رىمدا ئولتۇرۇلگەن كۈنلەردەك

سۇس كەيپىياتنى كۆتەرمەك بولىدۇ.

مۇڭلۇق كۆزلەر پات - پات سەيلە قىلىدۇ،

① دۈبەي — ئەرەب بىرلەشمە خەلىپىلىكىنىڭ سودا شەھىرى.

ئېگىز كېمىلەر دېرىزىدىن ئېقىپ كېلىدۇ،
ئېگىز ھارۋىلىقلار شەھەرلەرنى كېسىپ ئۆتۈپ
ئەسلىمىلەرنى يېڭىلايدۇ.
ئەي ئوتلاقلىرىڭ خاقانى، تاجىڭغا قىستۇرۇلغان بۈركۈت
بېيىدىن غۇرۇرلىنىمەن.

ئاستىڭدا چاپچىپ تۇرغان ئاتنىڭ ئاق رەڭگىگە دۇئا قىلىمەن.
شامال يۇلتۇزلىرى ئايغىرىڭنىڭ ئاق قاشقىسىدا ئەبەدى چاق
ناپ تۇرغاي.

ھۆل شەھەرلەر ھاياجانلىق سىيلاشلىرىڭدىن ئاۋات بولغاي
جاراخلىغان ئاۋاز، پاكىستانلىق ھاممالار
تۆمۈر ساندۇقلارنى چۈشۈرمەكتە.
ھايات دولقۇنى ئېقىتىپ كەلگەن سەرگەردانلار،
پۇۋلىتىن مەمكەپلەر.

ھەيۋەتلىك پۇل يولۋىسى ئادەملەر ئارىسىدا كېزەر ھۆركىرىپ
ئورنۇم ئەمدى ئۇبۇقتا ئەمەس، ئىگىلىكتە ئۇبۇق پۇلنى دەپ
ئادەتتە ئۆشۈش ئىككى سۈدىگەر، ئانا تىلىمدا قىلماقتا گەپ.
ئۇيغۇر تىلى كۆيمەكتە كۆك يالقۇن چىقىرىپ دېڭىز سۈيى
ئۈستىدە.

تىلىم كېكەچلىمەكتە تارىخنىڭ ۋاراقلىرىدەك ئۈزۈندىن بېرى
كۆيۈۋاتقان چۈش پەيتىنى.
تىلىم تېتىماقتا، نېمىدىگەن ئازابلىق غرۇستال جامدا شېكەر
قوشۇلغان قەھۋە ئىچىش.

ئۆزىنى سۆيمەيدىغان ئىككى ئادەم قارغىماقتا ئۇيغۇر تىلىدا،
كافىتىرىدا ئولتۇرۇپ.
مەن ئۇلارنىڭ پىكىرىگە قوشۇلمايمەن.

راشىد پورتى

ھارۋىن كىشىلەرنى كۈتۈۋالمايدۇ.
مەغلۇپ زامانلارنى ئۆزىتىپ قويىدۇ.

ئەلئەيىنىنىڭ تېرىسى

ئەلئەيىن شەھىرىنىڭ تېرىسى يېشىل
 غىيالىرى ئاق
 فوتان ئۈستىدە.
 ھەر خىل رەڭلىك ئادەملەر ئۇغلار،
 تۆگىلەر يېشىل قۇمنىڭ چۈشىدە.
 خورمىلىق باغلار جەننەت تۈسىدە
 قاشا تاملاردا ياز قانىتى.
 خورما شاخلىرى يالقۇنلايدۇ كۆك
 ئوتلايدۇ كەچتە قۇياشنىڭ ئېتى.
 قەدىم ئەرەبلەر ئاق توشقانلار دەك
 ياشار بەھۇزۇر، سېخى، كەڭ قورساق.
 رەسۇلىلانىڭ نۇرلۇق چېھرىنى
 ئەسلىتىپ ئۇندا ئولتۇرساق - قويساق.
 كوچىلار - دەريا سۈيى سۈپۈزۈك
 ماشىنىلار ئاق، قىزىل بېلىق.
 يۈنۈس بېلىقنىڭ قورسىقىدا بىز،
 چۆچەكلەردىن چىقىپ كېلىمىز،
 بىردىنلا ئۇيغۇرنىڭ رېئاللىقىغا.
 يانچۇقۇم دۆڭ، سېنى دەپمىنمەن

كىرگۈم يوق بۈگۈن سۈپىر ماركىتقا ①
سەرسان بولغۇم يوق سېنى دېمىسەم
كۈنلەر بەك ئۇزۇن، ھايات بەك قىسقا.

ساھت مۇنارىدا بىر توپ كەپتەر
ۋاقتىمىزنى يېمەكتە چوقۇپ.
كونا ئوردا ئالدىدىن ئۆتتۈم
جىمجىت گۈللەردەك قەسىدە ئوقۇپ.
گۈگۈم يىپەكلىرى گۈل باسقان يىپەك
تاغ چوققىسىدىن يىپىلار پەسكە،
خۇش پۇراپ تۇرغان كېچە توساتتىن
تەن گۈللىرىنى سالىدۇ ئەسكە.

كىر دۇق كەچكە
دەرەخلەر بىلەن،
قویرۇقى نۇردەك سوزۇلغان
پەشتاقىمكى مۈشۈكلەر بىلەن.
ياشلىقىمىزنىڭ كۆك كېچىسىدە
كۈمۈشتەك ئاي كۈلىدۇ لىۋەن.

مۇڭ باستى مېنى
ئىككىمىزنىڭ دەرىخى قېنى؟
دەرەخ سەرسان قۇشنىڭ ۋەتىنى.
ئەلگە يېنىنىڭ يېشىل تېرىسى
قاپلىماقتا مەن بىلەن سېنى.

① سۈپىر ماركىت: دەرەجىدىن تاشقىرى بازار، تاللا بازىرى.

يۇرتداشلار

يۈتكەن دەرەخ ئۆزىنى ئىزدەر
 كوچىدا،
 ئورۇق ئەرۋاھلار ئۇيغۇر بىز دە،
 ئۇيغۇر ئۇيغۇرغا تارتىلغان پەردە.
 پولۇ بىلەن لەغمەن بار يەردە
 ئۇيغۇرنى كۆردۈم.

كۆزۈمگە قىزىلگۈلدەك سۈرتەي دېگۈچە
 يۈرىكىمگە سانچىلىپ قالدى تىكىنى.
 ئەي، قوپاللىق قىلغۇچى سۆيىمەن سېنى،
 ئەي، باغرىنى تىلغۇچى سۆيىمەن سېنى،
 ئەي، زامانىنى سىيلىغۇچى سۆيىمەن سېنى.

غازاڭدەك يۈزلەر
 ئۇچار دۈبەيدە،
 دۇنيا ئالتۇن يىپىتا توقۇماقتا تور،
 پۇلغا مىنگەنلەر قىلىدۇ بەيگە.
 ئەي سودىگەرلەر پۇلنىڭ كۆزى كور
 يۈرىكىڭلار ئادەمنى تۇيغاي.

روھىڭلارنى باسمىۋىن توپا
پەرىشتە سىلەرنى يۇيۇپ تۇرغاي،
بىز قىر ئەمەس، بىز بۈيۈك چوققا.

كۆرىنىشلەر، بىزى مىڭ بولغاي
دۈبەي شەھىرى تىلىمات ئەينەك
يۈتكەن دەرەخ ئورماننى ئىزدەر،
يۈتكەن ئۇيغۇر ئەينەك ئىچىدە
زامانلارنىڭ سېھرىدىن ئۈزۈپ
چىقار ئاخىر ئۆزىنى سۈزۈپ

ھەسەن شېرىك

بۇرۇتمىنى تەۋرىتىپ
 بىر بوغۇم ماڭىدۇ،
 بىر مىسرا توختايدۇ،
 بىر كېچە ئۇخلىغىلى قويمايدۇ
 ئاشخانا ئۆيىدىن چۈشۈمگە كىرىپ.
 مەن ۋەھىمىگە كۆنۈپ كەتكەن
 ناشتىدىن كېيىن ئىشقا بېرىپ.
 كىشىلەر توپى كالىلەكلىشىپ
 ئېرىيدۇ،
 ئاقىدۇ،
 قاچىدۇ...

ئىشىكىمىزنى مەھكەم تاقاپ،
 ھېچ ئىش بولمىغاندەك ياشاپ
 قورساق كۆپىكىمىزنى چىقىرىمىز
 سۆۋرەكتىن.

ئانا ۋەتەن ئېسىمگە كەلدى
 ئويغانغاندا بۆلەكتىن.

ساتىراشخاندا

سۇ يۇلتۇزلىرى چاچلىرىمىدىن ئاقماقتا.
بېشىمنى ساتىراشقا تۇتۇپ بەرمەيمەن.
ئىستىلاچىلار مۇشۇنداق كالا كەسكەن،
ئىستېمالچىلار ماللارنى شۇنداق تاللىغان،
ئۇرۇپ - چۆرۈپ، قىيمايتىپ، سىيلاپ - سىيپاپ،
تەن تەمبۇرىدا بلماقلار ئويناپ
سېھىرلىك مۇزىكا تارقىلىدۇ.
چاچلىرىم جەڭدىن قايتقان ئاتلارنىڭ يايلى
ئىمپىرىيە يايلىقى - مېنىڭ بېشىم.
بېشىمدا ئالقاننىڭ ئاياغ ئىزلىرى،
چاچلىرىم ئارا ئۆلۈم قىزلىرى
تىلىنى قاپقارا يۈرىدۇ ئۈچۈپ.
تونۇش كۈنلىرىدە بولمىدىڭ ئەرەم
ئاتونۇش ئىيۇننى مەدھىيىلىگۈم يوق.

ئەينەك ئېيتىدۇ يالغان،
بۇدۇر چاچلىرىم كېسىلىپ
چاشقان قۇيرۇقىدەك قالغان.

بۇ مېنىڭ بېشىم ئەمەس،
بۇ ئىمپىرىيىنىڭ نەزىر بۇيۇمى
بۇ قوللارنىڭ سېھىر مەيدانى.

بېلىق تازىلاش

بۈگۈن چۈشتىن كېيىن
ئاق چېچەككە ئايلىنىپ
غەمكىن پۇراق چاچتىم.
باشقا ياز،
باشقا يول.

سۇ كەينىدە بېلىقلار
بېلىقنىڭ قۇيرۇقىدا قول.
قىمغراقنى ۋالىلىدىتىپ
قوغلىماقتا سۇنىڭ روھىنى.

بىچارە بېلىق
تېنىدە ئىسمىق جان بولغىدى،
ئۇمۇ ئۆزىگە خان بولغىدى،
تۆكۈلدى ئالتۇن قاسرىقى.

بىراق ئۇ
پۇرىقىدا قارشى تۇرىدۇ،
قىلىتىرىقى بىلەن بويسۇنمايدۇ،
ئاخىرغىچە.

شېئىر يازدىم كېچىچە
تۆكۈپ ئالتۇن قاسرىقىمنى.

يۈتىمۇ تېز
قىلىتىرىق بىز
بوغۇزىدا دۇنيانىڭ.

شۇنداق قىلىپ

جۇڭگولۇق ئابدۇللا

1
ئەربىلەر ئۇنى شۇنداق ئاتايدۇ
ھاجىتى چۈشكەندە ئەرزان سائەتكە،
ياكى شاۋتەين

ماڭغاندا تاھارەتكە
ئەزان ئاۋازىنى ئاڭلاش بىلەن
ئەگىشىپ جامائەتكە.

2

ئۇنىڭ بىلەن پاراڭلاشتىم
ئەخلەت ساندۇقى يېنىدا.
يالتىراق ئۇچماقتا قاناتسىز،
كوچىلار بويالغان ئىدى
قۇياشنىڭ ئىسسىق قېنىدا.

3

جىن شاپتۇل غاچىغاندەك
چىققاندەك سۇنىڭ جېنى؛
ئۇنىڭ دىنى —
ئىسلام،
ئايىرىلىپ ھەممە نەرسىدىن
شاپاھەتكە ئېرىشكەن كۈندىن باشلاپ.
ئۇنىڭ ئىسمى ئىككى بولدى

شائىرنى ئىزدەش

(غايىب بولغان شائىر ئە . ئوغا بېغىشلاپ)

كۆيگەن يىللارنى پۇرايمەن
 شېئىرنىڭ نەزىرىمۇ سۆيىشىدىن
 ئۇرۇمچىنىڭ ئىسرىقىدىن
 خۇشبۇي قىزلار كۆتۈرۈلگەن
 گۈگۈمنىڭ ئەتلەسلىرى ئاستىدا
 كونا كوچىلاردىن ئاي كۆرۈنگەن
 كوچىلار دەرەخلەرنى ياد ئېتىدۇ،
 قۇشلار قۇشلارنى قىچقىرىدۇ،
 ئۇيغۇر ئۇيغۇرنى سېغىنىدۇ،
 توي - تۆكۈندە، ئۆلۈم - يېتىمدە
 تىرىك قالغانلار جەم بولۇپ بىرگە.

ئوخشار سېھىرگە

چەت ئەل ھاياتى.

ئەسىرگە يېقىن يامغۇر ياغدى،

لىمون ساتقۇچى ئوممانلىق ئەمە

كۆرۈنەتتى خۇشال يەنىلا،

ھەممە ئادەمنى كۆرۈپ تۇرغاندەك.

ئەمما مەن دەۋرلەر ئالدىدا ئەمما
كۆرەلمىدىم ئىزدەپ شائىرىنى.

ئەرەبكە ئايلانغان ئۇيغۇر شائىرى

ئۇيغۇرغا ئايلانغان ئاپئاق قۇم تاغلار

توسۇۋالدى سۈزۈك ھازىرىنى.

ئە. موسمان

ئۆيىدە ئاسمان،

كىتابلارنىڭ كونا ئىشىكىنى ئېچىپ

چىقماقچى بولىدۇ تالاغا قېچىپ،

بىراق، تالا يوق.

بىراق تۆت تام

خوتۇنى يېقىن ئۇپۇق.

شار پۇۋلەپ ئويناۋاتقان بالىسى ۋەتەن

دومىلاپ ئويلاۋاتقان كاللىسى ۋەتەن،

يېمەكتە ئەرەبچە شېئىرلىرىنى...

ھەزىم قىلىپ بولالمىدىم تېخىچە

كېچىنى ۋە مومدەك پىكىرلىرىنى.

سەھەر سۈزۈك تاش

كۈننىڭ كۆيۈكىنى پۇرايمەن

شېئىرنىڭ نەزىر سۇپىسىدىن.

مۈشۈك مۇراسىمى

بىر بالا مۈشۈككە ئايلىنىپ قالدى،
بىر شائىر
ئەرەب قەلئەسىدە ئولتۇرۇپ
خانمىنى كۈتەر يوپپورۇق.
سائەت ئالتىدە چۈشمەن ئىشتىن،
قۇللارنىڭ بىر كۈنى ئاخىرلىشىدۇ،
قۇملارنىڭ كۆكۈش زاۋال پەيتىدە.
ئوغلۇم ئوينا سائەت يەتتىدە.
يېنىمدىن بىر ئاسلان ئۆتتى سۈركىلىپ...
ئىركەك مۈشۈك پۇرماقتا ئەخلەتنى،
تاۋۇز شاپقىدىكى قىزىل ئىزلارنى،
ئەتىر شىشىسىدىن يۇلتۇزلارنى،
چىشى مۈشۈكنىڭ تۈكلۈك گۈگۈمىنى.
مۈشۈكنىڭ رەڭگىدە كارىۋات
ئاج شىرغا ئايلىنىپ
قارايمەن ئىشىككە پات - پات.

مىسىر گۈرۈچى

كۈندۈز ئېرىپ چىقىشى
رەڭمۇرەك شىشلەردىكى
سۇيۇقلۇق ئىچىگە.
ئادەملەر كىرىپ كەتتى،
سۇپىر ماركتتىن
ھەشەمەتلىك كېچىگە.

قول ھارۋىسىنى ئىتتەرگەچ
ئىتتىرىلىپ ماڭغىنىمنى سېزىمەن،
نامەلۇم كۈچلەر تەرىپىدىن.
يۇرتنى تاشلاپ جاھان كېزىمەن.

تۈز، قايماق، بارماق ئۇچى
يالتىراق خالتىدا مىسىر گۈرۈچى.

مىسىر گۈرۈچى ئاق سەدەپتەك
سۇغۇرۇلغان نىل دەرياسىدا
پىشقان شىر تەنلىك ئادەم قېشىدا.

دەريا مۇئەككىلى دولقۇن ئۈستىدە
تارتىپ كىرىپچى ئوق ئۈزدى كۆككە
قىزلار ئاي كۆردى، نىلغا سەل كەلدى...

كىم شامال بەردى؟
ھال رەك يەلكەنلىك ئالتۇن كېمىگە،
يېنىك ئۇرۇلار كۈمۈش رەك پالاق
مىسىر خانىشى جىمىرلار پارلاق.
رەم قوشۇنى
ئەسىرگە ئالماقچى بولۇپ ئۇنى
ئۆزلىرى زامانلارنىڭ بولار تۇتقۇنى.

ئاد، ئالتۇن خانىش — مىسىرنىڭ نۇرى
ئالتۇن رەك شاللىقلاردا گۈرۈچ ئۈسۈلى.

چىقتى مىسىردىن
پاناھسىز قەۋم
چىقتى يۈزلىرىم يۈزلەر ئىچىدىن.

ئىستېمال قىزغىنلىقى قاپلىغان كېچە
كىرمەكتە دولقۇنلاپ سۈپىر ماركىتىقا
ئادەملەر ئوخشايدۇ ئاچ قالغان كىمتقا.

بىر ئاپتوۋا، بەش ئاپقۇر

تۈرۈپكا ئەتىر ھىدى،
— ئاسترونومىيە ئۆگىنىشىم
ئاللاغا تېخىمۇ يېقىنلاش ئۈچۈن...
خوتۇنۇم شۇنداق دېدى،
تېلېفون قوش ھېچىلغان ھەشقىپىچەكتەك
ئاۋازى چۈشمەكتە بەرگى چېچەكتەك.

بىر دەمدىن كېيىن كوچىغا چىقتىم
يۈز يىلىدىن كېيىن مەن كوچىدا يوق.

تۆت كوچىدا گۈللۈك دوقمۇشتا
بىر چېلاپچا بىلەن بەش ئاپقۇر.
چېلاپچىدىن قىيپاش ئاققان سۇ
قىيپاش تاشقا ئايلانغان يامغۇر.

بىر جۈپ كەپتەر تاش سۇغا قونۇپ
سۇ ئىچىدۇ ھۆل بولمايدۇ.
يالغان سۇلار، جىمجىت قانلار
ئاقسا - ئاقسا كۆل بولمايدۇ.

سۇلىرىمنى سېغىنىدىم

ھېجر قاچا.

قاتتىق سۇ.

تاش زامان.

يەر شارى بىر يوپيورۇق چېكىت،

تېلىسكوپتا قېنى بۇ ماكان؟

قېنى بىز، چىۋىنىڭ قانىتىدا

چىۋىن قانىتىدا غەم يەيمىز ھامان.

تايىنى يوق جىددىي ئىش ئۈچۈن

سېرىق بويالدى يەنە بىر كۈنۈم.

ھەيكەل تراشنىڭ خىيالچان دىلى

ئەركىن سۇلارنىڭ تاش ھەيكىلى.

سۇلىرىمنى سېغىنىدىم،

تارىم دەرياسى ئىكەن ئىكەن

قىزىل ئاقىدۇ تومۇرلىرىمدا.

قىزىل ئاقىدۇ تومۇرلىرىمدا.

قىزىل ئاقىدۇ تومۇرلىرىمدا.

قىزىل ئاقىدۇ تومۇرلىرىمدا.

قىزىل ئاقىدۇ تومۇرلىرىمدا.

قىزىل ئاقىدۇ تومۇرلىرىمدا.

قىزىل ئاقىدۇ تومۇرلىرىمدا.

قىزىل ئاقىدۇ تومۇرلىرىمدا.

قىزىل ئاقىدۇ تومۇرلىرىمدا.

قىزىل ئاقىدۇ تومۇرلىرىمدا.

قىزىل ئاقىدۇ تومۇرلىرىمدا.

قىزىل ئاقىدۇ تومۇرلىرىمدا.

قىزىل ئاقىدۇ تومۇرلىرىمدا.

قىزىل ئاقىدۇ تومۇرلىرىمدا.

قىزىل ئاقىدۇ تومۇرلىرىمدا.

قىزىل ئاقىدۇ تومۇرلىرىمدا.

قىزىل ئاقىدۇ تومۇرلىرىمدا.

قىزىل ئاقىدۇ تومۇرلىرىمدا.

ئاي مەسچىتىنىڭ ئىمامى

بالام تالادىن زېرىكىپتۇ.
تېلېفوندا سۆيۈم مەڭزىگە،
تېلېفوندا كۆردۈم غەمكىن ئاي
ئۆيىمىزنىڭ دېرىزىسىدە.

ئېرىپ كەتتىم مۈشۈكلەر بىلەن
ئەسلىگەندە تالانى.
ئىمام بىلەن تونۇشتۇم
ئاي چىققاندا،

مەسچىت تېمىدىن.
ئاي قۇرئاننىڭ ۋاراقلىرىدا،
ئاي بالامنىڭ سۇنۇق دىلىدا.

نىل دەرياسىدا چوڭ بولغان ئىمام
ھاياتى سۇ، كۆڭلى سۈيۈزۈك،
كۆزلىرىدە مەككىنىڭ نۇرى.
ھاۋادانى ئوڭشاپ بەرمەكتە

ئاق تونغا چۈشتى ئۈزۈلۈپ
توپا باسقان ئۆمۈچۈك تورى.

— كۈنلەرنىڭ ھەممىسى ئوخشاش ئەمەس،

بۈگۈننىڭ ئەتىسى بار،

ئالاننىڭ ۋەدىسى بار،

سەۋر بىلەن كۈتۈڭلار،

ئىمان بىلەن كۈتۈڭلار.

بىر تەن بېرىشكە، بىر تەن ئېلىشقا،

ئىچىم يورنىدى بارا - بارا،

ئاي ئىمامنىڭ سۆزلىرى ئارا،

بىر تەن بېرىشكە، بىر تەن ئېلىشقا،

بۇردىم ئوغلۇمنى تېلېفوندا

زېرىكىپتۇ بەك،

خەن سۇلالىسىنىڭ ئەسكەرلىرىدەك

ئويۇنچۇقلارنىڭ قورشاۋىدا،

قورشاۋىدا ھەممە جاي.

بىر تەن بېرىشكە، بىر تەن ئېلىشقا،

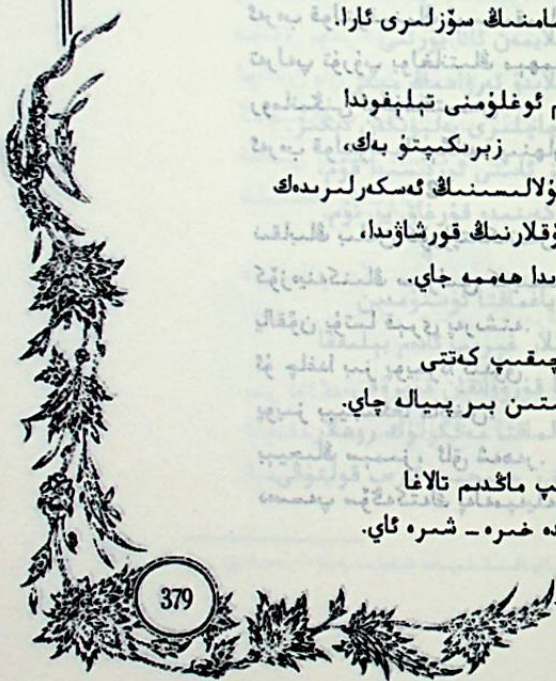
ئىمام چىقىپ كەتتى

ئىچىمىدىن بىر پىيالە چاي.

بىر تەن بېرىشكە، بىر تەن ئېلىشقا،

زېرىكىپ ماڭدىم تالاغا

ئىچىمدە خىرە - شىرە ئاي.

پەنجانغا رەتتەپ لىقنىڭ رەت
 ئۇيغۇر ئىلىقىنىڭ لىقنىڭ لىقنىڭ
ئانا يۇرت

(رەھمەتلىك يازغۇچى زوردۇن سابىرغا)

بىر رەتتە ئىلىقىنىڭ لىقنىڭ لىقنىڭ
 1
 ئەرۋاھنىڭ قولى ئىشىكىنى چەكتى
 ئۆيۈمدە ئاپئاق يالتمىدى نۇر.
 نۇر ماڭدى، ئولتۇردى، مۇڭلىشىپ كەتتى
 ئانا تىلدا سۆزلەش بەك ھۇزۇر.
 ئەرەب قولتۇقىنىڭ ئىشىقىدا
 تەرلەپ تۇرۇپ بولغاننىڭ مېھمان،
 رومانىڭنى ئوقۇماقتىنمەن لىقنىڭ لىقنىڭ
 ئەرەب قولتۇقىدا يېگانە، پىنھان.
 2
 ئىقلىق بىلەن كۆرۈپتىكىنمەن
 كۆزەينەكنىڭ سىرلىق كەينىدە
 يالقۇن يۇتسا قېرى پەرىشتە.
 ئۇ چاغدا بىز پويىزدا ئىدىق
 پويىز بېيجىڭغا ماڭغان،
 بېيجىڭ سېمىز، ئاق شەھەر.
 دەسەپ سۆڭەكتەك پەلەمپەيلەرنى

چىقتۇق سەددىچىنگە
كىتابتا سەھەر.

ئۈستۈبشىمىز كۈننىڭ قېنىدا

سېپىلنىڭ ئىككى يېنىدا

ھونلارنىڭ ھارغان ئاتلىرى

دەرەخكە ئايلىنىپ قالغان ئىدى.

ئەمدى سەن توپىغا ئايلىنىڭ
توپاڭدا « ئانا يۇرت » ھىدى.

3

ۋارقايمەن ئانا يۇرتنى

ۋارقايدۇ ئەرۋاھىڭ مېنى

ئاق چاچلىرى يەلپۈنگەن دېڭىز.

دېڭىز ئاستى ئوردىسىدا قۇم،

قۇم كەينىدە قۇرغاق يۇرتۇم.

4

تاش ياغماقتا ئۈستۈمدىن

قاراڭلار غېرىب ئادەم بېلىققا

تاشتتا قۇرۇۋاتقان قۇيرۇقى.

چايقالماقتا مەڭگۈلۈك روھلار

يورۇق، جىمجىت ئەرەب قولتۇقى.

بىر تەڭگە چۈشتى دوسلاپ

بىر درەم ① چۈشتى جىرىڭلاپ
قولۇمدىن تاش پەلەمپەيگە ،
يوغىناپ، يورغىلاپ، جىمىرلاپ...

قول بىلەن پۇل ئارىسىدا
بىر ھازا، بىر ئۆمۈر، بىر دەۋر
باشلىنىش، ھاياجان ۋە سەۋر.

سۇتۇق بۇغراخان مازىرى،
لوندۇن پاي چېكى بازىرى...
كىچىككىنە بىر ئالتۇن تەڭگە
قەدىمى يەتكەن ھەممە يەرگە
شامالداك يالتىراپ.

قوزغىلاي دېگەندە كېچىلىك پويىز
يەھۇدىي سودىگەر چىقتى ئالدىراپ.

بىر تەڭگە غايىبىتىن چۈشكەن تەڭگە
ئادەملەر كىرەر يولۋاس رەڭگە
ئېتىلىپ،

① درەم — ئەرەب بىرلىشى غەلىپلىكىدەك بۇلى

ئاق سىناپ ئاقۇچ

تەتلىپ،
 سېتىپ،
 پىشىپ يېتىلىپ...
 سىرلىق چاقناپ تۇرار مۇزېيدا
 جەسەت ئاغزىدىكى ئالتۇن تەڭگە.
 دۈيۈلدەر يۈرەك،
 بىر تەڭگىنىڭ كەينىدە
 رەڭمۇرەڭ سۈرەت.

كۆك يالتىراق

ئىشىكىنى ئاچتىم
كەڭ دېڭىزغا،
بېلىقتەك ھۆل كېتىۋاتىمەن
كېمە بىلەن.
كۆپكۆك سۇلار ئىسسىق يېقىندىن
تاش شەھەرنى سىيلايدۇ تىرەن.
ئاۋازى لىۋەن.
ئىختىيارسىز قىزىل ئىز سۇدا
يىلتىزلىرىم قالدى كۆرۈنۈپ.
ئۆزىدىن ئايرىلغانلار
ئۆزگىدىن ئايرىلغانلار
قورال مەيدىسىگە توغرىلانغاندا.
مەن ئۇنىڭ يۈزىنى كۆرگەن
يېشىل ياز قىزىل بويالغاندا.
ئىبرەت ئالدۇق، ۋەھىيىدە
كوچىدا قاناتسىز كۆك يالتىراق،

ئازماقنىڭ ۋاقتى قىسرىدە
بۇر كىشىلەر ۋاقتىمىزدا

ئۈزۈم ياپرىقىدەك مەيۈس ئىدىيە.

— ياشاۋاتىمەن بېلىقتەك يۇمشاق

يىللار سۈزۈك مەن خىرە - شىرە.

بۇ ئۆزۈم ئۆزۈم ئۆزۈم

دېڭىز بويىدا بىر يېشىل ئايال.

دېڭىز بويىدا بىر يېشىل ئايال ،

توشقۇزدى مېنى ياپرىقى بىلەن.

دېڭىز بويىدا

يوق باشقا ئامال

كۆك يالتىراقنى ئۈچۈرۈر شامال.

بىر ئۆزۈم ئۆزۈم ئۆزۈم

ئۆزۈم ئۆزۈم ئۆزۈم

توشقۇز كۆزۈم ئۆزۈم ئۆزۈم

بىر ئۆزۈم ئۆزۈم ئۆزۈم

قەدىمكى پەنجان رايونىدا

بۇ ئۆزۈم ئۆزۈم ئۆزۈم

سېپىت نوچى

— تارىخنىڭ تەكرار چاقچىقىغا
تالادا ئۇزۇن ياز
تاملاردا ئاق يالقۇن
بادام دوپپىنىڭ گۈلىدەك.
ھەي، قەشقەردىن چىققان نوچى
بېشىڭدا دوپپاڭ يوق، دوپپىدا بېشىڭ،
ئىشىكىنى ئاچماي كىرىپ كېلىشىڭ
خۇش قىلدى مېنى توساتتىن
ئەسسالام ئەرۋاھ!

تۈنۈگۈن
دېڭىز بىلەن تاشلار ئارا كەچ،
ئانا تىل بىلەن ئۇپۇق ئارا بىز،
پۇل ئۇچۇرۇپ كەلگەن ئۇيغۇرۇم.
چاقىنار ئالتۇن: تاش. ئادەم. ئېشەك
ئالتۇن ئەينىكىڭدە سۇندى نۇرۇم.

يازماقتىمەن
دۈبەي شەھىرىدە
چۈش ۋاقتىنى سوزۇپ تاسمىدەك.

ئازماقتىمەن ۋاقت قەسىرىدە
بورگىستەك ① گاھى.

يۈزسىز مېڭىپ كەلمەكتە ئۆلۈك
بىراق سەندىن نۇرلۇق چىرايى.

باشقا ئەسىردە

ئوق ئۈزدى يايىلارنىڭ ئەرۋاھى،

جان ئۈزدى سېپىت نوچى

قولدا ئۆزىنىڭ ئۆلۈم خېتى

ئۆزى ئەكەلگەن.

ھەر ئىككىسى بىر يەردىن كەلگەن،

تونۇمايدۇ خەت.

بىرسى ئوقۇيدۇ ئۆلۈمنى بىر رەت،

بىرسى ئوقۇيدۇ ئالتۇننى پەقەت.

تونۇش كوچىدا

بىر ئەسىردىن كېيىنكى روھلار

بىر ئەسىردىن كېيىنكى مەرگەن.

سۇ سۈنى يەيدۇ

ئادەم ئادەمنى

ۋاقت ئادەمنى...

① بورگىس — ئارگېنتىنا پۈتۈنچىسى.

كۆيۈۋاتقان تىل

(ئەرەب شائىرى شەرقى سى ئەلمۇساغا)

قۇملار ئاقماقتا،
 گۈل ياپرىقى قانات قاقماقتا ،
 قىزلار جىممىدە ئېرىمەكتە .
 كوچىدا
 دۈپۈلدەپ سوقۇۋاتقان ياز .
 تېنىمىدە مەي بولغان ئۈزۈم
 تىلىمدا شېئىر شەرىپتى .
 يۈگۈردۈم ئۇپۇقتىكى قېشىڭغا
 غوزەكتىن ئالدىراپ چىققان پېتى .
 ھاۋا نېمىدىگەن ئىسسىق ،
 بىراق سەن
 پوپىلىكاڭنى كىيىپ
 رەسىمگە چۈشتۈڭ ،
 ئاندىن مەن
 224 - بەتنى ئېچىپ

سېنى كۆردۈم.

شېئىرلىرىڭ ئۇسقاتتى مېنى،

ئىچتىم تۈركچە قەھۋە

دەملەپ بەردى دەپ سېنى...

قىزىڭ سۆزلەرنى ئوينىماقتا.

توز قۇيرۇقىنى ئوينىغاندەك.

ئادىل ساھىلدا ئويلىماقتا.

ئەركىنلىك ھەيكىلى دېڭىز بويىدا

مەشەل تۇتۇپ ئويلىغاندەك.

يۇمشاق بىتون،

يەپ رەڭمۈرەڭ ئادەملەرنى

بىر ئادەمدەك قويدۇ ئاقلاپ.

پەخەس بول شائىر،

ئەرەبلەرنىڭ ئاپئاق سۆڭىكى

ئۇ يەر - بۇ يەردە تۇرىدۇ چاقناپ.

ئەمە

يىلتىزىم بىلەن بازارغا چىقىپ
ئۇن - تىنىسىز قويسام بىر بېقىپ
لىمونتىڭ رەڭگى چېكىدۇ ئازاب.
بېلىق ساتقۇچى ئۆز ئىشى بىلەن
سالام قىلىدۇ داستىكى بېلىق.
سېۋەتلەردە غەمكىن مېۋىلەر
توغتىدىم ئۇنىڭ ئالدىغا كېلىپ.

باققال كۆرمەيدۇ مېنى،
مەن ئازاب پەرىشتىسى.
باققال كۆرمەيدۇ مېنى،
كۆرمەيدۇ كەلسىمۇ باشقا كىشى.

بوۋاي
ئاسمىنى ئوماننىڭ
ئويلايدۇ خىيالىدىنمۇ كۆك.

خېرىدار بانان ئالىدۇ
قارا رەڭلىك بانانى.
ئالىدۇ پوستى قىيىقىزىل
قارا رەڭلىك ئاپپىلىسىنى،
سېۋىتىدىن ئەماننىڭ.

ئەما بوۋاي

قولى بىلەن كۆرەر مېۋىنى،

ئوتتى، سۈنى، ھەممە نېمىنى.

بىز ئىشكىنى كۆرىمىز ئېنىق

خاتا كىرىپ قالغىمىز ئەمما.

گۇناھ نېمە؟ تۇرساقمۇ بىلىپ

تەن ئۈستىدە قوللىمىز ئەمما.

ھەسرەت بىلەن چىقتىم ئىچىمدىن،

دۇنيانىڭ چاقنىغان كۆز قارىچۇقى بىز.

زىدە بولغان چاغدىمۇ ھەتتا.

بىر كۈن تۈگىدى

تۈكلۈك قارا قول

يېمەكتە

ئالتۇن بېلىقنى

ئۇپۇقنىڭ ئۈستىلىدە.

قالدىم ئاپئاق سۆڭەكتەك،

قايتقۇم بار ئەسلىدە

دولقۇنلار ھۆل ئەسلىمە

مەن يۇرتۇمنى يۇغاندا.

قىز ئورنىدىن تۇرغاندا

بوشىغان شەرىپەت شىشى

چىقاردى گۈگۈمنى پۇۋلەپ.

كافتىرىيا بىردىنلا قالدى چۆلدەرەپ،

گويا بۇندىكى ئادەملەرمۇ تەڭ

بىر دەۋر چۈشكۈنلۈكنى ئۆتكۈزگەندەك.

بۇ ۋاقىت جىمجىت گۈلدەك،

بۇ ۋاقىت تېنىمدە يىلپىز.

بۇ ۋاقىت قان توختىغاندەك
يىللار شارقىراتمىسى ئاستىدا.

بىر كۈن تۈگىدى
رەڭمۈرەك ئەينەكلەردە،
دېڭىزدىكى بىنالارنىڭ قارىسىدا،
قوللاردىن ئاق ئالتۇن ئاققان يەردە.

گۈڭۈم چۈشمەكتە پەردە - پەردە،
تېرەم بىلەن ئۆزۈمنىڭ ئارىسىدا،
ئېيتقۇسىز ھارغىنلىق.

بۇ ۋاقىت قان توختىغاندەك
يىللار شارقىراتمىسى ئاستىدا.
بىر كۈن تۈگىدى
رەڭمۈرەك ئەينەكلەردە،
دېڭىزدىكى بىنالارنىڭ قارىسىدا،
قوللاردىن ئاق ئالتۇن ئاققان يەردە.

كوچىدىكى ئادەم ۋە ئۆيدىكى ئادەم

تاش ئۈستىدە تاش
سۆز ئۈستىدە سۆز
ئۆيدە ئاي تالادا كۈندۈز.
دىلدا يېشىللىق سۆزلەردە كۈز،
سۆزلەردە كۈز بەزى - بەزىدە.

ئائىلە
سۆيگۈ پەرىشتىسىنىڭ ئەتىرگۈللۈكى،
شەيتان مارايدۇ كېلىپ كۈنلۈكى.

ئەي خوتۇنۇم سۆيىمەن سېنى
يېڭى يالقۇنمەن ھەر كۈنى ساڭا.
خۇشبۇي چېچەكسەن كۈنلىرىمدىكى
خۇش ئاۋازىڭ، ياپرىقىڭ، روھىڭ
چوڭقۇر، قات - قات ئورغان مېنى.

كوچىدىكى ئادەم
ئېگىز - پەس،
چىرايلىق - سەت،
توغرا - خاتا.

يۇلتۇزلارمۇ ئۆلىدۇ

(شېئىر ئوقۇغان ئەرەب قىزىغا)

كۆرمىدىم سېنى
 ئەرەب تىلى ئېچىلغان
 غۇنچىدەك لەۋلىرىڭنى.
 ئاڭلىدىم شېئىرىڭنى،
 ئايالىم سۆزلىگەچ
 گۈرۈچ يۇيۇۋاتاتتى.

سۇدا تاڭ ئاتتى
 تاشتەك قاتتىق.
 « ئەرلەر قېنى؟ »
 تاشتەك قاتتىق
 تەگدى شېئىرىڭ.

قوللىرىمغا قارىدىم شۇنچان
 ئايالىنىڭكىدەك نازۇك، يۇمشاق،
 ئاتامنىڭكىدەك ئورغاق تۇتمىغان
 بوۋامنىڭكىدەك تۇتمىغان ياراق.

يۇمشاق مەن
 تۆمۈر بىلەن تاش ئارىسىدا،
 ھەتتا ئۆزۈمنىڭ قارشىسىدا،

قۇرتتەك
توپىدەك
قەغەزدەك.

ئەركەك پاشىمۇ تاپىدۇ بالا
يېشىل گۈگۈمدا چاقناپ ئەرلىكى،
بۈيۈك تۇيغۇلار قېنى مەندىكى؟

ۋۇجۇدۇمدا سۈكۈت ئىرى
خىتاب قىلار ئەرەب قىرى:
ئەرلەر قېنى؟

ئەرلەر ھاۋادا توپا - چاڭدەك،
ئەرلەر خورلۇقتا تۇرىدۇ تامدەك،
ئەرلەر يۇمشاق ئېرىگەن شامدەك.

ئەي ئاياللار تاشلاپ قويۇڭلار
شىر تۇغۇلغان كېچىگە بىزنى.
ئەي ئاياللار سولۇالماڭلار
پارقىرىغان شېشىگە بىزنى.

يۇلتۇزلارمۇ ئۆلىدۇ،

ئوتتۇرىسى ئاق

چۆرىسى سارغۇچ،

كۆك نۇر چېچىپ

يۈپۈمىسلاق.

ئەرلەر ئۆلگەندە

رەڭسىز، يۇمشاق.

ھامىيەت
ھامىيەت
ھامىيەت

شۈبھىسىز

كۆز ئېشىكىنى ئېشىكىز،
شۈبھىسىز ئاغزىنى ئاچقاندا
ئوقۇيمەن ئاداننىڭ ① شېئىرىنى
ۋۇجۇدۇمدا يۈگۈرەر ئاق رەڭ.

ئۇزۇن قىيىنار چۈش ۋاقتى مېنى
ئىيۇل بىلەن قىلغىنىمدا جەڭ.

بازار
ئېرىپ چىلىشىپ كەتكەن
تېرىمىدىمۇ ئىدىيەمگە بەك.
ئىسسىق مەندە قوزغار ۋەسۋەسە
ئەرەبلەرنىڭ شەيتىنىدەك.

كېتىۋېتىپ مەسچىتكە
ئويلاپ قالدىم
يۇلتۇزلارنىڭ ياشلىق دەۋرىنى،
يۇلتۇز توپى ياتقان قەبرىنى،
ئالەمدىكى.

① ئىتىلىل ئادان: (1925 - يىلى) لىۋاندا تۇغۇلغان مەشھۇر گەرب شائىرىسى.

بۇ كۈنلەردە ئۇنىڭ ئىشەنچىنى كۆرۈشكە بولىدۇ

تەن شېخىدا غەمكىن بىر چېچەك
بىراق، كۈنلەر مەڭگۈلۈك ئەمەس.
شۇنچە نۇرغۇن شىرلار تۇپراقتا
ئاۋغۇستتا ئەسلەرمىز كىمنى؟

ئوقۇيمەن ئاداننىڭ شېئىرىنى،
ئاق رەڭلىك مەجنۇن ئۆتتى يېنىمىدىن
تولدى بازار چۇقانغا بىردىن.

رەت قىلدى ئوغلۇم ئۇشتۇمىتۇن:

— ماشىنا ئۇخلىماي تۇرۇپتۇ

دەرىزە تۈۋىدە...

ئوغلۇم بىزنىڭ دارىمىز،

رېئاللىقنىڭ يارا ئېغىزى

شەلۋەرەپ، يوغىنىپ ئاققاندا.

چۇقان سالار بالىمىز

قولنى پاشا چاققاندا،

لوغقىنى ئۇرۇپ چاققاندا.

ئوغلۇم ئىمىراق سۇ ئويناشقا

تۇتۇپ، ھۆللىپ، ئاق مارجان تۆكۈپ.

ئادەم شەھۋەتپەرەس دەپ ئويلاشقا

باشلىدى چوڭلار ئۆزىدىن چۆچۈپ.

مەن بۈيۈك بولالمىغۇدەكمەن،

خۇدا شەيتانغا ئوقۇدى لەنەت...

مەن بالامدىن

سېھرىي رېئاللىقنى ئۆگەندىم پەقەت.

ئەبۇزەبىگە بېرىشنىڭ ئۈچ يولى

... مەشھۇر ھەنەپە

1

ئىشكىنى قۇلۇپلاپ

يالغۇز، تەلتۆكۈس...

تالا كۆكۈش

كۈز جىمجىت، غۇۋا.

غۇۋا خىيالغا چۆكۈپ

قاتار - قاتار خورمىلارنىڭ

نەيزىلىرى ئاستىدىن ئۆتۈپ،

كىرىپ كېلىمىز ئەبۇزەبىگە.

قۇياش بىزنى كۈتۈۋالدىمۇ؟

ئالتۇن بېلىقتەك قاسراقلار تۆكۈپ،

ھەممە ئىسسىق بېكەتتە.

تاۋۇز ساتقۇچى ئېرىمەكتە،

قۇشلارنىڭ تىلى كۆيدى،

تېرىمىزدە زۇمرەت سۇ ئۆلدى،

قايىسى رەڭدە ياشايمىز ئەمدى؟

2

سۈتتىن چىقىپ

ترويا شەھىرىنىڭ سېپىلى بىلەن

دېڭىز دولقۇنى ئۇچراشقان يەردە
ئارقىمىزغا قايتماق ئەگەردە
سەدەپتەك ئاق.

سەدەپتەك ئاق شان - شەرىپىمىز
ئەگەر تارىخ قايتما كەينىگە.

تەۋەككۈل قىلدۇق بىز بىراق
مەھرۇم بولۇشنىڭ يېڭى تەمىگە.

3

شېئىرىي يول بىلەن
بېرىش بارمىغانغا تەڭ،
ماڭدىم تەمتىرەپ ئەبۇزەبىگە

ئۈستۈمدە يەنىلا بىر بويا غەم،
يېڭىلەنگەنلەر يېڭىدۇ چوقۇم
قۇرغانلار ئالار يېشىل رەڭ.

ئاتلىق ئادەم
كىردى دېڭىز ئاستىغا
سۈزۈك كوچىلاردا تونۇش كىشىلەر،
ئۆلۈك پادىشاھنىڭ قاسرىقى يەنە
كۈمۈشتەك پارقىراپ تۇرۇپتۇ ئەنە.

بىراق مەن قايتتىم
ھەمدە ئىشەندىم
ۋاقىت يولغا.

ئەرزىمەس يىللاردا

بۇ يىللاردا قىلىنغان ئەمەللىرىڭ
 بۇ قانچىنە قاتتىق ئەمەل

سائەت بەشتە

يۇلتۇزلار چاقنايدۇ بەس - بەستە.

مەزىنىنىڭ بۇلاقتەك ئاۋازى

ھاك تاملاردىن چىقار ئېتىلىپ،

قوللىرىمدا سۇنىڭ پەرۋازى.

بۇ يىللاردا قىلىنغان ئەمەللىرىڭ
 بۇ قانچىنە قاتتىق ئەمەل

تېتىمەن سەھەرنى ئاچچىق ئاناردەك،

چۈنكى بۇ چەت ئەل

يەنە بىر كۈن ياشىشىم كېرەك.

بۇ يىللاردا قىلىنغان ئەمەللىرىڭ
 بۇ قانچىنە قاتتىق ئەمەل

مەيداندىكى ئۆلۈك كۆك كەپتەر

ماشىنا ئەينىكىدە ئەكس ئېتىپ

ئىشلار دۆۋىسىگە بولدى دەپتىن.

ئېتىلىپ كەلگەندە چۈشتىن كېيىن

مونچاقتەك تەر قۇيۇلدى پېشانەمدىن.

بۇ يىللاردا قىلىنغان ئەمەللىرىڭ
 بۇ قانچىنە قاتتىق ئەمەل

ئەي، يايلاق ئىمپېرىيىسىنىڭ سەيياھى،

ئەي مەڭگۈ تاشلارنىڭ تىرىك نەزىر بۇيۇمى،

ئەي ئەرزىمەس يىللاردا ئۆزىنى شائىر دەپ ئاتىۋالغۇچى

تەرلىرىڭنى سۈرتۈۋال! ...

بۇ يىللاردا قىلىنغان ئەمەللىرىڭ
 بۇ قانچىنە قاتتىق ئەمەل

ھارغىن كەچتە،

قىزىل يۇلتۇزلار چاقنار بەس - بەستە

تومۇرلىرىمدا.

بۇيىلىقنىڭ بۇدۇنە يېمىش

تېرىسىنى سىيلىدىم،
قوللىرىم ياز گۈگۈمىدا،
پارتلىغان تەن.
ئېچىرقاپ ئىسسىق دەرەخلەر رەقەبە رەقەبە
كۈندۈزگە چاپلىشىپ كەتكەن .

سىيلىدىم تېرىسىنى
شاختا قالغىنى
بۇدۇنە ئىسمى.
جىسمى —
مىس قازاندا
چالماقتا دۇمباق.

ئوتنىڭ قوشۇنى بىلەن سۇنىڭ قوشۇنى توختىدى بۇدۇنىدە.
مىڭ ئادەم بىر بۇدۇننى ئىشتىھا بىلەن يېگەندە
ئۇلۇغلار قىسمى روھىمىزدىكى ئاچلىقنى باسدۇ.
بۇدۇنە يوقالمايدۇ، ئادەملەرمۇ.
بىراق بىز سۆڭەكلىرىمىزنى ئىزدەيمىز.
دەرەخلەر كېچىگە كىرىپ كەتكەن.
يۇلتۇزلار ئاماندىكى ئىز.
بىز مەڭگۈلۈككە ئىشىنىمىز
ياتلارنىڭ ئىلىمىشنى ئارىسىدا.

ئانا تىل

بىز ئالتۇندەك تۇغۇلدۇق
پارقىرىغان قوڭۇر تۇپراققا.

چۈشتى جىرىڭلاپ
ئۇيغۇر پەرىشتىنىڭ ئاغزىدىن
مۈزىكىسى سىڭدى قۇلاققا.

ئەي، ئانا تىل
سەرسان بولۇپ بىز
ئۇپۇقۇڭدىن كەتتۇق ئۇزاققا.

كۆكنار گۈلى
دېڭىزنىڭ ھىدىنى ئەكىلىدۇ،
خىيال ئۇزاق نەملىنىدۇ.

رادىئونى ئېچىپ قويدۇم.

ھاۋادا

گەپ قىلىدۇ.

سالقىن باغلار
نېفىت، قۇم تاغلار
رەڭگى ئۆزگەرگەن كىشىلەر توپى،
شەھەر - قىشلاقلار قاقشال جىم.

قەھۋە ئىچكەچ

يىغلىۋەتتىم.

دېڭىز دولقۇنى ئۆيگە كىردى.

گۆش دۈكۈنىدا

ئات يۈزلۈك قاسماپ
بېلىمەكتە پىچىقىنى
قاتتىق سەھەرگە.

شۇنداق، كاللىنىڭ قېنى.

تىرەكەشكەن، چىڭ تۇرغان، پارچىلانغان
سۆڭىكىنى،

تاشلاپ كېتىپتۇ ئەبەدىلىك جان.

ھەممە ئىنسان

ئۆلۈمگە ھۆكۈم قىلىنغان.

جازا مەيدانىغا كېتىۋاتىدۇ

كېسىم ئېنىق، ۋاقتىلا پىنھان.

شۇنداق بۇ مېنىڭ جەستىم.

ئانا نىل

بازار دىكى قەلئە

ماشىنا چاقى سويۇلماقتا تېز،
يوللارنىڭ قارامتۇل تېرىسىدىن،
قالدۇرماي ئىز.

قالدۇرماي ئىز ماڭىدۇ دېڭىز،
كونا قەلئە ئۇنىڭ ئىشىكى
ئەگىپ ئاقار ئادەم دېڭىزى،

ئىسكىلىتتەك تاشلاندىق قەلئە
تاملار ھەرە چىشلەرىسىمان.
ئەينەك بىنالار بايىل مۇنارى
بازار قايناق غەپلەتتە ئىنسان.

ئۆزى تارىختا، ھازىردا تېنى
قەلئە ئىچىدە بىر يېشىل ئايال
تارقانماقتا خوش پۇرىقىنى.

ئېزىقتۇردى پەرىشتە مېنى،
بۇ تەقدىرگە پۈتۈلگەن.
كۈتمىگەن قايغۇ
كۈنلەر گۈل تۇتۇپ.

يەمەنلىك باققال ماغدى بۇرۇلۇپ
سېتىپ بولۇپ بانانلىرىنى،
گۈگۈم ئۇنىڭ يېنىدا،
ئاي سارغىيىپ پىشقان
خورما شېخىدىن،
يۈزلىرىمگە چۈشتى نۇر.
تەنھا بىر ئۇيغۇر.
مەن قەلئەدە
قەلئە ئۆتمۈشتە.

بۇ ۋاقىتنىڭ ئويۇنى.

ئاجىپقى كەلگەن قوغۇن

ئۇچتى بەيكارم
رىم بۇرۇنقى رىم،
سۇ يەنلا سۇ،
ئۆزگەرگىنى ئۇشتۇمتۇت تۇيغۇ.
ئادەم ئاجىزمۇ ياكى چۈمۈل،
بىر سوتكا ئۈزۈنمۇ يا بىر دەقىقە،
يېڭى تەبىر كېرەك ئادەمگە.

يېرىلمىدىم قوغۇندەك
يا پىشمىدىم قوغۇندەك.

يۇلتۇز مېنىڭ ئۇرۇقۇم
مەڭگۈلۈكتە بىر تامچە ئادەم.
مەن قەيەردە جەھلىم تۇتقاندا
بىر تىنىقتا بار ۋە يوق ئالەم.

كۆرگىنىمىز چۈش،
بىلگىنىمىز نۆل،
يېڭى تەبىر كېرەك ھەممىگە.

چۈش بولدى

بانان دەرىخىدە
چۈش بولدى،
بۇ خورازنىڭ قارارى
كۆتۈرۈلۈپ شاھانە تاجى،
قۇياش بىزنى سىلاشتىن توختاپ
بېشىمىزغا مەختەك قادالدى.

مىڭلاپ ئادەم ئاشۇ ھالەتتە
ئاتىلىشقا كۆنۈك ئادەتتە.

مەن كۆۈرۈكتىن ئۆتۈپ
ئۆزىنى يوقاتقان ئادەمدەك
ئىزدەشكە باشلىدىم چۆچۈپ،
ئەلئەيسىن شەھىرى تىرلىگەن چۆپ - چۆپ،
مېۋە بازىرى يېمەكتە ئۈزۈم
غايىب كۈچىغا بۇرۇلدى يۈزۈم...

قۇرتتەك كىشىلەر توپى
غاجماقتا شەھەرنى غەرب.

ئىشتىن چۈشكەن قوزىدەك ئادىل
ئالدىرايدۇ ئۆيىگە ھېرىپ.

بىز ۋاقىتتا ئۈزۈپ يۈرمىز، ئەمەس ئادىل
ئىلىنىمىز ھامان قارماققا، ئادىل
مېڭىنىڭ كەينىدە ھېچنەمە يوق،
ئادەم كەينىدە ئالەم قۇيقۇرۇق
قارماققا، ئادىل
بىر مەلەكە قاتنىشىپ كەلمىشى.

چۈش بولدى سۇدا،

سۈزۈك ئازاب چىقتى ئېتىلىپ كەتتى
ئېچىشىغا جۈمەكنى ئېتىپ كەتتى

بىر مەلەكە ئىستىغاب قىلدى
بىر مەلەكە ئىستىغاب قىلدى
بىر مەلەكە ئىستىغاب قىلدى
بىر مەلەكە ئىستىغاب قىلدى
بىر مەلەكە ئىستىغاب قىلدى
بىر مەلەكە ئىستىغاب قىلدى
بىر مەلەكە ئىستىغاب قىلدى
بىر مەلەكە ئىستىغاب قىلدى

ئاخلاش

قۇل سۆزى بەگكە يەتتى،
 قۇزغۇن سۆزى تەڭرىگە.
 يۇقىرىدا تەڭرى ئاڭلىدى
 تۆۋەندە ئادەم
 — « ئىرق پۈتۈك » تىن

دەرەخلىرى قايتتى،
 ئاڭلىدىم،
 كۈز پەسلى جىم.

ياشىدىم خىلوەت تىڭشاپ كۈنلەرنى،
 لەيلىپ چۈشمەكتە كۈزنىڭ يالقۇنى
 قاقشال شاخلاردىن روھىمغا ئاستا.
 شامال تۇپراقتا، ئاغزىمىز تاشتا،
 جاراھەت قاپلىغان شەھەر ئاسمىنى
 يۇندا ئازگىلىدا ئاي ئېيتقان ناخشا.

مەسچىت گۈمبىزى
 جىمجىدۇ سۈكۈتى

تاملاردا چاقماق ئىزى.
ناملاردىن قايتقۇچى ئۇن - تىنىمىز ھالدا
تىخشايدۇ ئاللاننىڭ تىنىشىنى.
بېلىق كۆتەردى بېشىنى،
تېنىمىز سۇغا ئايلانغان
قېنىمىز ماڭار،
يازار،
يوقلار...
گۈگۈمنىڭ قىزلىقىدا كۈن.

چۆكتۈم سۈكۈتكە شەيىلەر بىلەن
مەڭگۈلۈككە ئاڭلىنىش ئۈچۈن.
يۇقىرىدا تەڭرى ئاڭلىدى
تۆۋەندە ئادەم.

ئايالىمنىڭ قانىتى

قۇياشسىمان تاجدا بېشى

11 - ئاي مەلىكىسى

23 چۆرىسى بىلەن

چىقتى قىشلىق ئوردىسىدىن.

تۇغۇلغان كۈن مۇراسىمى.

ئايالىم سەي قورۇماقتا

ئورماقتا ئەتراپىنى

خۇشاللىقنىڭ كۆك نۇرلىرى.

سۆيگۈم سۈزۈك سۇ.

توشتى بۈگۈن ئۇ

بېلىق يېشىغا.

سۆيگۈم يېشىل تاغ.

كىردى بۈگۈن ئۇ

كەپكە يېشىغا.

سۆيگۈم ئېرەمباغ.

قاراپ ماڭدى ئۇ

چېچەك يېشىغا.
بىر توپ گىلاستەك كېلىپ قېشىغا
مۇبارەكلەپ سۆيۈم بېشىغا.

سۆيگۈم كېلەر سۆيگەنسېرى
كۆيگۈم كېلەر تومۇز يازدەك.
تۇرمۇشنىڭ رەڭگى كۆپكۆك
ئۆيىمىزدە.
كۈيىمىزدە

ئاپتاپپەرس ئاۋازى بار،
سۆزلەۋاتقان ئالتۇن كۈنگە.

11 - ئاي مەلىكىسى

پۈۋلىمەكتە ئىسسىق قىشنى
ياقايۇرتتىن، قۇم قەلئەدىن.

كەلىمىدى مېھمان ھېچ يەردىن،
تۇغۇلغان كۈننى ئىككىمىز
ئۆتكۈزدۈك بىر كېچىدە.

ئايالىمنىڭ قاننىتى
پەرۋاز قىلماقتا
شېئىر ئىچىدە.

زودىن ئىپتار غىچە

بېلىق گېلىدا تۇرۇپ قالدى تاڭ.
داستىخان. ئاي. چۈشەنچە قوللار
زولۇق يەيمىز خۇشال - خۇرام.

يەڭگەن كىشى ئۆز نەپسىنى
ئېرىشكىنى ئىلاھىيلىق.
تۇرمۇش بۈيۈك پەرھىز بىلەن
ئەرزىمەستۈر ئەسلى چىنلىق.

چوڭقۇرلىدۇق سەزگۈمىزگە
پاكىز، يېنىك، يېڭى قىممەت.
يۈزلەنگىنى غەيبىپ بىزگە
تەقۋادارلىق — نازۇ - نېمەت.

ئۇپۇقتىكى ھارغىن مىللەت
ئىچى يورۇپ بولار تېتىك.

ئەمچەك سالماق بالىسىغا
كەچ كىرگىچە ئانا كېيىك.

ئىچلىق لەززىتىگە چۆمدۈق ھە دەپ
تەن بىلەن بۇزغۇنلار ئارىسىدا
يۈيۈلۈۋاتقان روھىمىز سەدەپ.

ئىپتار قىلىشقا باشلىدۇق،
بىر تال خورما، سۇ بىر يۈتۈم
بېلىق ئاغىزىغا كىردى گۈگۈم.

ئاخىرقى ئىسما رەت

ئايلىنىپ چۆچەكلەردىكى ئەلگە
تۆگە قۇشنىڭ تۇخۇمىسىمان
كۆمۈلدى ئىسسىق ئەسلىمىلەرگە.

ئۇ دېڭىزنى پۈۋلەۋاتقاندا
خۇشاللانغان زۇمرەت خەلىقتەك.

زەر قۇملاردىن ئاڭلىدىم
پادىشاھنىڭ تىلاۋىتىنى.

كىتابىمنىڭ ئۇشبۇ بېتىنى
ئاچقان ھامان كۆرسەن
يۈرىكىمنىڭ چوڭقۇر قېتىنى.

دەل شۇ يەردە قۇملۇقتا
بىر قىزىلگۈل ئېچىلغان
ئىمارات قوي ئۇنىڭ ئېتىنى،
شېئىر دەپ بىل خۇشبۇي ھېدىنى.

ئىزدېسەڭ ئەگەر
ئۈرۈمچىدە مەن،
يامغۇرلار ئېچىلغان
كېچىدە مەن،
چەك ئىشىكىمنى.

قايتىش

بۇرۇنقى تۇرمۇش
باشلىنىدۇ يېڭىدىن.

سۈزۈك پەلەكتە ئەرەب قورغىنى،
سۈزۈك ئەسلىمە چۇلغايىدۇ مېنى.
پۇرايمەن سەھەرلەردىن
ناشتىلىق قەھۋەنىڭ خۇشپۇرىقىنى.
چىقتىم شەھەرلەردىن
قايتقان قوشۇندەك،

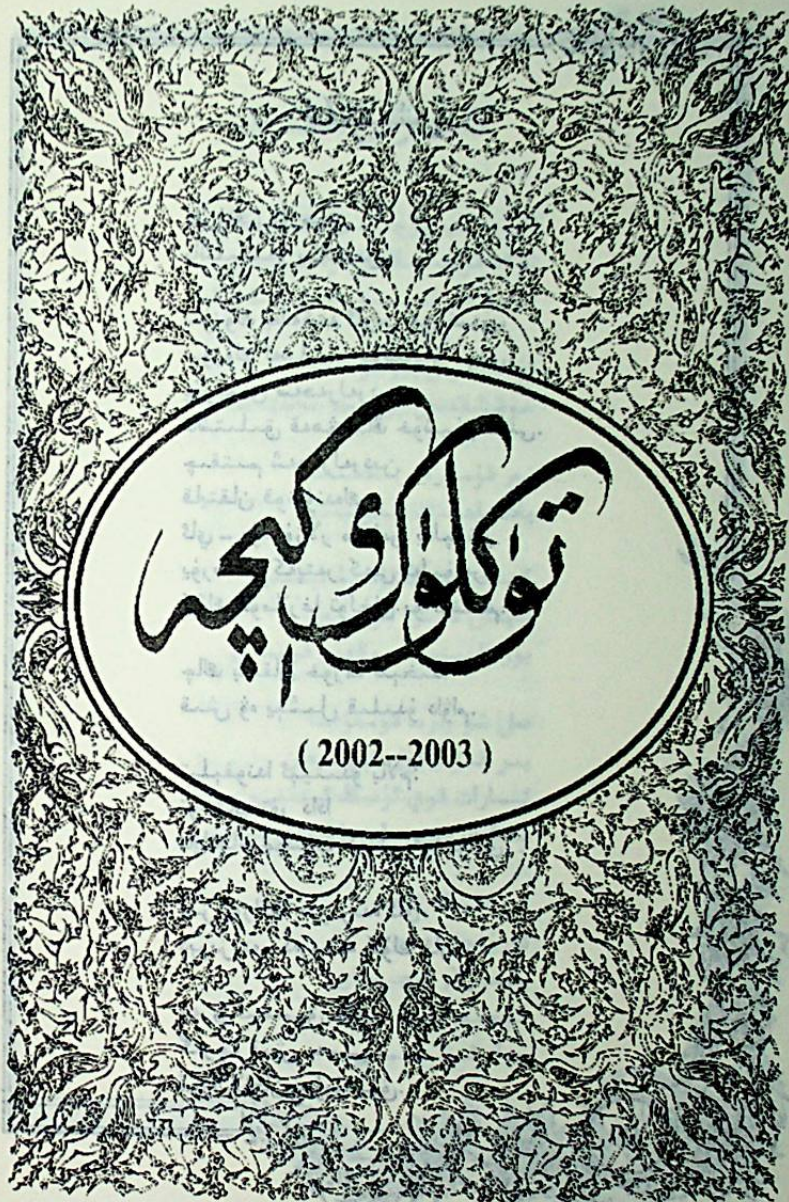
ئاي - يۇلتۇزلار مەيۈس يەلپۈنەر
يۈرىكىم كەپتەر كەبى تەلپۈنەر
كۆك قۇملارغا تولغان بۇ ئاخشام.

چاڭ باسقان خورما شېخىدا
قىش ۋە يېشىل قىلىدۇ داۋام.

تېلېفوندا ئېيتىدۇ بالام:
توختاپ تۇر دادا
تاپانچام چۈشۈپ كەتتى ئېلىمۇلاي...

بىز ئۇزاقتا دېرىزىدە ئاي،
دېرىزىدە، دەرەختە كۆك قار...

مەرى ئىسمىق جاي،
گەرچە قىش پەسلى
قوراللانغان سۇيۇقلۇق.

تہذیب و سچ

(2002--2003)

خانبالىققا ئىككىنچى كېلىش

تىرىلىمىز ئىككىنچى قېتىم،
بەزى قارلار ئېرىگەن،
بەزى قانلار سوۋۇغان،
سېھىرلەندىم ئەگە كۆۋرۈكتە
ھۆل، قۇرۇق، تونۇش، ناتونۇش.
چۆل ئىچىمىز، كەڭ كوچىلار چۆل،
ئاياللارنىڭ يۇمشاق دەرىخى
ئۆسەر مەخپىي، گۈزەل ھەمدە ھۆل.
قاپلىغاندەك غېرىبلىق ئەرنى
ئۆلۈك ئاق قۇش قاپلىغان بەرنى،
مۇڭلۇق، پىنھان ئەسلىملىرىنى.
قايتتى ئارتقا زامانلار، گۈللەر...
ھون ئاتلىرى توختىدى ئېگىز
شەھەر قوۋۇقى ئالدىدا.
ئەتىرگۈللەر چۈشمەكتە ئاستا...
دوستلار بىلەن ئۇچراشتۇق،
قايتقاندەك ھاياتقا
قايتتىم قىشتىن ئىككىنچى قېتىم.

كوچىدىكى ناغرا ئاۋازى

نۇرلار ئېقىپ تۇرغان بىر يارا
كۈن دەپ ئاتالغان.

تار ئۈچەيدەك كوچىلار ئارا
ھەزىم بولماي لۆمشۈيىمىز ھامان.

سودا بىناسى ئالدىدا
ئىككى ئۇيغۇر چالماقتا ناغرا.

جەڭ ئاتلىرى ئەينەكتە ئۈزەر
بۇ بايانسىز سېمونت ئورمان،

خاقان تامدا، يېشىدا سۇ تاج
ۋۇجۇدىمىز چاڭقاشقا تولغان.

سېلىماقتا يۇمشاق كەچقۇرۇن،
چاقىنار ئاپئاق سۆڭەكلىرىمىز.

بىز
ئادەم ئاتىدىن قالغان بورۇق ئىز.

چىقتىم ئۆيىدىن
ھەمدە ئۆزۈمدىن

مەنزىلىم تۇپراق.

قىش دولقۇنى

قىشنىڭ چەكسىز، ئاپئاق دولقۇنى
سېمونتتا تالاشماقتا جان،
توڭ يەرلەر ۋە كۈندۈز ئەل بولغان.

بىراق
سۈۋەرەك تىرىكىشىدۇ،
قان رەڭدە يامشىدۇ
قورالغا، تەخسىگە، كېچىگە.

يەيمىز، ئۇخلايمىز
ۋەھىمە ئىچىدە.

كۈچ تولغان ئەتىياز،
ئايال جەسەتلەر تىرىلدى
قىرلىق تاشلار ياتقۇزۇلغان كۈچىدا.
سىرلىق، قۇرغاق تېگىش لەززىتى
سۈۋەرەكنىڭ جىسمى ئۈچىدا.

كۆڭلىمىز سوۋۇدى تۇرمۇشتىن،
چاقنىغاندا ھەسەنشېرىك
جىمجىتلىق ئىچىدە.

ئەي، قارا كېچىدە
قارا تاش ئۈستىدە كېتىۋاتقان
قارا چۈمۈلنى كۆرۈپ تۇرغۇچى،
نەقەدەر بۈيۈكسەن، بىلگۈچى ئەڭ
نەقەدەر كىچىكسەن ھەم قوڭۇر رەڭ!

ئۆلۈك بېلىقنىڭ قۇيرۇقىدا

سۇنىڭ ئەتىرگۈلى ئاق،
 ئۇنىڭ قۇرغاق ئۆتمۈشىدە
 نايىناقلاپ، تولغىنىپ ئۇچار يالتىراق.

بالمىلار ئويۇنچۇق كولىماقتا
 سۇمىز كۆلنىڭ ئىچىدىن:

لاي چاقىنار بوش شىشىدىن،
 ئاي شەكىللىك كونا كەش،

نۇرمىز قارماق دەستىسى
 ئەخەتلەر ياسالغان پىل چىشىدىن

بالمىلار ئۈچۈن.
 مەنىلىك دەردلەرنى ئۈنتۈغاندا

قۇرۇقدىلىپ قالمىز پۈتۈن،

ئوغلۇم كۆرۈپ قالدى كولاۋېتىپ
 ئۆلۈك بېلىقنىڭ قۇيرۇقىنى،

بېلىقنىڭ ھەسرەتلىك يىللىرىدا.

ۋاقىت سۈزۈك نەرسە
 كۆرۈپ تۇرىمىز ھەر غەمكىن ئىزنى،

كۆرۈپ تۇرىمىز بىر - بىرىمىزنى.

بالام ۋە ئۇيغۇر تىلى

سۇدىن بۇرۇن سۆزلەيمىز قانداق؟

بار بول دەدى. ئاستا پۈۋلىدى،

ئاستىمىزدا قوڭۇر تۇپراق.

كۆككە كۈمۈشتەك

سانسىز قاسراق تۆكۈپ تۈن،

كۈن چىقتى.

كۈن چىقتى،

ئۇمىدى ئېلىشق، كۈندۈز قايماق،

بالام قايماقنى يالايدۇ.

بالام سۆزلىرىنى ئاڭلايدۇ،

بالام سۆزلىرىنى تاللايدۇ

سىيلاپ، پۇراپ، تېتىپ.

— دادا مەن نەچچە ياش؟

— تۆت ياش.

— دادا، چوڭ ئانام نەچچە ياش؟

— بەش ياش.

— دادا، كارىۋات نەچچە ياش؟

— ئالتە ياش.

چۈمبەلىكى كۆز

— دادا، يامغۇر نەچچە ياش؟

— يەتتە ياش.

— دادا، ھەسل نەچچە ياش...

بىز

سۆزدىن سۆزگە قونۇۋاتقان

ھەسل ھەرسىگە ئوخشايمىز.

بالام ھەسلگە مىلاپ نان يەيدۇ،

بالام قوللىرىمنى قانات دەيدۇ.

بالام دەسسەپ سالدى

ئاپسىنىڭ قۇيرۇقىغا،

دېڭىز قىزى ھەققىدىكى چۆچەكنى

پىچىرلاپ دەۋاتسام قۇلىقىغا

كۆزلىرى كېتىپ ئۇيقۇغا.

تويغا ماڭغان مۇشۇك.

ئاق ئات مىنگەن بىلگە خاقان.

ئەينەك قان، تىل ئۇمۇرتقا، ھال رەك غېرىبلىق پۇرىقى

زىلچىدىكى ئوت رەڭدە شىر ئۇخلاپ ياتقان.

ئاستىمىزدا قوڭۇر تۇپراق

ئۈستىمىزدە كۆك ئاسمان،

جان تومۇردەك يېقىن سەن بىزگە

بىز ئىگىمىزگە.

بېلىق تۇتقۇچىلار

ئۆلۈم بۇرنىمىزغا پۇراپ تۇرىدۇ.
سۆسۈن رەڭ چېچەكلەر سۈدىكى سايە
كۆل توختىغان، ھۆل بەدىنى ھەرىكەتتە.

قارىدىم ھەۋەستە،
پىلتىڭلاپ ماڭغان بېلىقتەك قىزلار
بېلىقچى ۋە سۈسۈن چىگرا.

ئۈچ ئورۇق ئەرۋاھ موخۇركا چېكەر،
بوۋاي جىمجىت سۇغا كۆز تىكەر
قولدا قارماق،
قات - قات قورۇق، قاتمۇقات قاسراق،
ئۈزۈپ كېتەر بوۋاي بىر كۈنى.

ئىچمەكتىمىز ھەسرەتلىك سۈنى.
يېقىنلاشتىم
بېلىقنىڭ خۇش ھىدى تارقىلار جىم
نەم ۋە سىلىق قاراڭغۇلۇقتا،
ئېتىلىمىز يەمچۈككە.

ئاق رەڭگە مەدھىيە

قارا شار قىراتما چۈشمەكتە
بارا - بارا،
كەچ بولدى مامكاپ يېنىدا،
تاشلار چوقۇلغان، سىلىقلانغان
قاۋاقخانا تېمىدا
ھارغىن شوللار.
بويالدىق مۇزدەك بېلىق قېنىدا،
ئۇيۇقمىزدا ئۇيۇپ قالغان
ئوتتۇرا ئەسىرنىڭ قاراملىقى.
تىرىلدۈرەر ئەرلەرنى
ئۆلۈم بىلەن ئەمچەكنىڭ ھىدى.
مەسچىت گۈمبىزىدە ئاي چىقتى،
يازىم بۇ شېئىرنى ئاي شەكىللىك
قەغەزنى تارتىماقتا ئوغلۇم كېلىپ،
بىزى رەڭلەرنى يۈتۈۋەتتۇق،
بىزى غەملىر ئۆيگە كەلگۈچە،
بىزى تەملىر كېچە ئاغزىدا.
ئاغزىڭدا گۈل
مەدھىيەلى
بارچە مەدھىيىگە لايىق زاتنى

ئۈجمە پىشتى

تېز سۈرئەتلىك يول

كردى ئۈدۈل

ماي ئېيىنىڭ ئوتتۇرىغا،

قۇرۇق يېزىلار بىلەن.

ئۈجمە پىشتى

غېرىبلىقتەك.

پارقىراق ئۈرۈمچى كوچىسىدا

يوقلۇق لىباسى ئۈچىنىدا

ھارۋا بىلەن ئۈجمە ساتقۇچى،

ئايلىنىپ چىقار كوچا - كويلارنى

يەرگە قىيىمايغىچە راۋاق ئۈچى...

يىپەك يولىدىن ئۇپۇققىچە

ئۈجمە، پىلە، يىپەكتەك كېچە،

قەدىمىي مىللەت، جىمجىتلىق، ھەرىكەت،

ئۇرغۇپ تۇرار چوڭقۇر بىر شەھۋەت.

دېرىزىدىن باقتىم، ساغ، رىسجانە رە

كۆرگەنلىرىم دەقىقىلىك كۆرۈنۈش

ئالەمدە بار مەڭگۈلۈك ۋاقتىم.

يەكشەنبە كۈنىدىكى تالا (چاتما)

1 . ئىشكتىن چىقىش

بوسۇغا داۋان
ئاتلايمىز تەستە
ئائىلە، تۈز، بېلىق پۇرقى.
كۆيدى يېشىل ياز بىر پەستە،
قۇمىدىكى بېلىق ئوغلۇمنىڭ تۇرقى.
ھاۋادىكى ئاتەش نەپەستە
سەھەرنىڭ ئاق قۇيرۇقى
قىسىلىپ قالدى ئىشكىكە.

2 . پوچتخانىدا

شەبنەم ئەمەس چۆمدۇق تەرگە بىز.
باشقا بىر يۈز بىزنىڭ بەرگىمىز . . .
رەسمىيەت ئالدىدا
بىز بىز ئەمەس
مەلۇم بىر سان بىزنىڭ بەلگىمىز.
كائىناتنىڭ تىلى ھەرىكەتتە،
دىل ئەلچىسى بولمىش ھەر خەتتە،
چاقناپ تۇرغان يۇلتۇز بەلكى بىز.

3 . تاش بېلىق

ئېگىز، ئىسسىق كۆك رەڭدىن قاپتتى،
كۈمۈش دولقۇن تۇغۇلدى كۆلدە.
شامال نەمخۇش ئايال پۇرايدۇ،
سۇنىڭ تېنى قانماس بىر ھۆلدە.
سۇ تاشقا ئايلاندى،
تاش بېلىقنى يۇتتى،
سېھىرلەندۇق قىلارمىز نىدا.
ئوغلۇم ئويناۋېتىپ
تاش بېلىقنى تۇتتى
بېلىقنىڭ ھەسرەتلىك يىللىرىدا.

4 . كوچىدىكى تونۇش ئادەم

ئۇنتۇلغان ئىسىمنىڭ ئەسلىمىدە
شىر باشلىق ئادەم ئۇتتى ئىسىمىز
كوچىدا ئاقار ۋاقىت قۇملىرى.

5 . سودىگەر

كۆيۈپ ئۆچەر
ئەتلەس قۇملىرى يىپەك يولىنىڭ،
ئۆزىرىشى ۋاقىت قولىنىڭ
ئاز قويماقتا چۈشتىن كېيىننى.
ئوقەتچى
شېكىسپىرنىڭ دزاملىنىدىن
چىقىپ كېلەر ساناپ تىيىننى،

چاپلاشقىلى بىزگە يىلىمىدەك.
ۋالىدىغان دۈكىنىغا لىق
گۈزەل سۆزلەر ئۇچار چىۋىندەك.
موزاينىڭ ھەقىقى دەپ
ئېنەكنىڭ سۈتىنىمۇ ئىچمىگۈچى
قۇرۇق سۆڭىكىمىزدىن ئالدىۋ نەپ.

ئاخىر يۈزلەندۈق تۇرمۇشقا
ئۆزىمىزنى ئالداپ تۇرۇشقا.
دۇخاۋىچى بىلىمىدۇ لېكىن
ئەسلىدە ھەسرەتلىك چۈشتىن كېيىن.

6. ئېرىق بويىدا مامكاپ
«م» ھەرىپى مۇشۇك رەڭگىدە،
«ئا» ھەرىپى ئايئاق ئايدەك.
«م» ھەرىپى مۇڭلۇق، مۇلايىم
«ك» ھەرىپى كەڭ، كۆپكۆك جايدەك.
«ئا» ئايالنىڭ تېنىمۇ تۈزغاق؟
«پ» پىلىلدار پىنھان چىرايدەك.
م ئام ك ئاپ
ئېرىق بويىدا مامكاپ
جىمجىت ئويىدا مامكاپ

كەيىن ئاپتۇ ئاق كۆڭلەك

كەمىنىك تويىدا مامكاپ

دۇنيا ئۇچىدۇ لەرزەن

گۈگۈم چۈشىدۇ لەرزەن

توزۇماقتا ئايالىم

تۈن بىر تال قارا مامكاپ...

7. ئوغلۇم بىر تال چېچەكنى ئۇزۇۋالدى

قاچان ئۇزۇلدۇق يىللاردا ھۆل ئىز،

قاچان سولاشتۇق قۇياش بىر تال گۈل

ئۇزىدى بالام ھەسرەتلىرىمنى قىمى پەنھانە

ئالتۇن نۇرغا ئورالدى كۆڭۈل.

8. تاسادىپىي سۈكۈت

چىم ئۈستىدە گۈگۈم پەرۋازى

روجەكلەردە پىلىلىدايدۇ نۇرىم

دەرەخزاردا تەمبۇر ئاۋازى

تاشلار ئېرەم ئېرىگەن ئۇيغۇر

بىر تىلماقتا شايدەك سۈكۈت

ئاق تېرەكلەر روھلاردەك مەغرۇر

ئۆلمەيدۇ ئادەم

توختايدۇ پەقەت

ئەبەدىيلىك سۈكۈتتە بىر دەم

تېرىقچىلىق

يازدىم پىنھان مىسرالارنى تۇپراققا،
ساقلا زېمىن بىر تال نازۇك گۈل كەبى،
ياكى تۈننىڭ قورسىقىدا نۇر كەبى.

قازدىم تۇغماس دەۋرلەرنىڭ ئېغىنى
يىگىتلىكىم تىزگىن سىيرىپ چاپقاندا،
قاراملىقتىن ھاياتلىق يول تاپقاندا.

ئوينار كەتمەن، چاقىنار تۇپراق، ئىز پىنھان
ئۈنۈپ چىققان يىگىت پىنھان قىز پىنھان
ئەرلەر ئۆلدى، يەرلەر ئۆلدى شەھەردە.

كۈننى يازدىم خىلۋەت چوڭقۇر سۇغا مەن،
ئورمىنىڭدا ئويناقمىغان بۇغا مەن،
مۇڭگۈزۈمگە ئاس قوڭغۇراق ئەي ئىگەم.
چېپىپ ئۆتەي تىمىتاس ئۆيلەر ئالدىدىن،
بالىلارنىڭ ئاق دولقۇندەك ئاۋازى تەنەم،
ئۈنتۈلۈپتۇ بۇ ئادەملەر يادىدىن.

شەھەرلەر تاش، يەرلەر ئاقۇش ھوسۇلسىز،
بېلىجانلار ئۆلۈمى جىم ئۈسسۈلسىز،
تۇغۇلماقتا ماشىنىلار جاراڭلاپ.

مەن تېرىقچى سۆيىمەن چىن بېرىمنى،
مەن بىر راست ئەر، مەن مۇنبەت يەر، ئەي ئايال
قوبۇل قىلغىن ھارارەتلىك سىرىمنى.

غەرب ئەپسانىسى

دېڭىزنىڭ مۈزدەك غەيرىيلىقىغا
چۆكمەكتە ئادەمبېلىق ئاستا - ئاستا
مېتاللار دەك پارقىراپ سوغۇق تېنى ...
غەرب غەربتىن ئەمەس باشقا.
باشقىچە ئاتىدۇق كۈننىڭ ئىلاھىنى
ھېلىھەم يوقلۇقنى ئۇلۇغلاپ شەرق
ئوخشار زاماندىكى بىر تىلىماتقا.

ئەي گۈزەل ئادەمبېلىق، سۇ ئۈستىگە چىق!
قاچما مەننى مەن بىر شەرقلىق.

ئۆي ئاقلىتىش

ھاك ئازابلىق جىمجىت رەڭدە.

ئۇشاق - چۈشەك ئىشلار بىلەن
ئۈنتۈپ قالدۇق بىردەمدە.

ئاقلامچى چېلەكنى ئالدى،
قۇم قەغەز سۈركەلگەندە
خۇدۇكسىرايمىز خۇددى بىز تام.

تاملاردا سىر ئۇيۇپ قالىدۇ،
ئۇيۇپ قالار قورقۇنچلۇق ئاڭ،
چاچرىغان مېڭە قېتىقسىمان
يېنىمىزدىكى.

ئاق ئاتنىڭ يايلى
ھاكقا ئايلىنىپ

تاملاردىن چۈشمەكتە ئېقىپ.

تۇرمۇشتىن چىقىپ،
شېئىر يازغىلى ئولتۇرغىنىمدا
ئوغلۇم ئوينىغىلى چىقىپ كېتىپتۇ.

پانچاڭ ئىناھىيا

ئادەملەر غەربىلىق توريدا چاقنار،
ھايات ئۆزگەرمەپتۇ، يارا قېتىپتۇ.

كوچىدا ئانا تىلىم
غەمكىن قايتىپ كىردى،
سۆزلەرنى يېدىم.

توختىدى تام
ئاق رەڭدىن.

ئايۋاندا ئاپتاپ

سۇ ئىچىدۇ ئاق
ئاغزىنى چېلاپ ھاك تاشلارغا،
ئاپتاپ شارقىراتما ھاك تاشلارغا...
شەھەر ئەتراپى قاچماقتا قويۇق،
ئىچىمىزدە بىر قورقۇنچ بار
چۆل سۈزۈك، تار
تاشلار تاش قوۋۇق
يۇلغۇنلارنىڭ چېچىكىدە قان.

توختىدى باياۋان
يېشىل تۇغلۇق تېرەكلەر بىلەن.

ئوت - چۆپ بېسىپ كەتكەن بۇ ئايۋان،
دوستۇم ياقۇپ ئولتۇرۇپ تاشتا
موخۇر كىمىنى شورماقتا،
شورماقتا ئاچچىق يىللارنى...

كۆيمەكتە گۈگۈم،
كىردى دۇنيا قارا رەڭگە تېز،
بىل، بىر دۆۋە كۈل دەپ ھەممىنى.
دېڭىزدىكى بىر تامچە سۇ بىز
قانداق مۇمكىن ئىزدەش تەڭرىنى؟

سۇ ئىچىمىمۇ لىززەتلىك، خۇشال،
چۈنكى چەكسىز ئۇنىڭ بەرگىنى.

قار تۇغۇلدى

كۈنگە موخشاش تۇغۇلدۇڭ سەن يار
مېنى نۇرغا توشقۇزۇپ بار - بار.
پاك بوۋاقسەن بۈگۈنكى كۈندە
بوۋاقلاردەك تۇغۇلماقتا قار.

دەرەخلەر ئاق تۈكى پارقىراپ
مۇڭگۈزلىرى شاخلىغان بۇغا.
تۇغۇلماقتا گۈزەل ئاۋازلىك
جىلغىلاردا ئايلىنىپ سۇغا.

تۇغۇلدۇڭ سەن، تولدۇردۇڭ گۈلگە
ھاياتتىكى بوشلۇقلىرىمنى.
شاملىغىمەن چىمەنزاردىكى،
ئەگە پۈۋلەي خۇشلۇقلىرىمنى.

تۇغۇلماقتا يېڭى بىر كۆيۈش
ئاق يالقۇندەك لەپىلدەيدۇ قار.
لېۋىم يېڭى ، يېڭى بىر سۆيۈش
نەپەس ئالسام سېنىڭ ھىمىڭ بار.

قۇشلار ئۇچار مورمان شەھىرىگە
ئاق كەپتىرىم ئۇچار ئەركىگە.

سەن ئىكەن دەردىڭ

شەبنەمدىمۇ نازۇك سەن دەلبەر
تۇغۇلغاندەك گۈلنىڭ بەرگىگە
كۆتەرگىنىم بىر قەدەھ كېچە
قەدەھ ئىچىرە يۇلتۇزلار سانسىز
يۈگۈرەيلى تەڭ ئۇپۇققىچە
سېنىڭ بىلەن ئۆچسەم ئارمانسىز.

پاكىز يۈگەك بۇ ئانا تۇپراق
تۇغۇلدى قار يۇمران ۋە ئاپئاق
باغرىم ئەمدى سېنىڭ بۆشۈكۈڭ
ئۇخلا قوزام، مەن ساڭا ئامراق.

دېڭىز يۈزىدىن 154 مېتىر

چوڭقۇرلۇقتا

(داستان)

1

قۇم دېڭىزنىڭ ئىشىكىدە ئاي...

بۇ جاي

تېخىمۇ كەڭ، تېخىمۇ چوڭقۇر

كۆك ئاستىدا جىمىرلار ئۇيغۇر.

كۈندۈزلەردە ئۈزۈمنىڭ ئىزى

كېچە ساپاق تۈكلىنىدۇ دۈر.

تۈكلۈك كېچە،

ساڭگىلىغان نۇر

پەنجىرىدىن پەنجىرىلەرگە،

داۋزىلارغا، دات زەنجىرلەرگە،

مەن يىقىلغان ئارقا يولىدىكى

يۈندىس پاك، كەبىدەك يەرگە

قىش ئاق ئاتتەك تۈرسىمۇ كىشىپ

چىلىق - چىلىق چۆمۈلدۈم تەرگە،

قەدەم بەسىپ قەدىمىي يەرگە.

2

ئالتۇن قاسراق تۈكمەكتە قۇياش

كىرەلىمىدىم تېخى سەھەرگە.

قۇيرۇقىنى تىكلەپ شەھەرگە

ئىمارەتلەر سويلار دالىدا،

ئەتەس گۈگۈم چۈشۈش ئالدىدا.
مەرى ئىسسىق توپ - توپ ئادەمنى
چايناۋاتقان ماي يول ئاغزىدا،
ئۈشتۈمتۈتلا سەزىم ئازابىنى.
ۋۇجۇدىمىز قۇرۇق ئۈزۈمدەك
كىم ئۇنىڭدىن سىققاي شارابىنى؟
سۇندى بىر جام قەدىمكى ئايدىك
ئىچمۈۋەتتىم نۇرلۇق ئازابىنى.
قازىخانا مەسچىت مۇنارى
جىمجىتلىقتا سۈتتەك ئاينۇرى.
شاگىر ئۆلگەن سەينادىن ئۆتتۈم
ئابدۇخالىق ئۇيغۇرى —

بىر تۇپ جۈجەم دەرىخى ئەمدى،
شاخلىرىدا قىزىل ئاينۇرى.
مەست تارىخچى قىيىق ئىشىكتىن
كىرىپ كەتتى خۇشخۇي ۋە ئورۇق.
بىز بەزىدە مۇزدەك ئۈمىدىمىز،
بىز بەزىدە سۇدەك شوخ، يورۇق.

3

چاي قۇيدى ئۆمەر جان،
ئاي پاتقۇچە مۇڭداشتۇق،
مۇڭىمىزدا ھۆل، ئىسسىق ۋەتەن.
تەن — ئوت كەتكەن دېڭىز،
دېڭىز تۇرپان،
سۇلىرى تاشقا ئايلانغان،
تاشلىرى باشقا ئايلانغان.

يېڭى قارلار قەدىم تۇپراقتا
ئېرىپ ئاپئاق بۇرغۇندەك قالغان.
دېڭىزنىڭ سەلتەنەتلىك يۈرۈشلىرى
ئەمەستۇر يالغان

كەڭ، پايانسىز زېمىنلاردىكى،
كارىزلار سەپ دېڭىزدىن قالغان،
تەكلىر كۆك تۇغ كۆرۈنمەس چېكى،

4

ئوچۇق

كۈن چىقىش قوۋۇق،
ئۇيۇق بىلەن ئۇيغۇر ئارىسىدا.

ئوچۇق

جەنۇبىي قوۋۇق،
قاغا جىگدە بىلەن نۇر ئارىسىدا.

ئوچۇق

شىمالىي قوۋۇق،
تەن بىلەن تۆمۈر ئارىسىدا.

ئوچۇق

كۈن پېتىش قوۋۇق،
بىر ئوق ئايالنىڭ يارىسىدا.

5

ئاي كالىندارى.

تېرەكتە ئاي،

تەكتە 1 - ئاي،

ۋاقت ساپاقلرى ھېچىلغان.
خىرە سېپىلدە تۇنىنىڭ كىرىپكى،
تامدىن قارا كۆزلەر ئېچىلغان.

ساقلمايلى ئەت سەھەرنى
ماشىناڭنى ھەيدە كېچىدە.
ئايلىنىيلى تىرىك شەھەرنى
توپ - توپ ئۇنىسىز ئەرۋاھ ئىچىدە.

كېچىدىكى سۇ.
تىرىك يارغول،
ئىچىدىكى سۇ،
جىمىرلار غۇۋا.

ئىنسان بىز،
بىر دەم ئاشكارا
مەڭگۈ پىنھان بىز،
مەڭگۈلۈككە قىلايلى دۇئا.

دېڭىز ئاستىدا ئۆيلەر تېمى لاي.
دېڭىز ئاستىدا مەرۋايىت ئۈزۈم.
دېڭىز ئاستىدا تىپىرلىغان جاي،
دېڭىز ئاستىدا قاشتېشى تۈزۈم.
دېڭىز ئاستىدا مۇقام ئاۋازى.
دېڭىز ئاستىدا كېۋەز تېرەز قىز.
دېڭىز ئاستىدا ناۋاي نان ياقار.
دېڭىز ئاستىدا كارىز لار سۇسىز.

دېڭىز ئاستىدا ئادۋوكات ئەنۋەر
 كېلەر سۈزۈك ماشىنا ھەيدەپ
 ساقال يۈلۈپ يىغلا دەۋاگەر
 قارىلىغۇچى سۆزلەر ئەزۋەيلەپ
 دېڭىز ئاستىدا مەشتە ئوت يانار،
 ئاچ بالىلار ئاچار تۇۋاقتى.
 دېڭىز ئاستىدا سۈدەك بىر ئايال
 ئېمىتمەكتە ئۆلۈك بوۋاقتى.
 دېڭىز ئاستىدا ئويغاق بىر ھايات،
 مۇڭلۇق ئەزان ئاۋازى ياڭرار.
 سۈزۈك يەردە شىلىدىرلار شايى
 مەھەللەردە قەدىمكى تاڭلار.
 ماشىنىلىق كىردۈق ئۆتمۈشكە،
 ئىتلار قاۋاز، ئېشەكلەر ھاڭرار.
 سېپىل ئوخشار ئۈزۈلگەن چۈشكە
 تىمتاسلىقنى ئەرۋاھلار ئاڭلار.
 بىر نۆۋكەرلىك قوۋۇقتىن ئۆتۈپ
 بىز ئىدىقۇت شەھىرىنى كەزدۈق
 بىز ئادەمسىز ئۆيلەرنى كۆرۈپ
 خاقانى يوق ئوردىغا كەلدۈق.
 ئايلىنىپتۇ يارلىق تۇپراققا،
 چالما مىڭ يىل بۇرۇنقى باشتەك.
 شامال تاك - تاك چالار پەشتاقتا
 ئۇستىخانلار چاقىنار ئاق تاشتەك.
 ئۆي - ئۆيلەردىن روھلار چاقىرار

شەھەر خەلقى روھ ھالىتىدە.
بازارچىلار سوزۇپ ۋارقىرار،
ھەممە مەۋجۇت يوق ھالىتىدە.
بوش قۇدۇقتا سۇنىڭ ئەرۋاھى
كومزىكىنى تۈشتۈرماقتا قىز.
كەلدى بىر توپ قىلىنچلىق يىلى
ئوتتۇرىدا ئۇيغۇر شاھزادە
ئولتۇرىدۇ ئاق ئاتتا ئېگىز.
ئايغىرىنى سۇغارغىچە ئۇ
ئالاي ئەسىر ئۆتۈپ كەتتى تېز...
بىز ئادەمسىز كوچىغا كىردۇق،
ئۆلگەن خورازنىڭ بويىنىدا قۇياش.
قاۋاقخانىدا
يلىپياش جەستەلەر
قويىنىدا قۇياش.
قەبىلە باشلىقى چالار سۆڭەك نەي
ساقىلىدىن ساقىماقتا مەي.
قەدەھ سۈزۈك نەزىر سۈپىسى
باشسىز تەنلەر چۆرگىلەر ھەي - ھەي...
— يىگىت، يىگىت، ئالتۇن باش يىگىت،
قىز - جۇۋانلار ئانتى قاش يىگىت،
ياۋاش كەلمە بولغىن شاش يىگىت،
يەتمىشتىمۇ بوۋاڭ ياش يىگىت،
شاراب دەرياسىدا تاش يىگىت... —

ئۇسسۇلچى قىز ئوقۇيدۇ بېيىت:

مەيخانىدىن چىقتى مىڭ مېيىت...
چەكسىز كوچا ئادەمسىز جىمجىت،

يىقىلىپ، قوپۇپ كېلەر بىر مېيىت.

كەتتى سۈزۈك،

سۇنىڭ ئەرۋاھى...
سۇنۇق كۈمزەك، غايىب بولغان قىز.

نامسىز كوچا، تامسىز لاي ھويلا
خارا ب شەھەر، بىز ساقلانغان ئىز.

خارا ب شەھەر

ھەر نەرسىسى كۆرۈنۈپ قالغان.

چاقناۋاتقان ئاپئاق سۆڭەكلەر

دەر: « بەدەندىن باشقىسى يالغان ».

كۆيۈۋاتقان كاھىن.

ئېگىز جىنىس مۇنارى.

مۇراسىمىدىكى ئايال پادىشاھ،

ئارقىسىدا ساناقسىز يارى.

تەن.

قۇياش كالىپىندارى.

ئېنېرگىيە، ئۆلۈم، ئىلىم - پەن.

توشۇپ كەتتى ۋاقىت سۇۋارى،

ھەممە نەرسە تېز سۈرئەت بىلەن.

ئايال گويا قەپەستىكى سۇ،

ئىشىكلەردىن ئوخچۇپ چىقار ئۇ،
ئوخچۇپ چىقار كەڭ زېمىندىن سۇ.
كۆز كۆرمىگەي، قۇلاق ئىشىتمىگەي،
بېسىپ كەتتى دۇنيانى تويان.

بىراق

دېڭىزدىن 154 مېتىر چوڭقۇرلۇقتا
ئامان - ئېسەن تۇرماقتا تۇرپان.

7

ئەي ياش دۇنيا،
سالام ئۇيغۇرغا،
كۆپىنى كۆرگەن مويسىپىت مىللەت
كۆز ئالدىڭدا سۆرەلمە، ئاستا
ئۆلۈمگە سۇسلۇق ئەمەسقۇ ئىللەت؟

ھەي، ۋالىدلىق ئەينەك شەھەرلەر
بىز قەدىمدىن قالغان توپا ئىمز.
بىز بىلىمىز ھالاكەت نېمە
ئالدىرىساڭ كېتىۋەرگىن تېز.

تۇرپان يوپپورۇق
دۇنيادىكى كونا بىر جاي.
كەل، ئەي سەيياھ،
باشقا نەرسە يوق
توپا شەھەردە ھىلال ئاي.

دېرىزە ئالدىدا: قەشقەر

ئۈستى ئوچۇق مۇزېي بۇ،
قەبرىسى بۇ تىرىك شەھەرنىڭ.

يول بويىدا ئاق تېرەكلەرنى
سىپىلار سوغۇق قولى سەھەرنىڭ.

ئاتونۇش مەرمەر ۋالىدايدۇ.
يۇڭ ئەدىيالدەك ئېغىر ئەسلىمە
چۈشتى يەرگە، چۆمدۈم سوغ تەرگە...
بۈيۈك ئىكەن بارلىق ئەسلىمدە.

يۈز يىللىق تاملارنىڭ يارىسىدا
شەھۋەت بىلەن پۇل ئارىسىدا
سۇنىڭ مەنىسى تاش،
ئۆلۈمنىڭ مەنىسى ياشاش.

قاغا تۇمشۇق بۇزۇلمىغان
بوسۇغىدا قىپقىزىل نۇر،
ئەينەكلەردە كۆرۈنمەيدۇ قان،
كوچىلاردا قەدىمكى ئۇيغۇر.

بىر ئىسكىلىت چۈشۈپ كارىۋاتتىم
دېرىزىنىڭ ئالدىغا كېلىپ
زوقلانماقتا قايناق ھاياتتىم.

پەزىلەتلىك كۆز

ئوسما

ئاسىيانىڭ يۈرىكىدە بىز،
قۇرغاقچىلىق ماڭار، پارقىرار
تېنىمىزدە قۇرۇماس نەم ئىز،
يوشۇرۇن ئاڭ تىرەن شارقىرار.
شارقىراپ
پارقىراپ
ئورخۇن دەرياسىدا ئاقماقتا ۋاقىت.
مەلىكىنىڭ چاچلىرى ئاقار،
ئوسما قويۇپ قاشلىرىغا ئۇ
مىس كۆرگۈگە زوقلىنىپ باقار.
ئات يايلىدەك دولقۇنلايدۇ سۇ...
دولقۇنلايدۇ كىشىلەر توپى
ئۈرۈمچىنىڭ ئۈچەي - باغرىدا.
كىچىك بىر قىز ئوسما ساتماقتا،
يايما يېيىپ كوچا ئاغزىدا.
ھەممە ھەلەك جان بېقىش بىلەن
يوق ئۆزئارا قاراشقۇدەك چول.

سۈزۈك، ئويچان ئۇيغۇر شائىرى
بۇ شېئىرغا ئالغىنىدا يول.

يۈزلەر ئاقار ئېرىپ ئەينەكتە،

ئاھ، بالىلار قېرىپ كەتمەكتە.

ۋاقتتىكى ئىشىكىمىز كوچا

ئالەمدىكى بىز تۇرغان يۇلتۇز.

يايمىنى بۇز

بازار باشقۇرغۇچىلار كەلدى!!!

قېچىۋاتقان كىشىلەر ئارا

تېرىۋالدىم بىر باغ ئوسمىنى،

گۈگۈم كۆپكۆك، ئاسفالت قارا.

دەرياغا ئۇيغۇر تىلىدىكى كۆز

بۇ ئۇيغۇر تىلىدىكى كۆز

دەرياغا ئۇيغۇر تىلىدىكى كۆز

دەرياغا ئۇيغۇر تىلىدىكى كۆز

دەرياغا ئۇيغۇر تىلىدىكى كۆز

دەرياغا ئۇيغۇر تىلىدىكى كۆز

زەڭگەر رەڭگە كىردى دەرەخلەر،

چاقىر، ئۆچەر كۆك بىزگە پىنھان.

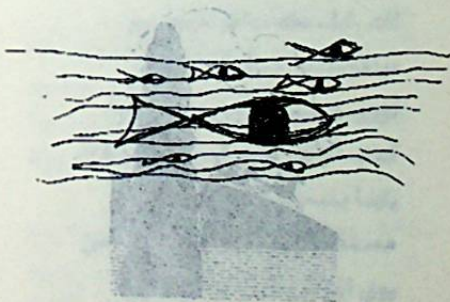
قوينۇڭدا گۈل

بوينۇمدا قول، قولۇمدا سەھەر

تامدۇق، ئۇندۇق، ئىنسان ھەم پىنھان.

دەرياغا ئۇيغۇر تىلىدىكى كۆز

دەرياغا ئۇيغۇر تىلىدىكى كۆز

ئۇيغۇر كوچىسى

بىر كوچا قالغان ،
قارا ياغاچ بىلەن دۇكانلار ئارا
ئەتىياز كەلمەكتە بارا - بارا...
قەدەملەر ئالدىراش، ياپراقلار تاش
لاي چېچەكلىرى چاپلاشقان، قارا.

شېئىرلىرىمدا قىشنى ئۇزاتتىم،
ئۇزاتتى پۇل،
بېسىپ ئۆتسەم كۈندۈزنى تەنھا
بىر پۈتى يوق تىلەمچى بالا.

قۇرۇۋاتقان ئەركەكلەر ئارا
ئىسسىق، ھۆل كوچا.
شوخ چاپچېغى جاندا بوتتا كۆز
جاننى قوبار ياندا بوتتا كۆز.
مەڭزى چوغدەك كاكچايۇ - گىردە
قېتىمقىچى چىنىسىدە
قايماق تۇتقىنى ئۇيغۇرچە سۆز.
ئاياغ مايلایدۇ شاھ سۈپەت يىگىت،

سېپىمە يۇرتىمدا

چوتكىسى

شامالدا قېتىپ قالغان ئات يايلىدەك
قەدىم ئۇرخۇن بويلىرىدىكى
كىتابچۇرۇش ئويلىرىدىكى
يىللار سان - ساناقسىز نۇر يوللىرىدەك
بەتلەردىن، چىرايلاردىن ئۆچەر لاپ - لاپ.

گۈگۈم چۈشتى بۇ مىسرانىڭ بېشىدا
مەن كۆيەرمەن قارا يالقۇنلاپ
قارا ياغاچ قېشىدا.

ئەتىياز دىن كېيىن ئىشىك ئېچىش

1

دەل - دەرەخلەر چىققان كۈچىغا،
ئەركىنلىككە كەڭ ئېچىلغان ئۆي.
ماڭار ئىسسىق يازنىڭ ئۇچىغا
تېنىم بىر شاخ، يوپۇرماقتەك سۆي
سېنىڭ تېنىڭ ئوخشار غۇنچىغا.

كۈچىغا
ئېچىلغان ئىشىك، شېرىق قىلغۇچى رەببە
ئەتىياز دىن كېيىن

ئېچىلماقتا ئايال پورەكلەپ
گۈل قېتىدەك كىيىملىرىدىن.
كېتىۋاتقان ئەرنىڭ ئۆلۈكى
قاراپ قالدى يېنىغا بىردىن
تىرىلگەندەك ئەتىر ھىندىن.

2

تالا تار،
كىرىۋالدىم ئۆيۈمگە دەرھال
تىرىلگىنى بىر چاڭگال لايدەك.

شېجىرا ئىلىمىدا نىمىيەت نىمىيەتتە
 ئاندىن

چىقتى بۇ مىسرا

ئىشىك بىلەن دېرىزە ئارسىدا

كۆتۈرۈلگەن ئەگىم ئايدەك. ۱

۲

تەن ئەينىكىدە ئايالنىڭ ئېيى. ۳

۴

سايدا ياتقان تاش بولسا

ئۆزىمىزنىڭ تېشى ئۇ.

پۇتلاشقىنى باش بولسا

ئەمەس توشقان بېشى ئۇ. ۵

۶

چېكىلمەكتە ياز

ھاياجان بىلەن. ۷

۸

مەن ئاچمايمەن

ھەسرەتتىم ئىشىك. ۹

۱۰

۱۱

۱۲

۱۳

نان

« ئاچنىڭ كۆزى ئاشتا

تازنىڭ كۆزى چاچتا »

(ئۇيغۇر خەلق ماقالى)

جان كىرىۋاتقان توپىدىكى تەن

ئوتتەك يەرنىڭ ئەگمىسى بىلەن

لوقۇلداپ سوقماقتا...

تونۇر،

قاتماقتا

ئوتنىڭ ھاياجىنى

جەۋھىرى سۇنىڭ.

كۈنجۈت سەپكەن يۈزىدە ئۇنىڭ

گۈپۈلدەر تەملىك قۇتۇپ يۇلتۇزى.

قىز مەڭزىدەك قىزارغان نانلار

نان ۋە جانان تۇرمۇشنىڭ تۇزى.

چىڭقىلغان مۇسكۇللار، كۈچلۈك قوللار

ئەيلىپ، بولدۇرۇپ، خېمىر قىلىپ

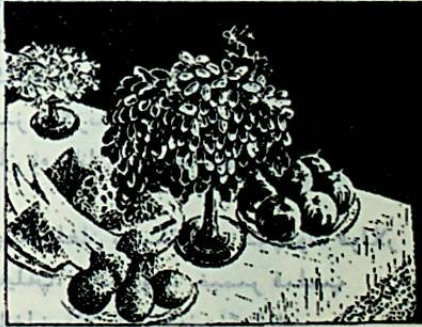
نانغا زوۋۇلا ئۈزەر دۈپدۈگىلەك.

ئۇيغۇر خەلق چۆچەكلىرىدىن
چىققىنىدەك گۈزەل خېمىر قىز،
ئەيلەش، بولدۇرۇش، قىزىتىشلاردا
غىدىقلىنار ئىشتىھايىمىز.

بىراق بىز ئاچ، ئاچ قويغان ئادەم
روھىنى ۋە قۇرۇق تېنىنى.

ناۋايىنىڭ گۈل قولى
تونۇتماقتا ئۇيغۇر نېنىنى.

دۇنيا گويا گۈللۈك داستىخان
قۇياش شولا چېچىپ تۇرغان نان.

كېسىۋېتىلگەن سايە

تېلېفوننىڭ قوش كۆكرىكىدە
بىر ئەنسىرەش ئېچىلىپ تۇرغان.
ئىيۇن قوپال باشلانغان ئويۇن.
مۇنكىرمىكىن تېلېفون ئۇرغان.

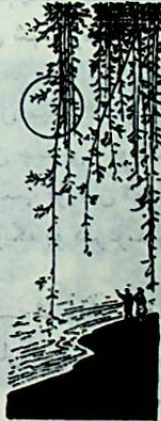
دەل - دەرەخلەر سۈكۈتكە پېتىپ
ياز تېنىمنى قىلماقتا يارا.
نشانلانغان كېيىكتەك چېپىپ
قۇتۇلۇش تەس،
قورشاۋدا تالا.

قېچىپ - قېچىپ كىشىلەر ئارا
كىرىۋالغان شېئىرىمغا مەن.

يېشىل ئايال مېنىڭ دەرىخىم
پەلەمپەيدىن چىقتى، توختىدى.
نۇر بەتلەنسىپ تۇرغان ئوقىمىدى؟
سىرلىق ئۆيگە بۇ دەرىزىدىن.

سۇ ئىچمەكتە ئۇ مەغرۇر قاراپ
گەز باغلىغان لېۋىمنى يالاپ
شائىرلىققا بېرىمەن جاۋاب.

مىڭ تىللا باش بىلگەننىڭ بېشى،
ناداننىڭ يوق ئارتۇق تەشۋىشى.
كېسىلمەكتە تاملاردا سايە
ئورۇندۇققا تارتىمەن يىلتىز.
روھىم چاقىلاپ تۇرغان قىلىچتەك
ئەينەكلەردە ۋەھىملىك ئىز.
چىققاندا مەن
ئايالىم بىلەن
قۇرۇۋاتاتتى مەشرىقتە ئىز،
نەزەر سالىدىم يورۇق گۈڭۈمغا
تېرەكلەرنىڭ ئۈستىدە مىڭ قىز.

ئابدۇللا ئارىپوۋقا

شېئىرىڭنىڭ تېرە كزارىدا
تېرەك بويى ئۆرلىگەندە ئاي،
بىر كۆيۈك بار يۈرەك تارىدا
ئىچىشكۈم بار بىر پىيالە چاي.

مەن ھاۋادا ياشايمەن تەنھا
سەنمۇ يالغۇز ئادەملەر ئارا.
يىللار سۆرەر ئۈچەي - باغرىنى
سېنىڭ باغرىڭ ئەمەستەك يارا.

كەتتى بلبۇر ئاق پىلغا مېنىپ
بىزگە پەقەت قالدى ناۋائى.
يولتۇزلار بار تۈن كىرىپكەندە
دېرىزەڭنى ئوچۇق قوي گاھى.

ئەي ئاتىجان، كۆيۈپ قاپتۇق تەڭ
شېئىر دېگەن جالپىقا، ھەتتەڭ،
دۇنيا يەنە قالار قىز پېتى،
مەندىن ياشىمەن، ياش ئىكەن ئەتەڭ.

سۆزلىگۈم كېلىۋاتىدۇ

1

بۈگۈن ئۆيدە قايتىمەن يالغۇز،
خىياللىرىم ئېچىلغان مامكاپ.
سۆزلىگۈم بار شامالدىنمۇ ئۈز
سۆزلىگۈم بار بولۇپ بىر كايكاپ.
ئايال كىتاب ئاچاي باغرىڭنى
كىيىم ئىشكاپ ساقلىمىغىن سىر.
پىچەتلەڭلار مېنىڭ ئاغزىمنى
تىڭشاي بىردەم بارلىق ئەسلى بىر.

2

ھەسەلدەك تىتىيمىز
ئازاب دېگەن شۇ،
بەزىلەرگە مۇناسىۋەتسىز
بەزىلەرگە قان تىتىيدۇ سۇ،
سۆزلىگۈم كېلىۋاتىدۇ

3

شەھەرگە كىرگەن كۈچۈك
ئۈچ كۈندە ئىتقا ئايلىنار،
بۇ كۈنلەردە بولۇپ قالدىم شۈك،
بۇ كۈنلەردە سۆڭەكسىز گەرلەر
سۈدەك ئۈستى يۇمشاق ياشاشقا،
تۈرمۈش دېڭىز لەيلەيدۇ كۆپۈك
چۆك، ئۈن - تىنىمىز ئايلىنىپ تاشقا...

كېسەل ئىسىم ۋە ساق ئىسىم

نوگايدا ئىچىۋېتىپ سۇ

ئۇشتۇمتۇت ئاغرىپ قالدى ئۇ،

بالا.

ئەپكېلىندى دوختۇخانغا

كىرىمىلا دېگەن ئىسىم بىلەن.

كىرىمىكىدە سۇغاردى ئانا

ئۇنىڭ چىمدەك ئاجىز جىسمىنى

يۆتكەۋەتتى ئەسلى ئىسمىنى.

ئوپپىراتسىيە قىلغاندىن كېيىن

مېڭىپ چىقتى بالا شوخ، تىمەن

ئابدۇللا دېگەن ئىسىم بىلەن.

كۆچسە ئىسىم كۆچمىدۇ كېسەل،

ئۇيغۇر دەرىخى ئاستىدا مانا

دۇئا قىلار ئاق چاچلىق ئانا.

ئۆستەك بويىدا توختاپ

ئېقىپ كەتتىم خىياللارغا،
لاي سۇ ئاقار
سۆگەت سايىسىدا غاقلىدايدۇ غاز.
قۇم دانچىلىرى كۆزنى چاقار
سۇ ئاستىدا يەنە بىر ياز،
غەرق بولغان يەنە بىر خەلق.
بىز قېچىۋاتقان قىسقا كۈنلەردە
مەشگۈلۈك نېمە قىلمايمىز بەرق.
بىراق
ئۆستەك سۈيى كەچتىم ھېلىراق،
مەن شەھەردە ئۆزۈمدىن يىراق-ئىكەنلىكىم
قارا سۈدەك ئاقار تىنىمىز
يورۇماقتا غازسىمان چىراق.

قارىغاي ئۇرۇقى

قىشقا قارغاي ئۇرۇقىنى ئىشلىتىش

قارىغايلىقتا كۆزى شامالنىڭ

گۈزەل، يىنھان، ئۈنسىز قارايدۇ،

يار رومالدىن مارايدۇ.

قىشقا قارغاي ئۇرۇقىنى ئىشلىتىش

ئاق بۇغۇنغا ئايلىنىپ تېزدىن

ھۆرلەر ئېقىپ چۈشەر ئېگىزدىن

ھۆل چېچىنى تاشلار تارايدۇ.

قىشقا قارغاي ئۇرۇقىنى ئىشلىتىش

تاغ سۇلىرى

تاشتىن تاشقا

ئېقىپ چۈشەر

خىيال، تەشۋىش باشتىن باشقا.

بوшат قولۇڭنى،

سىيلاش ئۈچۈن ئوت — چۆپ، مۇخلارنى،

مۇزدەك قارىغاي ئۇرۇقىنى.

بوшат كۆزۇڭنى،

كۆرمىسۇن چىراغلارنىڭ يورۇقىنى.

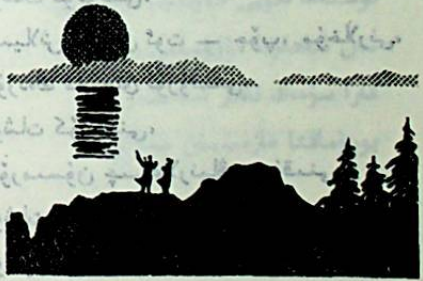
بوшат ئىچىڭنى

توشۇپ كەتتى ئاۋاز، ئىسپە

چۆلىمىزنىڭ بەلباغىدا

قۇپقۇرۇق كۈت، ئەڭ ئۇلۇغىنى.
 كۆكنى ئىزدەيسەڭ تاغلارغا چىق، بەلباغدا
 بۆكنى ئىزدەيسەڭ تاغلارغا چىق، بەلباغدا
 بېشىڭدا بۇلۇت، ئايغىرىڭ تاش. بەلباغدا
 سۇلالىلەر كۆيەر مەغرىپتە
 سۇ ئاستىغا پاتقاندا قۇياش، بەلباغدا
 جىلغىلار قان، سايىلاردا باش. بەلباغدا
 ئۆتكەن كۈنلەرنى ئەسلەپ
 قارىغاي ئۇرۇقلىرىغا دەسسەپ سايىمە ۋەت
 كىردىم ئايالنىڭ تېرىلىشىگە، بەلباغدا

جەنۇبتىن ئالغان چوغ

(چاتما)

1 . سەپەر

قېنى مەن،
شېمالنىڭ چىشىز شەھەرلىرىدە
يۈمشاپ، چاپىلىپ، ئېرىپ كەتكەن.
كىتاب، كومپيۇتېر، كۆڭۈل زىدە
ئوخشاش ياشاۋېرىپ ھېرىپ كەتكەن.
ئىكران ئالدىدا بەش ياشلىق بالام
كۆللەرگە، دەرخەلەرگە ئەگىشىپ
كۈندىن كۈنگە قېرىپ كەتكەن.
ئىچىمىزدە سۆزلەش ئازابلىق
ئىچىمىزگە تىنىۋېرىش تەس،
غېرىبلىقتىن كەچتىم بولدى بەس،
قىلاي چوغدەك جەنۇبقا سەپەر.

2 . كىرىپ كەلدى پويىز كېچىگە

قاتار - قاتار ئۆلمىگەن تاغلار
قارا - قارا نەشپۈتلۈك باغلار
كىرەلمىدىم كورلا ئىچىگە
چىقتى شامال،
چىقىمىدى ئۇيغۇر

ۋوگزال غېرىپ، ئىچىمىدە يامغۇر
كىرىپ كەلدى پويىز كېچىگە.

(ئىككى)

كورلا

چۈشىمىز ئۇخلاۋاتاتتى.

تالڭ ئاتتى،

تېرەكلەرنىڭ كەينىدە

ئاقسۇ.

3 . ئاقسۇ

تومۇرلاردىن ئاققان سۇ

ئاق رەڭدە، تىللىق رەڭدە ئىسسال ئارقىلىق

ئېرىق - ئۆستەڭدە.

بالمىلار يۇيۇنماقتا قورقۇمىمىز،

دالمىلار چېگرا چۈشكەن يېشىل ئىمىز،

ئۆيلەردە ئوت كۆيەر تۇرغۇنىمىز.

مۇنارلىرىغا كۈمۈش ئوردىنىڭ

تارىخ چەككەن نەقىشلەر ئېگىز.

خەنزۇ دېھقان

ئەگم ئايدەك قىمىرقى بىلەن

قىزىل تىلغان چاغدا تاۋۇزنى،

ئۆسسۈزلۈقۇم بۇلدۇقلار تىرەن

كىم توختاتسۇن بۇ پاراۋۇزنى.

رېلىس كەينىدىن يىغلايدۇ قاتار
پادشاھى ئۆلگەن يۇلغۇنلار...

ئاقسۇ
دەرياسىدا قىزىل سۇ،
ئاسمىنىدا ئاقىدۇ سېمپىلغا،
تېرەكلەردە يېشىل سۇ.

4 . قۇم دەرۋازا
قۇم دەرۋازىغا كەلگەندە

ئوغلۇم بۇدرۇق بارماقلىرىنى
يۇلتۇزلارنىڭ كۆزىگە تىقىپ
قەشقەر گۈگۈمىغا چىقتى گۈل چېكىپ.

قەشقەر كونا تاملىقتىن چېكىپ
قېچىپ يۈرۈپ بىنلار ئارا
تاپالمايدۇ ئۆزىنى.

بالام ئاچتى كۆزىنى،
ھەممە نەرسە ئاقاتتى قۇمدەك
ھەممە ئادەم تارتىلغان ئۈندەك.

تاش بازىرىدا تاش يوق،
بىراق بىزنىڭ باردۇر. ۋاقتىمىزدا
دەرۋازىسىز قۇم دەرۋازىدا.

ھەممىگە ئېرىشىپ باقىمىز
ئايلانغاچقا كىچىك بالىغا.

5 . ئوردا ئالدى

قانغا بويالغان ئالتۇن تاج
دومىلاپ چۈشتى مەشرىقتىن يەرگە.

كۈن پاتقانداك تۇيۇلماس
كۈچىدا ماڭغان ھەربىر ئەرگە.

قىز - چوكانلار ئالدىراش
قۇلاقلىرى باغلانغان زەرگە.

پادىشاھ

قوغۇن تىلىپ ساتماقتا،
شاپاق بۆكى چۆمۈلۈپ تەرگە.

قېتىقچىنىڭ ئۇزۇن كىرىپكى

خاننىشلىقتىن بېرىدۇ بەلگە،
چوچاقلىرى توپا شاھزادە

ئەركىنلىكىنى ئۆگىتىر ئەلگە.

مەلىكە بىر ئېشەك ھارۋىدا
ھارۋا چاقى تەگمەس مەرمەرگە.

ئۇرغۇپ تۇرغان كۈچ ۋە مۇھەببەت
بىر جۇشقۇنلۇق بەرگەن شەھەرگە.

بىراق كىملىر ئوردا ئالدى دەپ
ئىسىم قويغان، قاچان بۇ يەرگە؟

6 . بازاردىكى دىۋىلەر

بويى تېرەكتەك،
ساقىلى چاڭگىدەك،
قوللىرى شاختەك.

ئوت كۆيۈۋاتقان غارغا
تونۇر دەپ ئات قويۇپ،
نان ياقىدۇ تاشتەك.

بازار باشقۇرغۇچىنى كۆرگەندە
يۈرىكى ماشتەك.

بىر ئۇيغۇر دىۋە،
دىۋە ئەمەس ناۋايكەن.

7 . پەيزىۋاتلىق قەلەمداش

بېكەتتە ئادەملەر
يۇلتۇزدەك.

كۈگۈمىدىن چىقتى ئۇ
يۇلتۇز دەك.

ياتىراش كۆتۈرۈلدى تېز
لەيپىدە.
ئادەم ئاتىنىڭ بالىلىرى بىز،
ئەسلىدە.

تاجى يوق خوراز
تەخسىدە،
ئاندىن گېلىمىزدا
تۇرۇپ قالدى غەم.

بىردەم
بىر ئەسەردىن كۆپ-
غەم.

شېئىردىكى قوغۇنلۇقتىن ئۇ
ئۇزدى بىر كۆكچى ئاۋاتنى.
شەرىپتكە ئايلانغان قانمۇ ياكى سۇ
كۆرگەندەك بولىدۇم پەيزىئاۋاتنى.

8 . ئۆتەك

يېڭىمار دەيدۇ،
تىرىكلەر ئاستىدا
ئۆلۈكلەر ئۈستىدە

بېشىنى يەيدۇ،
يول ئۈستىدە.

مازار ئېگىزدە،
پەستىكىسى ۋەيرانە ئۆي
ئايىدەك قىزلار تۈندەك كېگىزدە.

قېتىق ئىچتىم،
ئۇزاق - ئۇزاق ئىچتىم كۈندۈزنى،
قاراغۇلۇق توشتى چىنىگە.

9. يەكەنگە كىرىش

بېلىقنىڭ ئاغزىدىن كىرىپ
قورسىقىنى چىقتۇق يېرىپ،
زەرەپشان دەرياسىنىڭ.

دەريا - دەريا ئادەم بىردەمدە
بىز يەكەنگە كىرگەندە.

دوپپىلار - كۈن

سۇدىن شولا تارتىپ چىققان.
ئېشەك ھارۋا، ئات ھارۋىدا
لىشكەرلەرمۇ ياكى دېھقان؟
بازار ئوخشار رىۋايەتكە.

نە - نەردە مۇغلۇق ئەزان
تاشلارنىمۇ ئېرىتىۋېتەر،

قەلبىلەر سۇ ئىبادەتكە.

مەن ئىبادەتتە.

شاھنامىدىن سۆزلەپ ۋايمىز

ئۆتكەن شاھلارنى داڭلار،

خالايق تۇيماي ئاڭلار —

چىۋىن ئۇچۇپ كىرسە ئاغزىغا،

ئاتلار كىشىلەر قىلىچلار ياڭرار

باش دومىلار سېپىل ئالدىغا.

قالدۇق سېپىل —

زامان ئۇيۇقىدا قالغان نۇر

يا قەدىمكى شېئىردۇر بىر قۇر،

مەنسىنى بىلىمەيمىز ھەتتەك...

كوچىلار كەڭ،

مەن يۈنۈس پەيغەمبەر دەك

ئىزلىدىم پاناھ خەلقلەر بىلەن تەڭ.

ياخاق يوپۇرمىقى بىر ئىلىك توپا،

تالا قىزغۇچ، تىمىتاسلىق گىلرەڭ،

كۈن پاتماقتا، دېرىزىدە جەڭ.

يەكەن — بېلىقتەك يەركەن،

ئىچ — باغرىدىن

ئۇيغۇر مىغىلىداپ چۈۋۈلۈپ چىققان.

ئاي چىقماقتا كوچا ئاغزىدىن

ھەممە نەرسە گۈزەل ۋە پىنھان.

10 . ئالتۇنلۇق مەسچىتنىڭ ئىمامى

سەللىسىنىڭ بىر ئۈچىدا ئاي
سايە سالغاي يىلتىزىمىزغا،

دېگەن چاغدا مەسچىتكە ماڭاي
يولسىمىزنى توسىدۇ شەيتان
ئۆز گىرىپىلا پۇل ياكى قىزغا.

سەللىسىنىڭ بىر ئۈچىدا كۈن
ئالتۇن تارتساق ئاز، بەتئۇاسىچۇن.
ئوڭ تەرەپكە بۇرۇلۇپ ئىمام
ئورۇن ئالدى يېڭىدىن
كىتابپۇرۇشنىڭ سۈزۈك يېنىدىن.

كۈندۈز يېپىلدى،
كىتاب يېپىلدى،
يېپىلدى يۈزى
بىر ئادەمنىڭ.

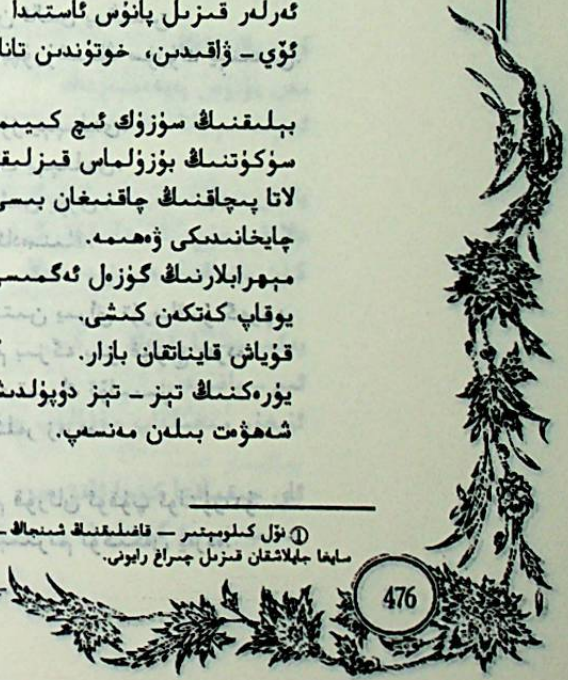
مېيىتىن يىراق تۇرساقمۇ گەرچە،
ئۆلۈم بىزگە بىر غەپرىچ يەردە.
بەزىدە تىرىك ئۆلىمىز
يۈرەكلەر زەردە.

ئىمام قۇرئان ئوقۇپ ئولتۇرىدۇ
بۇ شېئىرىم تۈگىگەن يەردە.

11 . نۆل كىلومېتىر ①

تاغلىرىدا ئارسلان بار يۇرتنىڭ
 ئادەملىرى ئاسلان بولۇشقا
 ئارىلىقى نۆل كىلومېتىر.
 قاغىلىق
 يوللىرى يىغىر،
 يۈرىكى ئانار.
 سايىسىدا دوڭ ياڭاقلارنىڭ
 قىزلار باچكا قېنىدەك يانار.
 ئەرلەر قىزىل پانۇس ئاستىدا
 ئۆي - ۋاقىدىن، خوتۇندىن تانار.
 بېلىقنىڭ سۈزۈك ئىچ كىيىمى.
 سۈكۈتنىڭ بۇزۇلماس قىزلىقى.
 لاتا پىچاقنىڭ چاقنىغان بىسى.
 چايخانىدىكى ۋەھىمە.
 مېھرابلارنىڭ گۈزەل ئەگىمىسى.
 يوقاپ كەتكەن كىشى.
 قۇياش قايناتقان بازار.
 يۈرەكنىڭ تېز - تېز دۇپۇلدىشى.
 شەھۋەت بىلەن مەنسەپ.

① نۆل كىلومېتىر — قاغىلىقنىڭ شىنجاڭ - شىزاڭ ئاتىمولى بويىدىكى ساھما جەللاشقان قىزىل چىراغ رايونى.

غېرىپ تىل ۋە مەكتەپ،
يوقاپ كەتكەن ئەر...
غۇنچىدەك قىزلار،
شەبنەملىرى تامار يۇلتۇزىدەك
ئۆتكىنىدە يېنىڭدىن لىۋەن،
تۇرساڭ ئەگەر ئەرلىك تاج بىلەن.

مەن
ئۇھ تارتتىم ئېغىر.
قاغىلىقنىڭ يەرلىرى يېغىر.
قاغىلىقنىڭ ئەرلىرى نەدە؟
ئەتەس شەپق تارتقاندا پەردە.

كۈن يەكچەشمىدەك
غايىب بولدى ساي ئىچىدە.
ساي ئىچىدە يىگىتلەر قانسىز،
دادا پۇلسىز، بالىلار نانسىز.
پەيدا بولار كويىقاپ كېچىدە
ئۆل كىلومېتىر ئىچىدە.

12 . بىرىنچى ئوتتۇرا ، 12 يېشىم
12 يېشىم
چىقىپ ئالمىلىق باغ ئىچىدىن
قۇش كۆزىدىن ، سۆگەت چېچىدىن

جىگدىلىك يولدىن، سۈزۈك كېچىدىن
تارتىنغانچە كەلدى ئالدىڭغا.
قوللىرىدىن يېتىلەپ ئۇنىڭ
سۆيۈپ قويدۇڭ، باستىڭ باغرىڭغا.
50 ياشلىق ئەي ئانا مەكتەپ
يىراقلاردا تۇردۇم كۆپ ئەسلەپ.

كىرگەندە دەسلەپ

12 يېشىم،

يوق ئىدى ئىشىم

ئوقۇشتىن باشقا.

ئاغرىمايتتى ئۇ چاغدا يېشىم

ۋەتەن، مىللەت ياكى ياشاشقا،

غەمسىز كۈنلەر قوينۇڭدا ئۆتكەن

ئوخشار ئىدى سۆدىكى تاشقا.

بىرىنچى ئوتتۇرا

سېدىلەرنىڭ تېمىپ سايىنى

كىتابىمنىڭ يېتىدە قالغان.

ئۇستازلارنىڭ ئۈمىد - غايىسى

يۈرىكىمنىڭ قېتىدا قالغان.

يوغانغىنە كۆلۈك بار ئىدى،

يالپۇزلىرىڭ، گۈلۈك بار ئىدى،

قاتتىق ئانىنى يەيتتىم چومۇرۇپ

رىغەتلىرىڭ ماڭا يار ئىدى.

يىللار ئۆتتى مارجاندەك

چۈشتى يەرگە ئون ئىككى يېشىم.

ئېسىپ قوياي بوينۇڭغا ئانا

بۇ شېئىرىم، بۇ سېغىنىشىم.

13 . مۈشۈك

جىگدە قىزارغان.

جىمجىتلىق قاتقان.

ھويلىدا زەنجىرلىك مۈشۈك،

بوينىدا قوڭغۇراق، پەنجىسى پاتقان

يەردىكى غازاڭنىڭ تومۇرلىرىغا،

يەردىكى گۈگۈمنىڭ قات - قات يۇڭىغا.

ھەممە نەرسە قاخشال ۋە مۇڭلۇق...

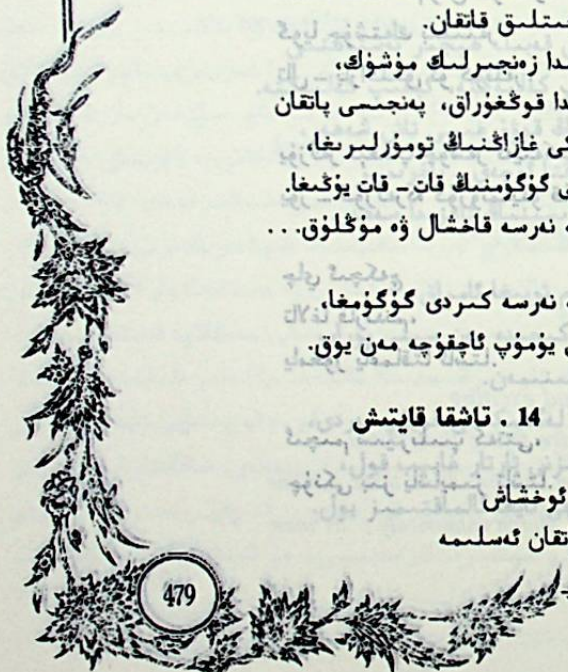
ھەممە نەرسە كىردى گۈگۈمغا،

كۆزنى يۇمۇپ ئاچقۇچە مەن يوق.

14 . تاشقا قايتىش

ھاكقا ئوخشاش

ئېقىۋاتقان ئەسلىمە

چۈمبەلىدىكى كۆز

رەنەم بەك ئادەم ئىكەنلىكىنى
جەنۇب تامللىرىدىن،
يېشىل، ئاستا، ئالەم رەنەم ئالدى
يېشىل رەنەم ئادەم رەنەم رەنەم
قايتىپ كەلدىم
ياشاشقا تاشتا، رەنەم رەنەم رەنەم
يېشىل رەنەم رەنەم رەنەم رەنەم
ئۈرۈمچىنىڭ ئاغزىدا
ھاكتاش، ئالەم رەنەم .
تۈرۈبا يولى،
ئاندا - ساندا سېرىق گۈللەر.
گويا چۈشتەك بىلىنەر
تال - باراڭلىق ئۇ كۈنلەر.
يۈزلىرى ئېقىپ چۈشەر ئەينەكتىن
يۈز - كۆزلىرىدە كۆرۈنمەيدۇ قان.
چاي ئىچكەچ
تالاغا قارىدىم،
يامغۇر ياغماقتا ئاستا.
ئىچىم سىيرىلىپ كەتتى،
چۈنكى بىز ياشايمىز تاشتا.

ئۈچىنچى ئايغا كىرىش

توختىمىغان تەنلەر، تېرەكلەر
ماي يوللاردا قاغىراش ئېگىز.
ئاستا ئۈنلەپ ئاقماقتا ئەگىز
لاي چۈشتىن كېيىن.
لاي چۈشتىن كېيىن
سۈزۈلمەكتىمىز مەنسىزلىكتىن
بايقاپ قېلىپ بىر - بىرىمىزنى.

پىشىل قەبىلە ھېجر تەشتەكتىن
چىقىپ كەلمەكتە، ئېقىپ كەلمەكتە.
بېيجىڭ قوۋۇرغىسى تاش شەھەر،
يورۇماقتا ئۈچەي - باغرىمىز
يەر دىۋىسىنىڭ ئاغزىدا سەھەر.

مەن نەم توپىغا ئامراق،
پېرىم كېچىدە مەن سېنى پۇراپ
ھۈزۈرلىنىمەن.
بالىلار لەڭلىكىنى قويۇپ بەردى،
يېمىمىزنى تارتار غايىب قول،
ئۈچىنچى ئايغا ئالماقتىمىز يول.

ENTER THE MARCH

*The bodies and poplars mowe on ,
on the asphalet dryness is high ,
snow is melting and flowing ,
and murmuring sweetly
It is a muddy afternoon .
It is a muddy afternoon ,
We grow transparent from emptynes
For suddenly we found each other .
The green tribe comes out and welling out
From Flower - pot .
Beijing is a stone - rib city .
Down in the mouth of lord of the earth
our guts glittering ,
nobody will feeling pity .*

*I love wet clay
at midnight
sniffing you and exciting .
The children are flying their kites
we are kites - an unknown hand takes our line
we entering the March unhurriedly , as wine .*

ئىنگىلىزچە شېئىرىمغا ئىزاھات:

بىر كۈنى كومپيۇتېر تورىدا ئامېرىكىدىكى خەلقئارالىق شېئىرىيەت كۈتۈپخانىسىنىڭ تور بېتىنى كۆرۈپ قالدىم. ئۇنىڭغا دۇنيانىڭ ھەرقايسى جايلىرىدىن ئىنگىلىز تىلىدا شېئىر يازالايدىغان شائىرلار شېئىرىنى ئەۋەتىدىكەن. مەخسۇس كومىتېت باھالاش ئار-قىلىق بۇ شېئىرلارنىڭ ئىچىدىن نادىرلىرىنى تاللاپ يىلدا بىر قېتىم مۇكاپاتلايدىكەن. مەنمۇ ئۆزۈمنى سىناپ باقماقچى بولدۇم.

مەن شۇ كۈنلا ئۆزۈمنىڭ يېڭى يېزىلغان « ئۈچىنچى ئايغا كىرىش » ناملىق شېئىرىمنى ئىنگىلىزچە ئۇرۇپ ئىنتېرنېت تورىدىن يوللىۋەتتىم. ئارىدىن توپتوغرا 24 كۈن ئۆتكەندە، يەنى 2002 - يىلى 14 - ئاپرېل ئامېرىكىدىن پوچتا ئارقىلىق ماڭا بىر پارچە خەت كەلدى. شېئىرىيەت جەمئىيىتىنىڭ باش مۇھەررىرى خوۋارد ئېلاي ئۆز قەلىمى بىلەن ئىمزا قويغان بۇ خەتتە مۇنداق سۆزلەر بار ئىدى: « ئادىل، شېئىرىڭىزنى ئەستايىدىل ئوقۇش ۋە تالاش - تارتىش قىلىش ئارقىلىق تاللاش كومىتېتىمىز خەلقئارالىق شېئىرىيەت مۇسابىقىسىنىڭ يېرىم ھەل قىلغۇچ مۇسابىقىسىغا شېئىرىڭىزنى تاللىدۇق.

چۈنكى بۇ شېئىردىن ئالاھىدە تالانتىڭىزنى ۋە سەنئەتكارلارغا خاس ئۆزگىچە تەسەۋۋۇرنى بايقىدۇق. بىز ھەرىيلى مىڭلاپ شېئىرنى تاپ-شۇرۇۋالسىمىز، ئۇنىڭ ئاز بىرقىسمىلا تاللىنىپ نەشر قىلىنىدۇ. بىز خۇشاللىق بىلەن سىزگە شۇنى يەتكۈزۈمىزكى، « ئۈچىنچى ئايغا كىرىش » ناملىق بۇ شېئىرىڭىز ئۆز مۇۋەپپەقىيىتى بىلەن خەلقئارالىق نەشر ئەپكارىنىڭ مۇئەييەنلەشتۈرۈشىگە ئېرىشتى. ئەمدى، سىزگە ئىلھام بولغان ھاياتىڭىزدىكى شېئىرنىڭ مەنىسى، بۇ شېئىرىڭىزنىڭ كەي-

ئىدىكى ھېكايە ياكى ئۆزىڭىزنىڭ شېئىرىيەت قارىشى ۋە ئۆزىڭىز ھەققىدىكى ئۇچۇرلارنى بىزگە يەتكۈزسىڭىز. بۇ شېئىرنىڭ راستتىنلا ئۆز ئىجادىيىتىڭىز ئىكەنلىكى ھەققىدىكى ئىشەنچلىك ئىسپاتلار بىلەن تەمىنلىسىڭىز. ئەگەر خەت ئۇرۇش جەھەتتە خاتالىق بولسا ياكى گرامماتىكا جەھەتتە تۈزىتىشكە تېگىشلىك دەپ قارىسىڭىز ئەڭ ئاخىرقى قېتىم تەھرىرلەپ ئەۋەتسىڭىز. . . »

مەن قاتتىق ھاياجانلاندىم. بۇ ئۇيغۇر شېئىرىيىتىنى ھامان بىر كۈنى دۇنياغا تونۇتۇشتەك ئۇلۇغۋار ئارزۇيۇمنىڭ تۈرتكىسىدە توققۇز يىلدىن بېرى بوشاشماي ئىنگىلىز تىلى ئۆگىنىشىمنىڭ دەسلەپكى نەتىجىسى ھەم 2000 - يىلىدىن 2002 - يىلىغىچە ئىنگىلىز تىلى بىلەن ئەرەب تىلى تەڭ ئىشلىتىلىدىغان دۆلەت ئەرەب بىرلەشمە خەلىپىلىكىدە تۇرغان ۋاقىتىمدىكى تىل مۇھىتى، پىداكارلىق بىلەن ئۆگىنىش ۋە شەيخ زاھىد كۈتۈپخانىسىدا بار بولغان ئىنگىلىز تىلىدىكى بارلىق شېئىر توپلاملىرىنى ئاساسەن ئوقۇپ بولغانلىقىمنىڭ نەتىجىسى ئىدى.

مەن باش مۇھەررىر خوۋارد ئېلاينىڭ تەلپى بويىچە بۇ شېئىرىمنى يەنە بىر تەھرىرلەپ ئەۋەتمەش ئۈچۈن شىنجاڭ سەنئەت ئىنستىتۇتىدىكى كانادالىق ران جون ئەپەندىگە كۆرسەتتىم. ئۇ ئىككى يەردىكى گرامماتىكىلىق خاتالىقىمنى كۆرسىتىپ بەردى ۋە « ھازىرقى زامان شېئىرىيىتىدە قەستەن گرامماتىكىلىق خاتالىققا يول قويۇشۇمۇ بىر خىل ئىختىلاستىكىلىق ۋاستە دەپ قارىلىدۇ. ئەسلىدە بۇ شېئىرىڭىزدىكى چوڭ نۇقسان يوقكەن. شۇنداقتىمۇ مەن ئىنگىلىز تىلىنىڭ گرامماتىكىسى بويىچە ئىككى قوشۇمچىنى تىزگەپ قويدۇم » دېدى.

ئارىدىن بىر ئاي ئۆتكەندە باش مۇھەررىر خوۋارد ئېلايدىن يەنە بىر پارچە خەت كەلدى. ئۇ خېتىدە مۇنداق يازغانىدى: « قەدىرلىك ئادىل، مەن ھاياجان بىلەن سىزگە خۇش خەۋەر يەتكۈزمەكچى. سىز 33 شائىرنىڭ بىرى بولۇپ تاللىنىپ، (شېئىرىيەتنىڭ ئاۋازى، دېگەن شېئىرلار

توپلىمىغا شېئىرىڭىزنى تاللىدۇق. بىزنىڭ تەھرىرلىرىمىز شېئىرىيەتنىڭ يۇقىرى ئۆلچىمى بىلەن تاللىغان بۇ توپلامغا شېئىرىڭىزنىڭ كىرگۈزۈلۈشى سىزنىڭ شېئىرىيەتتىكى تالانتىڭىزنى دەلىللىپ تۇرۇپتۇ. بۇ شېئىرىڭىز ھەققىدىكى ئاپتورلۇق ئىسپاتىنى ۋە « شېئىرىيەتنىڭ ئاۋازى، ناملىق قاتتىق مۇقاۋىلىق توپلامغا شېئىرىڭىزنىڭ كىرگۈزۈلۈشىگە قوشۇلدىغانلىقىڭىز ھەققىدىكى رۇخسەتنامىڭىزنى پوچتىدىن ئەۋەتىپ بەرسىڭىز. » شېئىرىيەتنىڭ ئاۋازى، ناملىق توپلامغا شېئىرى تاللانغان بىر شائىر بولۇش سۈپىتىڭىز بىلەن خەلقئارالىق شائىرلار جەمئىيىتىنىڭ ھەربىلى ۋاشىنگەتوندا ئۆتكۈزۈلدىغان قۇرۇلتىيىمىغا قاتنىشىش سالاھىيىتىگە ئىگە بولىدىڭىز. ئادىل، دوستلىرىڭىز، ئائىلىڭىز بۇ ئالاھىدە توپلامغا ئىسمىڭىز چىقىپ شېئىرىڭىزنىڭ كىرگۈزۈلگەنلىكىنى ئاڭلىسا جەزمەن خۇش بولۇپ كېتىدۇ. .. »

شۇنداق، بۇ خۇش خەۋەرگە ئۈمىدۋار، مېھرىبان خەلقىمىمۇ جەزمەن سۆيۈنىدۇ ھەم قان- تەرىم بىلەن يېزىپ چىقارغان بۇ شېئىرلار توپلىمىنى سېتىۋېلىش ئارقىلىق بولسىمۇ جەزمەن مېنى قوللايدۇ دەپ ئىشىنىمەن.

رەھمەت، ئاللا خالىسا بىر كۈنى بۇنىڭدىنمۇ زور خوشخەۋەرلەر

خەلقىمىزگە يەتكۈسى!

سەمىمىي ئېھتىرام بىلەن:

ئادىل بۇنىياز

2003 - يىل 9 - ئاينىڭ 23 - كۈنى

مەسئۇل مۇھەررىرى: ئەزىز تۇردى

مەسئۇل كوررېكتورى: زۈلەيخان ئەزىز

مۇقاۋىنى لايىھىلىگۈچى: مۇراددىل ئابىت

رەسسام: ھەمدۇللا ئابلىز

چۈمبەلدىكى كۆز

(شېئىرلار)

ئادىل تۇنىياز

*

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى نەشر قىلدى

(ئۈرۈمچى شەھىرى جەنۇبىي ئازادلىق يولى №348)

شىنجاڭ شىنخۇا كىتابخانىسىدىن تارقىتىلدى

ئۈرۈمچى لۇڭيىدا باسمىچىلىق شىركىتىدە بېسىلدى

فورماتى: 850×1168 مىللىمېتىر، 1/32

باسما تاۋىقى: 16 قىستۇرما ۋارىقى 4

2003 - يىل 11 - ئاي 1 - نەشرى

2003 - يىل 11 ئاي 1 - بېسىلشى

تىراژى: 3500 - 1

ISBN7-228-08255-9

باھاسى: 23.00 يۈەن

Adil Tuniyaz (1970 -) was born in Karghilik, Kashgar. His childhood was spent in the village, among the peaceful country scenery and cluster of books. His father was a teacher who encouraged Adil to write poetry when he was very small. His first poem "*Transparent water*" was published in 1982. His first book of poems *If I Love You* was published in 1992 as he was studying at the Xinjiang University. This was followed by the collection of poems, *The Secret of a Single Poet* (1998), a book of critical essays with the title *The Nights of The Holy Land* (2003), and this one, *The Eyes Under the Veil*, his third book of poems.

Adil has a unique style in modern Uighur poetry. As you are reading his poems, you can hear the ancient voices of human beings from Central Asia , and the harmonious sounds between sand and men, oasis and cities. Also through his verses you can see bright beams of new life and death rising from the horizon of an old civilization.